

การจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมประเพณีแบบมีส่วนร่วมของชุมชน
ในพื้นที่อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
กรกฎาคม 2561

การจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมประเพณีแบบมีส่วนร่วมของชุมชน
ในพื้นที่อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

ปริญญานิพนธ์
ของ
ธนบูรณ์ ตรีวารี

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
กรกฎาคม 2561
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมประเพณีแบบมีส่วนร่วมของชุมชน
ในพื้นที่อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
กรกฎาคม 2561

ธนบูรณ์ ตรีวารี. (2561). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ อำเภอ

พระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ. ปริญญาโท บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิต

วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท: อาจารย์

ดร. เศรษฐวัธน์ พรหมสิทธิ์.

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการท่องเที่ยวชุมชนแบบมีส่วนร่วม ในพื้นที่ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ โดยอาศัยระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน สองวิธีการ ได้แก่ ระเบียบวิธีเชิงปริมาณ และ เชิงคุณภาพ จำนวน 400 คน และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 15 คน ประกอบด้วย ผู้นำชุมชน ผู้ประกอบการ ประชาชนในพื้นที่ โดยใช้แบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นในข้อความด้านทัศนคติต่อการมีส่วนร่วม เท่ากับ 0.79 ด้านแรงจูงใจ เท่ากับ 0.86 ด้านความรู้ความเข้าใจ เท่ากับ 0.85 ด้านการมีส่วนร่วม 0.74 สถิติที่ใช้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ทดสอบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเป็นรายคู่ และการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

คนในชุมชนที่มี เพศ อายุ อาชีพ การศึกษา แตกต่างกันมีการจัดการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมของชุมชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนคนในชุมชนที่มี รายได้ แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมของชุมชนไม่แตกต่างกัน

ทัศนคติของคนในชุมชนต่อการมีส่วนร่วม การตัดสินใจ การปฏิบัติการ การแบ่งผลประโยชน์ ไม่สัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านทัศนคติของคนในชุมชนต่อการมีส่วนร่วม การติดตามและประเมินผล พบว่าทัศนคติด้านประสบการณ์มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แรงจูงใจโดยรวมมีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมของชุมชน ด้านการตัดสินใจ การปฏิบัติการ การแบ่งผลประโยชน์ และการติดตามและประเมินผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ความรู้ความเข้าใจที่แตกต่างกันมีการจัดการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วม ด้านการตัดสินใจ ด้านการปฏิบัติการ ด้านการแบ่งผลประโยชน์ ด้านการติดตามและประเมินผล ไม่แตกต่างกัน

ความพร้อมขององค์ประกอบการท่องเที่ยว พบว่างานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญมีความพร้อมด้านสิ่งดึงดูดใจ ของงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ คือกิจกรรมที่ถูกจัดขึ้นในวันสงกรานต์ที่เป็นประเพณีของชาวมอญที่ถูกจัดขึ้นในทุกๆปี เช่น การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว และกิจกรรมต่างๆ ส่วนด้านที่พักในบริเวณพื้นที่จัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญนั้นยังต้องมีการจัดเตรียมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกยังต้องเพิ่มมีการจัดเตรียมห้องน้ำเคลื่อนที่เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเข้าร่วมงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ

COMMUNITY'S PARTICIPATION IN SONGKRAN BANMON FESTIVAL IN PHRA PRADAENG
DISTRICT, SAMUT PRAKARN PROVINCE.

Presented in Partial Fulfillment of the Requirement for the
Master of Business Administration Degree in Management
at Srinakarinwirot University

June 2018

Thanaboon Treewaree. (2018). Community Participation in the Songkran Banmon Festival in Phra Pradaeng District, Samut Prakan Province. Master's thesis, M.B.A. (Management).

Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor: Sedtawat Prommasit, Ph.D.

This research aimed to study tourism management guidelines with community participation in the Phrapradaeng district, Samut Prakan province by integrated research methodology of two methods: quantitative and qualitative methodologies. The participants consisted of Four hundred people and the fifteen key informants, which consisted of community leaders, entrepreneurs and other people in the area by questionnaire with the reliability of the text. The attitudes toward participation were 0.79, with a motivation equal to 0.86 and a knowledge and understanding equal to 0.85 and participation equal to 0.74. The statistical methods used to analyze the data were frequency, percentage, average, standard deviation, t-test Analysis and One-Way ANOVA. In order to test the differences to be statistically significant, in combination with the Pearson correlation coefficient model and the analysis of content.

The results of the hypothesis testing revealed the following:

people in the community divided in terms of age, gender, occupation, education level, managed tourism in the community differed at a statistically significant level of 0.05. The people in the community had different incomes, involvement in the management of tourism, while the factor of participation in the community made no difference.

The attitudes of people in the community in terms of participation, decision making, operation, and shared benefits with no statistical significance at level of 0.05. The attitudes of the community towards participation, monitoring and evaluation found that attitudes to experience were statistically significant at level of 0.05. The overall motivation were associated with participation in tourism management of tourism with the participation of the community, the decision-making side, the operation, shared benefits monitoring and evaluation at a statistically significant at level of 0.05. The knowledge and understanding of differently, managed tourism with the factors of community participation in decision-making, operations, shared benefits, monitoring and evaluation, with no differences.

The availability of the elements of tourism found that the Mon Songkran Festival had availability for attractions, and access to attractions and activities. The accommodations in the area for the Mon Songkran Festival. Was unable to support the tourists and facilities and needed more mobile toilets to facilitate tourists who attended the Songkran Festival Mon House.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความสามารถของอาจารย์ ดร. เศรษฐวิทย์ พรมสิทธิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ตลอดจนให้ความรู้ คำแนะนำ ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง ทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้มีความถูกต้องและสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร. อินทกะ พิริยะกุล และอาจารย์ ดร. วรินทร์ไพ รุ่งเรืองจิตต์ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ และขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์ทุกท่านที่เสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้ข้อเสนอแนะต่างๆ และให้คำแนะนำในการทำวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์ในโครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตทุกท่าน ที่ให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ผู้วิจัย รวมถึงขอบพระคุณเจ้าหน้าที่โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวกต่างๆตลอดระยะเวลาในการศึกษา

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์โชติมา ยะภาศคะนอง ประธานสภาวัฒนธรรมอำเภอพระประแดง ที่อำนวยความสะดวกในการให้ข้อมูลสำคัญของงานประเพณีและวัฒนธรรม รวมถึงการเข้าไปมีส่วนร่วมในงานประเพณีสงกรานต์ของชาวมอญปากดัด

ผู้วิจัยขอขอบคุณ อาจารย์ อภิญา สุพิชญ์ อาจารย์ นิตกร ฤทธิโคตร อาจารย์ ดร.เขวิกา สุขเยี่ยม ที่ให้คำแนะนำในการทำปริญญานิพนธ์ให้สำเร็จ และให้กำลังใจในยามที่ผู้วิจัยรู้สึกท้อแท้เป็นแรงผลักดันให้ผู้วิจัยศึกษาต่อในระดับปริญญาโทตลอดจนสำเร็จการศึกษา

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกคนในครอบครัว สำหรับกำลังใจ คำแนะนำต่างๆ ตลอดจนการดูแลเอาใจใส่สร้างแรงผลักดันให้ความช่วยเหลือทุกด้าน อีกทั้งยังมอบการศึกษาที่ดีที่ทำให้มีความรู้ติดตัวมาจนประสบความสำเร็จ

ขอบคุณ สุติวรี นะนาม ธาณพันธ์ ณ สงขลา ที่เป็นกำลังใจและคอยให้คำปรึกษาในด้านการเรียนและการศึกษาวิจัย รวมถึงเพื่อนๆ นิสิต M.B.A. สาขาการจัดการ รุ่น 18 (ในเวลาราชการ) ทุกท่านสำหรับมิตรภาพโดยตลอดระยะเวลา 2 ปีที่ผ่านมา สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอให้งานวิจัยเล่มนี้เป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภาคธุรกิจและผู้สนใจคุณประโยชน์และความดีอันพึงมีจากปริญญานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้บิดามารดาตลอดจนครูและอาจารย์ทุกท่านที่อบรมสั่งสอน

ธนบูรณ์ ตรีวารี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของงานวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
สมมติฐานงานวิจัย.....	8
กรอบแนวคิดในงานวิจัย.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
แนวคิดและทฤษฎีด้านการจัดการท่องเที่ยว.....	10
แนวคิดและทฤษฎีด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม.....	18
แนวคิดและทฤษฎีด้านปัจจัยส่วนบุคคล.....	23
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ.....	28
แนวคิดและทฤษฎีด้านแรงจูงใจ.....	32
แนวคิดและทฤษฎีด้านความรู้ความเข้าใจ.....	36
แนวคิดและทฤษฎีของการมีส่วนร่วม.....	42
บริบทพื้นที่.....	49
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	60
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	69
การกำหนดประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	69
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	73
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	79
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	81

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการการวิเคราะห์ข้อมูล.....	84
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	84
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	84
สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน.....	143
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	150
สังเขปการวิจัย	150
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	153
อภิปรายผล.....	160
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....	166
ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	168
บรรณานุกรม.....	169
ภาคผนวก.....	179
ภาคผนวก ก.....	180
ภาคผนวก ข.....	190
ภาคผนวก ค.....	192
ประวัติย่อผู้วิจัย	194

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนความถี่และค่าร้อยละของข้อมูลส่วนบุคคลของคนในชุมชน	94
2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับทัศนคติ	96
3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับทัศนคติโดยรวม	99
4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับแรงจูงใจ	100
5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับของแรงจูงใจโดยรวม	101
6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความสำคัญ	102
7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความสำคัญของการมีส่วนร่วม โดยรวม	105
8 แสดงจำนวนของคนในชุมชนด้านความรู้ ความเข้าใจ	106
9 แสดงระดับความรู้ความเข้าใจของคนในชุมชน แบ่งเป็น 3 ระดับ	108
10 แสดงการทดสอบค่าความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวแบบมี ส่วนร่วมของชุมชนโดยจำแนกตามเพศ	109
11 แสดงการทดสอบค่าความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวแบบมี ส่วนร่วมของชุมชนโดยจำแนกตามเพศ	110
12 แสดงการทดสอบค่าความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวแบบมี ส่วนร่วมของชุมชนโดยจำแนกตามอายุ	111
13 แสดงการทดสอบค่าความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวแบบมี ส่วนร่วมของชุมชนด้านการตัดสินใจ โดยจำแนกตามอายุ	112
14 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ความแตกต่างระหว่างอายุกับการมีส่วนร่วม ในด้านการปฏิบัติการ โดยใช้วิธี LSD	113
15 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวแบบมี ส่วนร่วมของชุมชนโดยจำแนกตามอายุ โดย Brown-Forsythe	114
16 แสดงการทดสอบค่าความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวแบบมี ส่วนร่วมของชุมชนโดยจำแนกตามรายได้	115
17 แสดงการทดสอบค่าความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวแบบมี ส่วนร่วมของชุมชนด้านการตัดสินใจ และด้านการแบ่งผลประโยชน์ โดยจำแนกตาม รายได้	116

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
18 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมของชุมชนโดยจำแนกตามรายได้ โดย Brown-Forsythe	117
19 แสดงการทดสอบค่าความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมของชุมชนโดยจำแนกตามอาชีพ	118
20 แสดงการทดสอบค่าความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการตัดสินใจ ด้านการแบ่งผลประโยชน์ โดยจำแนกตามอาชีพ	119
21 ทดสอบแบบ Fisher's Least Significant Difference (LSD) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของคนในชุมชน ที่มีอาชีพที่แตกต่างกันกับการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการแบ่งผลประโยชน์	120
22 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมของชุมชนโดยจำแนกตามอาชีพ โดย Brown-Forsythe	121
23 แสดงการทดสอบค่าความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการปฏิบัติการ โดยจำแนกตามการศึกษา	122
24 แสดงการทดสอบค่าความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมของชุมชน ด้านการการปฏิบัติการ และด้านการติดตามและประเมินผล โดยจำแนกตามการศึกษา	123
25 แสดงความแตกต่างระหว่างการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการติดตามและประเมินผล โดยจำแนกตามการศึกษารายคู่ด้วย Fisher's Least Significant Difference (LSD)	124
26 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมของชุมชนโดยจำแนกตามการศึกษา โดย Brown-Forsythe	125
27 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของคนในชุมชน ที่มีการศึกษาที่แตกต่างกันกับการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการแบ่งผลประโยชน์	126
28 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ทศนคติกับการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมของชุมชนโดยรวม	127

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
29 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการตัดสินใจ	129
30 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ทัศนคติกับการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการปฏิบัติการ	130
31 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ทัศนคติกับด้านการการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมของชุมชน ด้านการแบ่งผลประโยชน์	131
32 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ทัศนคติกับการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมของชุมชน ด้านการติดตามประเมินผล	132
33 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง แรงจูงใจกับการจัดการท่องเที่ยวของชุมชนโดยรวม	133
34 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง แรงจูงใจกับการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมของชุมชน ด้านการตัดสินใจ	135
35 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง แรงจูงใจกับการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมของชุมชน ด้านการปฏิบัติการ.....	136
36 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง แรงจูงใจกับการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมแบบมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการแบ่งผลประโยชน์	137
37 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง แรงจูงใจกับการจัดการท่องเที่ยวของชุมชนด้านการติดตามและประเมินผล	139
38 แสดงการทดสอบค่าความแปรปรวนของความรู้ความเข้าใจความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเพณีสงกรานต์บ้านมอญที่มีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมแบบมีส่วนร่วมของชุมชน	140
39 แสดงการทดสอบค่าความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมของชุมชนด้านความรู้ความเข้าใจ	141
40 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมของชุมชน โดยจำแนกตามความรู้ความเข้าใจ โดย Brown-Forsythe	142
41 แสดงการสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	143

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แผนภูมิภาวะอินทรีย์ภายในร่างกายของบุคคลเมื่อถูกกระตุ้นด้วยสิ่งจูงใจ	33
2 แผนที่กำหนดแนวเขตเทศบาลเมืองลัดหลวงอำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ	59

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจในประเทศเป็นอย่างมาก นอกจากจะเป็นการนำเงินเข้าประเทศแล้วยังเป็นการสร้างรายได้ให้กับชุมชนในพื้นที่ ทำให้เกิดอาชีพ เช่น ที่พัก ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก ธุรกิจนำเที่ยว และธุรกิจขนส่ง การที่ธุรกิจท่องเที่ยวจะเติบโตหรือขยายตัวได้นั้นส่วนหนึ่งมาจากนโยบายการสนับสนุนการท่องเที่ยวของภาครัฐที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว ส่งผลได้จาก (ศุณยวิจักขสิกร. 2560) ได้กล่าวว่า ในปี พ.ศ. 2560 ธุรกิจที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น บริษัทนำเที่ยว และธุรกิจโรงแรมจะได้รับผลประโยชน์ได้จากสถานการณ์การท่องเที่ยว ที่มีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปี พ.ศ. 2559 โดยธุรกิจนำเที่ยวหรือธุรกิจที่พักจะมีโอกาสได้รองรับให้บริการนักท่องเที่ยวจำนวนมากขึ้น ที่ได้รับการสนับสนุนนโยบายจากภาครัฐ ช่วยกระตุ้นการท่องเที่ยวให้ฟื้นตัว ทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างชาติ น่าจะก่อให้เกิดรายได้เข้าประเทศ มูลค่ากว่า 2.69-2.73 ล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 7.2-8.7 จากปี พ.ศ. 2559

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทยมีรูปแบบของการท่องเที่ยวที่หลากหลาย นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางมาท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี ด้านความหลากหลายของการท่องเที่ยวถือว่าเป็นข้อได้เปรียบของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทย และด้วยข้อได้เปรียบในความหลากหลายของการท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ นั้นทำให้ธุรกิจการท่องเที่ยวของประเทศไทยได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก โดยสังเกตได้จาก การท่องเที่ยวภายในประเทศที่มีการเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้การท่องเที่ยวยังมีบทบาทที่สำคัญในการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศอีกด้วย โดยผลสำรวจของ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2559) ทำการสำรวจพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของชาวไทย ในปี พ.ศ. 2558 พบว่า สำหรับกิจกรรมที่ทำระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว 5 อันดับแรกได้แก่ ท่องเที่ยวเชิงพักผ่อนหย่อนใจ ร้อยละ 55.7 พักผ่อนในที่พักผ่อนไม่ทำกิจกรรม ร้อยละ 31.8 ท่องเที่ยวเชิงศาสนา ร้อยละ 29.5 ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ร้อยละ 14.2 และ ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ร้อยละ 7.4

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและประเพณี ถือกำเนิดมาจากความอุดมสมบูรณ์ทางวัฒนธรรม ส่งผลได้จาก ความหลากหลายของเชื้อชาติ และวัฒนธรรมที่อาศัยอยู่ร่วมกันในประเทศไทย เกิดการผสมผสานของหลายเชื้อชาติ เข้าด้วยกันจนทำให้เกิดเป็นรูปแบบวัฒนธรรมที่แตกต่างกันออกไป องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษ (2556) การท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น เป็นการท่องเที่ยวเพื่อศึกษาหาความรู้จากการเข้าไปสัมผัสวิถีชีวิต เป็นการศึกษาวัฒนธรรมที่แตกต่างจากที่บุคคลนั้นๆเคยพบเจอ ซึ่งในปัจจุบันนี้นักท่องเที่ยวเริ่มที่จะมี

การศึกษาหาความรู้ ให้ความสนใจในข้อมูลหรือที่มาของสถานที่หรือประเพณีนั้นๆ ผ่านการบอกเล่าจากคนรุ่นหลัง การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นการท่องเที่ยวเพื่อศึกษาหาความรู้ ลักษณะที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรมต่างๆ ที่สามารถแสดงให้เห็นถึงสภาพชีวิต ความเป็นอยู่ของคนในยุคสมัยนั้นๆ (ปิ่นแก้ว ไกรฤกษ์. 2556)

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมประเพณีเกิดขึ้นจากการรวมตัวของกลุ่มชาวบ้านในอดีต มารวมตัวกันเพื่อจัดแสดงประเพณีประจำท้องถิ่น เพื่อเป็นการอนุรักษ์ วัฒนธรรมประเพณีให้มีการสืบทอดต่อกันรุ่นหลัง กระทรวงมหาดไทย ร่วมกับ กระทรวงวัฒนธรรม ชุมชนปัญญาไทย และปราชญ์ท้องถิ่น สนับสนุนการจัดนิทรรศการ “เทศกาล การแสดงศิลปวัฒนธรรม ประเพณีทั่วไทย 2560” ส่งเสริมการท่องเที่ยว เพิ่มรายได้ให้แก่ชุมชน โดยกระทรวงมหาดไทยมีนโยบายที่ส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งเน้นให้จังหวัดบูรณาการร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ ให้เร่งปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัด สร้างสิ่งอำนวยความสะดวก ดูแลและจัดการสถานที่ท่องเที่ยวและพื้นที่ที่มีความเรียบร้อย ปลอดภัยเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว

ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ชาวมอญพระประแดงในสมัยก่อนประกอบอาชีพทำนาหลายแห่ง และกระจายตัวกันอยู่หลายพื้นที่ เช่น ที่พระประแดง บางพลี มีนบุรี และที่อื่นๆ สำหรับผืนนาในพระประแดงปัจจุบันได้กลายเป็นที่แหล่งชุมชนที่อยู่อาศัย จึงไม่มีการทำนาในบริเวณนี้ โดยชาวมอญพระประแดงนี้จะมีบ้านพักของตนเองอยู่สองแห่ง คือ ที่พระประแดงแห่งหนึ่ง และอีกแห่งจะสร้างใกล้กับบริเวณถนนประกอบอาชีพ เมื่อถึงฤดูทำนาก็จะพักอยู่ที่นั่น เมื่อเก็บเกี่ยวเสร็จแล้วจึงจะกลับมาพักอยู่ที่บ้านพระประแดง ซึ่งจะอยู่ในช่วงปลายเดือนกุมภาพันธ์ ถึง เดือนพฤษภาคม ในช่วงระยะเวลาดังกล่าว นับว่าเป็นโอกาสดีสำหรับชาวมอญที่จะได้ทำบุญสร้างกุศล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเทศกาลสงกรานต์ ซึ่งมีความหมายอย่างยิ่งสำหรับหนุ่มๆ สาวๆ ที่จะได้สนุกสนานกันหลังจากที่เหน็ดเหนื่อยจากการทำนามาเกือบ 9 เดือนเต็ม วันสงกรานต์ของชาวมอญนั้นมีใช้เพียงวันที่ 13,14 และ 15 เท่านั้น และยังได้มีการจัดเตรียมกันมาตั้งแต่ต้นเดือนเมษายน เริ่มด้วยการทำความสะอาดบ้านเรือนของตน ตลอดจนพื้นที่บริเวณใต้ถุนบ้านและบริเวณทั้งหมด มีการจัดเตรียมเสื้อผ้าอาภรณ์ กวนขนมประเพณี เช่น กะละแม หรือข้าวเหนียวแดง หรือข้าวเหนียวแก้ว ตามสะดวกไว้สำหรับทำบุญและแจกจ่ายไปตามบ้านญาติ และเพื่อนบ้าน เป็นการแสดงอัธยาศัยไมตรีต่อกัน หลังจากนั้นพวกหนุ่มๆ สาวๆ จะช่วยปรับพื้นที่ๆ จะเล่นส่ำบ้า อาจจะเป็นใต้ถุนบ้านหรือกลางลานบ้านก็ได้แล้วแต่สะดวก เมื่อถึงวันสงกรานต์ แต่ละบ้านจะไปทำบุญกันที่วัด บางบ้านยังหุงข้าวสงกรานต์อีกด้วย ตกกลางคืนจึงจะมีการเล่นส่ำบ้ากัน (ประเพณีไทยดอทคอม. 2554)

การมีส่วนร่วมของชุมชนจะเป็นการให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่เป็นตัวแทนของแต่ละชุมชน หรือประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ซึ่งการเข้ามา

มีส่วนร่วมของชุมชนนั้นจะทำให้ทุกคนรู้สึกว่าคุณเองนั้นเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทำให้ทุกคนเห็นเป้าหมายและร่วมกันพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยว การพัฒนาชุมชนโดยอาศัยการมีส่วนร่วมของคนภายในชุมชนถือเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ชุมชนเกิดการพัฒนา ซึ่งการพัฒนาชุมชนมีปัจจัยหลายด้าน เช่น การมีส่วนร่วม หลักการพัฒนาชุมชน กระบวนการพัฒนาชุมชน เป็นต้น ทั้งหมดล้วนมีความสำคัญในการพัฒนาชุมชน และที่สำคัญที่สุดคือมนุษย์ ซึ่งถือเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาชุมชน การมีส่วนร่วมนั้นเป็นหัวใจของการพัฒนา “ไม่มีประเทศไหนที่พัฒนาโดยปราศจากการร่วมมือของประชาชน”

(ชินรัตน์ สมสืบ. 2539: 20)

จากกรณีศึกษาประเพณีสงกรานต์ในประเทศไทยนั้น เป็นประเพณีที่สืบทอดกันมาตั้งแต่อดีตก่อนที่จะมีการประกาศวันขึ้นปีใหม่แบบสากล ซึ่งเป็นวันที่สำคัญทางด้านวัฒนธรรม ประเพณีอีกวันหนึ่งที่สร้างทุกคนในชุมชนจะมารวมตัวกันทำบุญ เป็นการสร้างความสามัคคีในชุมชน ในปัจจุบันเยาวชนหรือกลุ่มคนรุ่นหลังเข้าใจความหมายของวันสงกรานต์ว่าเป็นวันที่จัดขึ้นเพื่อออกมาทำกิจกรรมเล่นน้ำร่วมกัน หรือเป็นวันหยุดวันหนึ่ง และในปัจจุบันนักท่องเที่ยวเริ่มมีการให้ความสนใจเดินทางมาท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น จึงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมไปเพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวทำวัฒนธรรมต่างๆเริ่มจางหาย ซึ่งการที่จะพัฒนาหรือทำให้ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญในอดีตเป็นที่รู้จักได้นั้น กลุ่มผู้นำชุมชน หรือหน่วยงานภาครัฐเพียงฝ่ายเดียวไม่สามารถดำเนินการให้ประสบความสำเร็จได้ จะต้องอาศัยความร่วมมือของชาวบ้านในชุมชน รวมถึงหน่วยงานเอกชน ให้เข้ามามีบทบาทในการมีส่วนร่วมวางแผน พัฒนาให้ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญเป็นที่รู้จัก

จากที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็น ทักษะคติของชาวบ้านและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ เทศกาลสงกรานต์บ้านมอญ หรือสงกรานต์พระประแดง ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาประเพณีหรือสถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่ อำเภอพระประแดง เพื่อนำผลงานวิจัยมาเป็นแนวทางในการพัฒนา ทำให้ประชาชนทั่วไปได้รู้จักและตระหนักถึงคุณค่า รวมถึงเป็นการช่วยอนุรักษ์ สืบสานงานประเพณีสงกรานต์ของชาวมอญ หรือสงกรานต์พระประแดง อีกทั้งยังเป็นการช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจ ทำให้ชาวบ้านในพื้นที่มีรายได้จากการเดินทางมาท่องเที่ยวอีกด้วย

ความมุ่งหมายของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปขององค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ
2. เพื่อศึกษาระดับทัศนคติ แรงจูงใจ ความรู้ความเข้าใจ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของทัศนคติ แรงจูงใจ ความรู้ความเข้าใจกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในพื้นที่ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ก่อให้เกิดประโยชน์

1. ผู้นำชุมชนสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประเพณี สงกรานต์บ้านมอญ
2. ผู้นำชุมชนสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายในการมีส่วนร่วมของชุมชนในการ ทำแผนพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประเพณี สงกรานต์บ้านมอญ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร (Population) ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ชาวบ้านในเขตชุมชน พื้นที่อำเภอพระประแดง จำนวนประชากร 204,143 คน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการท่องเที่ยว

1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ชาวบ้านในเขตชุมชน พื้นที่อำเภอ พระประแดง จำนวน 400 คน และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ได้แก่ ผู้นำชุมชน ผู้ประกอบการประชาชนในพื้นที่ จำนวน 15 คน

1.3 พื้นที่ทำการวิจัย ชุมชนในเขตพื้นที่อำเภอพระประแดง

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมประเพณี สงกรานต์เท่านั้นเนื่องจากประเพณีสงกรานต์นั้นเป็นประเพณีที่สำคัญของชาวมอญและจังหวัดสมุทรปราการ มีเอกลักษณ์ที่แตกต่างจากสงกรานต์ทั่วไป

ตัวแปรที่ศึกษา

เชิงปริมาณ

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) แบ่งเป็นดังนี้

1.1 เพศ

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

1.2 อายุ

- 1.2.1 15-24 ปี
- 1.2.2 25-34 ปี
- 1.2.3 35-44 ปี
- 1.2.4 45-54 ปี
- 1.2.5 55 ปีขึ้นไป

1.3 รายได้

- 1.3.1 น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท
- 1.3.2 10,001-20,000 บาท
- 1.3.3 20,001-30,000 บาท
- 1.3.4 30,001-40,000 บาท
- 1.3.5 ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป

1.4 อาชีพ

- 1.4.1 นักเรียน / นักศึกษา
- 1.4.2 ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- 1.4.3 พนักงานบริษัท
- 1.4.4 ประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย
- 1.4.5 อื่นๆ โปรดระบุ

1.5 ระดับการศึกษา

- 1.5.1 มัธยมศึกษาตอนต้น
- 1.5.2 มัธยมศึกษาตอนปลาย
- 1.5.3ปริญญาตรี
- 1.5.4 สูงกว่าปริญญาตรี

1.6 ทักษะ

- 1.6.1 การเรียนรู้
- 1.6.2 ประสิทธิภาพ
- 1.6.3 ความรู้ลึก
- 1.6.4 การยอมรับ

1.7 แรงจูงใจ

1.7.1 แรงจูงใจภายใน

1.7.2 แรงจูงใจภายนอก

1.8 ความรู้ความเข้าใจ

2. ตัวแปรตาม (Dependent variable) แบ่งเป็นดังนี้

2.1 การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยว

2.1.1 ด้านการตัดสินใจ

2.1.2 ด้านการมีส่วนร่วมการปฏิบัติการ

2.1.3 ด้านการมีส่วนร่วมการแบ่งผลประโยชน์

2.1.4 ด้านการมีส่วนร่วมการติดตามประเมินผล

เชิงคุณภาพ

องค์ประกอบการท่องเที่ยว

1. สิ่งดึงดูดใจ (Attraction)
2. สิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทาง (Access)
3. สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ (Amenities)
4. ที่พัก (Accommodation)
5. กิจกรรมต่างๆ (Activities)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **การมีส่วนร่วม** หมายถึง ชาวบ้านในพื้นที่ อำเภอพระประแดง จะต้องมีส่วนเกี่ยวข้องในการดูแล พัฒนาประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ให้เป็นที่รู้จัก

2. **ทัศนคติ** หมายถึง การแสดงออกทางความรู้สึก ผ่านกระบวนการวิเคราะห์จากภายในของบุคคลนั้นๆ ที่มีต่อประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ประกอบด้วย

2.1 **การเรียนรู้** หมายถึง เกิดจากการเข้าไปมีส่วนร่วมในประเพณี เกิดความสนใจซึมซับความรู้และวัฒนธรรมจากประเพณีเหล่านั้น

2.2 **ประสบการณ์** หมายถึง เคยเข้าร่วมในประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ เป็นประสบการณ์ที่สามารถสัมผัสได้ด้วยตนเอง

2.3 **ความรู้สึก** หมายถึง เกิดได้จากประสบการณ์ที่นักท่องเที่ยวแต่ละคนพบเจอซึ่ง แต่ละคนจะมีความรู้สึกที่แตกต่างกัน

3.4 **การยอมรับ** หมายถึง กระบวนการที่ผ่านการเข้าร่วมประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้วยตนเองแล้วเกิดความรู้สึกประทับใจ จึงทำให้เกิดการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการ

4. **แรงจูงใจ** หมายถึง สิ่งที่ชักนำทางด้านความเชื่อทางความคิด เพื่อทำให้เกิดการคล้อยตามกระทำการพัฒนาชุมชน ในพื้นที่อำเภอพระประแดง ประกอบด้วย

4.1 **แรงจูงใจภายใน** หมายถึง สิ่งที่เกิดจากการชักจูง ผ่านด้านความรู้สึก นึกคิด หรือ การปลุกฝังให้เกิดการคล้อยตาม

4.2 **แรงจูงใจภายนอก** หมายถึง สิ่งที่ตอบสนอง จากความคิด ความรู้สึก ออกมาผ่านการกระทำ การแสดงออก

5. **ความรู้ความเข้าใจ** หมายถึง การรับรู้ข้อมูลหรือสิ่งที่ได้รับมอบหมาย และสามารถเข้าใจความหมายได้ถูกต้องชัดเจน ประกอบด้วย

6. **การมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยว** หมายถึง การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมประเพณีสงกรานต์ ในอำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งจัดขึ้นทุกๆ ปี โดยมีกิจกรรมมากมายเริ่มตั้งแต่วันที่ 13 เมษายน เป็นต้นไป โดยมีระดับของการมีส่วนร่วม 4 ระดับ ได้แก่

6.1 **การตัดสินใจ** หมายถึง การมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการเสนอความคิดและวางแผนต่อการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อหาแนวทางการดำเนินงานให้ประสบความสำเร็จ

6.2 **การปฏิบัติการ** หมายถึง ชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน เช่นการสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นต่อการดำเนินงาน (แรงงาน ความคิด ฯลฯ)

6.3 **การแบ่งผลประโยชน์** หมายถึง ทุกคนในชุมชนมีส่วนได้ผลประโยชน์จากการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ทั้งในด้านการตรง และทางอ้อม

6.4 **การติดตามและประเมินผล** หมายถึง ให้ชุมชนในการประเมินผล การวิเคราะห์ปัญหา และการแก้ไขปัญหาเพื่อให้เกิดการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวต่อไป

7. **องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว** หมายถึง สิ่งที่มีความจำเป็นต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่ส่งผลกับแรงจูงใจของนักท่องเที่ยว ในการเดินทางมาท่องเที่ยวในสถานที่แห่งนั้น ประกอบด้วย

7.1 **สิ่งที่ดึงดูดใจ** หมายถึง กิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัด สมุทรปราการ ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญหรือ สงกรานต์พระประแดง

7.2 **การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว** หมายถึง ความหลากหลายในการเดินทางเข้าถึงสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ป้ายบอกทาง การขนส่งคมนาคม รถบริการสาธารณะต่างๆ

7.3 สิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง สิ่งที่สถานที่ท่องเที่ยวได้จัดเตรียมไว้ อย่างเพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยว ยกตัวอย่างเช่น ร้านอาหาร และสาธารณูปโภคต่างๆ จุดให้บริการนักท่องเที่ยว เป็นต้น

7.4 ที่พัก หมายถึง โฮมสเตย์ รีสอร์ท โรงแรม ที่ตั้งอยู่ในพื้นที่อำเภอพระประแดง มีความสะอาด มีบริการที่ดี ปลอดภัย อยู่ใกล้สถานที่ท่องเที่ยว

7.5 กิจกรรมต่างๆ หมายถึง กิจกรรมของประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ เช่น การเล่นสละบ้า การประกวดสงกรานต์พระประแดงและหนุ่มลอยชาย ขบวนแห่นก-แห่ปลา และการกว่นกละแม (กว้นฮกอ) เป็นต้น

สมมติฐานงานวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะด้านปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ อาชีพ การศึกษา ที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ทศนคติของชุมชนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

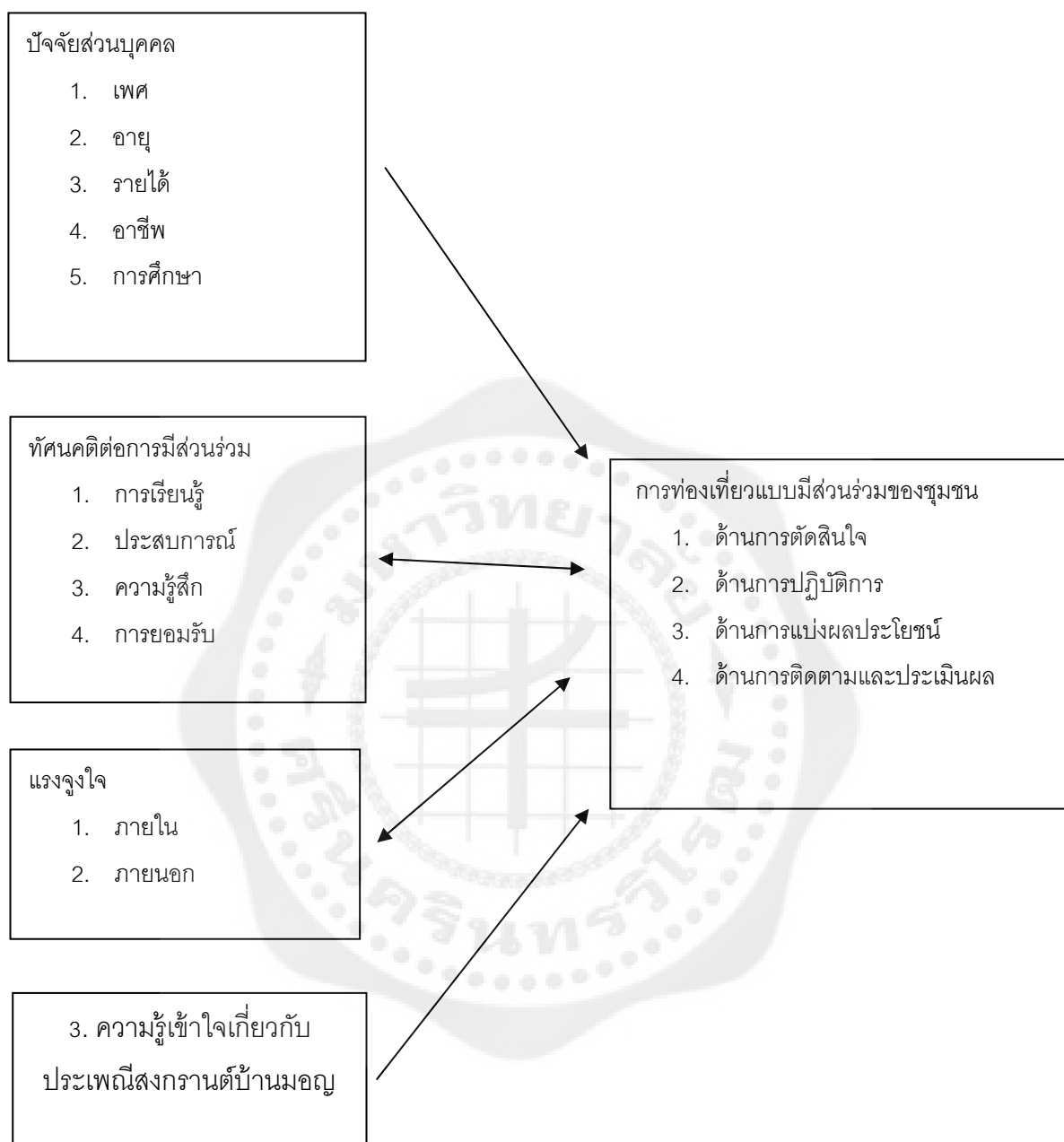
สมมติฐานที่ 3 แรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

สมมติฐานที่ 4 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเพณีสงกรานต์บ้านมอญที่ต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในงานวิจัย

การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิด ดังนี้

กรอบแนวคิดเชิงปริมาณ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ผู้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีด้านการจัดการท่องเที่ยว
2. แนวคิดและทฤษฎีด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
3. แนวคิดและทฤษฎีด้านปัจจัยส่วนบุคคล
4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ
5. แนวคิดและทฤษฎีด้านแรงจูงใจ
6. แนวคิดและทฤษฎีด้านความรู้ความเข้าใจ
7. แนวคิดและทฤษฎีของการมีส่วนร่วม
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
9. บริบทพื้นที่

แนวคิดและทฤษฎีด้านการจัดการท่องเที่ยว

ความหมายของการท่องเที่ยว

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทยได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในกลุ่มนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศ เนื่องจากการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมอีกรูปแบบหนึ่งที่มนุษย์กระทำเพื่อเป็นการผ่อนคลาย โดยการท่องเที่ยวมีรูปแบบที่หลากหลายรูปแบบ สมชาติ อุ่อ้น (2552) ได้ให้กล่าวถึงการท่องเที่ยวไว้ว่าการท่องเที่ยวหมายถึงการเคลื่อนย้ายของบุคคลจากแห่งหนึ่งไปยังอีกแห่งหนึ่ง รวมไปถึงการออกเดินทางในประเทศ และการเดินทางระหว่างประเทศ นอกจากนี้ยังมีการเดินทางไปประชุมสัมมนาเพื่อศึกษาความรู้เพิ่มเติม เดินทางเพื่อการศึกษา เดินทางเพื่อติดต่อธุรกิจ รวมถึงการเดินทางเพื่อไปเยี่ยมญาติพี่น้อง ก็สามารถนับเป็นการท่องเที่ยวอีกด้วย โดยในหลักเกณฑ์ความหมายกำหนดได้โดยเงื่อนไข 3 ประการดังนี้

1. เดินทางจากที่อยู่อาศัยของตนไปยังสถานที่อื่นเป็นการชั่วคราว
2. เดินทางด้วยความสมัครใจ
3. เดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใดใดที่มีค่าใช้จ่ายเพื่อการประกอบอาชีพหรือหารายได้

พจนานุกรม (ปิยพร ทาวิกุล. 2544; อ้างอิงจาก พจนานุกรม. 2540) ระบุว่า คนในชุมชนต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดการท่องเที่ยวและมีการจัดการท่องเที่ยวด้วยตนเอง บทบาทของโครงการการท่องเที่ยวเพื่อชีวิต และธรรมชาติ คือ การเป็นสะพานเชื่อมความเข้าใจระหว่างนักท่องเที่ยวกับชุมชน มีการบอกต่อให้กับคนที่จะไปเยี่ยมเยือนชุมชนได้เข้าใจถึงเรื่องราวของชุมชน รูปแบบการท่องเที่ยว กฎกติกา – ข้อปฏิบัติเมื่อเดินทางไปท่องเที่ยวในชุมชนนั้นๆ ในขณะเดียวกันก็มีการติดต่อประสานงานกับชาวบ้านให้ชัดเจนถึงเป้าหมายของการทำกิจกรรมนี้ ซึ่งในแต่ละชุมชนมีความแตกต่างกัน บางชุมชนมองว่าการท่องเที่ยวเป็นการเผยแพร่เรื่องราววิถีชีวิต – วัฒนธรรม ตลอดจนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติของชุมชน บางชุมชนอาจมองว่านอกจากการเผยแพร่ยังเป็นกิจกรรมที่สร้างรายได้ให้กับชุมชน และชาวบ้านในชุมชนด้วย หน่วยงานได้ช่วยกันวางระบบการบริหารจัดการ จัดตั้งโปรแกรม แบ่งบทบาทหน้าที่จัดสรร รวมถึงผลตอบแทนที่โปร่งใสสามารถตรวจสอบได้

อารีย์ นัยพินิจ และสิริขัญญา มณีเนตร (2551) ให้ความหมายของการจัดการท่องเที่ยวว่า หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในด้านการวางแผน การจัดการผู้รับผิดชอบ การควบคุม การจัดสรรงบประมาณ การประเมินผลและรายงานผลเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

พงศ์ศานต์ พิทักษ์มหาเกตุ (2538: 37) ได้กล่าวว่า การท่องเที่ยวคือการท่องเที่ยวที่เน้นไปทางการให้ข้อมูล ความรู้ ความเข้าใจแก่นักท่องเที่ยวในด้านของระบบนิเวศ ทรัพยากรการท่องเที่ยวที่ประกอบด้วยธรรมชาติ ป่าไม้ และแหล่งท่องเที่ยวสถานที่ต่างๆ ตลอดจนคุณค่าความเชื่อ ค่านิยม วัฒนธรรม ฯลฯ ของชุมชนนั้นๆ เมื่อนักท่องเที่ยวมีความเข้าใจดีแล้ว นักท่องเที่ยวจึงปฏิบัติให้กลายเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ หรือชุมชนนั้นๆ โดยไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศของสิ่งแวดล้อม สังคม หรือต่อชุมชนนั้นๆ

นิคม จารุมณี (2535: 1) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเป็นการออกเดินทางจากที่อยู่อาศัยของตนเอง ไปยังอีกที่หนึ่งที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว เพื่อเป็นการเปลี่ยนบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม โดยมีแรงกระตุ้น (Motivator) จากความต้องการทางกายภาพ วัฒนธรรม การมีปฏิสัมพันธ์ และสถานะหรือการให้เกียรติ

จากที่กล่าวมาข้างต้นความหมายของการท่องเที่ยว คือ การเกิดความสนใจที่จะไปเยี่ยมชมสถานที่แห่งใดแห่งหนึ่งที่ไม่ใช่ที่อยู่อาศัยของตน และตัดสินใจออกเดินทางไปท่องเที่ยวด้วยความสมัครใจไม่ผ่านการบังคับ ช่มชู้ใดๆ โดยเป็นการออกเดินทางไปพักผ่อน หรือเยี่ยมญาติ ไม่ใช่การออกเดินทางเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ทางการค้า

ความสำคัญของการท่องเที่ยว

วศกร ภูทอง และ อลงกต ศรีเสน (ม.ป.ป.: 228-229) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวไว้ดังนี้ คือ การท่องเที่ยวเป็นช่องทางอีกหนึ่งด้านที่สำคัญ รัฐบาลจึงมีนโยบายในการส่งเสริมคุณภาพและมาตรฐานของการบริการเพิ่มตามความหลากหลายของรูปแบบการให้บริการ การท่องเที่ยว และการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคบริการ และการท่องเที่ยวโดยเน้นที่การส่งเสริมการท่องเที่ยวดังนี้คือ

1. เร่งฟื้นฟูระดับความสัมพันธ์และร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยให้ประเทศไทยเป็นประตูทางผ่านหลักของการท่องเที่ยวในส่วนภูมิภาค ทั้งในด้านการตลาด ด้านการขนส่ง ด้านการลงทุน ด้านการบริหารจัดการ รวมถึงด้านการแก้ไขปัญหาอุปสรรคในการท่องเที่ยว

2. บริหารการท่องเที่ยวโดยใช้กลยุทธ์การตลาดเชิงรุก โดยสร้างกิจกรรมท่องเที่ยวทั้งระดับภายในประเทศ และระหว่างประเทศโดยการเชื่อมโยงกับวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และธุรกิจชุมชนพัฒนาคุณภาพของการบริการการท่องเที่ยว และยกระดับประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางของการจัดประชุม การจัดสัมมนา และการจัดแสดงสินค้า ที่ใหญ่ที่สุดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

3. เร่งพัฒนาบูรณะฟื้นฟูมรดกและสินทรัพย์ทางวัฒนธรรม ทั้งเขตพื้นที่ในเมืองและนอกเมือง เพื่อให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวใหม่สร้างศูนย์การค้าสำหรับการซื้อสินค้าของนักท่องเที่ยว โดยส่งเสริมบทบาทให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมกับชุมชนในการรักษาแหล่งท่องเที่ยวและวิถีชีวิตให้อยู่ในสภาพคงเดิมอย่างต่อเนื่อง

4. เพิ่มความหลากหลายของการท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆ ทั้งรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ รวมถึงการท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรม เป็นการส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่โดยการให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมด้านการจัดการการท่องเที่ยวมากขึ้น ทั้งในรูปแบบของการจัดตั้งสหกรณ์การท่องเที่ยว และการพัฒนาพื้นที่ชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว

5. เพิ่มมาตรการอำนวยความสะดวก รวมถึงสร้างความปลอดภัย ไม่ให้ผู้ประกอบการเอาเปรียบนักท่องเที่ยว รวมถึงเร่งรัดการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของนักท่องเที่ยวจริงจัง เป็นนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยปี 2546 - 2549 ได้กล่าวถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวไว้ดังนี้คือ

5.1 ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เป็นเครื่องมือสำคัญในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ เร่งสร้างอาชีพให้กับประชาชนในพื้นที่ และเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับประเทศ รวมถึงเข้าไปมีส่วนช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับคนในพื้นที่

5.2 ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้เป็นตลาดเชิงรุก การเพิ่มตลาดใหม่และตลาดเฉพาะกลุ่ม เพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจให้นักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีคุณภาพเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย และส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวชาวไทย หันมาสนใจท่องเที่ยวภายในประเทศเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งกำหนด จุดขายของประเทศไทย (positioning Thailand) ให้ชัดเจนมากขึ้น

5.3 ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกับทุกฝ่าย ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ และออก นโยบายพัฒนาตลาดท่องเที่ยวเพื่อหาช่องทางในการจัดอุปสรรคทางการค้าของการเที่ยวและเป็น ศูนย์กลางการท่องเที่ยวในภูมิภาคเอเชีย

5.4 มุ่งพัฒนาองค์กร ระบบการบริหารจัดการ และส่งเสริมบุคลากรให้มีทักษะและขีด ความสามารถทางการตลาดท่องเที่ยว เพื่อให้เป็นองค์กรแห่งการขับเคลื่อน (Driving force) ที่มี ประสิทธิภาพในการดำเนินงานและมีศักยภาพทางการแข่งขันระดับนานาชาติภายใต้หลักธรรมาภิบาล รวมทั้งพัฒนาความเข้มแข็งขององค์กรในบทบาทเชิงวิชาการ และองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่อง การตลาด

5.5 เร่งพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการท่องเที่ยว (E-Tourism) เพื่อเตรียม รองรับการทำธุรกรรมออนไลน์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและการดำเนินการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งการดำเนินงานด้านการตลาดด้วยระบบสารสนเทศโดยมีกลไกการควบคุมและป้องกัน เพื่อ เป็นหลักประกันในการป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้น

มิ่งสรรพ ขาวสะอาด (2537) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวไว้ดังนี้ คือ การ ท่องเที่ยวเป็นเส้นทางลัดไปสู่การพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยเฉพาะในหลายประเทศที่กำลัง พัฒนา เช่น อินโดจีนและยุโรปตะวันออก ซึ่งกลุ่มประเทศเหล่านี้ได้คำนึงถึงการส่งเสริมการท่องเที่ยว ในการหารายได้ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจด้วยการลงทุนที่ไม่สูงนัก เพื่อช่วยให้ประชาชนในท้องถิ่นมีงานทำ และมีรายได้จากการท่องเที่ยว

รูปแบบการท่องเที่ยว

องค์การท่องเที่ยวโลก www.UNWTO.org (1997 อ้างอิงจาก World Of Tourism มปป.)

กำหนดรูปแบบการท่องเที่ยวได้สามรูปแบบหลัก ได้แก่

1. รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่ง ธรรมชาติ (Natural Based Tourism) ประกอบด้วย

1.1 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ (Ecotourism) หมายถึง การท่องเที่ยวตามแหล่งธรรมชาติที่มี เอกลักษณะเฉพาะถิ่น และแหล่งวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ โดยมีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน ของผู้ที่เกี่ยวข้อง ภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งเน้นให้เกิด จิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

1.2 การท่องเที่ยวเชิงนิเวศทางทะเล (Marine Ecotourism) หมายถึง การท่องเที่ยวด้วยความรับผิดชอบต่อแหล่งธรรมชาติทางทะเล ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น และแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศทางทะเล มีกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้อง ภายใต้การจัดการสิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของท้องถิ่น เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดจิตสำนึกต่อการรักษาระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

1.3 การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยา (Geo-Tourism) หมายถึง การท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติที่เป็น หินผา ลานหินทราย อุโมงค์ โพรง ถ้ำน้ำ ถ้ำหินงอกหินย้อย เพื่อชมความงามของภูมิทัศน์ที่มีความแปลกของการเปลี่ยนแปลง พื้นที่โลกศึกษาธรรมชาติของ ดิน หิน แร่ต่างๆ รวมถึงฟอสซิล ได้รับความรู้ ได้มีประสบการณ์ใหม่ๆ บนพื้นฐานการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อ มิจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยว

1.4 การท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agro Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปยังพื้นที่ที่เป็นแหล่งเกษตรกรรมสวนเกษตร สวนเกษตร สวนสมุนไพร ฟาร์มปศุสัตว์ และเลี้ยงสัตว์ขึ้นชมความสวยงาม ความสำเร็จ และความเพลิดเพลินในสวนเกษตร ได้ศึกษาความรู้มีประสบการณ์ใหม่บนพื้นฐานความรับผิดชอบต่อ มิจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อมของสถานที่แห่งนั้น

1.5 การท่องเที่ยวเชิงดาราศาสตร์ (Astrological Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อการไปชมปรากฏการณ์ทางดาราศาสตร์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวาระ เช่น สุริยุปราคา ฝนดาวตก จันทรุปราคา และการดูดาว จากระาศ ที่ปรากฏในท้องฟ้าแต่ละเดือน เพื่อการเรียนรู้ระบบสุริยะจักรวาลมีความรู้ ความประทับใจ ความทรงจำ และได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ ที่ไม่เคยพบเจอ บนพื้นฐานการท่องเที่ยวอย่างมีความรับผิดชอบต่อ มิจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยว

2. รูปแบบการท่องเที่ยวในแหล่งวัฒนธรรม (Cultural Based Tourism) ประกอบด้วย

2.1 การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ (Historical Tourism) หมายถึงการเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางโบราณคดี และประวัติศาสตร์ เป็นการขึ้นชมความงาม และเพื่อความเพลิดเพลินในสถานที่ท่องเที่ยวได้รับความรู้ มีความเข้าใจต่อประวัติศาสตร์ โบราณคดีในท้องถิ่น ที่เป็นพื้นฐานของความรับผิดชอบต่อ มิจิตสำนึกต่อการรักษามรดก วัฒนธรรมและคุณค่าของสภาพแวดล้อมโดยที่ชุมชนในท้องถิ่น มีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยว

2.2 การท่องเที่ยวชมวัฒนธรรมและประเพณี (Cultural and Traditional Tourism) หมายถึงการเดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่ท่องเที่ยวที่มีการจัดงานประเพณีต่างๆ ที่ชุมชนในท้องถิ่นจัดขึ้น เพื่อสร้างความเพลิดเพลินตื่นตาตื่นใจในสุนทรียะศิลป์ เพื่อศึกษาความเชื่อ การยอมรับนับถือ การเคารพพิธีกรรมต่างๆ และได้รับความรู้ มีความเข้าใจต่อสภาพสังคมและวัฒนธรรม มีประสบการณ์

ใหม่ๆเพิ่มขึ้น บนพื้นฐานของความรับผิดชอบต่อและมีจิตสำนึกต่อการรักษาสภาพแวดล้อมและมรดกทางวัฒนธรรม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการการท่องเที่ยว

2.3 การท่องเที่ยวชมวิถีชีวิตในชนบท (Rural Tourism / Village Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวตามหมู่บ้าน ชุมชน ตามท้องที่ชนบทเพื่อศึกษาวิถีชีวิต และผลงานสร้างสรรค์ที่มีเอกลักษณ์ที่มีความพิเศษ มีความโดดเด่น เพื่อความเพลิดเพลินได้รับความรู้ ผลงานสร้างสรรค์ และภูมิปัญญาพื้นบ้าน ได้เรียนรู้และเข้าใจในวัฒนธรรมท้องถิ่น บนพื้นฐานของความรับผิดชอบต่อและมีจิตสำนึกต่อการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม และคุณค่าของสภาพแวดล้อม โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการท่องเที่ยว

3. รูปแบบการท่องเที่ยวในความสนใจพิเศษ (Special Interest Tourism) ประกอบด้วย

3.1 การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) หมายถึงการท่องเที่ยวในแหล่งธรรมชาติและแหล่งวัฒนธรรมเพื่อการพักผ่อนและศึกษาวิธีการรักษาสุขภาพกาย สุขภาพใจ ได้รับความเพลิดเพลิน และสุนทรียภาพ มีความรู้ต่อการรักษาคุณค่าและคุณภาพชีวิตที่ดี มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพนี้บางแห่งอาจจัดรูปแบบเป็นการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพและความงาม (Health, Beauty and Spa)

3.2 การท่องเที่ยวเชิง ทัศนศึกษาและศาสนา (Edu-meditation tourism) หมายถึง การเดินทางเพื่อทัศนศึกษา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ปรัชญาทางศาสนาหา ความรู้สัจธรรมแห่งชีวิตมีการฝึกทำสมาธิ เพื่อมีประสบการณ์ และได้รับความรู้ใหม่เพิ่มขึ้น มีคุณค่าและคุณภาพชีวิตที่เพิ่มขึ้น มีจิตสำนึกต่อการรักษาสีงแวดล้อม และวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่นที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน นอกจากนี้นักท่องเที่ยวบางกลุ่มมีการเรียนรู้วัฒนธรรม และภูมิปัญญาไทยเพิ่มเติม เช่น การทำอาหารไทย การนวดแผนไทย รำไทย มวยไทย การช่าง และงานศิลปหัตถกรรมไทย รวมถึงการบังคับช้าง และเป็นควาญช้าง เป็นต้น

3.3 การท่องเที่ยวเพื่อศึกษากลุ่มชาติพันธุ์หรือวัฒนธรรมกลุ่มน้อย (Ethnic tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเรียนรู้วิถีชีวิตความเป็นอยู่ วัฒนธรรมของชาวบ้าน วัฒนธรรมของชนกลุ่มน้อย หรือชนเผ่าต่างๆ เช่น หมู่บ้านชาวไทยโซ่ง หมู่บ้านผู้ไทย หมู่บ้านชาวกูย หมู่บ้านชาวกระเหรี่ยงหมู่บ้านชาวจีนฮ่อ เป็นต้น เป็นการท่องเที่ยวเพื่อค้นหาประสบการณ์และความรู้ใหม่ ๆ มีคุณค่าและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีจิตสำนึกต่อการรักษาสีงแวดล้อม และวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

3.4 การท่องเที่ยวเชิงกีฬา (Sport tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อเล่นกีฬา ตามความถนัดความสนใจประเภทกีฬา เช่น กอล์ฟ ดำน้ำ ตกปลา สนุกเกอร์ กระดานโต้คลื่น สกีน้ำ

เป็นต้น เพื่อให้ได้รับความเพลิดเพลิน ความสนุกสนาน ความตื่นเต้น ได้รับประสบการณ์และความรู้ใหม่เพิ่มขึ้น มีคุณค่าและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นมีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยประชาชนในท้องถิ่นที่มีส่วนร่วมต่อการจัดการการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

3.5 การท่องเที่ยวแบบผจญภัย (Adventure Travel) หมายถึงการเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่มีลักษณะพิเศษ ที่นักท่องเที่ยวเข้าไปแล้ว ได้รับความสนุกสนาน ตื่นเต้น หวาดเสียว ผจญภัย มีความทรงจำความปลอดภัย และได้ประสบการณ์ใหม่

3.6 การท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์และฟาร์มสเตย์ (Home stay & Farm stay) หมายถึง นักท่องเที่ยวกลุ่มที่ต้องการใกล้ชิดกับครอบครัวเจ้าของโฮมสเตย์ในท้องถิ่นที่ไปเยือน เพื่อเป็นการเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมท้องถิ่น ได้รับประสบการณ์ในชีวิตเพิ่มขึ้น โดยมีจิตสำนึกต่อการรักษาสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นการจัดการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมของชุมชนในท้องถิ่นที่ยั่งยืน

3.7 การท่องเที่ยวพำนักระยะยาว (Long stay) หมายถึง กลุ่มผู้ใช้ชีวิตหลังวัยเกษียณอายุจากการทำงาน ที่ต้องการมาใช้ชีวิตต่างแดน เพื่อเพิ่มปัจจัยที่ห้าของชีวิตคือการท่องเที่ยว โดยเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ เฉลี่ย 3-4 ครั้งต่อปี คราวละนานๆอย่างน้อย 1 เดือน

3.8 การท่องเที่ยวแบบให้รางวัล (incentive travel) หมายถึง การจูงใจให้กลุ่มลูกค้าของบริษัทที่ประสบความสำเร็จ(มีความเป็นเลิศ) ในการขายสินค้านั้นตามเป้าหมาย ที่ทำยอดเกินเป้าหมาย เช่น บริษัทขายรถยนต์ ผู้แทนบริษัทจำหน่ายเครื่องใช้ไฟฟ้า ผู้แทนจำหน่ายเครื่องสำอางจากภูมิภาคหรือจังหวัดต่างๆ ที่สามารถขายสินค้าประเภทนั้นได้มากตามที่บริษัทผู้แทนจำหน่ายในประเทศตั้งเป้าหมายไว้ เป็นการให้รางวัล และออกค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ค่าที่พักแรม และค่าอาหารระหว่างเดินทางให้กับผู้ร่วมเดินทางเป็นการจูงใจการพักแรม ตั้งแต่2-7วันขึ้นไป เป็นการนำเที่ยวชมสถานที่ต่างๆ อาจเป็นรายการนำเที่ยวแบบผสมผสานหรือนำเที่ยวในรูปแบบใดแบบหนึ่ง

3.9 การท่องเที่ยวเพื่อการประชุม (MICE หมายถึง (M= meeting/I= incentive/C= conference/E=exhibition) หมายถึง เป็นการจูงใจให้กลุ่มลูกค้า ที่จัดประชุม มีรายการนำเที่ยวก่อนการประชุม (pre-tour) และการจัดรายการนำเที่ยวหลังการประชุม (post-tour) โดยการจัดรายการท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆไปทั่วประเทศ เพื่อบริหารให้กับผู้เข้าร่วมประชุมโดยตรง หรือผู้ร่วมเดินทางกับผู้ประชุมอาจเป็น ญาติ สามี ภรรยา เป็นรายการท่องเที่ยวในรูปแบบวันเดียว หรือรายการเที่ยวพักค้างแรม 2-4 วัน โดยคิดราคาแบบเหมาแพ็คเกจรวมค่าใช้จ่ายและบริการท่องเที่ยว

3.10 การท่องเที่ยวแบบผสมผสานเป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่ ผู้จัดการการท่องเที่ยวได้จัดทำตารางรูปแบบการท่องเที่ยวที่กล่าวมาข้างต้น นำมาจัดการการนำเที่ยวในรูปแบบที่แตกต่างกันขึ้นอยู่ กับความต้องการของนักท่องเที่ยว ขึ้นอยู่กับการเดินทางท่องเที่ยวในระยษณานตั้งแต่ 2-7 วัน หรือ

มากกว่านั้น เช่นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและเกษตร (Eco-Agro Tourism) การท่องเที่ยวเชิงเกษตรและประวัติศาสตร์ (Agro - Historical Tourism) การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและผจญภัย (Eco-Adventure Travel) การท่องเที่ยวเชิงธรณีวิทยาและประวัติศาสตร์ (Geo-Historical Tourism) การท่องเที่ยวเชิงเกษตร และวัฒนธรรม(Agro-Cultural Tourism)

องค์ประกอบของการท่องเที่ยว

ดิคแมน (วิภาวี อินทราคม. 2553; อ้างอิงจาก Dickman. 1996) กล่าวว่า สถานที่ท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยว (Tourist destination and tourism product) ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบหลัก หรือที่เรียกว่า 5A คือ แหล่งท่องเที่ยว (Attraction) ความสะดวกในการเดินทาง (Accessibility) สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ (Amenity) ที่พัก (Accommodation) และกิจกรรมต่างๆ (Activities) สามารถขยายความหมายของแต่ละองค์ประกอบได้ดังนี้

1. แหล่งท่องเที่ยว (Attraction) จัดเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นสิ่งที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวในสถานที่นั้น ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวสามารถแบ่งแยกเป็นสถานที่สำคัญทางศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ป่าไม้ อุทยานแห่งชาติ เทศกาลต่างๆ หรือสถานที่ที่มีความสวยงามเป็นเอกลักษณ์ และเป็นที่โด่งดัง โดยทั่วไปแล้วสถานที่ที่มีชื่อเสียง จะมีสิ่งดึงดูดใจมากกว่า 1 อย่าง เช่น จังหวัดสมุทรปราการ ที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่มากกว่า 1 แห่งเช่น ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ หรือสงกรานต์พระประแดง ตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง บางกระเจ้า เป็นต้น

2. ความสะดวกในการเดินทาง (Accessibility) ความสะดวกสบายมีส่วนทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้าถึงสถานที่ได้รวดเร็ว ปลอดภัย และสะดวกสบาย มากยิ่งขึ้น แหล่งท่องเที่ยวมีความจำเป็นที่จะต้องมียระบบขนส่งคมนาคม ประกอบด้วย เส้นทางยานพาหนะ สถานี และผู้ประกอบการขนส่ง วัตถุประสงค์ใช้ในการลำเลียงคน และสิ่งของไปยังจุดหมายปลายทาง

3. สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ (Amenity) หมายถึง สิ่งความสะดวก และสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน ต่อนักท่องเที่ยว เช่น สาธารณูปโภคน้ำ, ไฟฟ้า โทรศัพท์ ห้องสุขา และสิ่งความสะดวกที่นักท่องเที่ยวมีความจำเป็นต้องใช้ เช่น โรงพยาบาล ธนาคาร สำนักงานไปรษณีย์ การบริการในกรณีฉุกเฉิน ก็มีความสำคัญเช่นกัน

4. ที่พัก (Accommodation) แหล่งท่องเที่ยว ควรจะมีจำนวนที่พักที่เพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยว พร้อมทั้งมีความหลากหลายด้านราคา และการบริการที่เหมาะสม ที่พักควรอยู่ไม่ไกลจากแหล่งท่องเที่ยวมากนัก อาจหมายถึงการสนับสนุนให้ชุมชนมีส่วนร่วม เช่น การทำโฮมสเตย์ โฮสเทล เพื่อตอบสนองนักท่องเที่ยวที่ต้องสัมผัสถึงบรรยากาศ ของคนในชุมชน

5. กิจกรรมต่างๆ (Activities) กิจกรรมต่างๆ ที่นักท่องเที่ยวสามารถกระทำในช่วงเวลาที่พักค้างแรมแหล่งท่องเที่ยว ณ ที่แห่งนั้น ช่วยทำให้การท่องเที่ยวและช่วงเวลาพักผ่อนของนักท่องเที่ยวมีความน่าสนใจมากขึ้น กิจกรรมเหล่านี้ควรมีความหลากหลาย และตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว

จากแนวคิดและทฤษฎีข้างต้นพบว่า การท่องเที่ยวคือการเดินทางท่องเที่ยวด้วยความสมัครใจ โดยการเดินทางไปพักค้างแรม ณ สถานที่ท่องเที่ยวแห่งใดแห่งหนึ่งหรือมากกว่า เพื่อพักผ่อน ทำกิจกรรมต่างๆ โดยจะเป็นการเดินทางพักค้างแรมสถานที่ต่างๆชั่วคราว อีกทั้งการท่องเที่ยวยังส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจเป็นอย่างมากทำให้ชาวบ้านในพื้นที่มีรายได้ และยังเป็นการเผยแพร่วัฒนธรรมให้คนรุ่นหลังและนักท่องเที่ยวได้อนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี โดยการท่องเที่ยวจะสมบูรณ์แบบได้นั้นจะต้องประกอบไปด้วย 1.แหล่งท่องเที่ยวที่เป็นสถานที่ที่นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว 2.ความสะดวกในการเดินทางเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว 3. สิ่งอำนวยความสะดวก 4. ที่พัก 5. กิจกรรม

แนวคิดและทฤษฎีด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ไกรฤกษ์ ปิ่นแก้ว (2556) ได้อธิบายความหมายของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมว่า เป็นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอีกรูปแบบหนึ่งที่ได้นำเอาวัฒนธรรมเข้ามาเป็นจุดขาย โดยวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวอเมริกันและยุโรป ที่สนใจเรียนรู้วัฒนธรรม มรดกทางประวัติศาสตร์ เยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวสถาปัตยกรรม และสัมผัสวิถีชีวิตชุมชน รวมถึงความเป็นอยู่ของคนในประเทศนั้น โดยเฉพาะกลุ่มประเทศในแถบเอเชีย แอฟริกา รวมถึงชื่อของที่ระลึกที่เป็นงานฝีมือ หรืองานหัตถกรรม ที่ทำมาจากภูมิปัญญาของชาวบ้านในประเทศนั้นๆ การท่องเที่ยวในลักษณะดังกล่าวเราเรียกว่า การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ชาญวิทย์ เกษตรศิริ (2540: 1-10) ได้กล่าวถึงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมไว้ว่า เป็นการท่องเที่ยวเพื่อศึกษาประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เป็นการท่องเที่ยวเพื่อพัฒนาความรู้ ด้วยการสร้างสรรค์ เพื่อศึกษาสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม ศักดิ์ศรี และวิถีชีวิตของชุมชน การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสามารถกล่าวได้อีกอย่างว่า การท่องเที่ยวสามารถทำให้คนมองย้อนกลับมาดูภูมิหลังของตน ทุกสิ่งในโลกเชื่อมโยงกันไม่สามารถแยกออกจากกันได้

แมคอินทอช และเกิลด์เนอร์ (เจษฎารัตน์ กล่ำศรี; และวรินทร์า ศิริสุทธิกุล. 2557; อ้างอิงจาก McIntosh; & Goeldner. 1986) กล่าวว่า การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมมีวัตถุประสงค์ เพื่อการสร้างความคุ้นเคยให้กับประชาชนในท้องถิ่นอื่นๆ หรือประเทศอื่นๆ เพื่อให้นักท่องเที่ยวซาบซึ้งถึงความหมายของวัฒนธรรมของสถานที่แห่งนั้น ดังนั้นการท่องเที่ยวเป็นสถานที่กำเนิดความรู้และการ

ติดต่อสื่อสาร ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างความเข้าใจของทุกคนทั่วโลกเข้าด้วยกัน อันนำไปสู่สันติสุขในการอยู่ร่วมกันทั้งในปัจจุบันและในอนาคต

รลิกา อังกูร (2549: 80) ได้กล่าวถึงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไว้ว่า เป็นการท่องเที่ยวเพื่อศึกษาวิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรม การแสดงต่างๆที่มีความแตกต่างจากชาติอื่นๆ เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่กำลังได้รับความนิยมสูง

สมศักดิ์ ศรีสันติสุข (2542) ได้ให้ความหมายว่า “วัฒนธรรมหมายถึง” วิธีการดำรงชีพที่มนุษย์สร้างขึ้น ตามที่มนุษย์มีความสัมพันธ์กันระหว่าง มนุษย์กับมนุษย์ มนุษย์กับสังคม และมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นทั้งด้านความรู้ ความคิด ความเชื่อและจะต้องมีการยอมรับปฏิบัติตามกันมาเป็นวิธีการหรือเป็นแบบแผน และมีการอบรมสั่งสอนกันมา และถ่ายทอดไปสู่คนในครอบครัวรุ่นต่อมา ตลอดจนเปลี่ยนแปลงให้เข้ากับสภาพสิ่งแวดล้อมของมนุษย์แต่ละยุคสมัย

ราณี อธิชัยกุล (พรทิพย์ กิจเจริญไพศาล, 2553; อ้างอิงจาก ราณี อธิชัยกุล, 2546: 83) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมไว้ว่า เป็นการเดินทางเพื่อไปท่องเที่ยวสัมผัสศิลปวัฒนธรรมที่แตกต่างกันออกไป เช่น สถาปัตยกรรม ประติมากรรม จิตรกรรม หัตถกรรม วรรณกรรม นาฏศิลป์ ดนตรีพื้นบ้านรวมถึงเพลงสากล ประเพณี

ชาญวิทย์ เกษตรศิริ (จุฑาธิปต์ จันทร์เอียด, 2552; อ้างอิงจาก ชาญวิทย์ เกษตรศิริ, 2540: 1-10) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมไว้ว่า “เป็นวิธีการศึกษาประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมผ่านการเดินทางท่องเที่ยว เป็นการท่องเที่ยวที่เน้นการพัฒนาด้านภูมิศาสตร์สร้างสรรค์ เคารพสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม ศักดิ์ศรี และวิถีชีวิตผู้คน หรือสามารถกล่าวได้อีกนัยว่า การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม คือ การท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ผู้อื่น และย้อนกลับมาตนเองอย่างเข้าใจความเกี่ยวพันของสิ่งต่างๆ ในโลกที่มีความเกี่ยวโยงพึ่งพาไม่สามารถแยกออกจากกันได้

จากที่กล่าวมาข้างต้นความหมายของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม คือ การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อศึกษาหาความรู้ หรือเพื่อลงพื้นที่ศึกษา เทียบชมสิ่งแปลกใหม่ที่แตกต่างจากวิถีชีวิตประจำวันของนักท่องเที่ยว เป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างชาวบ้านกับนักท่องเที่ยว อีกทั้งยังเป็นโอกาสในการเผยแพร่วัฒนธรรมให้กับคนรุ่นหลัง

องค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (จุฑาธิปต์ จันทร์เอียด 2552; อ้างอิงจาก บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2549: 1-2) ได้ระบุถึงองค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมีดังนี้

1. ประวัติศาสตร์และร่องรอยทางประวัติศาสตร์
2. โบราณคดีและพิพิธภัณฑ์

3. งานสถาปัตยกรรมเก่าแก่ดั้งเดิม
4. ศิลปะ หัตถกรรม ประติมากรรม ภาพวาด รูปปั้นและแกะสลัก
5. ศาสนารวมถึงพิธีกรรมต่างๆทางศาสนา
6. ดนตรี การแสดงละคร ภาพยนตร์
7. ภาษาและวรรณกรรม
8. วิถีชีวิต เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย อาหาร
9. ประเพณี วัฒนธรรมพื้นบ้าน เทศกาลต่างๆ
10. ลักษณะงานและเทคโนโลยี ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่นำมาใช้เฉพาะท้องถิ่น

ประเภทของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (จุฑาธิปต์ จันทร์เอียด. 2552; บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. 2549: 1-2) ได้กล่าวถึงประเภทของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมว่า การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นการเดินทางท่องเที่ยวชมโบราณสถาน ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีของท้องถิ่นต่างๆ เพื่อความเพลิดเพลินเป็น การศึกษาความเชื่อ พิธีกรรมต่างๆ ซาบซึ้งในวัฒนธรรมที่แตกต่าง ในขณะเดียวกันยังเป็นการปลูกฝัง จิตสำนึกให้รักสภาพแวดล้อม และอนุรักษ์ประเพณี โดยชุมชนในท้องถิ่นมีเข้ามามีส่วนร่วมในการ จัดการการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสามารถแบ่งเป็นประเภทย่อยได้ 5 ประเภท คือ

1. การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปตามสถานที่ท่องเที่ยว ทางโบราณคดีและประวัติศาสตร์ เพื่อความเพลิดเพลินและซาบซึ้งในประวัติของสถานที่ท่องเที่ยว โดย ได้รับความรู้ความเข้าใจต่อประวัติศาสตร์และโบราณคดีในท้องถิ่นที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความ รับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรมและคุณค่าของสภาพแวดล้อม โดยการที่ กำหนดให้ชุมชนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยว

2. การท่องเที่ยวงานวัฒนธรรมและประเพณี หมายถึง การออกเดินทางไปเยี่ยมชม ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีต่างๆ ของชาวบ้านประจำท้องถิ่น จัดขึ้นเพื่อให้ได้รับความเพลิดเพลิน ตื่นตา ตื่นใจในความงามศิลปและศึกษาความเชื่อการยอมรับนับถือ การให้ความเคารพพิธีกรรมต่างๆ เข้าใจพื้นฐานของสภาพสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่าง เป็นการท่องเที่ยวบนพื้นฐานของความ รับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อการอนุรักษ์ มรดก วัฒนธรรมและคุณค่าของสภาพแวดล้อม โดยการที่ กำหนดให้ชุมชนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยว

3. การท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิตชนบท หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปตามแหล่งชุมชน หรือ หมู่บ้านชนบทที่มีวิถีชีวิต เอกลักษณะพิเศษโดดเด่น เพื่อความเพลิดเพลิน ได้ศึกษาความรู้จากผลงาน และภูมิปัญญาของชาวบ้านในพื้นที่ ยังเป็นการได้รับความรู้ความเข้าใจในวัฒนธรรมท้องถิ่น บน

พื้นฐานของความรับผิดชอบ และมีจิตสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรมและคุณค่าของสภาพแวดล้อม โดยการที่กำหนดให้ชุมชนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยว

4. การท่องเที่ยวเชิงกีฬา หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่จัดแข่งกีฬา หรือเล่นกีฬา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการแข่งขัน หรือเพื่อเชียร์กีฬา กิจกรรมการท่องเที่ยวในรูปแบบของการจัดรายการกีฬา ตามเส้นทางที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาได้รับความเพลิดเพลินกับการออกการเล่นกีฬาหรือแข่งขันการกีฬา การเดินทางท่องเที่ยวไปตามเส้นทางที่มีการจัดรายการกีฬา ทำให้นักท่องเที่ยวได้รับความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ที่แปลกใหม่เพิ่มขึ้น บนพื้นฐานของความรับผิดชอบและมีจิตสำนึกต่อการรักษามรดกทางวัฒนธรรมและคุณค่า โดยการที่กำหนดให้ชุมชนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยว

5. การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพทางวัฒนธรรม หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวไปเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวตามแหล่งวัฒนธรรม โดยมีกิจกรรมที่ส่งเสริมด้านสุขภาพหรือเพื่อฟื้นฟูสุขภาพทางด้านวัฒนธรรม เช่น การนวดฝ่าเท้า นวดแผนไทย การอบสมุนไพร การประคบสมุนไพร การฝึกกายบริหาร การฝึกสมาธิ เป็นต้น เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักท่องเที่ยวบนพื้นฐานของการท่องเที่ยวอย่างมีจิตสำนึกต่อการรับผิดชอบต่อรักษามรดกทางวัฒนธรรมและคุณค่าของสิ่งแวดล้อม โดยการที่กำหนดให้ชุมชนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยว

ประโยชน์ของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ชนัญ วงษ์วิภาค (2545: 271) ได้กล่าวถึงประโยชน์ที่ได้จากการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ดังนี้

1. ประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ผลการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวมีประโยชน์ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ สามารถนำเงินเข้าประเทศได้เป็นจำนวนมากที่สุดเมื่อเทียบกับจำนวนเงินรายได้จากหน่วยงานต่างๆ ซึ่งการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้มีการจัดวางแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามภูมิภาค เพื่อรองรับจำนวนของนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้นโดยเฉพาะการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศของชาวไทย และเพิ่มการประชาสัมพันธ์กับกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มมากขึ้น

2. ประโยชน์ทางสังคมและวัฒนธรรม ใช้การท่องเที่ยวเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่เอกลักษณ์ประจำท้องถิ่น เพื่อให้เป็นที่รู้จักกว้างขวางมากขึ้นทั้งในประเทศและนอกประเทศ การที่นักท่องเที่ยวต่างชาติให้ความสนใจเดินทางมาท่องเที่ยวนั้นเป็น โอกาสที่ทำให้คนในพื้นที่ได้รู้จักกัน ทำให้เกิดความสามัคคี สมานฉันท์ และเสริมสร้างความเข้าใจอันดีที่จะนำไปสู่สันติภาพ

ลักษณะของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

เพียกานต์ นามวงศ์ (2552: 18-19) ได้กล่าวถึงลักษณะการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่สำคัญ อยู่ 9 ประการดังนี้

1. เป็นการท่องเที่ยวเพื่อเรียนรู้ลักษณะที่ให้ความสำคัญกับประวัติศาสตร์ โบราณสถาน ศิลปวัฒนธรรมและประเพณี โดยยึดการอนุรักษ์ทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมให้ดีที่สุด เพื่ออนุรักษ์ให้คนรุ่นหลัง
2. เป็นการท่องเที่ยวในลักษณะการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยไม่ก่อให้เกิดผลเสียต่อสิ่งแวดล้อมและทำให้เกิดผลกระทบน้อยที่สุด
3. เป็นการท่องเที่ยวในลักษณะคงไว้ซึ่งวิถีชีวิตของท้องถิ่นในแง่สังคมและวัฒนธรรม สถานที่ท่องเที่ยวจะต้องเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความดึงดูดใจกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ต้องการศึกษาความแตกต่างทางด้านสังคมและวัฒนธรรม วิถีชีวิตชุมชนที่หลากหลาย
4. เป็นการท่องเที่ยวในลักษณะการให้ความรู้แก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทั้งนักท่องเที่ยว ผู้ดูแลสถานที่ท่องเที่ยว และชาวบ้านในชุมชน โดยทุกฝ่ายจะต้องมีส่วนร่วมได้รับความรู้และประสบการณ์จากการท่องเที่ยว และจะต้องช่วยกันอนุรักษ์ทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม
5. เป็นการท่องเที่ยวในลักษณะที่ให้ชุมชนมีส่วนร่วมและได้รับผลประโยชน์โดยยึดหลักที่ว่า ต้องให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวและได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยว เป็นการช่วยกระจายรายได้เข้าไปยังชุมชน
6. เป็นการท่องเที่ยวในลักษณะที่มีการตลาดของการบริการท่องเที่ยวครบตามเกณฑ์การอนุรักษ์อย่างแท้จริง โดยการยึดหลักการกำหนดให้ธุรกิจท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม
7. เป็นการท่องเที่ยวในลักษณะสร้างความพึงพอใจให้กับนักท่องเที่ยว เป็นการสร้างคุณค่าและประสบการณ์ ทำให้นักท่องเที่ยวอยากกลับมาท่องเที่ยวซ้ำ โดยการยึดตามหลักกิจกรรมการท่องเที่ยวตรงตามความต้องการของนักท่องเที่ยว
8. เป็นการท่องเที่ยวในลักษณะของขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว จะต้องสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้เพียงพอในทุกพื้นที่ และจะต้องรักษาความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยวอยู่เสมอ
9. เป็นการท่องเที่ยวในลักษณะที่คำนึงถึงความปลอดภัยด้านชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว โดยแหล่งท่องเที่ยวจะต้องมีการรักษาความปลอดภัยทางด้านทรัพย์สินแล้วความปลอดภัยแก่ตัวนักท่องเที่ยว เพื่อสร้างความอบอุ่นใจในการเข้ามาท่องเที่ยว

จากแนวคิดและทฤษฎีข้างต้นพบว่า การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นการท่องเที่ยวเพื่อศึกษาศิลปะ ประเพณี วิถีชีวิตของชุมชนที่มีความแตกต่างไปจากเดิม เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ก่อให้เกิดจิตสำนึกร่วมกันในการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งเรียนรู้ทางประเพณี วิถีชีวิต งานฝีมือต่างๆ ที่เป็นมรดกสืบทอดต่อกันมาจากโบราณ เป็นการช่วยอนุรักษ์มรดกที่เป็นภูมิปัญญาส่งต่อไปให้กับคนรุ่นหลังได้รับชม

แนวคิดและทฤษฎีด้านปัจจัยส่วนบุคคล

ความหมายของปัจจัยบุคคล

ยุบล เบญจรงค์กิจ (จุฑารัตน์ ใจดี 2558; อ้างอิงจาก ยุบล เบญจรงค์กิจ. 2542: 44-52) ได้กล่าวถึงแนวความคิดด้านประชากรนี้ เป็นทฤษฎีที่ใช้หลักการของความเป็นเหตุเป็นผล กล่าวคือ พฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์เกิดขึ้นตามแรงบังคับจากภายนอกมากระตุ้น เป็นความเชื่อที่ว่าคนที่มีคุณสมบัติทางประชากรที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันไปด้วย ซึ่งแนวคิดนี้ตรงกับทฤษฎีกลุ่มสังคม (Social Categories Theory) ของ (กอบกาญจน์ เจริญทอง. 2556; อ้างอิงจาก Defleur; & Bcll-Rokeach. 1996) ให้ความหมายว่าพฤติกรรมของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับลักษณะต่างๆ ของบุคคล หรือลักษณะทางประชากร ซึ่งลักษณะเหล่านี้สามารถอธิบายเป็นกลุ่มๆ ได้ คือ บุคคลที่มีพฤติกรรมคล้ายคลึงกันมักจะอยู่ในกลุ่มเดียวกัน ดังนั้น บุคคลที่อยู่ในลำดับชั้นทางสังคมเดียวกันจะเลือกรับ และตอบสนองต่อเนื้อหาข่าวสารในแบบเดียวกัน และทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences Theory) ซึ่งทฤษฎีนี้ได้รับการพัฒนาจากแนวความคิดเรื่องสิ่งเร้าและการตอบสนอง (Stimulus-Response) หรือทฤษฎี เอส – อาร์ (S-R Theory) ในสมัยก่อนและได้นำมาประยุกต์ใช้อธิบายเกี่ยวกับการสื่อสารว่า ผู้รับสารที่มีคุณลักษณะที่แตกต่างกัน จะมีความน่าสนใจต่อข่าวสารที่แตกต่างกัน

ฉลองศรี พิมลสมพงศ์ (กอบกาญจน์ เจริญทอง 2556; อ้างอิงจาก ฉลองศรี พิมลสมพงศ์. 2548: 22) ได้กล่าวถึงความหมายของปัจจัยทางประชากรศาสตร์ (Demographic Factor) หมายถึง ลักษณะประชากร ที่ประกอบไปด้วย ขนาดองค์ประกอบครอบครัว เพศ อายุ อาชีพ รายได้ การศึกษา เชื้อชาติ สัญชาติ ซึ่งทั้งหมดล้วนแล้วมีผลต่อรูปแบบของอุปสงค์ของนักท่องเที่ยว

องค์ประกอบของประชากร

เพศ (Sex)

ชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์ และณรงค์ เทียนสง (นฤทธิ วงษ์มณฑา 2554; อ้างอิงจาก ชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์; และณรงค์ เทียนสง. 2525: 2) ได้กล่าวถึงเพศว่า เพศ เป็นสรีระวิทยาที่สังเกตเห็นได้ละมักไม่มีปัญหายากในการเก็บข้อมูลประชากร ในสภาพแรกจะประกอบด้วยเพศเพียงสองเพศ คือ

เพศชายและเพศหญิง ข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างทางเพศ ยังมีความสำคัญในการวิเคราะห์ประชากรศาสตร์ คือ ใช้ในการประเมินคุณภาพของข้อมูลประชากร (ประชากรศาสตร์และประชากรวิทยา. 2541: 119-120) สอดคล้องกับปรมะ สตะเวทิน (2546: 112-118) ที่มีความเห็นที่เหมือนกันในด้านของสรีระวิทยา และได้กล่าวถึง เพศ (Sex) ไว้ว่า หญิงชายมีความแตกต่างกันทั้งในด้านสรีระ ความถนัด สภาวะทางจิตใจ อารมณ์ จากงานวิจัยทางด้านจิตวิทยาทั้งหลายได้แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างอย่างมากในเรื่อง ค่านิยม และทัศนคติ ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมและสังคมได้กำหนดบทบาทและกิจกรรมของคนทั้งสองเพศไว้แตกต่างกัน

พรทิพย์ วรภิโกคาทร (แก้วตา ฮวดใหม่ 2553; อ้างอิงจาก พรทิพย์ วรภิโกคาทร. 2529: 312-315) ที่กล่าวถึงด้านความแตกต่างระหว่างเพศที่ไม่ใช่แค่เพียงด้านสรีระเท่านั้นที่แตกต่าง แต่ก็ยังมีงานวิจัยที่พิสูจน์ว่าคุณลักษณะบางอย่างของเพศชาย และเพศหญิงที่ต่างกันส่งผลให้การสื่อสารของชายและหญิงต่างกัน เช่น การวิจัยการชมภาพยนตร์โทรทัศน์ของเด็กวัยรุ่นพบว่าเด็กวัยรุ่นชายสนใจภาพยนตร์สงครามและจารกรรมมากที่สุด ส่วนเด็กวัยรุ่นหญิงสนใจภาพยนตร์วิทยาศาสตร์มากที่สุด

มณฑกาญจน์ วิจิตรสกุล (2552) จากการวิจัยทางจิตวิทยาหลายเรื่อง แสดงให้เห็นว่า ผู้หญิงกับผู้ชายมีความแตกต่างกันอย่างมากในเรื่องความคิด ค่านิยม และทัศนคติ ทั้งนี้เพราะ วัฒนธรรมและสังคม กำหนดบทบาทและกิจกรรมของหญิงชายไว้ต่างกัน จึงส่งผลให้พฤติกรรมการสื่อสารของหญิงและชายต่างกันด้วย งานวิจัยทางนิเทศศาสตร์ยังชี้ให้เห็นว่า ผู้หญิงมักจะถูกโน้มน้าวใจได้ง่ายกว่าผู้ชาย และมักเผยแพร่ทัศนคติที่ได้รับการจูงใจนั้นให้ผู้อื่นต่อไปอีกด้วย นอกจากนี้ เพศหญิงมีแนวโน้มและความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารมากกว่าเพศชาย ในขณะที่เพศชายไม่ได้มีความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารเพียงอย่างเดียวเท่านั้นแต่มีความต้องการที่จะสร้างความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นจากการรับข่าวสารนั้นด้วย

จากที่กล่าวมาข้างต้นในส่วนของปัจจัยบุคคล ด้านเพศสามารถสรุปได้ว่า มนุษย์ทุกคนที่เกิดขึ้นมาจะสามารถระบุได้เพียงแค่ 2 เพศเท่านั้นคือ เพศชาย กับ เพศหญิง ซึ่งทั้ง 2 เพศนี้จะมีความคิดเห็นและทัศนคติที่แตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับการอบรมตั้งแต่แรกเกิด หรือขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมต่อบุคคลนั้นๆ

อายุ (Age)

ชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์ และ ณรงค์ เทียนสง (นฤทธิ วงษ์มณฑา. 2554; อ้างอิงจากชัยวัฒน์ ปัญจพงษ์; และณรงค์ เทียนสง. 2525: 2) อายุ หมายถึง อายุเต็มปี หรืออายุเมื่อวันเกิดครั้งสุดท้าย (ตามคำนิยามขององค์การสหประชาชาติ อ้างใน (ประชากรศาสตร์และประชากรวิทยา. 2541: 131-132 อ้างอิงจาก นฤทธิ วงษ์มณฑา 2554) โดยทั่วไปมักจะนำเสนอข้อมูลอายุของประชากรเป็นรูปเป็นช่วง

อายุหรือกลุ่มอายุ ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มอายุที่ใกล้เคียงกันเข้าด้วยกัน ตามแต่ช่วงหรือกลุ่มที่ต้องการจัด โดยปกติมักจะจัดเป็นกลุ่มอายุ 5 ปี สามารถให้ข้อมูลที่ละเอียดมากพอ ซึ่ง พรทิพย์ วรกิจโกศาทร (แก้วตา ฮวดใหม่. 2553; อ้างอิงจาก พรทิพย์ วรกิจโกศาทร. 2529: 312-315) ได้กล่าวถึงอายุในด้านของการเปลี่ยนแปลงของทัศนคติของบุคคลไว้ว่า การจะสอนผู้ที่มีอายุต่างกันให้เชื่อฟัง หรือเปลี่ยนทัศนคติหรือเปลี่ยนพฤติกรรมนั้นมีความยากง่ายต่างกัน ยิ่งมีอายุมากกว่าที่จะสอนให้เชื่อฟัง ให้เปลี่ยนทัศนคติและเปลี่ยนพฤติกรรมก็ยิ่งยากขึ้น การวิจัยโดย ซี.เมเปิล (C. Maple) และ ไอ แอล เจนิส และดีเรฟ (I.L.Janis; & D.Rife) (อ้างอิงจาก ปวีตรา ลาภละมูล 2557) ได้ทำการวิจัยและให้ผลสรุปว่าการชักจูงจิตใจหรือโน้มน้าวจิตใจของคน จะยากขึ้นตามอายุของคนเพิ่มขึ้น อายุยังมีความสัมพันธ์ของข่าวสาร และสื่ออีกด้วย เช่น ภาษาที่ใช้ในวัยต่างกัน ก็ยังมีความต่างกัน โดยจะพบว่าภาษาใหม่ๆ แปลกๆ จะพบในคนหนุ่มสาว สูงกว่าผู้สูงอายุเป็นต้น

ปรมะ สตะเวทิน (บวรวิชัย คนราม 2557; อ้างอิงจาก ปรมะ สตะเวทิน. 2546: 112-118 อ้างอิงจาก) ได้กล่าวถึงอายุว่า เป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งต่อพฤติกรรมการสื่อสารของมนุษย์ เนื่องจากอายุจะเป็นตัวกำหนดหรือเป็นสิ่งที่บ่งบอกเกี่ยวกับความมีประสบการณ์ในเรื่องต่างๆ ของบุคคล ดังคำกล่าวที่ว่าผู้ใหญ่อาบน้ำร้อนมาก่อน เกิดมาหลายฝน หรือเรียกคนที่มีประสบการณ์น้อยกว่าว่าเด็กเมื่อวานขึ้น เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นเครื่องบ่งชี้หรือแสดงความคิด ความเชื่อ ลักษณะการโต้ตอบต่อเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นของบุคคล คนเราโดยทั่วไปเมื่ออายุเพิ่มขึ้น ประสบการณ์สูงขึ้น ความฉลาดรอบคอบก็เพิ่มมากขึ้น วิธีคิดและสิ่งที่สนใจก็จะเปลี่ยนแปลงไปด้วย

เบเรลสัน และสไตเนอร์ (ชิบ จิตนิม. 2534: 27; อ้างอิงจาก Berelson ; & Steiner. n.d.) ปกติแล้วบุคคลที่มีอายุมากจะมีการตอบสนองด้านการสื่อสารที่ดีกว่าคนที่อายุน้อย และบุคคลที่มีอายุน้อยจะมีพัฒนาการด้านการสื่อสารที่เปลี่ยนแปลงไปเมื่อมีอายุมากขึ้น ปริมาณและแบบแผนการใช้จะมีความสัมพันธ์กัน จะเปลี่ยนแปลงไปตามช่วงชีวิต เนื่องจากในแต่ละช่วงชีวิตจะมีการเปลี่ยนที่อยู่อาศัยไปเรื่อยๆ เช่น เด็กเล็กต้องอยู่บ้าน วัยรุ่นอยู่กับกลุ่มเพื่อน หรือในโรงเรียน ผู้ใหญ่จะอยู่นอกบ้าน หรือทำงาน

จากที่กล่าวมาข้างต้นในส่วนของปัจจัยบุคคล ด้านอายุสามารถสรุปได้ว่า อายุของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกันส่งผลต่อความคิดเห็น ทัศนคติ ของแต่ละบุคคลที่มีไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ผู้ที่มีอายุมากกว่ามักจะมีความคิดเห็นหรือประสบการณ์ที่มากกว่าคนที่อายุน้อยกว่า

รายได้ (Income)

รายได้ เป็นดัชนีที่นิยมใช้กันมากที่สุดในการที่จะวัดฐานะทางเศรษฐกิจของครัวเรือนและบุคคลรายได้จะผันแปรตามระดับการศึกษาและอาชีพ มักนิยมพิจารณาจากรายได้ของบุคคลหรือรายได้ของครัวเรือนต่อหน่วยเวลา (ประชากรศาสตร์และประชากรวิทยา. 2541: 180-181; อ้างอิงจาก นฤทธิ วงษ์มณฑา 2554) อาจจำแนกได้ดังต่อไปนี้

รายได้ที่แท้จริง (Real Income) คือ รายได้ทั้งหมด รวมถึงเงินออมเป็นรายได้ที่ยังไม่ได้หักค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น

รายได้ที่หักภาษีแล้ว (Disposable Income) เป็นรายได้ที่หักภาษีทางตรงต่างๆ ที่ต้องจ่ายให้รัฐบาลเรียบร้อยแล้ว

รายได้ที่หักค่าใช้จ่ายพื้นฐาน (Discretionary Income) เป็นรายได้ที่เหลือจากการหักภาษี นำมาหักค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับสิ่งที่จำเป็นออก

รายได้ที่ไม่ใช่ตัวเงิน (Imputed or Non-money) เป็นรายได้ทั้งหมด ที่ได้รับสิ่งของโดยนับรวมไปถึงบ้านอาหารที่ได้รับในฐานะเป็นการตอบแทนการจ้าง รวมไปถึงผลผลิต เช่น ข้าวของชาวนา รายได้เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการบริโภค รายได้เป็นเครื่องมือกำหนดความต้องการของคน ตลอดจนความคิดของคน และพฤติกรรมต่างๆ รายได้จึงเป็นสิ่งที่นักการตลาดและนักโฆษณาตระหนักถึงเสมอในการวางแผนการโฆษณา นอกจากนี้การกำหนดนโยบายด้านราคาจะสัมพันธ์กับรายได้ของผู้บริโภคด้วย

จากที่กล่าวมาข้างต้นในส่วนของปัจจัยบุคคล ด้านรายได้สามารถระบุได้ว่า รายได้นั้น สอดคล้องกับอาชีพ และระดับการศึกษา ซึ่งรายได้คือผลตอบแทนของการทำงาน หรือสิ่งของมีคุณค่าที่นำไปแลก รายได้นั้นเป็นตัวกำหนดชนชั้นทางสังคม รวมถึงความคิดเห็นและทัศนคติ เหล่านี้ขึ้นอยู่กับความถนัด ตำแหน่งงาน รวมถึงระดับการศึกษาที่จะถูกนำมาเป็นตัววัดในการกำหนดรายได้

อาชีพ (Occupation)

ชัยวัฒน์ ปัญญาพงษ์ และณรงค์ เทียนสง (นฤทธิ วงษ์มณฑา. 2554; อ้างอิงจาก ชัยวัฒน์ ปัญญาพงษ์; และณรงค์ เทียนสง. 2525: 2) กล่าวถึงอาชีพไว้ว่า งานที่บุคคลทำอันนำมาซึ่งรายได้ที่เป็นค่าจ้างหรือค่าตอบแทน หรือผลกำไร เช่น ครู พนักงานขาย ช่างนา พนักงานขับรถ เป็นต้น ในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพจึงหมายถึงชนิดของงานที่บุคคลทำระหว่างช่วงเวลาที่กำหนด อาชีพของเขาจะเป็นชนิดของงานที่เขาเคยทำมาก่อนหน้านั้น โดยไม่คำนึงถึงประเภทของงานหรือสถานภาพของบุคคลในงาน เนื่องจากอาชีพมีจำนวนมากหลายอาชีพ จึงจำเป็นต้องมีการจัดกลุ่มอาชีพซึ่งมีหลักสำคัญคือ อาชีพประเภทเดียวกัน คล้ายๆกัน (นฤทธิ วงษ์มณฑา. 2554; อ้างอิงจาก ประชากรศาสตร์และ

ประชากรรณนา. 2541: 173-174) คนที่มีอาชีพต่างกันย่อมมองโลก มีแนวคิด อุดมการณ์และค่านิยม ต่อส่วนต่างๆ แตกต่างกันไปซึ่งรวมไปถึงทัศนคติและความคิดเห็นการใช้สินค้าและบริการต่างๆ ด้วย

พรทิพย์ วรภิโจคาทร (แก้วตา ฮวดใหม่. 2553; อ้างอิงจาก พรทิพย์ วรภิโจคาทร. 2529: 312-315) กล่าวถึงอาชีพเป็นคำว่า ฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจ (Social and Economic Status) หมายถึง อาชีพ รายได้ เชื้อชาติ ตลอดจนภูมิหลังของครอบครัว เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติและ พฤติกรรมของบุคคล โดยมีรายงานหลายเรื่องที่ได้พิสูจน์แล้วว่า ฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจนั้น มี อิทธิพลต่อทัศนคติและพฤติกรรมของคน

จากที่กล่าวมาข้างต้นในส่วนของปัจจัยบุคคล ด้านอาชีพสามารถระบุได้ว่า อาชีพของ ประชากรในประเทศ ที่มีค่าตอบแทนที่แสดงต่างกันส่งผลถึงคุณภาพการดำรงชีวิตของประชากร ทำให้ เกิดการแบ่งชนชั้นทางสังคม รวมถึงการที่มีบุคคลหลากหลายอาชีพเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาย่อม ส่งผลดีต่อสิ่งนั้น เนื่องจากแต่ละบุคคลจะมีความถนัดและทัศนคติที่แตกต่างกัน เมื่อมาอยู่ร่วมกันจะ ส่งผลให้เกิดความสำเร็จได้

ระดับการศึกษา (Education)

ชัยวัฒน์ ปัญญาพงษ์ และณรงค์ เทียนสง (นฤทธิ วรชัณณา. 2554; อ้างอิงจาก ชัยวัฒน์ ปัญญาพงษ์; และณรงค์ เทียนสง. 2525: 2) ระดับการศึกษาที่ได้รับ หมายถึง ระดับชั้นสูงสุดที่เรียนจาก สถาบันการศึกษาในการวัดระดับการศึกษาที่ได้รับมิได้นับจำนวนปีที่บุคคลศึกษาอยู่ในสถาบัน การศึกษา หากแต่ใช้ชั้นสูงสุดที่บุคคลเรียนจบ ถ้าบุคคลใดได้รับการศึกษาในระบบโรงเรียนของ ประเทศอื่นๆ ที่มีในประเทศไทย จำเป็นที่จะต้องเทียบเคียงปรับเปลี่ยนให้เข้ากับระบบการศึกษาของ ประเทศไทย (นฤทธิ วรชัณณา. 2554; อ้างอิงจาก ประชากรศาสตร์และประชากรรณนา. 2541: 192) การศึกษาของบุคคลจะมีผลต่อพฤติกรรมที่ต่างกันไปตามระดับความรู้และประสบการณ์ ที่ได้รับ

ปรมะ สตะเวทิน (บวรวิชัย คนราม. 2557; อ้างอิงจาก ปรมะ สตะเวทิน. 2546: 112-118) การศึกษา (Education) การศึกษาหรือความรู้ เป็นลักษณะอีกประการหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผู้รับสาร การ ที่คนได้รับการศึกษาต่างกัน ในยุคสมัยที่ต่างกัน ในระบบการศึกษาที่แตกต่างกันจึงย่อมมีความรู้สึก นึกคิด อุดมการณ์ และความต้องการที่แตกต่างกัน คนทุกๆ ไปมักจะสนใจหรือยึดแนวความคิดใน แนวสาขาของตนเป็นสำคัญ และบุคคลมักมีลักษณะบางประการที่แสดงหรือบ่งชี้ถึงพื้นฐานการศึกษา หรือสาขาวิชาที่เรียนมา เนื่องจากสถาบันการศึกษาเป็นสถาบันที่อบรมกล่อมเกล่าให้บุคคลมี บุคลิกภาพไปในทิศทางที่แตกต่างกัน ทางด้านครูผู้สอนก็มีอิทธิพลต่อความคิดของผู้เรียนโดยการ

สอดคล้องความรู้สึกนึกคิดของตัวให้แก่ผู้เรียน ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นตัวกำหนดในกระบวนการเลือกสรรของผู้รับ

พรทิพย์ วรภิโกคาทร (แก้วตา ฮวดใหม่ 2553; อ้างอิงจาก พรทิพย์ วรภิโกคาทร. 2529: 312-315) การศึกษา (Education) การศึกษาเป็นตัวแปรที่สำคัญมากที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารของผู้รับสาร ดังงานวิจัยหลายชิ้นที่ชี้ว่า การศึกษาของผู้รับสารนั้นทำให้ผู้รับสารมีพฤติกรรมการสื่อสารต่างกันไป เช่น บุคคลที่มีการศึกษาสูง จะสนใจข่าวสาร ไม่ค่อยเชื่ออะไรง่ายๆ และมักเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์มาก

จากที่กล่าวมาข้างต้นในส่วนของผู้รับบุคคล ด้านการศึกษาสามารถระบุได้ว่า การศึกษามีความสำคัญกับสถานภาพทางสังคม ที่ทุกบุคคลจะต้องมีการศึกษาเพื่อนเรียนรู้สิ่งต่างๆ ซึ่งบุคคลที่มีการศึกษาที่แตกต่างกันนั้นจะมีความคิด ทักษะที่แตกต่างกัน

แนวคิดและทฤษฎีด้านทัศนคติ

ความหมายของทัศนคติ

ศักดิ์สกุล ศุภกฤตอนันต์ (2549) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นความรู้สึกและการแสดงออกต่อสิ่งเร้าต่างๆ ได้แก่ สิ่งของ บุคคล เหตุการณ์ และสถานที่ ในลักษณะของการชื่นชอบหรือไม่ชื่นชอบ ทัศนคติเป็นผลของความรู้สึกที่มีต่อสิ่งเร้าโดยรอบ ด้วยความเชื่อมั่น ซึ่งลักษณะของทัศนคติเป็นภาวะทางจิตที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นความโน้มเอียงอันเกิดจากการเรียนรู้ของบุคคลจะมีความสอดคล้องและอยู่คงที่ช่วงเวลาหนึ่ง แต่สามารถเปลี่ยนแปลงได้และทัศนคติอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ตามเหตุการณ์

โรเจอร์ (สุรพงษ์ ไชยชนะเสถียร. 2533: 122; อ้างอิงจาก Roger 1978: 208-209) ได้กล่าวถึงทัศนคติว่าเป็นสิ่งที่บ่งชี้ถึงตัวบุคคลนั้นๆว่า กำลังคิดหรือว่ากำลังรู้สึกอะไรกับคนรอบข้าง วัตถุ สิ่งแวดล้อมรอบข้างรวมถึงสถานการณ์ที่กำลังดำเนินอยู่ ซึ่งมีพื้นฐานมาจากความเชื่อที่อาจส่งผลต่อการกระทำที่เกิดขึ้นในอนาคต ทัศนคติจึงเป็นเหมือนความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า และเป็นมิติของการแสดงออกว่าบุคคลนั้น มีความชอบหรือไม่ชอบ ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ถือว่าเป็นการสื่อสารภายในตัวบุคคล (Interpersonal Communication) เป็นผลกระทบมาจากการรับสาร ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรม

ศักดิ์ สุนทรเสถียร (2531: 2) กล่าวถึงทัศนคติ ที่เชื่อมโยงไปถึง พฤติกรรมของบุคคลไว้ดังนี้

1. ความสลับซับซ้อนของความรู้สึก หรือการมีอคติของบุคคล ในการที่จะสร้างความพร้อม ที่จะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ตามประสบการณ์ของบุคคลนั้นที่ได้รับมา
2. ความโน้มเอียง ที่จะปฏิบัติหน้าที่ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเป็นการต่อต้านสิ่งแวดล้อมที่ไม่ชื่นชอบจะมาถึงทางหนึ่งทางใด

3. ในด้านพฤติกรรมหมายถึง การเตรียมตัว หรือเตรียมความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า โดยรอบที่แสดงออกมา

ศุภกนิษฐ์ พลไพรินทร์ (2540: 23) ได้ระบุว่า ทักษะคติหมายถึง การประเมินค่าความรู้สึก ความคิดเห็นหรือความเชื่อของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันมีพฤติกรรมที่แสดงออกว่าเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย หรือรู้สึกเฉยๆ ต่อสิ่งต่างๆ ในสังคม อันเป็นผลมาจากการเรียนรู้ประสบการณ์โดยตรงหรือทางอ้อมกับสิ่งนั้น ปกติบุคคลจะมีทัศนคติในทางที่ดีต่อสิ่งที่เห็นด้วย และทัศนคติในทางที่ไม่ดีต่อสิ่งที่ไม่เห็นด้วย

กฤษณา ศักดิ์ศรี (2530: 182 - 184) กล่าวถึง ทัศนคติว่าเป็นผลขององค์การที่ผสมผสานความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ความคิดเห็น ความรู้ ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง คนใดคนหนึ่ง สถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งๆ ซึ่งออกมาในรูปของการประเมินคุณค่าอาจเป็นไปในทางยอมรับหรือปฏิเสธก็ได้ และความรู้สึกเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งขึ้น ดังนั้น พฤติกรรมของมนุษย์ก็ยังคงเป็นการแสดงออกซึ่งทัศนคติที่เป็นแบบเฉพาะบุคคล อันเป็นผลมาจากความคิด ความเชื่อ ความรู้ ประสบการณ์ ภูมิหลังและการเรียนรู้ที่ผ่านมาของบุคคลนั้นๆ ในแง่ของความเชื่อนั้นทัศนคติจะรวมเอาความเชื่อเข้าไว้ด้วยกัน แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าความเชื่อทุกอย่างจะเป็นทัศนคติหมด เมื่อบุคคลเกิดมีความแตกต่างกัน ทัศนคติของแต่ละบุคคลที่มีต่อสิ่งเดียวกันจึงแตกต่างกันไปด้วย

นิวคัม (อุทุมพร ไพลิน. 2540: 17; อ้างอิงจาก Newcomb. 1954: 128) ให้ความหมายไว้ว่าเป็นความรู้สึกภายในจิตใจที่มาจากประสบการณ์ของบุคคลนั้นๆ จะมากหรือน้อยก็ได้ ทัศนคติจะแสดงออกทางด้านพฤติกรรมสองลักษณะ คือ การแสดงออกลักษณะของความพึงพอใจเมื่อเห็นด้วยหรือชอบ ทัศนคติเหล่านี้ทำให้คนอยากปฏิบัติอยากได้ อยากมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือ ลักษณะเช่นนี้เรียกว่าทัศนคติเชิงบวก (Positive Attitude) อีกรูปแบบหนึ่งคือทัศนคติทางลบ (Negative Attitude) บุคคลนั้นๆ จะแสดงความไม่พึงพอใจ เมื่อเกิดอาการไม่ชอบหรือไม่เห็นด้วย ทำให้เกิดการหลีกเลี่ยง การปล่อยประละเลย ไม่ให้ความร่วมมือ ทัศนคติอีกรูปแบบหนึ่งคือ ความรู้สึกเฉยเฉยเป็นความรู้สึกที่ไม่อยากให้ความร่วมมือ ไม่ต่อต้าน เป็นทัศนคติแบบกลางๆ

วอลเตอร์ (ศุภร เสรีรัตน์. 2545; อ้างอิงจาก Walteers. 1978: 260) ได้กล่าวว่า ทัศนคติยังสามารถแทนถึงความคิด ความรู้สึกของบุคคล สำหรับด้านความเข้าใจ (Cognitive point of view) จะมีการมองว่าเป็นการแสดงถึงการจัดองค์ประกอบของความรู้สึกและความรู้ความเข้าใจ ในส่วนของด้านแรงจูงใจนั้น (Motivational point of view) จะมองว่าเป็นภาวะความพร้อมในการกระตุ้นแรงจูงใจ โดยทัศนคตินั้นจะเกิดขึ้นจากการรับรู้และแรงจูงใจของนักทอ่งเที่ยว ที่ประมวลจากสถานการณ์ต่างๆ

กู๊ด (ฉัตรชัย ปันชาติ. 2545; อ้างอิงจาก Good. 1973: 49 อ้างอิงจาก) ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า ทัศนคติคือความพร้อมที่จะกระทำปฏิบัติ หรือการมีปฏิกิริยาตอบโต้ต่อบุคคล สิ่งของหรือสภาพการใดๆ ทั้งในด้านการบวกและทางลบ

นิวคัม (พิมพ์ใจ สายวิภู 2541; อ้างอิงจาก Newcomb n.d.) กล่าวว่า ทัศนคติของบุคคลนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะของสิ่งแวดล้อมที่บุคคลได้รับ อาจแสดงออกมาทางพฤติกรรมใน 2 ลักษณะดังนี้

1. ทัศนคติเชิงบวก แสดงออกในลักษณะพึงพอใจ เห็นด้วย หรือชอบจะทำให้บุคคลอยากจะทำ อยากได้ อยากเข้าใกล้สิ่งนั้น
2. ทัศนคติเชิงลบ แสดงออกในลักษณะไม่พึงพอใจ และไม่เห็นด้วยหรือไม่ชอบ จะทำให้บุคคลอยากจะทำ อยากได้ อยากเข้าใกล้สิ่งนั้น

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้น ทัศนคติ หมายถึง สิ่งที่เกิดจากภายในที่เป็นสภาพจิตใจของมนุษย์ มีการรับรู้ผ่านประสบการณ์ที่พบเจอมาทั้งในด้านที่บวกหรือด้านลบ ส่งผลถึงพฤติกรรมที่แสดงออกมา ที่แสดงให้เห็นว่าบุคคลนั้นเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วย กับสภาพแวดล้อมโดยรอบที่เป็นตัวแปรในการเกิดทัศนคติ

องค์ประกอบของทัศนคติ

อัลพอร์ท (นวลศิริ เปาโรหิต 2545: 125; อ้างอิงจาก Allport. n.d.) กล่าวว่า ทัศนคติ หรือที่บางท่านเรียกว่า เจตคติ นั้นเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อบุคคล หรือสิ่งนั้น การที่บุคคลจะมีทัศนคติอย่างไรต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น ปกติจะเกิดขึ้นจากสิ่งต่อไปนี้

1. เกิดจากการเรียนรู้ วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมในสังคม
2. เกิดจากประสบการณ์ของตนเองที่ได้พบมาโดยตรง
3. เกิดจากความรู้สึกที่ได้จากการคิดพิจารณาตามประสบการณ์ของตนเอง
4. เกิดจากการยอมรับสิ่งที่ตนเองเห็นว่าดี เห็นว่างาม แล้วรับมาเป็นความรู้สึกของตนเอง

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (เบญจวรรณ เหมือนสุวรรณ. 2547; อ้างอิงจาก ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2526) แยกองค์ประกอบของทัศนคติเป็น 3 ประการคือ

1. ด้านคุณปัญญา หรือด้านความรู้ ความคิด ได้แก่ ความคิด ความเข้าใจ ตลอดจนความเชื่อของบุคคล สิ่งของ วัตถุ สถานการณ์ต่างๆ หรือมีต่อสิ่งเร้าที่เป็นที่หมายของทัศนคติ
2. ด้านท่าทีความรู้สึก เป็นส่วนประกอบทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก ที่เป็นไปในด้านบวกหรือลบ ในทางสรีรวิทยาแล้ว “อารมณ์” จะเกี่ยวข้องโดยตรงกับภาวะการณ์ที่มาเร้า หลังจากบุคคลนั้น “แปลความหมาย” หรือให้ความหมายสิ่งเร้านั้นแล้วก็จะทำให้ทราบทิศทางของ “อารมณ์” หรือ “ความรู้สึก” ว่าเป็นไปทางด้านบวกหรือด้านลบก็ได้ ซึ่งก็หมายถึง Affective component

3. ด้านพฤติกรรม องค์ประกอบนี้เป็นองค์ประกอบที่เป็นบรรทัดฐานทางสังคม จะมีอิทธิพลต่อการเกิดทัศนคติทางด้าน Behavioral component มากบรรทัดฐานทางสังคม เป็นความคิดที่กลุ่มชนเชื่อว่า อะไรเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เด็กๆ จะถูกพ่อแม่อนุญาตให้ทำบางสิ่งและห้ามไม่ให้ทำบางสิ่ง

ประเภทของทัศนคติ

ดาร์นี พานทอง (2542: 43) ได้แบ่งการแสดงออกทางทัศนคติออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. ทัศนคติเชิงบวก (Positive Attitude) คือ ความรู้สึกต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในด้านที่ดี มีความพึงพอใจ ยอมรับในสิ่งนั้นๆ
2. ทัศนคติเชิงลบ (Negative Attitude) คือ ความรู้สึกต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในด้านที่ไม่ดี ไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ยอมรับ
3. การไม่แสดงออกทางทัศนคติ หรือ มีทัศนคติเฉยๆ (Negative Attitude) คือ มีทัศนคติที่เป็นกลาง อาจเกิดจากการไม่เข้าใจในเรื่องนั้นๆ เราไม่มีแนวโน้มทัศนคติอยู่เดิมหรือไม่มีแนวโน้มว่ามีความรู้เรื่องนั้นมาก่อน

การเกิดของทัศนคติ

ดารา ทีปะปาล (2542: 123) ได้ให้ความหมายของการเกิดทัศนคติไว้ว่า เกิดจากบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ได้พบเห็น ค้นเคย ทดลอง และประสบการณ์โดยอ้อมซึ่งเกิดจากการ ได้ยิน ได้ฟัง หรือได้รับข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งนั้น การได้ติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่นหรือพบเจอกับสภาพแวดล้อม รอบตัวในชีวิตประจำวัน รวมถึงสิ่งที่เป็นแบบอย่างในการเลียนแบบผู้อื่น สิ่งต่างๆเหล่านี้ส่งผลกับการเรียนรู้และกลายมาเป็นการเกิดของทัศนคติ โดยทัศนคติจะเปลี่ยนแปลงไปตามความต้องการที่เปลี่ยนไปตามกาลเวลา เมื่ออายุหรือวัยเปลี่ยนไป ทำให้ทัศนคติเปลี่ยนแปลงไปด้วย ทัศนคติเกิดขึ้นจากความคิดที่แตกต่างของแต่ละบุคคล ซึ่งรวมไปถึงบุคลิกภาพของบุคคลนั้นๆด้วย นอกจากนี้แล้วการเกิดทัศนคดียังเกิดจากการเข้าร่วมเป็นสมาชิกของกลุ่มต่างๆ และปัจจัยที่มีอิทธิพลอื่นๆอีกด้วย เช่น ครอบครัว ญาติ พี่น้อง ผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้นำทางความคิด เป็นต้น ทัศนคติถือว่ามีประโยชน์ต่อบุคคลคือ ส่งเสริมและปกป้องภาพลักษณ์ของตนเอง เพื่อให้เป็นไปตามเป้าที่กำหนดไว้

ลักษณะของทัศนคติ

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (สรสิทธิ์ ภาตรา 2555; อ้างอิงจาก ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. 2545: 138) ได้กล่าวถึงลักษณะโดยรวมของทัศนคติทำให้เกิดการเข้าใจได้ดีขึ้น ซึ่งลักษณะของทัศนคติสามารถระบุได้ดังนี้

1. ทศนคติเป็นสิ่งที่เรียนรู้ได้
2. ทศนคติมีลักษณะที่คงทนถาวรนานพอสมควร
3. ทศนคติมีลักษณะของการประเมินค่าในตัวเอง คือ ดี – ไม่ดี และ ชอบ – ไม่ชอบ
4. ทศนคติทำให้บุคคลที่เป็นเจ้าของพร้อมตอบสนองต่อทศนคติ
5. ทศนคติบอกถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวบุคคล บุคคลกับสถานการณ์ และบุคคลกับสิ่งของ

จากแนวคิดและทฤษฎีทศนคติข้างต้น พบว่า ทศนคติเกิดจาก ความรู้ ความเข้าใจ จากสิ่งรอบข้างเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดทศนคติ ไม่ว่าจะเป็นไปทางบวกหรือทางลบนั้น ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมรอบข้างของแต่ละบุคคล ถ้าหากบุคคลมีทัศนคติที่ดีต่อชุมชน ก็จะเป็นแรงจูงใจที่ทำให้มีความตั้งใจ และเต็มใจที่จะยื่นมือเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับตัวบุคคลของแต่ละคนว่าบุคคลเหล่านั้น มีประสบการณ์ที่ดี หรือมีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนามากน้อยเพียงใด

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ

ความหมายของแรงจูงใจ

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (ราชบัณฑิตยสถาน. 2546: 711) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่า หมายถึง การใช้กำลัง หรืออำนาจชักนำ เคลี้ยกล่อมให้คล้อยตาม

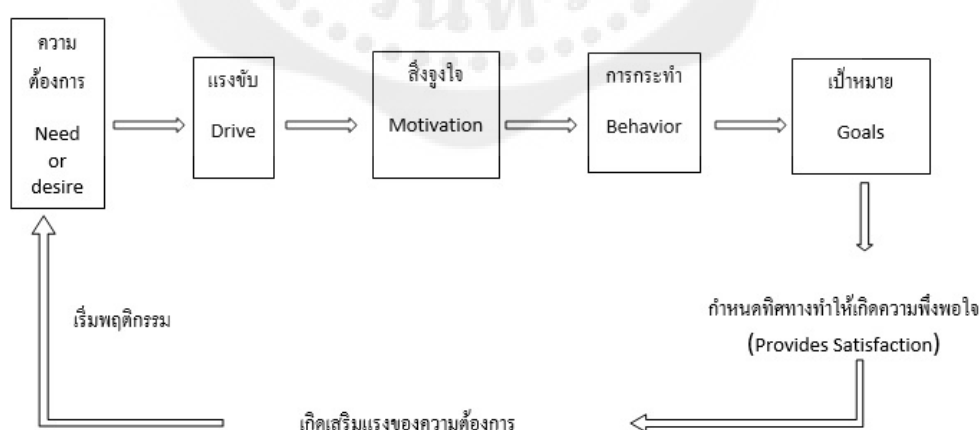
เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2538: 119 - 134) ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่า เป็นแรงผลักดัน กระตุ้น ที่เกิดจากความต้องการที่จะได้รับการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้น ที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมในการทำงาน ซึ่งสิ่งที่ตอบสนองเหล่านี้จะประกอบไปด้วยปัจจัย แห่งความต้องการพื้นฐาน ได้แก่ ความต้องการสำเร็จในหน้าที่การทำงาน ความต้องการที่จะเจริญเติบโตในวัยทำงาน ปัจจัยด้านสุขอนามัย นโยบายและการบริหารขององค์กร ค่าจ้างเงินเดือนที่ได้รับความสัมพันธ์กันกับเพื่อนร่วมงาน สภาพแวดล้อมการทำงาน ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ความมั่นคงทางด้านหน้าที่การทำงาน

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (ธัสมา บุญชัยยะ. 2551; อ้างอิงจาก สงวน สุทธิเลิศอรุณ. 2529: 112) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่า แรงจูงใจเกิดจากสิ่งจูงใจที่ทำให้เกิดจากพลังงานบางอย่างที่มีอยู่จากข้างในตัวบุคคล ที่เป็นตัวกระตุ้นหรือยั่วยุที่ทำให้กิจกรรมนั้นประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตนเองต้องการ

สิริอร สีขชาวุธ (ธัสมา บุญชัยยะ. 2551; อ้างอิงจาก สิริอร สีขชาวุธ. 2543: 225) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจไว้ว่า แรงจูงใจเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดพฤติกรรมหนึ่งขึ้นมา ทำให้เกิดการกระทำตามเป้าหมาย

สมพร สุทัศน์ (2542: 29) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่าการจูงใจเป็นการกระตุ้นให้บุคคลมีการกระตือรือร้น หรือมีแรงจูงใจในการแสดงออกทางพฤติกรรม ทั้งพฤติกรรมทางสังคมและพฤติกรรมในการทำงานร่วมกัน โดยเฉพาะในองค์กร ผู้นำมีหน้าที่เป็นคนกระตุ้นในการจูงใจผู้ร่วมงานเพื่อให้ผลงานออกมาในทางที่ดีและประสบความสำเร็จ มนุษย์จะทำหน้าที่โดยตรงในการจูงใจผู้ร่วมงานเพื่อให้งานประสบความสำเร็จ เพราะเชื่อว่ามนุษย์จะประสบความสำเร็จได้นั้นจะต้องทำงานด้วยความเต็มใจ และมีความกระตือรือร้นในการทำงาน การจูงใจนั้นเป็นการสนองความต้องการที่ทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจ

ยงยุทธ เกษสาคร (กรองกาญจน์ ทองสุข. 2554; อ้างอิงจาก ยงยุทธ เกษสาคร. 2544: 136) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่า แรงจูงใจหมายถึงภาวะอินทรีย์ภายในร่างกายของบุคคลถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้ารอบข้างที่เรียกว่า สิ่งจูงใจ (Motive) ก่อให้เกิดความต้องการที่นำไปสู่แรงขับภายใน (Internal drive) ที่จะส่งผลกับการแสดงพฤติกรรมการทำงานที่มีคุณค่าในทิศทางที่ถูกต้องตรงตามเป้าหมายขององค์การที่กำหนดไว้ ดังนั้น การจูงใจเป็นการกระทำทุกวิถีทางเพื่อเป็นการกระตุ้นให้พนักงานในองค์การประพฤติปฏิบัติกิจกรรมให้แล้วเสร็จตามเป้าประสงค์ขององค์การ ซึ่งพื้นฐานสำคัญในการกระตุ้นให้พนักงานดังกล่าวแสดงพฤติกรรมที่องค์การคาดหวังไว้ด้วยการสร้างอินทรีย์ของพนักงานเหล่านั้นให้เกิดความต้องการ (Desire) ขึ้นก่อนเป็นอันดับแรก ต่อมาบุคคลเริ่มที่จะมีความพยายามสืบค้น แสวงหาสิ่งที่ต้องการ นั่นคือการเกิดแรงขับเกิดขึ้นภายใน (Drives) ถ้าหากว่ามีสิ่งจูงใจที่เหมาะสมกับบุคคลก็จะสนองตอบด้วยการกระทำ หรือแสดงพฤติกรรมทุกอย่าง (Behavior) ให้ได้มาซึ่งความสำเร็จบรรลุเป้าหมายสูงสุด (Goals) สามารถอธิบายได้ ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 แผนภูมิภาวะอินทรีย์ภายในร่างกายของบุคคลเมื่อถูกกระตุ้นด้วยสิ่งจูงใจ

ที่มา: ยงยุทธ เกษสาคร. (2544). ภาวะผู้นำและการจูงใจ. หน้า 136.

จากที่กล่าวมาข้างต้นความหมายของแรงจูงใจ คือแรงกระตุ้นที่เกิดจากสิ่งเร้ารอบข้างที่เป็นสิ่งชักจูง ส่งผลกับภายในของจิตใจบุคคลนั้นๆ เพื่อให้เกิดแรงขับเคลื่อนในการมีส่วนร่วมในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ที่นำไปสู่การประสบความสำเร็จในงานที่ได้รับมอบหมาย

ประเภทของแรงจูงใจ

สุภัทรา ปิณฑะแพทย์ (2542: 148-149) กล่าวว่า แรงจูงใจแบ่งออกเป็น 2 ประเภทดังนี้

1. ประเภทแรงจูงใจตามแหล่งกำเนิด

1.1 แรงจูงใจภายนอกคือ แรงจูงใจที่เป็นผลมาจากการกระตุ้นของสิ่งเร้าภายนอก ทำให้บุคคลกระหายที่จะแสดงพฤติกรรม

1.2 แรงจูงใจภายในคือ แรงจูงใจที่จะเป็นผลเนื่องมาจากความต้องการหรือความปรารถนาในสิ่งนั้นๆ ซึ่งเกิดขึ้นภายในอินทรีย์โดยไม่มีการจูงใจจากภายนอก อาจเกิดขึ้นจากด้านสรีระและจิตใจ เช่น ความหิวความต้องการอาหารความต้องการการยอมรับ

2. ประเภทของแรงจูงใจตามธรรมชาติของมนุษย์

2.1 แรงจูงใจทางสรีรวิทยา เป็นแรงจูงใจเพื่อการมีชีวิตอยู่ มีความจำเป็นทางธรรมชาติ เช่น ความหิว ความกระหาย การพักผ่อน การปรับอุณหภูมิร่างกาย การขับถ่าย ฯลฯ

2.2 แรงจูงใจทางจิตวิทยา คือแรงจูงใจตามธรรมชาติ ทางด้านจิตใจของมนุษย์ที่มีความต้องการ มีความอยากรู้ อยากรูเห็น ต้องการความรักความเอาใจใส่ รวมถึงการดูแลจากผู้อื่น

2.3 แรงจูงใจทางสังคมหรือแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้แรงจูงใจที่เกิดจากประสบการณ์ในอดีต เป็นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับกลุ่มสังคม การปฏิบัติตนของบุคคลจึงขึ้นอยู่กับแรงจูงใจประเภทต่างๆ คือ

2.3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ ความต้องการมีความสัมพันธ์

2.3.2 แรงจูงใจใฝ่อำนาจ ความต้องการอยู่เหนือผู้อื่น

2.3.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความต้องการความสำเร็จ

เอนกกุล กริแสง (2526: 28-32) ได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 3 ประเภทดังนี้

1. แรงจูงใจทางด้านร่างกาย (Physiological motive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการทางร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย การพักผ่อน การขับถ่าย และความต้องการทางเพศ เป็นต้น

2. แรงจูงใจทางด้านสังคม (Social motive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้น ภายหลังจากที่เกิดการเรียนรู้

3. แรงจูงใจส่วนบุคคล (Personal motive) แรงจูงใจที่ถูกพัฒนาขึ้นในตัวบุคคล ซึ่งจะแตกต่างกันออกไป ซึ่งแรงจูงใจในส่วนบุคคลที่มีรากฐานเกิดมาจากการต้องการทางด้านร่างกายและ

ความต้องการทางด้านสังคมประกอบกัน ความรุนแรงจะมากหรือน้อยแตกต่างกันไป เช่น ในเรื่องของความต้องการสะสมสิ่งของต่างๆ

สมพงษ์ เกษมสิน (เมธี ไพรัชิต. 2556; อ้างอิงจาก 2521: 320-321) ได้แบ่งประเภทของสิ่งจูงใจออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ สิ่งจูงใจที่เป็นเงินและสิ่งจูงใจไม่ใช่เงิน

1. สิ่งจูงใจที่เป็นเงิน (Financial incentive) สิ่งจูงใจประเภทนี้เห็นได้ง่าย และมีอิทธิพลโดยตรงต่อการปฏิบัติงานซึ่งสิ่งจูงใจเป็นเงินนี้ยังจำแนกออกเป็น 2 ชนิดคือ

1.1 สิ่งจูงใจทางตรง (Direct incentive) สิ่งจูงใจที่เกิดขึ้น และมีผลโดยตรงต่อการปฏิบัติงาน เช่น การจ่ายค่าจ้างให้สูงขึ้นในกรณีที่ผลการปฏิบัติงานได้สูงกว่าเป้าที่บริษัทกำหนดไว้ เป็นวิธีการจูงใจให้กับพนักงานตามแนวคิดที่ว่า เงินดีงานดี

1.2 สิ่งจูงใจทางอ้อม (Indirect incentive) เป็นสิ่งจูงใจที่มีผลในทางสนับสนุนหรือส่งเสริมให้พนักงานและเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานปฏิบัติงานดีขึ้น มีกำลังใจทำงานมากขึ้น เช่น การกำหนดให้มีสวัสดิการให้กับพนักงาน

2. สิ่งจูงใจที่ไม่ใช่เงิน (Non-financial incentive) สิ่งจูงใจประเภทนี้ส่วนใหญ่แล้วมักจะนิยมทำให้รูปแบบของการตอบสนองทางด้านจิตใจ เช่น การยกย่องชมเชย การยอมรับบุคคลนั้นเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ มอบโอกาสก้าวหน้าในการปฏิบัติงาน และมีความมั่นคงในงาน

สมยศ นาวิการ (2540: 290) การแบ่งประเภทของแรงจูงใจแบ่งออกเป็น แรงจูงใจภายในและภายนอก โดยจะอธิบายด้วยการยกตัวอย่างให้เข้าใจในมุมมองของการทำงาน ว่าทำไมบุคคลจึงทำงาน ความแตกต่างของคำตอบจะอยู่ที่แหล่งที่มาของแรงจูงใจ โดยเชื่อว่าบุคคลจะถูกจูงใจด้วยปัจจัยภายใน จากสภาพแวดล้อมภายนอก เช่นการบังคับบัญชาอย่างใกล้ชิด หรือรายได้ในขณะที่ยังมองเชื่อว่า บุคคลจะถูกจูงใจด้วยตนเอง โดยปราศจากปัจจัยภายนอก บุคคลอาจจะรู้สึกถึงงานบางอย่างที่ปฏิบัติอย่างกระตือรือร้น เพียงเพื่ออยากจะทำงานเท่านั้น และงานบางอย่างที่บุคคลปฏิบัติเพียงเพื่อจะรักษางานไว้เท่านั้น แรงจูงใจภายใน จะเกิดขึ้นจากความสัมพันธ์โดยตรง ระหว่างบุคคลและงาน โดยปฏิบัติจะถูกปรับประยุกต์ใช้ด้วยตนเอง ความรู้สึกทั้งความสำเร็จความท้าทาย และความสามารถที่ได้มาจากการปฏิบัติงานของบุคคลหนึ่ง จะเป็นตัวอย่างของสิ่งจูงใจภายใน แรงจูงใจภายนอก จะเกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมของงานรายได้สวัสดิการ และนโยบายบริษัทเป็นตัวอย่างของสิ่งจูงใจภายใน

จากแนวคิดและทฤษฎีแรงจูงใจ พบว่าแรงจูงใจที่เกิดการโน้มน้าวจากสภาพแวดล้อมโดยรอบ ส่งผลให้เกิดการถูกกระตุ้นจากภายใน ผ่านกระบวนการความรู้สึกนึกคิด ที่ทำให้เกิดการคล้อยตามแล้วถูกส่งผลออกมาทางการแสดงออกภายนอกที่เป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมของบุคคลนั้นๆ ถ้าหากสภาพแวดล้อมที่พบเจอเป็นไปในทางที่ดี ผลที่ออกมาจากการแสดงพฤติกรรมจะไป

ในทางบวก แต่ถ้าหากบุคคลนั้นๆ พบเจอกับ สภาพแวดล้อมที่ไม่ดี ก็จะมีส่งผลในด้านของการแสดงพฤติกรรมด้านลบออกมา

แนวคิดและทฤษฎีด้านความรู้ความเข้าใจ

ความหมายของความรู้เข้าใจ

บลูม (สโนว์ อังเกิลโซค. 2530: 27-28; อ้างอิงจาก Bloom. 1956: 107) ได้กล่าวถึงความรู้เข้าใจไว้ว่า ความรู้หมายถึง พฤติกรรมและสถานการณ์ต่างๆ ที่จะต้องเน้นการจำไม่ว่าจะเป็นการระลึกถึงหรือระลึกได้ก็ตาม เป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นมาจากการเรียนรู้ เริ่มต้นโดยการรวบรวมสาระต่างๆ เหล่านั้น จนกระทั่งพัฒนาและนำไปสู่ขั้นที่มีความสลับซับซ้อน โดยความรู้นี้อาจแยกออกเป็นความรู้เฉพาะสิ่ง ความรู้ในเรื่องระเบียบการ และความรู้เรื่องสากลเป็นต้น ส่วนความเข้าใจนั้น หมายถึง ความสามารถทางปัญญาและทักษะ อันได้แก่

ความสามารถที่จะให้ความหมายของคำ (การแปล)

ความสามารถในการเข้าใจความหมายของการคิด (การตีความ)

ความสามารถในการคาดคะเนถึงสิ่งที่อาจเกิดขึ้นได้จากการกระทำ (การประเมินค่า)

กิริติ บุญเจือ (อนุวัช ควรคิด, 2548; อ้างอิงจาก กิริติ บุญเจือ. 2525: 1-3) ได้ให้ความหมายว่า ความรู้ (ญาณ) ทางตาหรือรับรู้ด้วยตาเพียงอย่างเดียว ส่วนความเข้าใจ (ปรีชาญาณ) หมายถึง ความรู้สึกที่สามารถเข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาการต่างๆ กล่าวคือ ความรู้แต่ละอย่างถือถือว่าเป็น ญาณ ส่วนการเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาการต่างๆ กล่าวคือ ความรู้แต่ละอย่างถือเป็น ญาณ ส่วนการเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องราวต่างๆ ถือว่าเป็น ปรีชาญาณ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520: 16) ได้กล่าวถึงความรู้ไว้ว่า ความรู้เป็นพฤติกรรมซึ่งเรียนรู้เพียงแต่จดจำได้ อาจจะมีการนึกคิดได้หรือโดยการมองเห็นหรือแค่เพียงได้ยินก็จำได้ ความรู้ในขั้นนี้เรียกว่า ความรู้เกี่ยวกับคำจำกัดความ ความหมายของข้อเท็จจริงประกอบด้วย ทฤษฎี กฎ โครงสร้าง วิธีการแก้ไขปัญหา มาตรฐาน เป็นต้น จะเห็นได้ว่าการจำได้หรือระลึกได้นี้ไม่ได้ใช้กระบวนการของการใช้ความคิดที่ซับซ้อน หรืออาจกล่าวได้ว่าไม่ได้ใช้ความสามารถของสมองมากนัก ซึ่งเป็นระดับของพฤติกรรมขั้นต้น

วิจารณ์ พานิช (2548: 5-6) ได้กล่าวถึงความรู้ไว้ว่า ความรู้นั้นมีหลายนัยและหลายมิติ ดังนี้

1. ความรู้ คือสิ่งที่นำไปใช้ได้ตลอดเวลา ไม่มีวันหมด หรือสักหรือจะมีแต่เพียงออกเฌยหรือออกมา
2. ความรู้เป็นสิ่งที่ขึ้นกับบริบทและกระตุ้นให้เกิดขึ้นโดยความต้องการ

3. ความรู้คือ สารสนเทศที่นำไปสู่การปฏิบัติ
4. ความรู้เกิดขึ้น ณ จุดที่ต้องการใช้ความรู้นั้น

ซึ่งในยุคแรกๆได้มีการพัฒนาศาสตร์แห่งการเรียนรู้ โดยมองว่าความรู้มาจากการจัดระบบ และตีความสารสนเทศ (Information) ตามบริบท ซึ่งสารสนเทศนั้นได้มาจากการประมวลผลของข้อมูล (Data) ดังนั้นความรู้จะไม่มีประโยชน์เลยถ้าไม่สามารถนำไปปฏิบัติใช้ได้จริง

จากที่กล่าวมาข้างต้นความหมายของ ความรู้ความเข้าใจคือ เป็นความสามารถในตัวของแต่ละบุคคลในการรับสารข้อมูล ทั้งที่เป็นในแบบรูปลักษณะอักษร หรือเป็นในรูปแบบสื่อสารสนเทศประเภทอื่นๆ มาผ่านการตีความหมายและสามารถปฏิบัติตามข้อมูลที่ได้รับมาอย่างถูกต้อง

ประเภทของความรู้

ประเภทของความรู้สามารถแบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1. ความรู้ที่อยู่ในตัวคน / ความรู้โดยนัย (Tacit Knowledge) เป็นความรู้ที่ได้มาจากการประสบการณ์ พหุวรรณคดี และสัญชาตญาณของแต่ละบุคคลในการประมวลผลของความหมายต่างๆ เป็นความรู้ที่ไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูดได้ และการออกมาแบบลายลักษณ์อักษรได้โดยง่าย เช่น ทักษะในการทำงาน งานฝีมือ หรือการคิดเชิงวิเคราะห์

2. ความรู้ที่อยู่ในรูปแบบสื่อหรือเอกสาร / ความรู้ที่ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) เป็นความรู้ที่สามารถรวบรวมและถ่ายทอดออกมาได้โดยผ่านวิธีการต่างๆ เช่น การจดบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ทฤษฎีการใช้เครื่องมือต่างๆ และบางครั้งจะเรียกว่าความรู้ในแบบรูปธรรม

อุทุมพร ทองอุไทย (ชิตหทัย ภัทรธยานนท์. 2542 12; อ้างอิงจาก อุทุมพร ทองอุไทย. 2533) ได้จำแนกความรู้ออกเป็น 3 ขั้นตอน โดยเรียงลำดับจากที่ซับซ้อนน้อยที่สุดไปหาที่ซับซ้อนมากที่สุด

1. ความรู้เฉพาะสิ่ง (Knowledge of specifics) คือ การระลึกถึงสิ่งเฉพาะและชิ้นส่วนของสารที่อยู่โดดเดี่ยว เน้นที่มีความหมายเชิงรูปธรรม เรื่องนี้จัดอยู่ในขั้นต้นของความเป็นธรรม อาจได้รับการคิดว่าเป็นหน่วยของสิ่งที่ซับซ้อน และเป็นนามธรรมของความรู้ที่สร้างขึ้นได้แก่

- 1.1 ความรู้เฉพาะ (Knowledge of terminology) เป็นความรู้ในเรื่องของสัญลักษณ์จำเพาะบางอย่าง (ทั้ง ภาษาและมีไวยากรณ์) รวมทั้งความรู้ทางสัญลักษณ์ที่ยอมรับกันแล้ว ความรู้เกี่ยวกับสัญลักษณ์ ซึ่งอาจเคยใช้เพียงครั้งเดียว และความรู้ในเรื่องที่เหมาะสมกับการใช้ประโยชน์ของสัญลักษณ์นั้นๆ

- 1.2 ความรู้เท็จจริงเฉพาะสิ่ง (Knowledge of specific fact) เป็นความรู้ในเรื่องวันที่เหตุการณ์ บุคคล สถานที่ ฯลฯ ซึ่งอาจรวมสาระที่ถูกต้องและเฉพาะเจาะจง เช่นวันที่แน่นอน หรือ

ปรากฏการณ์ที่มากหรือน้อยอย่างชัดเจน อาจรวมสาระเชิงปริมาณ เช่น ช่วงเวลาโดยประมาณหรือลำดับความมากน้อยโดยทั่วไปของปรากฏการณ์

2. ความรู้เรื่องวิถีและวิธีการจัดกระทำกับสิ่งเฉพาะ (Knowledge of way and means of dealing with specifics) คือความรู้ในเรื่องวิถีทางในการจัดระเบียบในการศึกษา ในการตัดสินใจ และในการพิพากษ์วิจารณ์ รวมทั้งวิธีการค้นคว้าลำดับผลที่ได้ตามเวลา และมาตรฐานของการตัดสินใจในแต่ละสาขา และรูปแบบของการจัดระเบียบตามที่สาขากำหนดและดำเนินการ ความรู้นี้จัดอยู่ในระดับกลางของความเป็นธรรมอยู่ระหว่างความรู้เฉพาะสิ่งกับความรู้สิ่งทั่วไป ไม่ต้องการให้นักเรียนทำกิจกรรมที่ต้องอาศัยเนื้อหา แต่ต้องการให้นักเรียนเกิดความสำนึกอย่างเจียมใจตามธรรมชาติได้แก่

2.1 ความรู้แบบแผนนิยม (Knowledge of conventions) เป็นความรู้ในเรื่องลักษณะของวิถีทางของการจัดกระทำ และการนำเสนอความคิดและปรากฏการณ์เพื่อสื่อความหมายและสอดคล้อง ผู้ทำงานสาขาวิชานี้ใช้ประโยชน์แบบฉบับด้านการปฏิบัติ และรูปแบบซึ่งเหมาะสมที่สุดกับวัตถุประสงค์ ซึ่งดูเหมาะสมที่สุดกับปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องดังกล่าว สังเกตว่าได้มีรูปแบบและประเพณีนิยมจะเป็นสิ่งที่สมมุติขึ้นโดยมักเกิดขึ้นอย่างไม่ตั้งใจ หรือมีฐานมาจากอำนาจทั้งหลายก็ตาม รูปแบบและประเพณีนิยมจะยังคงมีอยู่เพราะเป็นผลงานของการตกลงของคนกลุ่มใหญ่ หรือเกิดจากการที่แต่ละคนเข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องราวปรากฏการณ์หรือปัญหา

2.2 ความรู้เรื่องแนวโน้มและลำดับเหตุการณ์ (Knowledge of trends and sequence) เป็นความรู้เรื่องกระบวนการ ทิศทาง และการเคลื่อนที่ของปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเวลา

2.3 ความรู้เรื่องการจัดจำพวกและประเภท (Knowledge of classification and categories) เป็นความรู้เรื่องชั้นต่างๆ และการจัดเรียง ซึ่งถือว่าเป็นพื้นฐานของสาขาวิชาที่กำหนดจุดมุ่งหมายของการได้แจ้ง หรือของปัญหาที่ให้มา

2.4 ความรู้เรื่องเกณฑ์ (Knowledge of criteria) เป็นความรู้เรื่องเกณฑ์ตามข้อเท็จจริง หลักการ ความคิดเห็น และการปฏิบัติที่ได้รับการทดสอบหรือตัดสิน

2.5 ความรู้เรื่องระเบียบวิธี (Knowledge of methodology) เป็นความรู้เรื่องวิธีสืบสวน เทคนิค และกระบวนการที่ใช้ในบางสาขา และที่ใช้สอบสวนปัญหาและปรากฏการณ์บางอย่างเป็นการเน้นความรู้ของแต่ละบุคคลในเรื่องของวิธีการมากกว่าความสามารถในการใช้วิธีการ

3. ความรู้เรื่องสากลและเรื่องนามธรรมในสาขาต่างๆ (Knowledge of the universals and abstractions in a field) คือความรู้เรื่องแบบแผน รูปแบบที่สำคัญ เหตุการณ์ และความคิดที่ได้รับการจัดรวบรวบไว้ โครงสร้าง ทฤษฎี และข้อสรุปจำนวนมาก ซึ่งมีอิทธิพลต่อสาขาวิชาหรือสิ่งที่สามารถนำมาใช้ในการศึกษา หรือแก้ปัญหา ระดับนี้จัดเป็นระดับที่สูงสุดของความเป็นนามธรรมและความซับซ้อน ได้แก่

3.1 ความรู้เรื่องหลักและข้อสรุปทั่วไป (Knowledge of principle and generalization) เป็นเรื่องความเป็นนามธรรมบางอย่าง ซึ่งสรุปข้อสังเกตของเหตุการณ์ที่เป็นนามธรรม และมีอยู่ในการอธิบาย บรรยาย ทำนาย หรือกำหนดการกระทำ ทิศทางที่เหมาะสม เพื่อให้สอดคล้องที่สุดเท่าที่จะทำได้

3.2 ความรู้เรื่องทฤษฎีและโครงสร้าง (Knowledge of theories and structures) เป็นความรู้เรื่องหลักการและข้อสรุปโดยทั่วไป รวมถึงความสัมพันธ์ ที่เป็นการแสดงให้เห็นถึงภาพพจน์ของเหตุการณ์ ปัญหา และสาเหตุที่ซับซ้อนได้อย่างชัดเจนครอบคลุม และระบบที่มีความเป็นนามธรรมมากที่สุดและได้นำมาใช้แสดงความสัมพันธ์และการจัดระเบียบของสิ่งจำเพาะต่างๆจำนวนมาก

กิริติ บุญเจือ (อนุวัช ควรคิด. 2548: 14; อ้างอิงจาก กิริติ บุญเจือ. 2525: 1-3) ได้ให้ความหมายของความเข้าใจไว้ว่า หมายถึงความรู้ลึกที่สามารถเข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างวิทยาการต่างๆ กล่าวคือ ความเข้าใจแต่ละอย่างถือว่าเป็นความหยั่งรู้ที่สามารถเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเรื่องราวต่างๆ ถือว่าเป็นความสามารถเฉพาะบุคคล

ระดับของความรู้ความเข้าใจ

ความรู้มีหลายระดับตั้งแต่สามารถระลึกได้จนถึงสามารถนำความรู้ไปเป็นข้อมูลเพื่อประเมินผล และให้ข้อตัดสินใจต่อสิ่งต่างๆ เบนจามิน เอส บลูม (ซัชฎา แก้วเปี้ย. 2552; อ้างอิงจาก Bloom 1967: 65-197) ได้แยกความรู้ไว้ 6 ระดับ คือ

1. ระดับที่ระลึกได้ (Recall) หมายถึง การเรียนรู้ในลักษณะเฉพาะเรื่อง วิธีปฏิบัติ กระบวนการ และแบบแผนได้ ความสำเร็จในระดับนี้ คือ ความสามารถในการนำข้อมูลจากความจำออกมาได้

2. ระดับที่รวบรวมสาระสำคัญได้ (Comprehension) หมายถึงบุคคลที่สามารถทำบางสิ่งบางอย่างได้มากกว่าการจำข้อมูลเนื้อหาที่ได้รับ สามารถที่จะเขียนข้อความเหล่านั้นด้วยถ้อยคำที่เป็นของตนเองได้ แต่สามารถแสดงให้เห็นด้วยภาพ ให้ความหมายการแปลความ และเปรียบเทียบความคิดเห็นอื่นๆหรือการคาดคะเนผลที่เกิดขึ้นต่อไปได้

3. ระดับการนำไปใช้ (Application) เป็นระดับที่ผู้เรียนสามารถนำเอาข้อเท็จจริงรวมถึงความคิดที่เป็นนามธรรมไปปฏิบัติใช้ได้จริงอย่างเป็นรูปธรรม

4. ระดับการวิเคราะห์ (Analysis) เป็นระดับที่สามารถใช้ความคิดได้ในรูปของการนำแนวความคิดมาแยกเป็นสัดส่วน หรือนำเอาข้อมูลต่างๆมาประกอบกันเพื่อการปฏิบัติเป็นของตนเอง

5. ระดับของการสังเคราะห์ (Synthesis) คือ การนำเอาข้อมูล และแนวความคิดมาประกอบรวมกันแล้วนำไปสู่การสร้างสรรค์ใหม่ๆที่แตกต่างจากเดิม

6. ระดับของการประเมินผล (Evaluation) คือความสามารถในการใช้ความรู้ เพื่อจัดตั้งการรวบรวมข้อมูล โดยการวัดข้อมูลตามมาตรฐาน เพื่อให้ข้อตัดสินถึงระดับของประสิทธิผลของกิจกรรมแต่ละอย่าง

ประกาเพ็ญ สุวรรณ และสวิง สุวรรณ (2536) ได้กล่าวถึงความรู้ในพฤติกรรมการเรียนรู้กลุ่มพุทธิพิสัยไว้ว่าพฤติกรรมการเรียนรู้กลุ่มพุทธิพิสัย (cognitive Domain) เป็นความสามารถ และทักษะทางด้านสมองในการคิดเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ซึ่งแยกย่อยได้เป็น 6 ชั้นโดยสรุปสาระสำคัญดังนี้

1. ความรู้ (knowledge) เป็นความสามารถในการจำ หรือระลึกได้ซึ่งรวมประสบการณ์ต่างๆที่เคยได้รับรู้มา

1.1 ความรู้เฉพาะเรื่องเฉพาะอย่าง เป็นการระลึกถึงข้อสนทนาในส่วนขยายเฉพาะอย่าง ที่แยกได้โดยความรู้เกี่ยวกับศัพท์เกี่ยวกับความหมายของคำ ความรู้เกี่ยวกับความจริงเฉพาะอย่าง เช่น รู้วัน เดือน ปีเหตุการณ์สถานที่ เป็นต้น

1.2 ความรู้เกี่ยวกับวิธีทางและวิธีดำเนินงานเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะความรู้ในเรื่องระเบียบแบบแผน ประเพณีความรู้เกี่ยวกับแนวโน้ม และลำดับก่อนหลังความรู้ในการแยกประเภท และจัดหมวดหมู่ความรู้เกี่ยวกับเกณฑ์ความรู้ เกี่ยวกับระเบียบและกระบวนการ

2. ความเข้าใจ (comprehension) เป็นความสามารถในการแปลความหมาย ตีความหมาย เพื่อขยายความในเรื่องราวและเหตุการณ์ต่างๆแยกได้เป็น 3 ลักษณะดังนี้

2.1 การแปลความหมาย เป็นการจับใจความให้ถูกต้องเกี่ยวกับสิ่งที่สื่อความหมาย หรือภาษาหนึ่งของการสื่อสารไปสู่อีกรูปแบบหนึ่ง

2.2 การตีความหมาย เป็นการอธิบายความหมาย หรือสรุปเรื่องราว โดยการจัดระเบียบ และรวบรวมเรียบเรียงเนื้อหาใหม่

2.3 การขยายความ เป็นการขยายเนื้อหาที่เหนือไปกว่าขอบเขตของการขยาย – การอ้างอิง หรือแนวโน้มที่เกินเลยจากข้อมูล

3. การนำไปใช้ (Application) ความสามารถในการนำสาระสำคัญต่างๆมาใช้ ในสถานการณ์จริง หรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งเป็นการใช้ ความเป็นนามธรรมในสถานการณ์รูปธรรม ซึ่งความเป็นรูปธรรมอาจจะอยู่ในรูปแบบความคิดทั่วไปกฎเกณฑ์เทคนิคและทฤษฎี ฯลฯ

4. การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถในการแยกการสื่อความหมาย ไปสู่หน่วยย่อยเป็นองค์ประกอบหรือเป็นส่วนๆ เพื่อให้ได้ลำดับขั้นความคิด ความสัมพันธ์การวิเคราะห์ เช่นนี้ก็เพื่อมุ่งจะให้การสื่อ ความหมายมีความชัดเจนยิ่งขึ้นสามารถจำแนกได้สามลักษณะดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ส่วนประกอบ เป็นการแสดงให้เห็นหน่วยต่างๆที่เป็นส่วนประกอบที่อยู่ ในสิ่งที่สื่อความหมาย

4.2 การสังเคราะห์ความสัมพันธ์ เป็นการแยกการประสานเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่างๆในสิ่งที่สื่อความหมาย

4.3 การวิเคราะห์หลักการใช้เชิงจัดในการดำเนินงานเป็นการชี้ให้เห็นถึงขั้นตอนระบบจัดการและวิธีการรวบรวมองค์ประกอบต่างๆในสิ่งที่สื่อความหมาย

5. การสังเคราะห์ (synthesis) เป็นความสามารถในการนำหน่วยต่างๆ หรือส่วนต่างๆเข้ามาเป็นเรื่องเดียวกันจัดเรียบเรียงและรวบรวมเพื่อสร้างแบบแผน หรือโครงสร้างที่ไม่เคยมีมาก่อนอาจจำแนกได้ 3 ลักษณะคือ

5.1 การสังเคราะห์ข้อความตัวเอง การกู้ข้อความขึ้นโดยการพูดหรือเขียนเพื่อสื่อความคิดความรู้สึกหรือประสบการณ์ไปยังผู้อื่น

5.2 การสังเคราะห์แผนงานเป็นการพัฒนาหรือเสนอการทำงานที่สอดคล้องกับความต้องการของงานที่ได้รับมอบหมายหรือที่คิดทำขึ้นเอง

5.3 การสังเคราะห์ความสัมพันธ์เป็นการภวนาหรือหาชุดของความสัมพันธ์เชิงนามธรรมครั้งเพื่อให้เป็นเครื่องจำแนกเหลืออธิบายข้อมูลหรือปรากฏการณ์บางอย่างจากข้อความเบื้องต้น

6. การประเมินค่า (Evaluation) เป็นความสามารถในการตัดสินคุณค่าของเนื้อหา วัสดุ อุปกรณ์และวิธีการ ในเชิงปริมาณและคุณภาพที่สอดคล้องกับสถานการณ์ ซึ่งอาจจะกำหนดกฎเกณฑ์กันเองหรือผู้อื่นกำหนดจำแนกได้เป็นสองลักษณะคือ

6.1 การประเมินตามเกณฑ์ภายใน เป็นการประเมินค่าความถูกต้องของ วัสดุ อุปกรณ์ ข้อความเหตุการณ์ ตามคุณสมบัติประจำตัวของ อุปกรณ์ข้อความหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

6.2 การประเมินค่าตามเกณฑ์ภายนอก เป็นการประเมินค่า โดยอ้างอิงกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ได้แก่ การวัดความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์และนิยาม คือ การวัดว่า คำหรือกลุ่มคำ หรือความหมาย หรือคำแปล ของเครื่องหมายรูปภาพ ตัวย่อและสัญลักษณ์ต่างๆนั้น คืออะไรมีความหมายทั่วไป หรือความหมายเฉพาะว่าอย่างไร มีคุณสมบัติอะไร วัดความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์และความจริง คือ การวัดว่าเนื้อความสำคัญได้มีการพิสูจน์ หรือยอมรับแล้วเป็นอย่างไร การวัดความรู้ในวิธีการดำเนินการ หรือการวัดความจำถึงกระบวนการ และแบบแผนวิธีทำงานของเรื่องราวต่างๆ เหตุการณ์ว่ามีที่มาอย่างไร ใช้วิธีการใด มีการดำเนินงานไปอย่างไรมิ ได้ว่าที่จะวัดถึงการนำไปปฏิบัติจริง การวัดความรู้เกี่ยวกับระเบียบแบบแผน เป็นการวัดค่าแบบแผน ตามจารีตธรรมเนียมประเพณีที่ยอมรับ ตามความนิยม หรือตามลัทธิธรรมเนียมประเพณีที่เคยปฏิบัติกันมา ความเข้าใจ การวัดความรู้เกี่ยวกับลำดับขั้นและแนวโน้มคือการวัดความรู้ในเหตุการณ์ต่างๆ มีความเคลื่อนไหวโน้มเอียงไปในทิศทางใด และเรื่องต่างๆนั้นเกิดขึ้นก่อนหลังและดำเนินเป็นลำดับติดต่อกันมาอย่างไร การวัดความรู้เกี่ยวกับการ

จำแนกประเภทคือการวัดที่เกี่ยวกับการจัดประเภท สิ่งของ เรื่องราวเหตุการณ์ ตามประเภทตามชนิดหรือลำดับก่อนหลังเป็นอย่างไร การวัดความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์คือการวัดความจำในกฎเกณฑ์ต่างๆ ที่ใช้ในการวินิจฉัย และตรวจสอบข้อเท็จจริง ว่าจำได้หรือไม่ และใช้ในกฎเกณฑ์ หรือหลักการการวัดความรู้อย่างไร ผลลัพธ์ของการดำเนินงาน คือ การวัดค่าจากผลลัพธ์ต่างๆ ว่ามีการใช้เทคนิคอะไร และมีวิธีการดำเนินงานอย่างไร ในกระบวนการและวิธีต่างๆ ที่ใช้พิสูจน์หาความจริงนั้นๆ การวัดความรู้เกี่ยวกับความรู้รอบยอในเรื่องการวัดความจำของข้อสรุป หรือหลักการใหญ่ๆ ของเนื้อหาได้หรือไม่ การวัดความรู้เกี่ยวกับหลักการ และการขยายหลักการ คือ การวัดว่าสามารถจำหลักการต่างๆ อันเป็นสาระสำคัญของเนื้อหาได้หรือไม่ และการวัดความรู้เกี่ยวกับทฤษฎี และโครงสร้าง คือ การวัดความสามารถในการระลึกได้ และนำความสัมพันธ์จากทฤษฎีและวิชาการต่างๆ มาสรุปเป็นเนื้อหาความใหญ่ๆ หรือลองการเป็นเรื่องเดียวได้หรือไม่

จากแนวคิดและทฤษฎีข้างต้นพบว่า มนุษย์ทุกคนมีความรู้และความเข้าใจที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละคน ซึ่งมนุษย์สามารถหาความรู้ได้จาก เอกสารหรือสิ่งตีพิมพ์ที่ไม่ได้เกิดจากตนเอง เป็นการพัฒนาศักยภาพ ซึ่งการรับรู้ของแต่ละคนมีความแตกต่างกัน โดยความรู้ความเข้าใจที่แตกต่างกันเกิดขึ้นจากพฤติกรรมการระลึกได้จากสิ่งที่มองเห็นผ่านกระบวนการ การตีความหมาย การแปลความหมายของคำพูดหรือประโยคนั้นๆ และสุดท้ายคือการแปรคุณค่า ซึ่งกระบวนการเหล่านี้จะเป็นที่บ่งบอกความสามารถในการรับรู้และเข้าใจของมนุษย์ได้

แนวคิดและทฤษฎีของการมีส่วนร่วม

ความหมายของการมีส่วนร่วม

United Nation (พิเชษฐ ไพบูลย์ศิริ. 2544; อ้างอิงจาก UN. 1981) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชนในฐานะที่เป็นกระบวนการในการพัฒนาว่า คือการที่ประชาชนเกิดกระบวนการและโครงสร้างที่ประชาชนสามารถที่จะแสดงออกซึ่งความต้องการของตนและจัดอันดับความสำคัญของการเข้าร่วมในการพัฒนาและได้รับประโยชน์จากการพัฒนานั้น โดยเป็นการเน้นการให้อำนาจการตัดสินใจแก่ประชาชน

อรรถัย กักผล (2546: 2) ได้กล่าวถึงการมีส่วนร่วมไว้ว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในปัจจุบันคือ กระบวนการซึ่งประชาชนหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีโอกาสแสดงทัศนะแลกเปลี่ยนข้อมูลและความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เพื่อแสวงหาทางเลือกและการตัดสินใจต่างๆ เกี่ยวกับโครงการที่เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับร่วมกันในทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ผู้ที่เกี่ยวข้องจึงควรเข้าร่วมในกระบวนการการพัฒนานี้ตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งถึงการติดตามและประเมินผล เพื่อให้เกิดความเข้าใจ การรับรู้ และการเรียนรู้ เพื่อการปรับเปลี่ยนโครงการร่วมกันซึ่งจะเป็นผลประโยชน์ต่อทุกฝ่าย

โคเฮนและอัฟฮอฟ (สุธี วรประดิษฐ. 2555; อ้างอิงจาก Cohen; & Uphoff. 1981: 6) ได้ให้ความหมายการมีส่วนร่วมของชุมชนว่า สมาชิกของชุมชนต้องเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องใน 4 มิติ ได้แก่

1. การมีส่วนร่วมการตัดสินใจว่าควรทำอะไรและทำอย่างไร
2. การมีส่วนร่วมเสียสละในการพัฒนา รวมทั้งลงมือปฏิบัติตามที่ได้ตัดสินใจไว้
3. การมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน
4. การมีส่วนร่วมในการประเมินโครงการ

วิลเลียม รีเดอร์ (ศมา ณ ระนอง. 2545; อ้างอิงจาก William Reeder. 1974: 39) ได้ให้ความหมายว่า การมีส่วนร่วมเป็นการพบปะสังสรรค์ทางสังคม ทั้งลักษณะของการมีส่วนร่วมของส่วนบุคคล และการมีส่วนร่วมของกลุ่มชินรัตน์ สมสืบ (2539: 25 -28) ได้กล่าวไว้ว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชนบทจะต้องได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลและบุคคลภายนอกเพื่อให้ประชาชนได้เกิดการแก้ไขปัญหา วางแผนตัดสินใจดำเนินการใช้ประโยชน์และประเมินผลโครงการ ตลอดจนมีสมรรถภาพการบริหารโครงการเพิ่มขึ้นและเป็นเครื่องชี้วัดว่าการตัดสินใจในโครงการพัฒนาชนบทมาจากความต้องการของประชาชนด้วย และมีแนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม มีดังนี้

1. การมีส่วนร่วมเป็นสิทธิ (right) และเป็นเอกสิทธิ (privilege) ในฐานะสิทธิจะต้องได้รับการเคารพและ ให้เกียรติ ส่วนในฐานะเอกสิทธิจะต้องไม่ถูกบังคับและครอบงำ ทั้งสองประการนี้ต้องเกิดจากความเป็นประชาธิปไตยมากที่สุด ไม่มีการบังคับในกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน

2. การมีส่วนร่วมเป็นการทำงานเป็นกลุ่ม เป็นการรวมกันของข้อจำกัดจากคนแต่ละบุคคล บนพื้นฐานของความเชื่อที่ว่า โครงการ กิจกรรมเป็นของพวกเขา เพื่อพวกเขา โดยที่พวกเขาจะแสดงออกมาในรูปแบบพฤติกรรมร่วม รับประโยชน์ร่วม แต่ไม่ได้ทำเพื่อผลประโยชน์ของคนใดคนหนึ่ง

3. การมีส่วนร่วมคือส่วนสำคัญของกระบวนการบริหารและพัฒนาชนบท การมีส่วนร่วมจะถูกดำเนินการใน 2 ประการ คือ ประการที่หนึ่ง นักบริหารการพัฒนาจะต้องรู้สิ่งที่ประชาชนมุ่งหวังและต้องให้ประชาชนแสดงความคิดเห็น ประการที่ 2 โครงการพัฒนาต้องให้ประชาชนรับรู้ เข้าใจโครงการ รู้ถึงทรัพยากรที่จำเป็นและประเด็นต่างๆที่เกิดขึ้นจากโครงการ

4. การมีส่วนร่วมคือเครื่องมือชี้วัดการพัฒนาชนบท การมีส่วนร่วมของประชาชนในระดับพื้นฐานในการพัฒนาชนบทยิ่งมากเท่าใด แสดงว่าผลประโยชน์ของการพัฒนาจะตกแก่ประชาชนมากขึ้นเท่านั้น การมีส่วนร่วมจำเป็นสำหรับความสำเร็จของการพัฒนาชนบทซึ่งจะต้องเป็นการมีส่วนร่วมจริงๆ เป็นเรื่องของการสมัครใจเป็นผลจากการเลือกที่ประชาชนจะทำการสิ่งต่างๆเพื่อตัวพวกเขาเอง

ชินรัตน์ สมสืบ (2539: 20) ได้กล่าวว่าการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดการพัฒนา ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยหลายอย่างที่ทำให้ชุมชนเกิดการพัฒนา เช่น การมีส่วนร่วม

หลักการพัฒนาชุมชน กระบวนการพัฒนาชุมชน เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จึงเป็นเรื่องที่สำคัญที่ต้องใช้ในการพัฒนาชุมชน และคนก็เป็นส่วนที่สำคัญที่สุด เพราะคนเป็นศูนย์กลางหลักในการพัฒนาที่จะทำให้ชุมชนมีการพัฒนาไปในทางที่ดี การมีส่วนร่วมเป็นหัวใจของการพัฒนาชนบท ไม่มีประเทศไหนที่พัฒนาโดยปราศจากการร่วมมือของประชาชน

ไพรัตน์ เตชะรินทร์ (พระมหาสุนทร ปุณฺณฺยา 2558; อ้างอิงจาก ไพรัตน์ เตชะรินทร์. 2527: 5) ได้ให้ความหมายและหลักการสำคัญเกี่ยวกับนโยบายการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาว่า หมายถึง กระบวนการที่รัฐบาลส่งเสริม ชักนำ และสร้างโอกาสให้กับประชาชนในชุมชนทั้งส่วนบุคคล กลุ่มชุมชน สมาคม มูลนิธิ และองค์กร ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่องรวมกัน

จากที่กล่าวมาข้างต้นความหมายของการมีส่วนร่วมคือ การให้ชาวบ้านในพื้นที่เข้ามามีบทบาทในการแสดงความคิดเห็นและเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของโครงการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว โดยใช้หลักความรู้ ความสามารถของชาวบ้าน ที่หลากหลายเข้ามาช่วยในขั้นตอนต่างๆ โดยการแสดงให้เห็นถึงประโยชน์หรือผลลัพธ์ของการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว โดยหลังจากเสนอแนะข้อคิดเห็นแล้วยังมีส่วนในการประเมินคุณภาพของงานอีกด้วย

ลักษณะและขั้นตอนการมีส่วนร่วม

ลักษณะและขั้นตอนการมีส่วนร่วม สมหมาย กิตยากุล (2542: 53) กล่าวว่า เป็นการเข้าร่วมในลักษณะร่วมสมทบแรงงาน สมทบวัสดุ สมทบเงิน ร่วมคิดและร่วมทำชุมชน มีขอบเขตของการมีส่วนร่วม 4 ลักษณะคือ

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
2. การมีส่วนร่วมในการดำเนินการ
3. การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์
4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล

ลำดับลักษณะการมีส่วนร่วมดังนี้คือ เริ่มต้นด้วยการเข้าร่วมในการประชุมที่จัดทำขึ้นตามวาระต่างๆ มีการแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในประเด็นที่พิจารณาร่วมตีความในประเด็นปัญหาเพื่อให้เกิดความชัดเจน หากในที่ประชุมมีมติความคิดเห็นในประเด็นปัญหาอย่างหลากหลาย จะต้องมีการออกเสียงสนับสนุนหรือคัดค้านประเด็นนั้นๆ หากมีความจำเป็นต้องคัดเลือกคณะกรรมการ และแต่งตั้งคณะกรรมการชุดต่างๆ ในขั้นตอนการดำเนินการจะต้องร่วมกันออกเสียงเลือกตั้งคณะกรรมการในทุกชุด จากนั้นจะอยู่ในส่วนของขั้นตอนการดำเนินงานให้แล้วเสร็จจนสมบูรณ์ หลังจากนั้นร่วมกันใช้ประโยชน์จากโครงการพร้อมกับร่วมกันดูแลรักษาโครงการให้อยู่ในสภาพที่ดี

และประการสุดท้ายหากโครงการเกิดการชำรุดเสียหาย จะต้องดำเนินการปรับปรุงซ่อมแซมร่วมกับ ผู้นำ และ นำชัย ทนุผล และคณะ(2542: 54) ยังได้กล่าวถึงการมีส่วนร่วมตามขั้นตอนในการพัฒนาว่า เป็นการวัดเชิงคุณภาพ แบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอนดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในขั้นการริเริ่มการพัฒนา เป็นขั้นตอนที่ประชาชนเข้ามามีบทบาทในการ คิดค้นปัญหาและสาเหตุที่มาของปัญหาในชุมชน
2. การมีส่วนร่วมในขั้นตอนการวางแผนการพัฒนา โดยประชาชนมีบทบาทในการกำหนด นโยบาย วิธีการ แนวทาง การดำเนินงาน
3. การมีส่วนร่วมในขั้นตอนการดำเนินงานในการพัฒนา โดยชุมชนมีส่วนร่วมในการสร้าง ประโยชน์ หรือเข้าร่วมบริหารงาน
4. การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ เป็นขั้นตอนที่ประชาชนรับผลประโยชน์ที่พึงได้จาก การพัฒนาทั้งทางด้านวัตถุและจิตใจ
5. การมีส่วนร่วมในขั้นตอนประเมินผลการพัฒนา เป็นการติดตามผลการดำเนินงานที่ได้ กระทำไปแล้วนั้น สำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด และหาแนวทางปรับปรุงให้ดีขึ้น

สุนันทา จันทวารา (2545: 12-13) กล่าวว่าการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลที่ว่าคนในชุมชน มีส่วนร่วมในการจัดการหรือการพัฒนาชุมชน เพราะทุกคนในชุมชนเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผลประโยชน์ (Stakeholder) จึงควรจัดตั้งคณะทำงานซึ่งจะต้องพิจารณาขอบเขต บทบาทหน้าที่ พันธภารกิจของกลุ่มตามกฎหมายภายใต้องค์ประกอบท้องถิ่น และการทำงานอย่างไรให้สอดคล้อง กัน ซึ่งสามารถจัดการได้ดังนี้

1. ร่วมพิจารณากิจกรรมาท้องถิ่นภายในพื้นที่ ซึ่งต้องได้รับการยอมรับจากประชาชนใน พื้นที่ และแต่ละกิจกรรมต้องไม่เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม ประเพณี สังคม และวัฒนธรรม สามารถรักษาความเป็นอัตลักษณ์ไว้ได้
2. ร่วมกันกำหนดแผนงานและกฎระเบียบ ซึ่งคณะทำงานในท้องถิ่นต้องมีการประชุม ร่วมกันวางแผน การตลาด แผนปฏิบัติการ แผนพัฒนา เพื่อส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใน ท้องถิ่น และรวมถึงการกำหนดกฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ ในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวด้วย
3. ร่วมบริหารจัดการ การมีส่วนร่วมต่อการจัดการนี้นับได้ว่าองค์การท้องถิ่นอยู่ในฐานะเป็น เจ้าของพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว จะต้องมีส่วนได้รับผลประโยชน์ทั้งในทางตรงและทางอ้อม เช่น การเก็บ ค่าธรรมเนียมการเช่าพื้นที่จำหน่ายสินค้า หรือบุคคลในท้องถิ่นมีอาชีพเป็นลูกหาบ เป็นมัคคุเทศก์ ท้องถิ่น เป็นต้น

4. ร่วมประเมินผลและแก้ไขปัญห เพื่อให้การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพและมาตรฐานอย่างยั่งยืน ผู้รับผิดชอบจะต้องร่วมกันประเมินผล ร่วมกันวิเคราะห์ปัญหา ร่วมกันแก้ไข ปัญหาเพื่อฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวและวัฒนธรรมของท้องถิ่น

Cohen; & Uphoff (1981: 6) การมีส่วนร่วมของชุมชน หมายถึงการที่สมาชิกของชุมชนต้อง เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องใน 4 มิติ ได้แก่

1. การมีส่วนร่วมการตัดสินใจว่าควรทำอะไรและทำอย่างไร
2. การมีส่วนร่วมเสียสละในการพัฒนา รวมทั้งลงมือปฏิบัติตามที่ได้ตัดสินใจ
3. การมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน
4. การมีส่วนร่วมในการประเมินโครงการ

โดยสร้างโอกาสให้กับคนในชุมชนทุกคน ได้เข้ามามีส่วนช่วยเหลือและเข้ามามีอิทธิพลต่อ กระบวนการดำเนินกิจกรรมในการพัฒนา รวมถึงได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนานั้นอย่างเสมอภาค

ศุภราภรณ์ ธรรมชาติ (นิวัฒน์ อมาตยกุล 2549; อ้างอิงจาก ศุภราภรณ์ ธรรมชาติ. 2541: 38) กล่าวว่า รูปแบบการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ในอีกมุมมองหนึ่งคือ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ถ้าหากไม่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจไม่ถือว่าเป็นการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด ของนักวิชาการอีกกลุ่มหนึ่ง และได้แบ่งการมีส่วนร่วมออกเป็น 4 ขั้นตอนได้แก่

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making) ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ การริเริ่มตัดสินใจ ดำเนินการตัดสินใจ และการตัดสินใจปฏิบัติการ
2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ (Implementation) ซึ่งอาจเป็นไปในรูปของการเข้าร่วม โดยการให้การสนับสนุนทางด้านทรัพยากร การเข้าร่วมในการบริหารและการร่วมมือ ร่วมใจ
3. การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ (Benefit) ทางด้านสังคม หรือผลประโยชน์ส่วนบุคคล
4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation) ซึ่งเป็นการควบคุมและติดตามตรวจสอบ การดำเนินกิจกรรมทั้งหมดและเป็นการแสดงถึงการปรับตัวในการมีส่วนร่วมต่อไป รูปแบบในการมีส่วนร่วมของประชาชนมีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมของชุมชนในท้องถิ่นมาก ซึ่งบ่งบอกถึงลักษณะการ เข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนตามรูปแบบต่างๆ ที่แตกต่างกัน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วม

ชูเกียรติ ภัยลี (2536) ได้เสนอปัจจัยการมีส่วนร่วม 3 ประการ คือ

1. ปัจจัยของสิ่งจูงใจ หมายถึง การที่ประชาชนจะเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมใดๆ นั้นจะมี เหตุผลสำคัญ คือ ประการแรกมองเห็นว่าตนจะได้ผลตอบแทนจากการเข้าร่วมกิจกรรม และประการที่ สองคือ การได้รับการบอกกล่าวหรือได้รับการชักชวนจากบุคคลอื่นๆ ให้เข้าร่วม โดยมีสิ่งจูงใจเป็นตัวนำ

2. ปัจจัยโครงสร้างของโอกาสหรือช่องทางในการเข้าร่วม หมายถึง การมองช่องทางในการมีส่วนร่วม จึงมีลักษณะดังนี้ ประการแรกเปิดโอกาสให้ทุกคนในชุมชนมีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนารูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ประการที่สองมีการกำหนดเวลาที่ชัดเจน ผู้ที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมจะได้กำหนดเงื่อนไขตามสภาพความเป็นจริงของตนได้ และประการที่สาม มีการกำหนดลักษณะของกิจกรรมที่แน่นอนว่าจะทำอย่างไรในการพัฒนา

3. ปัจจัยด้านอำนาจ ในการส่งเสริมกิจกรรมของการมีส่วนร่วมหมายถึง การที่ประชาชนกำหนดเป้าหมาย วิธีการดำเนินงานและประโยชน์ของกิจกรรมที่ได้

อินทรา มณีคุณ (2540: 16-18) ได้แบ่งการมีส่วนร่วมออกเป็น 4 ด้าน คือ

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การตัดสินใจเป็นศูนย์กลางของการเกิดความคิดที่หลากหลาย มีการกำหนดทางเลือก การประเมินทางเลือกและการตัดสินใจเลือกทางเลือก เพื่อวางแผนและนำทางทางเลือกมาสู่การปฏิบัติ สามารถแบ่งการตัดสินใจเป็น 3 ขั้นตอน คือ

1.1 การตัดสินใจในช่วงเริ่มต้น (Initial Decision) โดยเริ่มจากการค้นหาความต้องการของคนในท้องถิ่น และวิธีการที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมหรือวินิจฉัยโครงการ เช่น การตัดสินใจควรจะเริ่มโครงการต่อไปหรือไม่ เริ่มที่ใด จะได้รับการสนับสนุนทรัพยากรจากที่ใด วิธีการที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมและสนับสนุนทำอะไร การมีส่วนร่วมในช่วงนี้เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญที่สุดในการที่จะเลือกรับเอาโครงการที่เป็นประโยชน์ต่อกลุ่มคนและมีความเป็นรูปธรรมมาใช้ โดยผ่านกระบวนการตัดสินใจ การเข้าไปมีส่วนร่วมยิ่งเร็วเท่าไรก็จะได้ข้อมูลทางเลือกที่มากขึ้นมีโอกาที่จะประสบความสำเร็จได้มากและสามารถป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้น

1.2 การตัดสินใจในช่วงดำเนินการ (Ongoing Decisions) คนในท้องถิ่นที่ไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจในช่วงเริ่มต้น อาจจะถูกชักจูงให้เข้ามามีส่วนร่วมภายหลังจากที่นำโครงการเข้ามาดำเนินการแล้ว การมีส่วนร่วมในขั้นนี้อาจมีผลต่อความสำเร็จของโครงการมากกว่าการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจช่วงเริ่มต้น ซึ่งโครงการจะต้องค้นหาความต้องการของบุคคลที่เข้ามามีส่วนร่วมภายหลัง

1.3 การตัดสินใจในช่วงปฏิบัติงาน (Operational Decisions) เป็นความเกี่ยวข้องในองค์กร เมื่อโครงการเข้ามาหรือมีการเชื่อมโยงโครงการเข้ามาสู่คนในท้องถิ่น โดยมีการร่วมขององค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันกำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์สำหรับกิจกรรมในโครงการ กำหนดกรอบที่จะให้สมาชิก มีการประชุม คัดเลือกผู้นำที่จะเข้าไปมีอิทธิพลในองค์กร

2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ คนในท้องถิ่นสามารถมีส่วนร่วมในการปฏิบัติได้ 3 วิธี

2.1 การมีส่วนร่วมในการสนับสนุนทรัพยากร (Resource Contribution) ซึ่งสามารถดำเนินการได้หลายรูปแบบ ได้แก่ การสละแรงงาน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และการให้ข่าวสาร ทั้งหมดนี้ เป็นแหล่งทรัพยากรหลักที่สำคัญซึ่งมีอยู่ในท้องถิ่นอยู่แล้ว และนำมาเพื่อการพัฒนาโครงการ

2.2 การมีส่วนร่วมในการบริหาร และประสานงาน (Project Administration and Coordination) คนในท้องถิ่นสามารถรวมตัวกันปฏิบัติงาน โดยการเริ่มเป็นลูกจ้าง หรือคนในทีมที่ปรึกษาหรือผู้บริหารโครงการ ประสานงานหรืออาสาดำเนินงานกิจกรรมของโครงการ โดยผ่านการฝึกอบรมให้รู้เทคนิคการปฏิบัติงานในโครงการ สามารถสร้างความไว้วางใจของคนในท้องถิ่นแล้วยังช่วยให้ตระหนักถึงปัญหา

2.3 การมีส่วนร่วมในการขอความร่วมมือ (Enlistment) เป็นการขอความร่วมมือโดยไม่จำเป็นต้องมีผลประโยชน์เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้อง โดยพิจารณาจากผลเสียที่จะเกิดขึ้นภายหลังการทำโครงการ และผลที่เกิดขึ้นกับชาวบ้านในท้องถิ่น

3. การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมาในทางธุรกิจ ที่มีมานาน สามารถแบ่งออกเป็น 3 ชนิด ดังนี้

3.1 ผลประโยชน์ด้านวัตถุ (Material Benefits) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของบุคคล ทำให้เพิ่มรายได้มากขึ้น เหล่านี้ควรวิเคราะห์ให้ได้ว่าใครคือผู้มีส่วนร่วมและดำเนินการ

3.2 ผลประโยชน์ด้านสังคม (Social Benefits) เป็นความต้องการพื้นฐานสาธารณะ ประกอบด้วย ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง (Self – Esteem) อำนาจทางการเมือง (Political Power) และความรู้สึกว่าตนเองนั้นมีประสิทธิภาพ (Sense of Efficacy)

4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล สามารถทำได้ 2 รูปแบบ คือ การมีส่วนร่วมทางตรงและการมีส่วนร่วมทางอ้อม ในการประเมินนั้นจะประเมินว่าใครมีส่วนร่วมและสามารถทำให้ต่อเนื่องได้อย่างไร มีข้อเสนอแนะอะไรบ้างที่จะสามารถปฏิบัติตาม แล้วสามารถนำไปสู่ความสำเร็จได้อย่างไร มีการปรึกษาอย่างไรเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสาร โดยปกติจะเป็นเจ้าหน้าที่รัฐเข้ามาดูแลด้านงบประมาณประจำปี ในส่วนของคนในชุมชนนั้นอาจมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งตัวแทนเข้าไปในสภาและเรียกร้องหรือให้ข้อเสนอแนะผ่านตัวแทนที่เลือก โดยประชาชนนั้นสามารถประเมินผลของตัวแทนได้ว่าตัวแทนที่ตนเลือกนั้นปฏิบัติตามหน้าที่ และมีความพึงพอใจได้อีกด้วย

จากแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องข้างต้น สรุปได้ว่าการมีส่วนร่วมคือการที่กลุ่มคนหรือชุมชนทำกิจกรรมร่วมกัน ตัดสินใจร่วมกัน แก้ปัญหาร่วมกัน ที่เป็นการพัฒนาเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม โดยมีรัฐหรือเอกชนเป็นสื่อกลางในการสนับสนุนหรือส่งเสริม ให้คนในชุมชนมีส่วนร่วม โดยทำให้เห็นถึงประโยชน์หรือผลตอบแทนที่ได้รับจากการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต และพัฒนาสังคมหรือพื้นที่ชุมชนให้น่าอยู่

บริบทพื้นที่

ประวัติความเป็นมาของอำเภอพระประแดง

อำเภอพระประแดง เป็นอำเภอหนึ่งในจังหวัดสมุทรปราการ ในบรรดาอำเภอที่ขึ้นอยู่กับสมุทรปราการในครั้งแรกนั้นมีอำเภอพระประแดง ซึ่งถือว่าเป็นเมืองเก่าแก่ที่สร้างมานาน มีประวัติความเป็นมาที่เก่าแก่มาก่อน พ.ศ. 1100 เคยเป็นที่อยู่ของชาวละว้า ต่อมาเมื่อขอมเข้ามาปกครองก็สร้างเมืองและโบราณวัตถุที่สำคัญไว้มากมาย เมืองพระประแดงเดิมอยู่คลองเตย ในสมัยพระเจ้าปราสาททองเมืองพระประแดงได้ย้ายไปอยู่ตำบลราชบุรณะ ซึ่งมีชื่อเมืองปากลัดในปัจจุบัน ในอดีตพระประแดงเป็นเมืองปากแม่น้ำขอมใช้เป็นเมืองหน้าด่าน คำว่า ประแดง หรือบาแดง แปลว่า คนเดินหมาก คนนำข่าว ชูต พนักงานตามคน

เมื่อขอมเสื่อมอำนาจชนชาติไทยได้สถาปนากรุงสุโขทัย กรุงศรีอยุธยาตามลำดับเมืองพระประแดงยังคงเป็นเมืองหน้าด่านชั้นในทางทิศใต้อยู่ แต่ปากแม่น้ำได้งอกออกมาทางแถบตำบลบางด้วน บางหมุ บางนาเกร็ง หรือบางอีเกร็ง ซึ่งหมายถึงต้นเหืองปลาหมอ ที่ตั้งเมืองพระประแดงเดิมนี้อาจถอยห่างจากปากน้ำออกไป

เมืองพระประแดงลดความสำคัญลงลดความสำคัญลงในรัชสมัยพระเจ้าทรงธรรม (พ.ศ. 2163 - พ.ศ. 2171) ซึ่งโปรดเกล้าให้สร้างเมืองสมุทรปราการเป็นเมืองปากน้ำแทนและพระประแดงจึงถูกยุบในรัชสมัยพระนารายณ์มหาราช

ใน พ.ศ. 2310 กรุงศรีอยุธยาเสียแก่พม่า สมเด็จพระเจ้าตากสินทรงกอบกู้อิสรภาพของชาติกลับคืนมาได้สำเร็จ แล้วทรงสถาปนากรุงธนบุรีขึ้นเป็นเมืองหลวงแทน กรุงศรีอยุธยาในขณะนั้นพระองค์ได้ทรงโปรดเกล้าฯ ให้ทำการรื้อกำแพงเมืองพระประแดงเพื่อไปสร้างให้เป็นกำแพงพระราชวังอื่นๆ เสียสิ้น ทำให้เมืองพระประแดงเหลือเพียงซากอิฐที่ปรักหักพังของกำแพงเมืองเอาไว้ให้เราเห็นเพียงนิดหน่อยเท่านั้น

ครั้นมาถึงกรุงรัตนโกสินทร์ ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย รัชกาลที่ 2 พระองค์ทรงพระมหากรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระอนุชาธิราชกรมพระราชวังบวรสถานมงคล เป็นแม่กองเสด็จไปสร้างเมืองพระประแดงขึ้นที่ปากลัด (คำว่าปากลัด สันนิษฐานว่ามาจากคลองลัดโพธิ์หรือลัดต้นโพธิ์ที่ขุดขึ้นในสมัยแผ่นดินของพระเจ้าท้ายสระ) เมื่อพ.ศ. 2358 และพระราชทานนามเมืองที่ปากลัดว่า “นครเขื่อนขันธ์” มีการตั้งพิธีฝังอาถรรพ์ปักหลักเมือง และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ครอบครัวมอญพวกพระยาเจ่งกว่าสามร้อยคนอพยพจากปทุมธานีมาตั้งแหล่งทำมาหากินอยู่ที่นั่น พระยาเจ่งท่านนี้คือเจ้าพระยามหาโยธา (เจ่ง) ซึ่งเป็นต้นตระกูลสกุล ศษเสนี ในปัจจุบัน และทรงโปรดเกล้าฯ ให้สมิงทองมา บุตรของพระยามหาโยธา (เจ่ง) เป็นพระยานครเขื่อนขันธ์ สืบทอดต่อมาจนถึงคนที่ 9 ต่อจากนั้นเมืองนครเขื่อนขันธ์ก็มีเจ้าเมืองต่อมาอีกสามท่านซึ่งมิใช่คนในสกุลศษเสนี

นามนครเขื่อนขันธ์คงอยู่จนถึงรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่หกจึงทรงมีพระราชดำริว่าเมืองพระประแดงเป็นเมืองสำคัญแต่โบราณไม่ควรปล่อยให้ศูนย์จึงทรงโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้เปลี่ยนชื่อเมืองนครเขื่อนขันธ์มาเป็นจังหวัดพระประแดงแบ่งการปกครองออกเป็นสามอำเภอคือ 1) อำเภอพระประแดง 2) อำเภอรามัญบูรณะ 3) อำเภอพระโขนง

เมื่อเกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำต้องประหยัดรายจ่ายพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวจึงโปรดเกล้าให้ยุบจังหวัดพระประแดงเป็นอำเภอพระประแดงไปขึ้นกับเมืองสมุทรปราการเมื่อปีพ.ศ. 2475 ส่วนอำเภอรามัญบูรณะไปขึ้นกับจังหวัดธนบุรีอำเภอพระโขนงไปขึ้นกับจังหวัดพระนครจนถึงปัจจุบัน

คนมอญที่ปากวัดเหล่านี้แยกย้ายกันอยู่เป็นหมู่บ้านมีประมาณ 16 หมู่บ้านดังนี้

- 1) กวันตรงสะนอง ปัจจุบันเรียกว่า หมู่บ้านทรงคะนอง
- 2) กวานโรงเกลี้ยง ปัจจุบันเรียกว่า หมู่บ้านลงเรือ
- 3) กวางอะม่วง ปัจจุบันเรียกว่า หมู่บ้านอะม่วง
- 4) กวานเซย์ ปัจจุบันเรียกว่า หมู่บ้านแช่
- 5) กวานสะมัง ปัจจุบันเรียกว่า หมู่บ้านทมังะ
- 6) กวานตองอู ปัจจุบันเรียกว่า หมู่บ้านตองอู
- 7) กวานสะเร็น ปัจจุบันเรียกว่า หมู่บ้านสะเร็น
- 8) กวานตา ปัจจุบันเรียกว่า หมู่บ้านตา
- 9) กวานเหว่กะราว ปัจจุบันเรียกว่า หมู่บ้านเวสะราว
- 10) กวานเด้อ ปัจจุบันเรียกว่า หมู่บ้านเด้อ
- 11) กวานดัง ปัจจุบันเรียกว่า หมู่บ้านดัง
- 13) กวานจิงปี ปัจจุบันไม่มีแล้ว
- 14) กวานโกงกาง ปัจจุบันไม่มีแล้ว
- 15) กวานสะโตนเงิน ปัจจุบันเรียกว่า หมู่บ้านสะพานช้าง
- 16) กวานเจิมสะมาย ปัจจุบันเรียกว่า หมู่บ้านเชียงใหม่
- 17) กวานเต็งสะโมก ปัจจุบันเรียกว่า หมู่บ้านเต็งสะโมก

หมู่บ้านจะมีวัดหรือที่คนมอญเรียกว่า เฟห์ ดังนี้

- 1) เฟห์อะทอน ปัจจุบันคือ วัดคันลัด ประจำหมู่บ้านวัดคันลัดและโรงเกลี้ยง
- 2) เฟห์พระครู ปัจจุบันคือ วัดทองธรรมวรวิหารประจำหมู่บ้านแช่
- 3) เฟห์ม้งมอ ปัจจุบันคือ วัดพญาปราบปัจจามิตรประจำหมู่บ้านทมัง

- 4) เพ็ห์เกริงฮละ ปัจจุบันคือ วัดอาษาสงคราม ประจำหมู่บ้านตองอูและเชียงใหม่
- 5) เพ็ห์สะเร็น ปัจจุบันคือ วัดกลาง ประจำหมู่บ้านสะเร็น และเชียงใหม่
- 6) เพ็ห์แกร่งเงิน ปัจจุบันคือ วัดแค ประจำหมู่บ้านตา เวะราวอบังตัง
- 7) เพ็ห์มอกตอน ปัจจุบันคือ วัดโมกข์ ประจำหมู่บ้านเต้ บ้านจ้งปี
- 8) เพ็ห์อะมอย ปัจจุบันคือ วัดจวนดำรงราชพลชั้นร์ ประจำหมู่บ้านโกงกาง
- 9) เพ็ห์เต็งสะโมก ปัจจุบันคือ วัดแหลม ประจำหมู่บ้านเต็งสะโมก
- 10) เพ็ห์โมน ปัจจุบันคือ วัดกลางสวน ประจำหมู่บ้านเต็งสะโมก
- 11) เพ็ห์สกาเว เดิมเป็นวัดประจำหมู่บ้านเชียงใหม่ (ปัจจุบันไม่มีแล้ว)

แม้ว่าสังคมจะมีการเปลี่ยนแปลง ชาวมอญปากลัดก็ยังคงรักในขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปวัฒนธรรมของตน ตลอดจนมีความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของพระมหากษัตริย์ไทย ภูมิใจในความเป็นไทยมอญอย่างหนาแน่น

สภาพภูมิศาสตร์

ที่ตั้งและอาณาเขต อำเภอพระประแดงตั้งอยู่ที่ ตำบลทรงคนอง โดยมีเขตติดต่อดังนี้ ทิศเหนือ ติดต่อกับกรุงเทพมหานคร ทิศใต้ติดต่อกับ อำเภอพระสมุทรเจดีย์ อำเภอเมืองสมุทรปราการ ตะวันออกติดต่อกับ กรุงเทพมหานคร อำเภอเมืองสมุทรปราการ และทิศตะวันตกติดต่อกับ กรุงเทพมหานคร

ลักษณะผู้มีอากาศ

มีลักษณะเป็นแบบชายทะเล อากาศไม่ร้อนจนเกินไปฤดูร้อนมีความชื้นในอากาศสูง เนื่องจากได้รับอิทธิพลของลมทะเล และลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ฤดูฝนมีฝนตกมาก หนาวก็ไม่หนาวจัดจนเกินไป

การประกอบอาชีพ

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ โรงงานอุตสาหกรรมแทบทุกชนิด รองมาคืออาชีพค้าขาย เนื่องจากมีโรงงานมาก ประชากรก็เพิ่มมากขึ้น จึงมีความต้องการเรื่องที่อยู่อาศัย อาหาร เครื่องใช้ที่จำเป็นต่อชีวิตประจำวัน ส่วนอาชีพทำสวนนั้นชาวบ้านในบางพื้นที่ของอำเภอพระประแดง เช่น ตำบลบางกระเจ้า บางกอบัว บางยอ บางน้ำผึ้ง และบางกระสอบ ได้กลับมาทำอาชีพเกษตรกรรมมากขึ้น เพราะสามารถที่จะสร้างรายได้ที่มั่นคงและสามารถที่จะขยายตลาดออกไปได้ทั้งในและต่างประเทศ

เนื่องจากสามารถเพาะปลูกพืชที่มีอยู่ ทั้งหมดได้อย่างมีคุณภาพรสชาติดีเป็นที่ต้องการของตลาดเป็นอย่างมากผลผลิตทางการเกษตรที่ขึ้นชื่อและทำรายได้ ได้แก่สวนผลไม้และไม้ประดับ อาทิ

1. มะม่วง ผลไม้เมืองร้อนที่เจริญเติบโตได้ดีในสภาพดินทุกชนิด และทนต่อสภาพแห้งแล้งได้ดีกว่าผลไม้ที่มีอายุยาวนานหลังการปลูกแล้วให้ผลผลิตได้อีกหลายปี มะม่วงเป็นผลไม้ที่ปลูกง่ายจึงนิยมปลูกเป็นทางการค้ามีการผลิตจำหน่ายให้แก่ผู้บริโภคทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศ ในขณะที่ผลไม้อื่นๆ และผลไม้ผลิตแปรรูปสามารถ นำเงินเข้าประเทศได้ปีละมากๆ เพราะที่ตำบลบางน้ำผึ้งมะม่วงน้ำดอกไม้วัดจันทน์มีชื่อเสียงที่สุดของประเทศก็ว่าได้ เพราะมีรสหวาน หอม กรอบ

2. แคนตาลูป เป็นผลไม้ตระกูลแตงที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย แต่ยังปลูกกันในวงแคบ เพราะปลูกยากต้องดูแลรักษาอย่างดีจึงจะได้คุณภาพตามต้องการโดยเฉพาะความหวาน และความสวยงามของผลไม้ แตงแคนตาลูปของตำบลบางน้ำผึ้งอำเภอพระประแดงนี้ สามารถปลูกได้ผลดีมีรสชาติหวาน หอมสามารถปลูกเป็นพืชหลักหรือเป็นพืชเสริมรายได้ โอกาสที่จะขยายตลาดในประเทศก็ยังมีอยู่สูงมาก

3. ปาล์มประดับบ้าน ปาล์มประดับเป็นไม้ประดับชนิดหนึ่งที่ผู้คนนิยมกันมาก เนื่องจากเป็นพืชที่ปลูกง่ายมีความทนทานสูงไม่ต้องดูแลมากนัก ข้อสำคัญเมื่อมันมีอายุมากขึ้นราคาก็จะสูงตามไปด้วย อาชีพการปลูกปาล์มประดับเพื่อการค้า จึงเป็นอาชีพสาขาหนึ่งที่สามารถยึดเป็นอาชีพปาล์มประดับที่น่าสนใจได้แก่ ปาล์มมะพร้าวแฉะ ปาล์มเครือฤๅษี ปาล์มอ้ายหมี่ หมากเยอรมันสีทอง ปาล์มหางสุนัขจิ้งจอก ซึ่งสามารถเยี่ยมชมได้ที่สวนปาล์มพระประแดง

4. หมากผู้หมากเมีย เป็นไม้ประดับที่กล่าวได้ว่ามีถิ่นกำเนิดอยู่ที่เกาะบางกระเจ้าเป็นส่วนใหญ่ ครอบคลุมพื้นที่ 6 ตำบลคือ ทรวงทอง บางยอ บางกระสอบ บางน้ำผึ้ง บางกอบัว และบางกระเจ้า เป็นไม้ประดับที่น่าสนใจอีกชนิดหนึ่งที่มีสีสันสวยงามแปลกตาปลูกง่ายและปลูกกลางแจ้งหรือปลูกเป็นกอเพื่อนำไปจัดสวนจัดเป็นไม้เศรษฐกิจที่น่าสนใจ โดยเฉพาะหมากผู้หมากเมียประเภทตัดใบกำลังเป็นที่ต้องการของตลาดภายในและต่างประเทศ

ภาษาและวรรณกรรม

อำเภอพระประแดงเดิมเป็นที่ตั้งของชุมชนชาวมอญ นอกจากนี้ยังมีชาวลาว และชาวจีนได้ ในปัจจุบันไม่ได้มีอะไรแตกต่างไปจากคนไทยทั่วไป ประเพณีและวัฒนธรรมดั้งเดิมถูกคนไทยกลืนหายไปเกือบหมดแล้ว จะมีแต่เฉพาะชาวมอญที่ยังพอสืบค้นด้านภาษาและวรรณกรรมได้บ้าง

ภาษามอญที่อำเภอพระประแดง มีชาวมอญอาศัยอยู่มากโดยอพยพจากปทุมธานี เค้ามามีตั้งแต่ในสมัยรัชกาลที่ 2 นานวันไปได้ปะปนกับคนไทยจนเกือบหมดสิ้น เพราะต้องเรียนหนังสือภาษาไทยทำมาหากินในประเทศไทย ภาษาพูดภาษาเขียนจึงเป็นไทยเกือบหมด แต่ก็ในรูปรวมกับชาว

มอญจากจังหวัดอื่นๆตั้งเป็นสมาคมไทย - รามัญโดยมีนายแพทย์สุเอ็ด คชเสนี เป็นนายกสมาคมมาหลายสมัย จัดให้พบปะระหว่างชาวมอญปีละครั้งชาวมอญในไทยส่วนใหญ่พูดภาษามอญได้ แต่อ่านเขียนภาษามอญไม่ได้ในพระประแดงก็เช่นกันดังนั้นจึงมีการเปิดโรงเรียนสอนภาษามอญขึ้น ที่พระประแดงมีพระบางท่านเป็นผู้รวบรวมเอกสารอย่างเป็นทางการ เช่นพระมหาจรรยา จอกสมุทรแห่งวัดชนะสงคราม กรุงเทพมหานคร

การปล่อยปลา การปล่อยปลาที่อำเภอพระประแดงในตำนานมีการเล่ากันว่า มีพระอาจารย์รูปหนึ่งมีความชำนาญในการเป็นหมอดูทำนายโชคชะตาราศี อยู่มาท่านได้ตรวจดวงชะตาของลูกศิษย์ที่เป็นสามเณรว่า ศิษย์คนนั้นชะตาขาดจะต้องตายในไม่ช้า จึงแนะนำให้กลับบ้านไปเยี่ยม ลาโยม บิดามารดาก่อนสามเณรจึงลาพระอาจารย์กลับบ้าน ช่วงนั้นเป็นหน้าแล้งระหว่างทางสามเณรจะต้องเดินทางผ่านตามทุ่งนา จนมาถึงหนองน้ำแห่งขุด สามเณรเห็นปลาติดอยู่จึงเกิดความสงสารคิดว่าถ้าปล่อยไว้ปลาก็จะตาย สามเณรถึงขั้นอุ้มปลาไปปล่อยแม่น้ำที่มีน้ำและเดินทางต่อไปจนถึงบ้านประมาณดาและญาติพี่น้อง จำได้เวลาที่สมควรก็ทำการร่ำลากลับวัด พระอาจารย์เห็นสามเณรกลับถึงวัดโดยไม่ตาย จึงได้สอบถามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นระหว่างเดินทางจึงทราบว่าย่นย่อปล่อยชีวิตปลาที่กำลังจะตาย ด้วยการนำปลาไปปล่อย ลงในหนองน้ำเป็นการทำบุญต่อชะตาชีวิตของเณรนั่นเอง

แหล่งท่องเที่ยว

สวนควินาส

ตั้งอยู่ที่ตำบลท้ายบ้าน อำเภอเมืองสมุทรปราการริมทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 (ถนนสุขุมวิท) กิโลเมตรที่ 31 ห่างจากจังหวัดสมุทรปราการ ระยะทางประมาณ 5.5 กิโลเมตร ภายในสวนควินาสมีที่ตั้งของสถานีภาคที่ 5 ให้บริการรักษาแก่ผู้ป่วยนอกในบริเวณสถานพักฟื้นนี้ด้วยและเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ได้สัมผัสอากาศทะเล สวนควินาสนี้มีพื้นที่ประมาณ 60 ไร่ นอกจากนี้ยังมีพิพิธภัณฑ์สัตว์ทะเลและรถรางที่เคยวิ่งอยู่ในกรุงเทพมหานครในอดีตและหอประชุมซึ่งส่วนราชการองค์การต่างๆ นิยมใช้เป็นที่พักประชุมและสัมมนา เพราะมีที่พักสดวกและอยู่ไม่ไกลจากกรุงเทพมหานคร

วัดโคกการาม

ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองสมุทรปราการ ริมทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 (ถนนสุขุมวิท) ห่างจากจังหวัดสมุทรปราการประมาณ 6 กิโลเมตร เป็นวัดฝ่ายธรรมยุติกนิกาย สร้างขึ้นโดยพระสุทธธรรมรังสิภมภิรมหาจารย์ (พระอาจารย์ลี ธมมธโร) นับเป็นวัดสำคัญวัดหนึ่งที่มีความสงบวิเวกและเป็นสถานที่สำหรับวิปัสสนากรรมฐาน ภายในวัดยังมีสิ่งที่น่าสนใจได้แก่ พระพุทธรูปเจดีย์หมู่รวม 13 องค์

เป็นที่ระลึกถึงทศกัณฐ์ 13 ประการ และวิหารวิสุทธิธรรมรังสี เป็นที่ประดิษฐานสรีระท่านอาจารย์สี อย่างถาวร และยังใช้เป็นสถานที่ประกอบศาสนากิจเจริญสมณธรรม มีเนื้อที่กว้างขวาง

วัดกลางวรวิหาร

ตั้งอยู่ริมคลองปากน้ำ ตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองสมุทรปราการ เป็นพระอารามหลวงชั้นโท สร้างขึ้นใน พ.ศ. 2299 ตรงกับรัชกาลพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ เดิมชื่อวัดสระโกทอง ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น วัดกลาง วัดนี้ได้รับการปฏิสังขรณ์ในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว และยกขึ้นเป็นพระ อารามหลวงใน พ.ศ. 2549 รัชกาลพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

วัดทรงธรรมวรวิหาร

ตั้งอยู่ตำบลตลาด เป็นวัดเก่าแก่ในพุทธศาสนารามัญนิกาย สมัยอยุธยาตอนปลายและได้รับ ปฏิสังขรณ์ในสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ปัจจุบันเป็นพระอารามหลวงชั้นโท มีพระเจดีย์ องค์ใหญ่ศิลปะแบบรามัญ พระวิหารก่ออิฐถือปูนมี ซุ้มฟ้าโบระกาทำด้วยไม้สัก ภายในประดิษฐาน พระพุทธรูปจำลอง พระประธานในพระอุโบสถเป็นพระพุทธรูปสมัยสุโขทัยปางมารวิชัย สมเด็จพระ จอมเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดเชิญมาไว้

ป้อมแผลงไฟฟ้า

ตั้งอยู่ตำบลตลาด ยังมีสภาพสมบูรณ์อยู่บางส่วน เป็นป้อมปราการแห่งหนึ่งของฐานทัพเมือง นครเขื่อนขันธ์ เป็นป้อมแห่งหนึ่งผ่านทางด่านปากแม่น้ำเจ้าพระยา เป็นเมืองที่ป้อมปราการหลายแห่ง เนื่องด้วยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช รัชกาลที่ 1 มีพระดำริที่จะใช้ป้องกันพระ ราชอาณาจักรปัจจุบันเทศบาลเมืองพระประแดงได้ทำการบูรณะเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของ ประชาชน ภายในด้านบนของป้อมได้จัดเป็นใหญ่โบราณ หลายกระบอกตั้งไว้ให้ชมรอบรอบบริเวณจัด ปักไม้ร่มรื่น

วัดไชยนต์พลเสด็จราชวรวิหาร

ตั้งอยู่ที่ตำบลบางน้ำผึ้ง ริมคลองลัดหลวงเป็นพระอารามหลวงชั้นโท กรมพระราชวังบวรมหา สักพลเสด็จทรงสร้างขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 2 ในขณะที่เป็นแม่กองสร้างนครเขื่อนขันธ์และป้อมเพชรหิรัญ มีพระอุโบสถและพระวิหารที่งดงามในโบสถ์ มีพระประธานปูนปั้นปิดทองปางมารวิชัยอยู่ยอดบุษบก ยอดปราสาทจตุรมุข

วัดโปรดเกศเชษฐาราม

อยู่ที่ตำบลทรงคนอง เป็นพระอารามหลวงชั้นตรี เป็นวัดพุทธไทยเพียงวัดเดียวในย่านพระ ประแดงฝั่งวัดอื่นมักเป็นวัดพุทธรามัญ พระยาเพชรพิชัยสร้างขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 2 มีลักษณะ สถาปัตยกรรมที่เด่น คือพระอุโบสถมุงหลังคาด้วยกระเบื้องมอญเก่า ไม่มีซุ้มฟ้าโบระกาหน้าบัน มี ศิลปะปูนปั้นลายเครือเถาประดับเครื่องลายคราม ภายในมีพระประธานหล่อด้วยโลหะ เป็น

พระพุทธรูปปางมารวิชัยพระวิหารมีลักษณะเช่นเดียวกันกับพระอุโบสถภายในมีพุทธไสยาสน์พระพักตร์งามมาก เหนือหน้าต่างมีภาพปริศนาธรรมเป็นศิลปะตะวันตกหาดูได้ยาก นอกจากนี้ยังมีพระมณฑป หลังคามุงด้วยกระเบื้องรายรอบเก๋งจีนประดิษฐานพระพุทธรูปปางค์ต่างๆ มีปรางที่มุมทั้ง 4 ภายในมณฑป มีพระพุทธรูปและรอยพระพุทธรูปจำลองประดับมุก

สถานตากอากาศบางปู

ตั้งอยู่ในเขตตำบลบางปูใหม่ อำเภอเมืองสมุทรปราการริมทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 (ถนนสุขุมวิท) กิโลเมตรที่ 37 ห่างจากจังหวัดสมุทรปราการ เป็นระยะทางประมาณ 10 กิโลเมตร มีพื้นที่ 582 ไร่ ตั้งอยู่ริมทะเลมีทิวทัศน์สวยงามมาก เป็นสถานที่พักผ่อนและตากอากาศของกองทัพบก มีสะพานคอนกรีตเป็นถนนให้รถยนต์วิ่งเข้าออกไปยังสถานตากอากาศ นอกจากนี้ในเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี จะมีนางงามวอลเลย์บอลมาหาเก้ตามชายฝั่งทะเลเป็นจำนวนมาก นับเป็นจุดดึงดูดทั้งประชาชนทั่วไปและนักดูนก

พิพิธภัณฑ์ทหารเรือ

ตั้งอยู่ในเขตเทศบาลเมืองสมุทรปราการ ริมทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 (ถนนสุขุมวิท) ฝั่งตรงข้ามกับโรงเรียนนายเรือ เป็นพิพิธภัณฑ์แบบพิเศษ กล่าวคือ มีโบราณวัตถุที่เกี่ยวข้องกับกิจการราชนาวิกโยธินที่จัดแสดงวัตถุพิพิธภัณฑ์เป็นประจำ จัดแบ่งออกตามประเภทวัสดุเช่นวิวัฒนาการของเรือรบไทย เครื่องแต่งกายของทหารเรือ อาวุธของทหารเรือ การแสดงประวัติศาสตร์นาวิกโยธิน เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการแสดงนิทรรศการหลายเรื่องเป็นครั้งคราว พิพิธภัณฑ์ตั้งอยู่บนพื้นที่ 21 ไร่

เมืองโบราณ

ตั้งอยู่ในตำบลบางปูใหม่ อำเภอเมืองสมุทรปราการ ริมทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3 (ถนนสุขุมวิท) กิโลเมตรที่ 33 ห่างจากจังหวัดสมุทรปราการประมาณ 8 กิโลเมตร เป็นพิพิธภัณฑ์โบราณสถานกลางแจ้งของเอกชน มีพื้นที่ประมาณ 1 พันไร่ ดำเนินการโดยบริษัท เมืองโบราณ จำกัด จัดสร้างและตกแต่งให้มีลักษณะเหมือนแผนที่ประเทศไทย ภายในได้รวมศิลปะวัตถุและสถาปัตยกรรมที่ดีเด่นของแต่ละยุคสมัยแต่ละจังหวัดมาสร้างจำลองไว้ นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งรวบรวมและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้านของไทยอีกด้วย

ฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์

ฟาร์มจระเข้และสวนสัตว์ ตั้งอยู่ที่ตำบลท้ายบ้าน อำเภอเมืองสมุทรปราการ ห่างจากศาลากลางจังหวัดสมุทรปราการ ประมาณ 3 กิโลเมตร เป็นฟาร์มจระเข้ที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งของโลก มีพื้นที่ถึง 100 ไร่ ภายในเป็นสถานที่เพาะเลี้ยงและบำรุงพันธุ์จระเข้ต่างๆ เพื่อเอามาทำผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ต่างๆ ส่งขายทั่วโลก ส่วนเนื้อยังเป็นอาหารที่มีราคาสูงมาก นอกจากการเลี้ยงจระเข้แล้วยังจัดการ

แสดงการจับจระเข้ให้ชมทุกวันและในฟาร์มจะเข้ยังมีสัตว์แสนรู้อื่นๆ เช่น ช้าง เสือ ชูชฌู ลิง ชิมแพนซี ปลาต่างๆ จากหลายประเทศ อยู่ในสวนสัตว์และมีกีฬาการละเล่นชนิดต่างๆ ไว้บริการนักท่องเที่ยว

พิพิธภัณฑ์ช้างสามเศียร

ช้างสามเศียร ตั้งอยู่ในถนนสุขุมวิท ต.บางเมืองใหม่ อ.เมือง จ.สมุทรปราการ เป็นประติมากรรมขนาดมหึมาสูงขนาด 14 ชั้น ที่เจ้าของตั้งใจจะทำช้างตัวนี้ให้เป็น “พิพิธภัณฑ์” ประติมากรรมชิ้นนี้เริ่มก่อสร้างมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2538 ด้วยฝีมือของ 3 ผู้ออกแบบชั้นครู คือ อ.สุวรรณี นภาสว่างวงศ์ ออกแบบโครงสร้างโดย อ.รักษาดิ ศรีจันทร์เคน ออกแบบประติมากรรม โดย อ.สำรวย เอมโษษฐ์ ช่างปูนปั้นชั้นครูจากเพชรบุรี เป็นผู้ดูแลงานประดับตกแต่ง ภายนอกของช้างอลังการนี้ใช้แผ่นทองแดงบริสุทธิ์เป็นชิ้นๆ ดีได้เป็นสัดส่วนสรีระดูสมจริง บริเวณฐานทำเป็นห้องโถงทางกลม เป็นส่วน แสดงความเป็นมาของ 3 มหัศจรรย์ของไทย ทั้งเมืองโบราณ ปราสาทสัจธรรม และช้างสามเศียร รอบด้านงดงามด้วยงานปูนปั้น ฝีมือชั้นครูจากเมืองเพชร ประดับกระเบื้องเคลือบที่กะเทาะสีและลวดลายจากถ้วยชามเบญจรงค์ถ้วยชามเขียนสีมาตกแต่งเป็นลวดลายวิจิตร

ประเพณี

ประเพณีสงกรานต์ปากลัด

ตรงกับวันที่ 13 เมษายนของทุกปี เป็นวันขึ้นปีใหม่ของไทยมาตั้งแต่โบราณ งานสงกรานต์ของอำเภอพระประแดงเป็นงานประเพณีที่ขึ้นชื่อ และได้รับการสาบสูญจากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ขั้นตอนการจัดเป็นการผสมระหว่างวัฒนธรรมไทยกับมอญ เริ่มตั้งแต่พอใกล้ถึงวันสงกรานต์ แต่ละหมู่บ้านจะทำความสะอาดบ้านเรือนช่วยกันกวาดลานแม่รุ หุงข้าวเหนียวแดง เพื่อเตรียมทำบุญแจกญาติพี่น้องและเพื่อนบ้านเจ้าของบ้านจะนำข้าวอาหารใส่กระทงพร้อมข้าวสงกรานต์ มาบวงสรวงทำวมหาสงกรานต์ที่บ้านสงกรานต์ การบวงสรวงทำกันสามวันตั้งแต่วันที่ 13 ถึงวันที่ 15 เมษายนหลังจากนั้นไปราว 7 วันจะเป็นกิจกรรมเริ่มแห่

นางสงกรานต์ เรื่องการจัดประกวดนางสงกรานต์จัดกันที่ว่าการอำเภอพระประแดงแล้วหยุดพักหนึ่งวันเพื่อเตรียมขบวนแห่งสงกรานต์

ประเพณีแห่หงส์-ธงตะขาบ

เป็นงานประจำปีท้องถิ่นอำเภอพระประแดง ที่ตำบลตลาด ตำบลบางพิง ตำบลทรงคะนอง ตำบลบางหญ้าแพรก ถ้าวัดได้เป็นวัดมอญต้องมีเสาธงสูงไว้ที่ข้างอุโบสถหรือใกล้พระเจดีย์ เสาธงนี้มีลักษณะเหมือนธงชาติแต่ขนาดใหญ่กว่า บนยอดเสามีหงส์เกาะสลักติดไว้ตัวหนึ่ง เป็นไม้แกะสลัก หรือโลหะ ประเพณีแห่หงส์-ธงตะขาบทำเมื่อใกล้ถึงวันสงกรานต์ ชาวบ้านช่วยกันทำธงตะขาบตกแต่งคงให้สวยงาม วันแห่หงส์-ธงตะขาบ ของพระประแดงจัดขึ้นในวันที่ 13 เมษายนซึ่งเป็นวันก่อนวันสงกรานต์

ซึ่งจะช้ากว่าจังหวัดอื่นราว 7 วัน ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้คนได้ไปทำบุญที่อื่นกันก่อน การจัดตั้งขบวนแห่ทรงตะขานั้น อยู่ที่โรงเรียนอานวยวิทย์และบนถนนหน้าบ้านพักนายอำเภอพระประแดง

ประเพณีแข่งเรือ

หน้าเมืองพระประแดง ถือเอาวันแรม 14 ค่ำเดือน 11 ของทุกปี เป็นการแข่งขันเรือซึ่งเป็นงานประเพณีที่ต่อเนื่องจาก การรับบัวของนายอำเภอบางพลี ประวัติความเป็นมาของการแข่งเรือสืบเนื่องจากสมัยก่อนอำเภอพระประแดงมีการคมนาคมทางน้ำได้เพียงทางเดียว เรือพายจึงมีใช้กันทั่วทุกครัวเรือน เมื่อเสร็จจากงานบุญจะถือโอกาสพายเรือร้องรำทำเพลงสนุกสนานไปตามลำน้ำ เป็นเหตุให้เกิดความคิดที่จะแข่งเรือในเวลาต่อมา

การปกครอง

จังหวัดสมุทรปราการแบ่งออกเป็น 5 อำเภอ 1 กิ่งอำเภอ หนึ่งในนั้นคืออำเภอพระประแดง แบ่งเป็นเทศบาลเมือง 1 แห่ง เทศบาลตำบล 2 แห่งการบริหารส่วนตำบล อบต. 11 แห่งได้แก่

เทศบาลเมืองพระประแดง

เทศบาลตำบลสำโรงใต้

เทศบาลตำบลลัดหลวง

อบต. บางน้ำผึ้ง

อบต. ทรงคะนอง

อบต. บางยอ

อบต. บางกะเจ้า

อบต. บางกอบัว

อบต. ตลาด

อบต. บางกระสอบ

อบต. บางครุ

อบต. บางจาก

อบต. บางฟุ้ง

อบต. บางหัวเสือ

ลักษณะภูมิประเทศของอำเภอพระประแดงเป็นที่ราบลุ่มมีน้ำทะเลท่วมเป็นบางฤดูกาล เดิมทำการเพาะปลูกมาดีมาก ปัจจุบันพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นชุมชนค่อนข้างหนาแน่น มีโรงงานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก อาคารพาณิชย์ อาคารบ้านเรือน ที่พักอาศัย ตลอดจนที่ทำการต่างๆมากมายมีถนนหนทางติดต่อกับทุกตำบล หมู่บ้าน พื้นที่ทำการเกษตรเหลือน้อย ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่อุตสาหกรรม อาณาเขตเทศบาลเมืองลัดหลวง กำหนดไว้ดังนี้

หลักเขตที่ 1 ซึ่งตั้งอยู่ตรงแนวเส้นแบ่งเขตระหว่างจังหวัดสมุทรปราการกับกรุงเทพมหานคร ตรงจุดที่แนวกิ่งกลางปากคลองบางฟิ่ง บรรจบกับแม่น้ำเจ้าพระยาฝั่งใต้

ด้านเหนือ

จากหลักเขตที่ 1 เป็นเส้นเลียบบริมแม่น้ำเจ้าพระยาฝั่งใต้ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ 2 ซึ่งตั้งอยู่ริมคลองลัดหลวง ฝั่งตะวันตก ตรงจุดที่คลองลัดหลวง ฝั่งตะวันตก บรรจบกับแม่น้ำเจ้าพระยาฝั่งใต้

ด้านตะวันออก

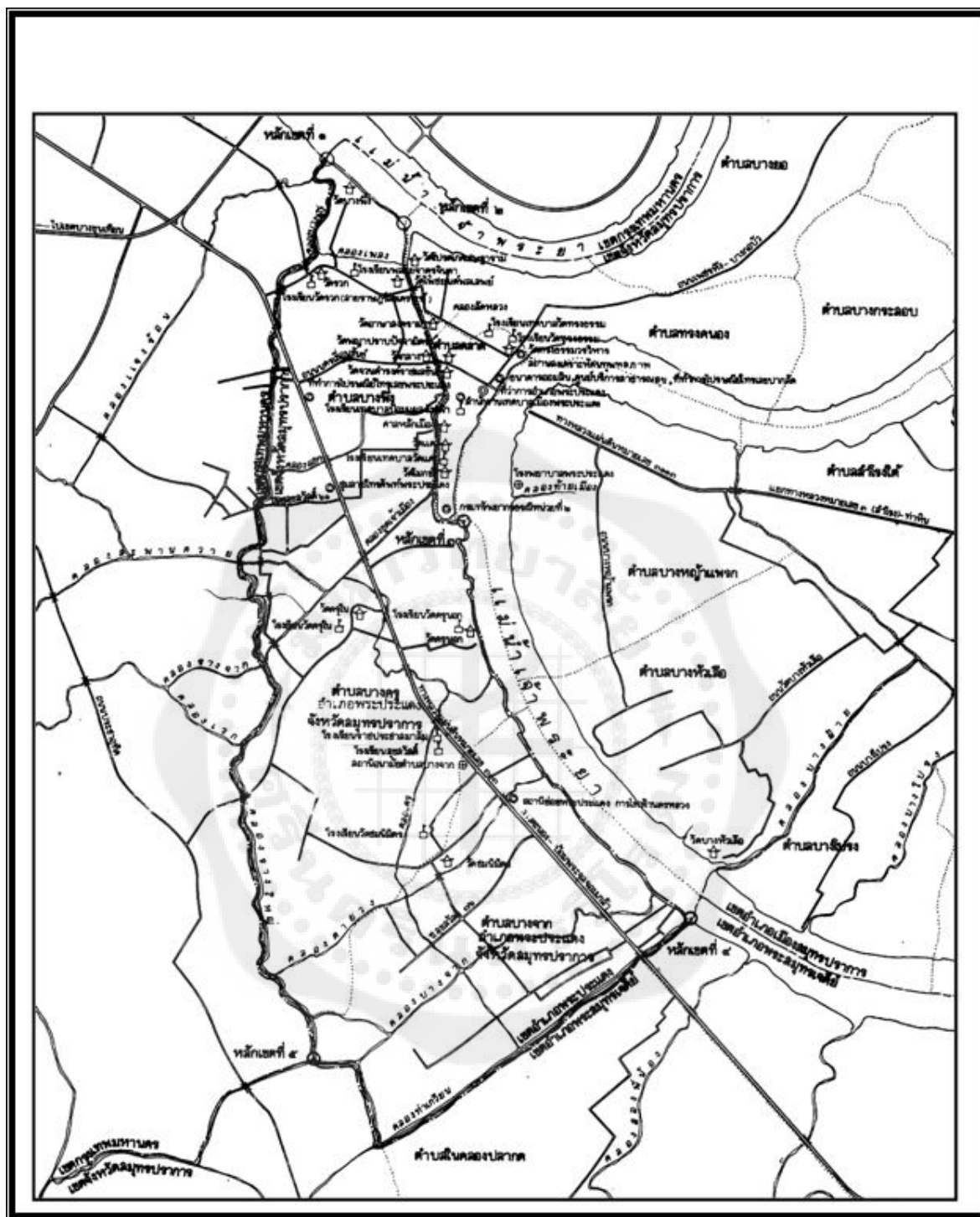
จากหลักเขตที่ 2 เป็นเส้นเลียบบคลองลัดหลวง ฝั่งตะวันตก ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้และทิศตะวันออก ถึงหลักเขตที่ 3 ซึ่งตั้งอยู่ริมคลองลัดหลวงฝั่งใต้ ตรงจุดที่คลองลัดหลวง ฝั่งใต้บรรจบกับแม่น้ำเจ้าพระยาฝั่งตะวันตก

จากหลักเขตที่ 3 เป็นเส้นเลียบบริมแม่น้ำเจ้าพระยา ฝั่งตะวันตกไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ 4 ซึ่งตั้งอยู่ตรงจุดกิ่งกลางคลองท่าเกวียน บรรจบกับแม่น้ำเจ้าพระยาฝั่งตะวันตก ด้านใต้

จากหลักเขตที่ 4 เป็นเส้นเลียบบตามแนวเส้นแบ่งเขตอำเภอพระประแดงกับอำเภอพระสมุทรเจดีย์ไปทางทิศ ตะวันตกเฉียงใต้ ทิศตะวันตกเฉียงเหนือ และทิศตะวันตก ถึงหลักเขตที่ 5 ซึ่งตั้งอยู่ตรงจุดที่เส้นแบ่งเขตอำเภอพระประแดงกับอำเภอพระสมุทรเจดีย์ บรรจบกับเส้นแบ่งเขตจังหวัดสมุทรปราการกับกรุงเทพมหานคร

ด้านตะวันตก

จากหลักเขตที่ 5 เป็นเส้นเลียบบตามแนวเส้นแบ่งเขตจังหวัดสมุทรปราการ กับกรุงเทพมหานคร ไปทางทิศเหนือ จนบรรจบกับหลักเขตที่ 1

ภาพประกอบ 2 แผนที่กำหนดแนวเขตเทศบาลเมืองลัดหลวงอำเภอบางปะหัน จังหวัดสมุทรปราการ

ที่มา: เทศบาลเมืองลัดหลวง. (2553). อาณาเขตเทศบาลเมืองลัดหลวง. (ออนไลน์).

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สมหมาย เรืองรัมย์ (2551) ศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจ และการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสวายจิก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์: เป็น การศึกษาความรู้ความเข้าใจ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การ บริหารส่วนตำบล จังหวัดจ๊ก ศึกษาความรู้ความเข้าใจของประชาชน และภาวะผู้นำของสมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ใหญ่บ้าน เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดทำแผนพัฒนา ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจ และภาวะผู้นำกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการ จัดทำแผนพัฒนา ศึกษาภาวะผู้นำที่มีต่อการจัดทำแผนพัฒนา ศึกษาภาวะผู้นำที่มีต่อการจัดทำ แผนพัฒนา เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนา ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ในการเก็บแบบสอบถาม จำนวน 387 คน เครื่องมือที่ใช้ เป็นแบบสอบถาม แบบสำรวจรายการ แบบ มาตราส่วนประมาณค่า และแบบสอบถามปลายปิด ด้านความรู้ความเข้าใจกับการมีส่วนร่วมพบว่า ความรู้ความเข้าใจไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วม

ธณัฐ พิพัฒน์ปรากการ (2552) ศึกษาเรื่อง ความรู้ ความเข้าใจ และการมีส่วนร่วมในการ พัฒนาชุมชนของคณะกรรมการชุมชน ในเทศบาล ตำบลบางเสาธง อำเภอบางเสาธง จังหวัด สมุทรปราการ: เป็นการศึกษาความรู้ ความเข้าใจในการมีส่วนร่วม ศึกษาการมีส่วนร่วมในการพัฒนา ชุมชน เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนกับปัจจัยบุคคล และการศึกษาหาข้อเสนอแนะ โดยเลือกกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 210 คน เครื่องมือที่ใช้ คือการทำแบบสอบถาม พบว่า คณะกรรมการมี ความรู้และความเข้าใจในการพัฒนาชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 60.14 คณะกรรมการ ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการ พัฒนาชุมชนกับปัจจัยบุคคล ที่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนโดยภาพรวมและด้านการดำเนิน กิจกรรมพัฒนาชุมชน ไม่แตกต่างกัน เว้นแต่ เพศที่แตกต่างมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนโดย ภาพรวมและด้านการดำเนินกิจกรรมพัฒนาชุมชน ที่แตกต่างกัน

พงษ์พัฒน์ ปานงาม (2552) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการมีส่วน ร่วมจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ของประชาชนในตำบลหนองละลอก อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง: เป็นการศึกษาทัศนคติต่อการมีส่วนร่วมจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลของ ประชาชน ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติ ต่อการมีส่วนร่วมจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหาร ส่วนตำบลของประชาชน ศึกษาปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ ของการมีส่วนร่วมจัดทำแผนพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลหนองละลอก ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลมีแนวทาง

ส่งเสริมทัศนคติที่ดี ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล

วรชาติ แก้วเก่า (2552) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมการพัฒนาชุมชนของคณะกรรมการชุมชนในเขตเทศบาล ตำบลพรหมานิคม อำเภอพรหมานิคม: เป็นการศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาชุมชน รวมถึงปัญหาของการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชน ของคณะกรรมการชุมชน ในเขตเทศบาลตำบลพรหมานิคม อำเภอพรหมานิคม จังหวัดสกลนคร พบว่า การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของคณะกรรมการชุมชน อยู่ในระดับกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 2.92 ด้านปัญหาการมีส่วนร่วมการพัฒนาชุมชนของคณะกรรมการชุมชน อยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.42 และการดำเนินงานการมีส่วนร่วมการพัฒนาชุมชนของคณะกรรมการชุมชน ด้านการพัฒนาชุมชน สามารถแบ่งออกได้ดังนี้ ด้านทรัพยากรมนุษย์ ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 25.77 ด้านการบริหารบ้านเมืองที่ดี ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 32.99 ด้านเศรษฐกิจ ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 21.65 และสุดท้ายด้านการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 19.59

วันสาด ศรีสุวรรณ (2553) ศึกษาเรื่อง รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนลุ่มน้ำตาปี: เป็นการศึกษาวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยวของชุมชนลุ่มน้ำตาปี ศึกษาแนวทางและรูปแบบการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนลุ่มน้ำตาปี โดยเลือกกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 370 คน จากทั้งหมด 8 ตำบล เครื่องมือที่ใช้ เป็นแบบสัมภาษณ์ แบบ สัมภาษณ์ แบบสังเกต และแบบสนทนากลุ่ม พบว่า วัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยวของชุมชนลุ่มน้ำตาปีมีความโดดเด่นด้าน ประวัติศาสตร์ กลุ่มชาติพันธุ์ ภาษา วรรณกรรม การละเล่นพื้นบ้าน ศาสนา พิธีกรรม การละเล่นพื้นบ้าน ศาสนา พิธีกรรมความเชื่อ ขนบธรรมเนียม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมถึง สภาพภูมิประเทศทางธรรมชาติ แนวทางด้านการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ประกอบด้วย การรณรงค์ สร้างคุณค่า มีการวางแผนรับผิดชอบร่วมกัน จัดเตรียมความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการท่องเที่ยว โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม แบ่งปันผลประโยชน์

ประพัทธ์ ไชยนอก (2554) ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมกรณีศึกษาด่านซ้าย อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย: เป็นการศึกษาสภาพและปัญหาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในชุมชน และเพื่อพัฒนาแนวทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับบริบทพื้นที่บ้านด่านซ้าย อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 6 กลุ่ม ได้แก่ 1 กลุ่มผู้นำอย่างเป็นทางการ 2 กลุ่มผู้นำอย่างไม่เป็นทางการ 3 เจ้าหน้าที่ภาครัฐที่รับผิดชอบการปฏิบัติงาน ในพื้นที่บ้านด่านซ้าย 4 กลุ่มผู้ประกอบการร้านค้า 5 ตัวแทนของชาวบ้าน บ้านด่านซ้าย 6 นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มาท่องเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในเขตบ้านด่านซ้าย อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย รวมทั้งหมด จำนวน 80 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 2 ส่วนได้แก่ แบบ

สัมภาษณ์ กิ่งโครงสร้างเกี่ยวกับสภาพ / ปัญหา และประเด็นการประชุมเชิงปฏิบัติการ และใช้การวิเคราะห์เนื้อหา พบว่า ด้านสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวของบ้านด่านซ้าย เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมมากมาย ทั้งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ และเกิดขึ้นโดยมนุษย์สร้าง และ ประเพณี ภาษา วัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์เฉพาะแตกต่างจากจังหวัดอื่น นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวมีความสนใจ ที่จะศึกษาวิถีชีวิตของชุมชน ชื่อของที่ระลึก ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีสิ่งบริการขั้นพื้นฐานของการท่องเที่ยว ด้านที่พัก ร้านอาหาร สถานเริงรมย์ โรงพยาบาล ระบบขนส่งความปลอดภัย ฯลฯ มีเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว จะพบปัญหาในด้านของราคาที่นักท่องเที่ยวต้องการให้เป็นกลางและต้องการให้รักษาความสะอาดของห้องน้ำสาธารณะตามแหล่งท่องเที่ยว ด้านการเข้าถึง มีระบบการขนส่งคมนาคมที่สะดวกและเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว

กุลจิรา เสาวลักษณ์จินดา (2555) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยว กรณีศึกษา อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี: เป็นการศึกษา ระดับของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน ในอำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี โดยเลือกกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นผู้ชาย อายุต่ำกว่า 30 ปี สมรสแล้วและศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มีอาชีพค้าขาย รายได้เฉลี่ยอยู่ที่ 20,000 บาท มีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่ประชาชนมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ ด้านการปฏิบัติการ รองลงมาคือ การเสนอความคิด การวางแผน และการวิเคราะห์

นรินทร์ สังข์รักษา (2555) แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในอุตรดิตถ์ จังหวัดราชบุรี ศึกษาการเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในอุตรดิตถ์จังหวัดราชบุรี ศึกษาความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยในอุตรดิตถ์จังหวัดราชบุรี ศึกษาแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในอุตรดิตถ์ จังหวัดราชบุรี ใช้วิธีการวิจัยเป็นแบบผสมผสาน แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ 1 วิจัยเชิงปริมาณ คือกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทย 400 คน และกลุ่มผู้เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว 86 คน ขั้นตอนที่ 2 การวิจัยเชิงคุณภาพ สัมภาษณ์ระดับลึก 17 คน และสนทนาแบบกลุ่ม 12 คน โดยใช้วิธีคัดเลือกแบบเจาะจง ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

วิดิเนีย มายอร์ (2555) การศึกษาแรงจูงใจการท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบ่อน้ำร้อนรักษะวารินและบ่อน้ำร้อนพรรั้ง จังหวัดระนอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวบ่อน้ำร้อนรักษะวารินและบ่อน้ำร้อนพรรั้ง จังหวัดระนอง เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่

มีต่อแหล่งท่องเที่ยวบ่อน้ำร้อนรักษะวารินและบ่อน้ำร้อนพรรั้ง จังหวัดระนอง เพื่อศึกษาพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวบ่อน้ำร้อนรักษะวารินและบ่อน้ำร้อนพรรั้ง จังหวัดระนอง กลุ่มตัวอย่างคือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบ่อน้ำร้อนรักษะวารินและบ่อน้ำร้อนพรรั้ง จำนวน 300 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ ร้อยละ (Percentage) การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ความถี่ (Frequency) ความแปรปรวน (one-way Anova) ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวพึงพอใจด้านทรัพยากรในระดับมาก รองลงมาคือความคมอยู่ในระดับมาก ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมาก ด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับมาก ด้านโฆษณาและประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารอยู่ในระดับมาก ด้านแรงจูงใจพบว่านักท่องเที่ยวมีแรงจูงใจการท่องเที่ยวต่อบ่อน้ำร้อนทั้ง 2 แหล่ง ส่วนใหญ่เป็นการท่องเที่ยวเพื่อบำบัดสุขภาพ เนื่องจากระนองมีแหล่งท่องเที่ยวที่อุดมสมบูรณ์และมีแร่ธาตุที่มีประโยชน์ต่อมนุษย์

นรากร งามขจร (2556) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการทำงานกับความผูกพันในองค์กรของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาสายวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา: เป็นการศึกษาแรงจูงใจในการทำงานของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาสายวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก แรงจูงใจในด้านปัจจัยจูงใจของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาสายวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยรวมอยู่ในระดับมาก แรงจูงใจในด้านปัจจัยค่าจูงของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาสายวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ความผูกพันในองค์กรของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาสายวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยรวมมีความสัมพันธ์ระดับมาก แรงจูงใจในการทำงานมีความสัมพันธ์กับความผูกพัน ของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาสายวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

คุณาภรณ์ ชื่นวิเศษ (2557) ศึกษาเรื่อง การจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในอำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี: เป็นการศึกษาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมตามความคิดเห็นของประชาชน เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสภาพแวดล้อมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอ ไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี ศึกษาประชาชนในพื้นที่ อำเภอไชยา จำนวน 400 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก โดยใช้เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ช่วงอายุ 25-44 ปี ศึกษาระดับปริญญาตรี และส่วนมากเป็นเกษตรกร ความสำคัญของปัจจัยสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม อำเภอไชยา พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการเปรียบเทียบ จำแนกตามปัจจัยบุคคล ความคิดเห็นในระดับปานกลาง การเปรียบเทียบการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในอำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี อายุ อาชีพ สถานภาพ ทางสังคม และระยะเวลา การพักอาศัยอยู่ในอำเภอไชยา แตกต่างกัน ทำให้ความ

คิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในอำเภอไชยา จังหวัด สุราษฎร์ธานี การเปรียบเทียบการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในอำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ อายุ การศึกษา อาชีพ สถานภาพทางสังคม และระยะเวลาพักอาศัยอยู่ในอำเภอไชยา ส่วนเพศ ภูมิลำเนา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อายุ อาชีพ สถานภาพทางสังคม และระยะเวลา การพักอาศัยในอำเภอไชยา แตกต่างกัน ทำให้ความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในอำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกันทุกด้าน ส่วนระดับการศึกษาสูงสุดที่ต่างกันทำให้ความคิดเห็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในอำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี แตกต่างกันได้แก่ ด้านการรวมข้อมูลสำคัญทางประวัติศาสตร์ ด้านการปลูกสร้างจิตสำนึกของคนในท้องถิ่น ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรของท้องถิ่น และด้านการจัดการความรู้แก่นักท่องเที่ยว

คมลักษณ์ สงทิพย์ (2557) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของประชาชน กรณีศึกษา ตลาดน้ำวัดตะเคียน อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี: เป็นการศึกษาระดับการมีส่วนร่วม ความรู้ความเข้าใจ และปัญหาอุปสรรค ของประชาชนในการมีส่วนร่วมจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตลาดน้ำวัดตะเคียน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ประชาชน ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตลาดน้ำวัดตะเคียน โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้แบ่งเป็น 2 แบบ คือ การสัมภาษณ์เชิงลึก และการทำแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 36 - 50 ปี สถานภาพสมรส ประกอบอาชีพค้าขาย ศึกษาในระดับปริญญาตรี และมีรายได้อยู่ประมาณ 10,000 – 20,000 บาท และอาศัยอยู่ในพื้นที่มานานกว่า 10 ปี ด้านการมีส่วนร่วมพบว่าส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ตลาดน้ำวัดตะเคียนอยู่ในระดับปานกลาง และประชาชนส่วนใหญ่จะมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ การมีส่วนร่วมในการการปฏิบัติอยู่ในระดับกลาง การมีส่วนร่วมในการประเมินอยู่ในระดับน้อย การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจอยู่ในระดับน้อย ตามลำดับ ด้านความรู้ความเข้าใจในการอนุรักษ์ พบว่ามีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับร้อยละ 15.28 อยู่ในระดับมาก

ด้านผลการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่าการมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวของภาครัฐ พบว่า เจ้าหน้าที่รัฐเป็นตัวกลางระหว่างชุมชนกับหน่วยงานของภาครัฐ โดยการออกงบประมาณในการดูแลรักษาพื้นที่

การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการตลาดน้ำวัดตะเคียน พบว่า กลุ่มผู้ประกอบการมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาความสะอาด ความปลอดภัยในพื้นที่ ด้านการมีส่วนร่วมใน

การจัดการการท่องเที่ยวของผู้นำชุมชน พบว่า ผู้นำชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดสร้างพื้นที่ตลาดน้ำวัดตะเคียนขึ้น เพื่อให้เป็นแหล่งค้าขายของชาวบ้านในชุมชน เป็นการช่วยสร้างรายได้ให้ชุมชนในพื้นที่

ชิตวร ประดิษฐ์รอด (2557) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว และปัจจัยจูงใจในการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวปริณทลของคณวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร: เป็นการศึกษาปัจจัยองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว และปัจจัยแรงจูงใจในการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวปริณทลของคณวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร เครื่องมือที่ใช้เป็นสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเฉลี่ย และสถิติเชิงอนุมานที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ ผลการทดสอบสมมติฐานด้านองค์ประกอบการท่องเที่ยวพบว่า องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวไม่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวปริณทลของคณวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร

มาศศุภา นิมบุญจาช (2558) ศึกษาเรื่อง องค์ประกอบทางการท่องเที่ยวและการมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีผลต่อความยั่งยืนทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเขาสันหนอกว้าว (อุทยานแห่งชาติเขาแหลม): ศึกษาระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ ที่มีต่อองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเขาสันหนอกว้าว (อุทยานแห่งชาติเขาแหลม) ศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีผลต่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเขาสันหนอกว้าว (อุทยานแห่งชาติเขาแหลม) ศึกษาองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวและการมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีผลต่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเขาสันหนอกว้าว (อุทยานแห่งชาติเขาแหลม) จำนวน 395 ราย และชาวบ้านในเขตพื้นที่ตำบลปรางเผือก อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 350 ราย โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเขาสันหนอกว้าว พบว่า นักท่องเที่ยวมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบทางการท่องเที่ยวโดยรวมในระดับมา เมื่อจำแนกรายด้านพบว่าด้านกิจกรรมมีความสำคัญมากที่สุด รองลงมาคือสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านที่พัก และสุดท้ายคือสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว

อุทุมพร เรืองฤทธิ์ (2560) ศึกษาเรื่อง ทักษะคติและการมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยว ตลาดน้ำคลองลัดมะยม เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร: เป็นการศึกษา ทักษะคติและการมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวตลาดน้ำคลองลัดมะยม โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม โดยด้านทักษะคติจำแนกออกเป็น 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านความรู้ ด้านความรู้สึก ด้านพฤติกรรม ผลการสำรวจพบว่า คนในชุมชนมีทักษะคติด้านความรู้มา

เป็นอันดับแรก โดยทุกคนมีความรู้ด้านการกำจัดขยะ การประชาสัมพันธ์ และด้านการฟื้นฟูทรัพยากรในชุมชน

ธีระ เหลืองนทีเทพ และ สุทธินันท์ พรหมสุวรรณ (ม.ป.ป.) ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและแรงจูงใจภายในและภายนอกที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพการทำงานของบุคลากร: กรณีศึกษา โรงเรียนพณิชยการ: เป็นการศึกษา ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน และศึกษาปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามปลายปิด ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยบุคคลด้านเพศและรายได้ที่แตกต่างกัน มีแรงจูงใจภายในและภายนอกในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน ปัจจัยบุคคลด้านสถานภาพที่แตกต่างกัน มีแรงจูงใจภายในและภายนอกในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน

งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

ไคเดนยา อีลิวทา โอกัสติโน (Kidenya Eliutha Augustino 2015) การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ในเขตพื้นที่ Manyoni ศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการป่าธรรมชาติ มีการวางแผนการมีส่วนร่วมในระดับท้องถิ่น และรัฐบาลท้องถิ่น ปัจจัยใดที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการป่าธรรมชาติ โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นสมาชิกชุมชนทั้งหมด 85 คน ผู้ตอบแบบสอบถาม 15 คน โดยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่าง แบบสุ่มผู้ที่ได้รับการคัดเลือก เครื่องมือที่ใช้คือ การสัมภาษณ์ การสังเกต และแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดด้านบวกกับการมีส่วนร่วมและมีความรู้ขั้นพื้นฐานในการมีส่วนร่วมในการพัฒนา โดยชุมชนได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรมีการเพิ่มการให้บริการความรู้เรื่องป่าไม้ จัดให้มีการฝึกอบรมแก่ผู้นำชุมชน จัดตั้งคณะกรรมการดูแลด้านการการอพยพ การซื้อที่ดินเพื่อการขยายขอบเขต และมีการจัดทำแผนการจากการใช้ประโยชน์ของที่ดิน ของหน่วยงานในท้องถิ่น

แอนเดียร์ ควน (Andreas Daun. 2008) การแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยว: ศึกษาการรับรู้ ทศนคติและลักษณะนิสัยทางวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อการเลือกจุดหมายปลายทางในการท่องเที่ยว เป็นการเปรียบเทียบพฤติกรรมการท่องเที่ยวระหว่างนักท่องเที่ยวชาวอินเดีย และชาวสวีเดนบนพื้นฐานของการรับรู้ ทศนคติและนิสัยของนักท่องเที่ยว โดยทำการเก็บข้อมูลตามแหล่งท่องเที่ยวที่ชาวอินเดียให้ความนิยมพบว่านักท่องเที่ยวชาวอินเดียมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและมีแนวโน้มสนใจแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ

ในส่วนของนักท่องเที่ยวชาวสวีเดนเน้นที่การท่องเที่ยวเพื่อหาประสบการณ์ทางวัฒนธรรม โดยนักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับด้านที่พักอาศัย รองลงมาคือการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม และน้อยที่สุดคือการแลกเปลี่ยนทางด้านศาสนา

คริส ขอย และ สิริคายา (Choi & Sirikaya. 2006) ตัวชี้วัดความยั่งยืนของการบริหารจัดการการท่องเที่ยวชุมชน เพื่อพัฒนาตัวชี้วัดที่นำไปใช้กับด้านการพัฒนาชุมชนการท่องเที่ยวในรูปแบบยั่งยืน (Community tourism development: CTD) โดยได้มีการใช้เทคนิค Delphi ที่ได้รับการปรับปรุงมาจากผู้ที่ศึกษาในหลักสูตรการท่องเที่ยว จำนวน 38 ราย โดยสมาชิกเหล่านี้ได้อนุมัติให้ยินยอมจัดทำ CTD ที่เป็นตัวชี้วัดชุมชนขึ้นมาทั้งหมด 125 ข้อ ซึ่งประกอบด้วย ตัวชี้วัดทางการเมือง 125 ข้อ ประกอบด้วย ด้านการเมือง 32 ข้อ ด้านสังคม 28 ข้อ ด้านเชิงนิเวศ 25 ข้อ เศรษฐศาสตร์ 24 ข้อ เทคโนโลยี 3 ข้อ และด้าน ชุมชนและภูมิภาค เพื่อวัดความยั่งยืนและพัฒนาการท่องเที่ยวยั่งยืนในชุมชน

ผู้วิจัยได้สรุปแนวคิดเรื่อง แผนพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมประเพณีแบบมีส่วนร่วมของชุมชน โดยแบ่งเป็น 5 ด้านดังนี้

1. ด้านการจัดการท่องเที่ยว ผู้วิจัยได้เลือกใช้ทฤษฎีองค์ประกอบการท่องเที่ยว 5A ของ Dickman (1996; อ้างถึงใน สุพาดา สิริกุตตา, 2557) เรื่อง แนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มของแหล่งท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์ท่องเที่ยวของจังหวัดสิงห์บุรี ประเทศไทย โดยจำแนกองค์ประกอบการท่องเที่ยวได้ดังนี้ 1) แหล่งท่องเที่ยว (Attraction) 2) ความสะดวกในการเดินทาง (Accessibility) 3) สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ (Amenities) 4) ที่พัก (Accommodation) 5) กิจกรรมต่างๆ (Activities)
2. ด้านปัจจัยบุคคล ผู้วิจัยได้เลือกใช้ทฤษฎีของ ปรมะ สตะเวทิน (2533: 112 อ้างถึงใน แก้วตา ฮวดใหม่. 2553) เรื่องความคาดหวัง การรับรู้จริง และแนวโน้มการใช้บริการซ้ำของลูกค้าที่ใช้บริการเงินฝากกับธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด(มหาชน) สาขาอโศก โดยจำแนกปัจจัยบุคคลออกดังนี้ 1) เพศ 2) อายุ 3) การศึกษา 4) อาชีพ 5) รายได้
3. ด้านทัศนคติ ผู้วิจัยใช้ตามหลักความคิดของ อัลพอร์ท Allport (อ้างถึงในนวลศิริ เปาโรหิต 2545: 125) ให้ความหมายของการเกิดทัศนคติไว้ 4 ด้าน ได้แก่ 1) ทัศนคติที่เกิดจากการเรียนรู้ 2) ทัศนคติที่เกิดจากประสบการณ์ 3) ทัศนคติที่เกิดจากความรู้สึก 4) ทัศนคติที่เกิดจากการยอมรับ
4. ด้านแรงจูงใจ ผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีที่เป็นแรงจูงใจภายใน และแรงจูงใจภายนอกของ สุนทรพรหมนุชาธิป (2541: 136-137) ที่ได้กล่าวถึงแรงจูงใจภายในไว้ว่าเป็นแรงจูงใจที่เกิดจากภายในตัวของบุคคล และแรงจูงใจภายนอกที่เป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลนั้นๆแสดงพฤติกรรม
5. ด้านความรู้เข้าใจ ผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีของ บลูม (Bloom 1956: 107 อ้างถึงในสุนันท์ อังเกิดโชค. 2530: 27-28) ที่ได้กล่าวถึงความรู้ว่าเป็นการระลึกถึงและสามารถระลึกได้ และความเข้าใจหมายถึงความสามารถในด้านของทักษะและปัญญา มีทั้งหมด 3 ด้าน ดังนี้ 1) การรู้ความหมาย

ของคำ (การแปล) 2) การเข้าใจความหมายของการคิด (การตีความ) 3) การคาดคะเนสิ่งที่อาจเกิดขึ้นจากการกระทำ (การประเมินค่า)

6. ด้านการมีส่วนร่วม ผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีของ ศุภราภรณ์ ธรรมชาติ (2541: 38 อ้างถึงใน นิวัฒน์ อมาตยกุล 2549) ที่ได้กล่าวถึงการมีส่วนร่วมไว้ว่า เป็นการมีส่วนร่วมในที่นี้คือการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ถึงจะเป็นการมีส่วนร่วมที่สมบูรณ์ และได้แบ่งการมีส่วนร่วมออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การตัดสินใจ (Decision Making) 2) การปฏิบัติงาน (Implementation) 3) การแบ่งผลประโยชน์ (Benefit) 4) การติดตามและประเมินผล (Evaluation)

วิธีการที่ไม่ได้กำหนดรูปแบบที่ตายตัว สามารถปรับความยืดหยุ่นเพื่อให้ได้ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ และในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่สัมภาษณ์และสังเกตการณ์ด้วยตนเอง และบันทึกเสียงผ่านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ต่อไป

แบบสัมภาษณ์ชุดนี้ประกอบด้วย

แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการมีส่วนร่วมกับประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ

ส่วนที่ 1: เป็นการสัมภาษณ์ด้านความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยว

ส่วนที่ 2: เป็นการสัมภาษณ์ด้านความสะดวกในการเดินทางเข้าร่วมประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ

ส่วนที่ 3: เป็นการสัมภาษณ์ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆที่มีจัดเตรียมไว้ให้กับนักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 4: เป็นการสัมภาษณ์ด้านที่พักในพื้นที่ใกล้เคียงกับสถานที่ท่องเที่ยว

ส่วนที่ 5: เป็นการสัมภาษณ์ด้านกิจกรรมที่จัดขึ้นในประเพณีสงกรานต์

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษา ประกอบด้วย วิจัยเชิงคุณภาพและวิจัยเชิงปริมาณ

วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ

ศึกษาจากการ สัมภาษณ์ สังเกต

1. การกำหนดประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมประเพณี สงกรานต์บ้านมอญ พื้นที่ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่ใช้ในการวิจัย ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 15 คน โดยกำหนดเกณฑ์ดังนี้

1. ผู้นำชุมชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับประเพณี สงกรานต์บ้านมอญหรือสงกรานต์พระประแดง จำนวน 5 คน
2. ผู้ประกอบการที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับประเพณี สงกรานต์บ้านมอญหรือสงกรานต์พระประแดง จำนวน 5 คน
3. ประชาชนในพื้นที่ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับประเพณี สงกรานต์บ้านมอญหรือสงกรานต์พระประแดง จำนวน 5 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะดำเนินการดังนี้ ศึกษาจากการ สัมภาษณ์ และสังเกต ผู้ศึกษาทำการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi – Structured interview) ซึ่ง

เป็นวิธีการที่ไม่ได้กำหนดรูปแบบที่ตายตัว สามารถปรับความยืดหยุ่นเพื่อให้ได้ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ และในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ลงพื้นที่สัมภาษณ์และสังเกตการณ์ด้วยตนเอง และบันทึกเสียงผ่าน อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ต่อไป

แบบสัมภาษณ์ชุดนี้ประกอบด้วย

แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการมีส่วนร่วมกับประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ

ส่วนที่ 1 เป็นการสัมภาษณ์ด้านความสำคัญของแหล่งท่องเที่ยว

ส่วนที่ 2 เป็นการสัมภาษณ์ด้านความสะดวกในการเดินทางเข้าร่วมประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ

ส่วนที่ 3 เป็นการสัมภาษณ์ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆที่มีจัดเตรียมไว้ให้กับนักท่องเที่ยว

ส่วนที่ 4 เป็นการสัมภาษณ์ด้านที่พักในพื้นที่ใกล้เคียงกับสถานที่ท่องเที่ยว

ส่วนที่ 5 เป็นการสัมภาษณ์ด้านกิจกรรมที่จัดขึ้นในประเพณีสงกรานต์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. การเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ (Descriptive Research) เป็นการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ สังเกต กลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบเจาะจง จำนวน 15 คน ประกอบด้วย 1) ผู้นำชุมชน จำนวน 5 คน 2) ผู้ประกอบการในพื้นที่ จำนวน 5 คน และ 3) ประชาชนในพื้นที่ จำนวน 5 คน

2. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) เป็นข้อมูลที่ได้มาจากการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานของภาครัฐและเอกชน ดังนี้ 1) ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต 2) ข้อมูลจากเอกสาร วารสาร ที่สามารถอ้างอิงได้ หนังสือวิชาการรายงานการวิจัย วิทยานิพนธ์

การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับแบบสัมภาษณ์นี้ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคลด้วยตนเอง และใช้วิธีการบันทึกเสียง และสังเกตการณ์ร่วมด้วย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนและสามารถนำเสนอได้ในประเด็นต่างๆในลักษณะของการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ

1. การกำหนดประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การกำหนดประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรคือ ประชาชน ภาครัฐ และเอกชน ที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ จำนวนทั้งหมด 204,143 คน

กลุ่มตัวอย่างคือ ประชาชนที่อาศัยในเขตพื้นที่ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 400 คน โดยใช้ตารางสำเร็จของ ทาโร ยามาเน่ Taro Yamane (เพ็ญแข แสงแก้ว. 2540) กำหนดค่าความเชื่อมั่น 95% ความคลาดเคลื่อนการประมาณไม่เกิน 5% หรือคำนวณได้จากสูตร

$$\text{สูตร } n = \frac{Z^2 P(1-P)}{e^2}$$

เมื่อ n แทน ขนาดตัวอย่าง

p แทน สัดส่วนของประชากรที่ผู้วิจัยกำลังสุ่ม .50

Z แทน ระดับความเชื่อมั่นที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ Z มีค่าเท่ากับ 1.96 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 (ระดับ .05)

e แทน ค่าความผิดพลาดสูงสุดที่เกิดขึ้น = .05

$$\begin{aligned} n &= \frac{204,143}{1+204,43(0.05)^2} \\ &= 399.21776 \text{ หรือ } 400 \\ &\text{ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน} \end{aligned}$$

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi – stage Sampling) ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ทฤษฎีความน่าจะเป็น (Probability Sampling) ด้วยวิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยทำการจับฉลากสถานที่เก็บข้อมูลในอำเภอ อำเภอละหนึ่งแห่งซึ่งแบ่งตามเขตการปกครองในเขตพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ อำเภอพระประแดง ทั้งหมด 14 ตำบล ประกอบด้วย 1) เทศบาลเมืองพระประแดง 2) เทศบาลตำบลสำโรงใต้ 3) เทศบาลตำบลลัดหลวง 5) ตำบลทรงคนอง 6) ตำบลบางยอ 7) ตำบลบางกระเจ้า 8) ตำบลบางกอบัว 9) ตำบลบางหัวเสือ 10) ตำบลบางครุ 11) ตำบลบางฟุ้ง 12) ตำบลตลาด 13) ตำบลบางจาก 14) ตำบลบางกระสอบ

ซึ่งผลการจับฉลากออกมาดังนี้

1. ตำบล บางน้ำผึ้ง
2. ตำบล ทรงคนอง
3. เทศบาลเมืองพระประแดง
4. ตำบลตลาด
5. เทศบาลตำบลลัดหลวง

ขั้นตอนที่ 2 เก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ทฤษฎีความไม่น่าจะเป็น (Non Probability Sampling) วิธีการกำหนดตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) โดยกำหนดโควตา 80 คน จาก 5 ตำบล ดังนี้

รายชื่อเขต	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
ตำบล บางน้ำผึ้ง	80
ตำบล ทรงคนอง	80
เทศบาลเมืองพระประแดง	80
ตำบลตลาด	80
เทศบาลตำบลลัดหลวง	80
รวม	400

ขั้นตอนที่ 3 วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) โดยการเลือกสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากแต่ละพื้นที่เพื่อแจกแบบสอบถามตามจำนวนสัดส่วนที่กำหนดไว้ตามขั้นที่ 2 เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่าง 400 คน โดยผู้วิจัยเลือกเก็บข้อมูลตามสถานที่สาธารณะ หรือแหล่งรวมตัวของชาวบ้านในชุมชน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ทำการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ โดยการออกแบบสอบถาม

1. ศึกษาจากแนวคิดงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของผู้วิจัยที่ได้ทำการวิจัยมาก่อนหน้า เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุม
2. จัดทำตามกรอบแนวคิดที่กำหนดไว้ โดยออกแบบเครื่องมือให้ครอบคลุมกับความมุ่งหมาย และสมมติฐาน
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดเสนออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อพิจารณาถึงความถูกต้องและความเหมาะสม นำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทได้ระบุไว้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลด้านปัจจัยบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีส่วนร่วมต่อประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ อาชีพ สถานภาพ ดังนี้

1. ลักษณะของปัจจัยบุคคล

1.1 เพศ เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด (Close ended Question) ให้เลือก 2 คำตอบ (Dichotomous Choice) โดยให้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

1.2 อายุ เป็นแบบสอบถามปลายปิด (Close ended Question) ลักษณะคำถามมีหลายคำตอบให้เลือก (Multichotomous Question) โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ดังนี้

1.2.1 15 - 24 ปี

1.2.2 25 - 34 ปี

1.2.3 35 - 44 ปี

1.2.4 45 - 54 ปี

1.2.5 55 ปีขึ้นไป

1.3 รายได้ เป็นแบบสอบถามปลายปิด (Close ended Question) ลักษณะคำถามมีหลายคำตอบให้เลือก (Multichotomous Question) โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ดังนี้

1.3.1 น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท

1.3.2 10,001 – 20,000 บาท

1.3.3 20,001 – 30,000 บาท

1.3.4 30,001 – 40,000 บาท

1.3.5 ตั้งแต่ 40,000 บาทขึ้นไป

1.4 อาชีพ เป็นแบบสอบถามปลายปิด (Close ended Question) ลักษณะคำถามมีหลายคำตอบให้เลือก (Multichotomous Question) โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Norminal Scale) ดังนี้

1.4.1 นักเรียน/นักศึกษา

1.4.2 ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

1.4.3 พนักงานบริษัท

1.4.4 ประกอบธุรกิจส่วนตัว

1.4.5 อื่นๆ โปรดระบุ.....

ส่วนที่ 2 ทักษะ เป็นแบบสอบถามปลายปิด (Close ended Question) สอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของคนในชุมชนที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญ แบ่งออกเป็น 4 ด้านคือ การเรียนรู้ ความรู้สึก พฤติกรรม การยอมรับ โดยลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกคำตอบเพียงคำตอบเดียว (Rating Scale) โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) มี 5 ระดับ คือ

ระดับ 5	หมายถึง	มากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	มาก
ระดับ 3	หมายถึง	ปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	น้อย
ระดับ 1	หมายถึง	น้อยที่สุด

จากนั้นนำมาหาระดับคะแนนเฉลี่ย และใช้สูตรเพื่อกำหนดความสำคัญเกี่ยวกับทัศนคติในการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.80
 \end{aligned}$$

แสดงคะแนนเฉลี่ยได้ดังนี้

4.21 – 5.00 แสดงว่า ทักษะคติของชุมชนในการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญมากที่สุด

3.41 – 4.20 แสดงว่า ทักษะคติของชุมชนในการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญมาก

2.61 – 3.40 แสดงว่า ทักษะคติของชุมชนในการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญปานกลาง

1.81 – 2.60 แสดงว่า ทักษะคติของชุมชนในการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญน้อย

1.00 – 1.80 แสดงว่า ทักษะคติของชุมชนในการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 แรงจูงใจ เป็นแบบสอบถามปลายปิด (Close ended Question) สอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ แบ่งเป็น 2 ด้านคือ แรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก จำนวน 10 ข้อ โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกคำตอบเดียว (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ

ระดับ 5	หมายถึง	มากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	มาก
ระดับ 3	หมายถึง	ปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	น้อย
ระดับ 1	หมายถึง	น้อยที่สุด

จากนั้นนำมาหาระดับคะแนนเฉลี่ย และใช้สูตรเพื่อกำหนดความสำคัญเกี่ยวกับแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.80
 \end{aligned}$$

แสดงคะแนนเฉลี่ยได้ดังนี้

4.21 – 5.00 แสดงว่า ภูมิใจของชุมชนในการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ มากที่สุด

3.41 – 4.20 แสดงว่า ภูมิใจของชุมชนในการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ มาก

2.61 – 3.40 แสดงว่า ภูมิใจของชุมชนในการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ปานกลาง

1.81 – 2.60 แสดงว่า ภูมิใจของชุมชนในการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ น้อย

1.00 – 1.80 แสดงว่า ภูมิใจของชุมชนในการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ น้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 การมีส่วนร่วม เป็นแบบสอบถามปลายปิด (Close ended Question) สอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมด้านการตัดสินใจ ด้านการปฏิบัติการ ด้านการแบ่งผลประโยชน์ ด้านการติดตามและประเมินผลโดยลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบเลือกคำตอบเพียงคำตอบเดียว (Rating Scale) โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) มี 5 ระดับ คือ

ระดับ 5	หมายถึง	มากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	มาก
ระดับ 3	หมายถึง	ปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	น้อย
ระดับ 1	หมายถึง	น้อยที่สุด

จากนั้นนำมาหารระดับคะแนนเฉลี่ย และใช้สูตรเพื่อกำหนดความสำคัญเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.80
 \end{aligned}$$

แสดงคะแนนเฉลี่ยได้ดังนี้

- 4.21 – 5.00 แสดงว่า มีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญ มากที่สุด
 3.41 – 4.20 แสดงว่า มีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญ มาก
 2.61 – 3.40 แสดงว่า มีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญ ปานกลาง
 1.81 – 2.60 แสดงว่า มีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญ น้อย
 1.00 – 1.80 แสดงว่า มีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญ น้อยที่สุด

ส่วนที่ 5 ความรู้ความเข้าใจ เป็นแบบสอบถามปลายปิด (Close Ended Question) เป็นแบบสอบถามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญ มีจำนวน 12 ข้อ โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภท (Multiple Choice) ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกคำตอบเดียว

ตอบคำถามถูก 1 คะแนน

ตอบคำถามผิด/ไม่ตอบ 0 คะแนน

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนออกเป็น 3 ระดับ ระดับสูง ระดับปานกลาง ระดับต่ำ โดยใช้เกณฑ์การวิเคราะห์คะแนนจากพิสัย (เดมศักดิ์ สุขวิบูลย์. 2552: 5)

$$\begin{aligned}
 \text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{12 - 0}{3} \\
 &= 4.0
 \end{aligned}$$

เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนน คำถามวัดความรู้ความเข้าใจ

คะแนนที่ได้	ความหมาย
0 - 4	มีความรู้ความเข้าใจในระดับต่ำ
5 - 8	มีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง
9 - 12	มีความรู้ความเข้าใจในระดับสูง

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลจากตำราเอกสารทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดขอบเขตของการวิจัย
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากเอกสารเพื่อกำหนดขอบเขตและเนื้อหาของแบบสอบถามจะได้มีความชัดเจนตามความมุ่งหมายของการวิจัยยิ่งขึ้น
3. นำข้อมูลที่ได้มาสร้างเครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ให้ครอบคลุมตามความมุ่งหมายของงานวิจัย
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อพิจารณาและตรวจสอบความถูกต้องรวมถึงข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อนำมาแก้ไข
5. นำแบบสอบถามที่ได้รับการแก้ไขในขั้นตอนที่ 4 เสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา
6. ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อปรับปรุงแก้ไขครั้งสุดท้ายก่อนนำไปทดลองใช้ (Try Out) โดยการนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์นั้นไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร ครอนบาคอัลฟา (Cronbach's alpha) (กัลยา วาณิชยปัญญา, 2560) เพื่อให้ได้ค่าความเชื่อมั่นซึ่งจะมีระหว่าง $0 \leq \alpha \leq 1$ ค่าที่ใกล้เคียงกับ 1 แสดงว่ามีความน่าเชื่อถือได้มาก โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ยอมรับได้ต้องไม่ต่ำกว่า 0.7

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ

เชิงปริมาณใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล (Questionnaires) จากประชากรที่มีส่วนเกี่ยวข้อง กับประเพณี สงกรานต์บ้านมอญหรือสงกรานต์พระประแดง จำนวน 400 ชุด

ผู้วิจัยได้ทำการสอบที่ใช้ในการใจโดยทำการทดสอบความเที่ยงตรง(content validity test) และความน่าเชื่อถือ (content validity test) ของแบบสอบถามก่อนผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามไปทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจริง

การทดสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามเพื่อทำการวัดค่าตัวแปรที่เกี่ยวข้องโดยศึกษางานวิจัยในอดีตที่มีความคล้ายคลึงกันและได้นำแบบสอบถามไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบเบื้องต้นและนำแบบสอบถามไปมอบให้กับผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อพิจารณาโครงสร้างของแบบสอบถามและตรวจสอบความถูกต้องของและความเหมาะสมของการใช้ภาษาที่เป็นที่เข้าใจตรงกันทั้งผู้วิจัยผู้ตอบแบบสอบถาม

เกณฑ์การประเมินโดยกำหนดเป็นค่าตัวเลขดังนี้

ค่า +1 หมายถึงแน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ค่า 0 หมายถึงไม่แน่ใจหรือ ข้อคำถามนั้นลักษณะคลุมเครือไม่ชัดเจน

ค่า -1 หมายถึงแน่ใจว่าข้อคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

จากนั้นนำคะแนนของผู้เชี่ยวชาญทั้งสามท่านมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ (IOC: Index of Item Objective Congruence) โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาเลือกคำถามที่มีค่าดัชนีสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (วรัญญา ภัทรสุข. 2554) ตามสูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC = ดัชนีความสอดคล้องของวัตถุประสงค์

$\sum R$ = ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

นำแบบสอบถามที่ได้ปรับแก้แล้ว ไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง (Try Out) ที่มีคุณสมบัติคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาทำการคำนวณหาค่าความเที่ยง (Reliability ของแบบสอบถามโดยพิจารณาสัมประสิทธิ์ ครอนบาคแอลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient: α -Coefficient) ซึ่งคุณภาพรายข้อคำถามพิจารณาจากค่า Corrected Item Total Correlation สำหรับคุณภาพโดยรวมทั้งหมดพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์คอนบาคแอลฟา ไม่ควรมีค่าน้อยกว่า 0.50 (กัลยา วาณิชบัญชา 2560)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการประกอบการศึกษาในครั้งนี้ ใช้ข้อมูลจากแหล่งต่างๆซึ่งจำแนกตามแหล่งที่มา 2 ส่วนคือ

1. แหล่งปฐมภูมิ (Primary Data) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล โดยใช้แบบสอบถาม 400 ชุด ให้กลุ่มตัวอย่างตอบ รูปแบบสอบถามปิดและ Likert Scale ซึ่งเป็นข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวกับความคิดเห็นต่างๆ

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ผู้ศึกษารวบรวมเก็บรวบรวมข้อมูลแหล่งข้อมูล ได้แก่ เอกสารทางวิชาการ นิตยสาร วารสาร และข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต (Internet)

การวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับแบบสอบถามเมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลเสร็จแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาทำการประมวลผลผ่านโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ การทดสอบสมมติฐานในครั้งนี้ยอมรับความมีนัยทางสถิติ 0.05 โดยผ่านขั้นตอนดังนี้

1. ตรวจสอบและแก้ไขแบบสอบถามให้สมบูรณ์
2. ตรวจสอบและให้คะแนนในคำถามทุกข้อ
3. ลงรหัสข้อมูลแบ่งเป็นส่วนตามตัวแปรที่ต้องศึกษา
4. นำข้อมูลทีลงรหัสแล้วมาวิเคราะห์โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลในแบบสอบถามส่วนที่ 1 ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ, อายุ, รายได้, อาชีพ, การศึกษา โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และนำเสนอเป็นร้อยละ (Percentage)

- 4.2 วิเคราะห์ข้อมูลในแบบสอบถามส่วนที่ 2 ซึ่งเกี่ยวกับทัศนคติของคนในชุมชน
- 4.3 วิเคราะห์ข้อมูลในแบบสอบถามส่วนที่ 3 ซึ่งเกี่ยวกับแรงจูงใจ
- 4.4 วิเคราะห์ข้อมูลในแบบสอบถามส่วนที่ 4 ซึ่งเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เป็นสถิติที่ใช้ในการ วิเคราะห์สมมติฐานการวิจัยเพื่อแสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามเพื่อทดสอบ สมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะทางปัจจัยบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ อาชีพ การศึกษา แตกต่างมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการแตกต่างกัน ทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ Independent t-test เพื่อทราบค่าความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของ กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม สำหรับตัวแปรด้านเพศ และใช้สถิติ One – Way ANOVA , LSD,Dunnet's T3 , Brown forsythe เพื่อทดสอบความ แตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม สำหรับตัวแปรด้านอายุ รายได้ อาชีพ การศึกษา

สมมติฐานข้อที่ 2 ทิศนคติของชุมชนสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ (Pearson Correlation)

สมมติฐานข้อที่ 3 แรงจูงใจสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมในการจัดการที่ต่างกันการท่องเที่ยววัฒนธรรมประเพณีในพื้นที่ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการที่จะทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ (Pearson Correlation)

สมมติฐานข้อที่ 4 ความรู้ความเข้าใจที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยววัฒนธรรมประเพณีในพื้นที่ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ จะทดสอบสมมติฐาน โดยใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple regression Analysis)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้มี 3 ประเภทประกอบด้วย

1. ค่าร้อยละ (Percentage)

$$P = \frac{f \times 100}{n}$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ

n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2/ ค่าเฉลี่ย (Mean) (กัลยา วาณิชย์บัญชา. 2560)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

3. หาค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับการวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา เพื่อใช้แปลความหมายของข้อมูลจากแบบสอบถาม (กัลยา วาณิชย์บัญชา 2560)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	x	แทน	คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัว ยกกำลัง
	$(\sum x)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด ยกกำลัง
	n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

สถิติใช้ตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

สถิติการหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability of the Test) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์

แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2549: 35)

$$\alpha = \frac{K \text{covariance/variance}}{1 + (K + 1) \text{covariance/variance}}$$

เมื่อ	α	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
	k	แทน	จำนวนคำถาม
	$\frac{\text{covariance}}{\text{variance}}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนร่วมระหว่างคำถาม
		แทน	ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวน

สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ประกอบด้วย

กรณีที่มีความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่มเท่ากัน ($S_1^2 = S_2^2$)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{S_p \sqrt{\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}}}$$

สถิติที่ใช้ในการทดสอบ t มีขั้นแห่งความเป็นอิสระ $df = n_1 + n_2 - 2$

เมื่อ X_i แทน ค่าเฉลี่ยกลุ่มที่ $i; i = 1, 2$

S_p แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตัวอย่างรวมจากตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม

n_i แทน ขนาดตัวอย่างของกลุ่มที่ i

S_i^2 แทน ค่าความแปรปรวนของตัวอย่างกลุ่มที่ $i; i = 1, 2$

$$S_p^2 = \frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

กรณีความแปรปรวนทั้ง 2 ทั้งสองกลุ่มไม่เท่ากัน ($S_1^2 \neq S_2^2$)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

สถิติที่ใช้ทดสอบ t มีชั้นแห่งความเป็นอิสระ = v

$$v = \frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{\frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} \right]}{n_1 - 1} + \frac{\left[\frac{S_2^2}{n_2} \right]}{n_2 - 1}}$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution

$\bar{X}_1$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1

$\bar{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

S_1^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1

S_2^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

n_1 แทน จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1

n_2 แทน จำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

v แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา “การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ” การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการสื่อสารความหมายที่ตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
SD	แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน <i>t-distribution</i>
F	แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา <i>F-distribution</i>
df	แทน ชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Freedom)
MS	แทน ค่าคะแนนเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of Squares)
Sig.	แทน ระดับนัยสำคัญทางสถิติจากการทดสอบใช้ในสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน
H_0	แทน สมมติฐานหลัก (Null Hypothesis)
H_1	แทน สมมติฐานรอง (Alternative Hypothesis)
*	แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลตามความมุ่งหมายของการวิจัยโดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 การวิจัยเชิงคุณภาพ (Quality Research)
 - ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic)
 - ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน (inferential statistics)
- การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทำการทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะด้านปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ อาชีพ การศึกษา ที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

สมมติฐานที่ 2 ทศนคติของชุมชนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในพื้นที่ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

สมมติฐานที่ 3 แรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมกับการจัดการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ อำเภอพระประแดง จังหวัดพระประแดง

สมมติฐานที่ 4 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเพณีสงกรานต์บ้านมอญที่ต่างกันมีการมีส่วนร่วมในการจัดการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

ส่วนที่ 1 การวิจัยเชิงคุณภาพ (Quality Research)

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-dept Interview) ผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ในพื้นที่อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ โดยแบ่งออกเป็น ผู้นำชุมชน ผู้ประกอบการ ประชาชนในพื้นที่ เพื่อศึกษาด้านการเตรียมความพร้อมในการจัดการการท่องเที่ยวประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ในพื้นที่อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

จากการสัมภาษณ์ ผู้นำชุมชน ผู้ประกอบการ หน่วยงานภาครัฐ ในพื้นที่อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ผู้ให้สัมภาษณ์มีความเห็นดังต่อไปนี้

1. ด้านสิ่งดึงดูดใจ

1.1 สิ่งดึงดูดใจในงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ

1.1.1 ความคิดเห็นของผู้นำชุมชน

สิ่งที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวจะเป็นความแปลกในด้านของระยะเวลาในการจัดที่ล่าช้ากว่าสงกรานต์ของกรุงเทพมหานคร โดยการจัดนั้นจะแบ่งออกเป็นช่วงต้นสงกรานต์ คือการเริ่มจัดประเพณีแห่หงส์ - ธงตะขาบ ช่วงท้ายสงกรานต์คือ ประเพณีปล่อยนก ปล่อยปลา ซึ่งในปัจจุบันได้มีการผลักดันประเพณีแห่หงส์ ธงตะขาบให้เป็นที่รู้จักต่อบุคคลภายนอกเพิ่มมากขึ้นผ่านช่องทางการประชาสัมพันธ์ จากทั้งภาคเอกชนและภาครัฐบาล ซึ่งกลุ่มผู้นำชุมชนได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการผลักดันประเพณีแห่หงส์ ธงตะขาบให้เป็นประเพณีสำคัญของชาวมอญที่ต้องจัดขึ้นทุกปี โดย(ครูแซม)ได้พูดว่า ถ้าหากจะมองในภาพรวมของสงกรานต์บ้านมอญในภาพรวมนั้นสงกรานต์บ้านมอญจะมีเสน่ห์ในตนเอง ตั้งแต่ต้นสงกรานต์ที่มีการจัดงานประเพณีแห่หงส์ ธงตะขาบ ที่จัดตรงกับวันที่ 13 เมษายน ของ

ทุกปี สิ่งทีปฏิบัติสืบทอดต่อกันมาในอดีตเป็นความเชื่อของชาวมอญ เป็นการใช้ในการต้อนรับสมเด็จพระผู้มีพระภาคเจ้า ในด้านทางโลก ตะขามีลำตัวยาว มีหลายเท้า มีเขี้ยวพิษ สามารถใช้ป้องกันตัว และยังสามารถรักษาตัวเองได้ จึงนำมาเปรียบกับคนที่ไม่กลัวศัตรูสามารถป้องกันตัวเองได้ แต่ในทางธรรมทุกสัดส่วนของตะขานั้นชาวมอญนำมาตีความตั้งแต่หัวจนถึงหาง โดยเริ่มที่ หวดโดยเริ่มที่ หวด คือ สติปัญญา . หาง คือ ความอดกลั้น , เขี้ยว คือ ความละเอียดแก้ไข , ตา คือ บุญการี , ลำตัว คือ สติปัญญา สัมมปธาน อิทธิบาท อินทรีย์ พละ , ขา คือ กุศลกรรม นาถกรรมธรรม บุญกิริยา อนุสติ ชาวมอญจึงใช้ธงตะขาเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงให้เห็นถึงการบูชาองค์สัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งในประเพณี แห่งนี้ ธงตะขานั้นเป็นประเพณีที่แต่ละหมู่บ้านที่อยู่ภายใต้การดูแลของแต่ละ อบต. ร่วมกันจัดขึ้น ซึ่งแต่ละหมู่บ้านจะร่วมกันนำธงตะขาที่ช่วยกันประดิษฐ์ขึ้นมาเข้าร่วมขบวนแห่ เพื่อนำไปประดับไว้บนยอดเสาธงของวัดในแต่ละหมู่บ้าน

1.1.2 ความคิดเห็นผู้ประกอบการ

กิจกรรมขบวนแห่ธง ธงตะขา จัดขึ้นทุกปีของวันที่ 13 เมษายน ตรงกับวันสงกรานต์ของไทย โดยจะมีจุดศูนย์กลางตั้งขบวนอยู่ที่วัดทรงธรรม ซึ่งเป็นศูนย์รวมแต่ละหมู่บ้านมารวมตัวกันเข้าร่วมขบวนแห่ และแต่ละหมู่บ้านจะนำธงตะขาที่ช่วยกันทำมาเข้าร่วม แล้วเริ่มแห่ออกจากวัดเรียบถนนนครเขื่อนขันธ์ ที่อยู่ริมน้ำไปเรื่อย ๆ แล้วแยกขบวนเข้าสู่วัดประจำหมู่บ้านของตนเอง เพื่อกลับไปนำธงขึ้นสู่เสาธง เพื่อความเป็นสิริมงคล

ประเพณีแห่ธง - ปลา เป็นความเชื่อของชาวมอญว่าเป็นการสะเดาะเคราะห์ให้กับตนเอง ซึ่งเป็นความเชื่อในอดีตที่เล่าสืบทอดต่อกันมาว่าเมื่อครั้งในอดีตมีหลวงพ่อรูปหนึ่งเป็นเจ้าอาวาสประจำวัดได้นำดวงชะตาของสามเณรรูปหนึ่งมาตรวจได้พบว่าสามเณรรูปนั้นถึงคราวเคราะห์ จึงได้อนุญาตให้กลับบ้านไปหาบิดา มารดา เพื่อเป็นการลาสังเสียด แต่ในระหว่างทางนั้น สามเณรได้พบกับปลาที่กำลังดิ้นรนเอาชีวิตรอดในโคลนที่กำลังจะแห้งขอด เมื่อสามเณรเห็นจึงเกิดความสงสารจึงได้ช่วยเหลือไว้ โดยนำไปปล่อยในลำคลอง เป็นการช่วยเหลือให้รอดพ้นจากความตาย จึงเป็นความเชื่อว่าการปล่อยนกปล่อยปลาเป็นการช่วยต่อดวงชะตาให้มีชีวิตยืนยาวต่อไป และในขบวนปล่อยนกปล่อยปลานั้นเป็นจุดเริ่มต้นของขบวนแห่รูปพญาคู โดย(มนตรี วิเวก)พูดว่าในอดีตนั้นเป็นเพียงนำนกกับปลามาปล่อยทั่วไป และได้มีชาวบ้านท่านหนึ่งชื่อว่า ลุงบุญมาได้เป็นผู้ริเริ่มการเดินแห่ นก แห่ปลา รอบโบสถ์ก่อนนำไปปล่อยตามแหล่งน้ำภายในวัด ต่อมา อาจารย์คล้ายพรหมเวทย์ เจ้าของโรงเรียนอานวยวิทย์ ได้นำแถวขบวนเข้ามาบรรเลงในขบวนเพื่อสร้างสีสันในการเดินขบวน จากที่เริ่มต้นเดินรอบวัดก็เริ่มขยายเป็นรอบเมือง และได้ขยายความมาเรื่อย ๆ เริ่มมีการเชิญชวนวัด หรือหมู่บ้านอื่นเข้ามาร่วมในขบวน ใหญ่ขึ้นต่อมาเมื่อมีขบวนแห่ที่ใหญ่ขึ้นก็เกิดความคิดที่จะสร้างความสวยงาม ให้

เกิดสีสันที่สวยงามมากขึ้นจึงได้จัดหารถ เทียนเทพี หรือนางงาม มาเป็นนางฟ้า เป็นจุดเริ่มต้นของการจัดขบวนแห่นางสงกรานต์

1.1.3 ความคิดเห็นประชาชนในพื้นที่

โดย(สมพร โหงวกรัต)ได้พูดว่าสิ่งดึงดูดใจสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจนคือ การแต่งกายของคนที่มาร่วมงาน และการประดับตกแต่งบ้าน และ ชุมชนของคนในพื้นที่ที่มีการจัดการ การแต่งกายของผู้ที่มาร่วมงาน โดยสามารถแบ่งได้เป็น 3 กลุ่มหลักๆ ได้แก่ 1 ผู้ที่มาร่วมงานโดยทั่วไปมักจะแต่งกายด้วยเสื้อผ้าสีสันสดใส ยกตัวอย่างเช่นเสื้อลายดอก ชุดผ้าไหม หรือ เสื้อผ้าลูกไม้ต่าง ๆ ที่แสดงถึงการจัดงานที่รื่นเริงและสะท้อนถึงประเพณีอันยาวนาน กลุ่มที่ 2 ที่สามารถสังเกตเห็นได้ กลุ่มของผู้เป็นเชื้อสายพม่าที่เข้ามาทำงานในประเทศไทย กลุ่มคนเหล่านี้จะแต่งกายด้วยเสื้อยืด เสื้อลายดอก และ ผู้หญิงจะใส่ผ้าชิ้นสีแดง หรือสีสดใสอื่น ๆ ส่วนผู้ชายจะแต่งกายด้วย สร้อย นอกจากการแต่งกายแล้ว ยังมีการปะแป้งด้วยทานาคาที่เป็นเอกลักษณ์ ส่วนกลุ่มสุดท้ายที่สังเกตเห็นได้ชัดเจนคือ กลุ่มคนที่มีเชื้อสายรามัญ-มอญ จะแต่งกายด้วยชุดประจำชนชาติของเขา คือ ผู้หญิงจะแต่งกายด้วยผ้าไหมหรือผ้าทอ เสื้อแขนยาวทรงกระบอก คอตั้ง มีผ้าคล้องคอปล่อยชายยาว 2 ข้าง และ ใส่ผ้าถุง ส่วนผู้ชายนั้นจะแต่งกายด้วยเสื้อแขนสั้น อาจจะเป็นผ้าที่มีลักษณะใส่สบาย เช่น ผ้าฝ้าย เป็นต้น นอกจากนั้นยังมีการพาดผ้าที่ป่า และนุ่งผ้าในลักษณะของจุงกระเบนที่ไม่ต้องรวบชายผ้าให้ขึ้นไปเป็นกางเกง เป็นการปล่อยชายผ้าลงมา ในส่วนของการตกแต่งบ้านเรือนของคนในชุมชน จะมีธงที่เป็นรูปหงส์อยู่หน้าบ้าน นอกจากนั้นยังมีการตัดกระดาษเป็นรูปตัวตะขาบ และธงสีต่าง ๆประดับไว้หน้าบ้านเช่นเดียวกับในวัดจะมีการแขวนธงตะขาบไว้ในวัด

1.2 กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจเข้าร่วมประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ

1.2.1 ความคิดเห็นของผู้นำชุมชน

กิจกรรมเล่นน้ำในวันสงกรานต์ ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีว่าสงกรานต์ที่จัดขึ้นที่อำเภอพระประแดงนั้นจัดขึ้นหลังจากสงกรานต์ที่จัดขึ้นในกรุงเทพมหานคร โดยจัดขึ้นเพื่อให้ชาวมอญในพื้นที่นั้นได้ไปเที่ยวพักผ่อน หรือไปเยี่ยมญาติที่อยู่นอกพื้นที่แล้วหลังจากหมดช่วงสงกรานต์แล้วนั้นก็กลับมาเล่นกิจกรรมสงกรานต์พระประแดงกันต่อ และในปัจจุบันนั้นสงกรานต์พระประแดงได้เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวได้เป็นจำนวนมาก กิจกรรมที่นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวตามปกติแล้วจะสามารถเข้าร่วมได้ทุกประเพณี โดย(ครูเข้ม)ได้พูดว่ากิจกรรมที่ได้รับความนิยมมากเป็นพิเศษจะเป็นกิจกรรมการประกวดนางสงกรานต์ และหนุ่มลอยชาย เนื่องจากปัจจุบันนั้นเริ่มมีการเปิดให้ผู้สนใจเข้าประกวดจากนอกพื้นที่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการสมัครเข้าประกวด โดยมีวัตถุประสงค์ในการเผยแพร่ประเพณีสงกรานต์ของชาวพระประแดงให้เป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางในหมู่ของเด็กวัยรุ่น หรือคนรุ่นหลัง ซึ่งเดิมในอดีตนั้นจะเป็นเพียงการคัดเลือกสาวงามเพียงคนเดียวเพื่อมาเป็นนางสงกรานต์

และอีก 7 คน จะเป็นนางฟ้า นั่งร่วมอยู่ในขบวนแห่ นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมการประกวดนางสงกรานต์ หนุ่มลอยชาย ที่จัดขึ้นบริเวณหน้าว่าการอำเภอพระประแดง ผู้เข้าประกวดจะยังคงอนุรักษ์วัฒนธรรม การแต่งกายให้ยังคงอยู่โดยการแต่งชุดหนุ่มลอยชายและนางสงกรานต์ ที่เป็นรูปแบบการแต่งกายของ ชาวมอญในอดีต

1.2.2 ความคิดเห็นผู้ประกอบการ

โดย (รุ่งโรจน์ นະนาม) ได้พูดว่ากิจกรรมที่นิยมกันของนักท่องเที่ยวคือ การเล่น น้ำสงกรานต์ของชาวพระประแดงซึ่งเป็นกิจกรรมที่ใครก็สามารถมาเล่นได้เป็นที่นิยมของกลุ่มวัยรุ่น ซึ่ง ในปัจจุบันแตกต่างจากในอดีต ส่วนมากจะเป็นนักท่องเที่ยวจากโดยรอบที่เข้ามาเล่นน้ำ ชาวบ้านในพื้นที่เองจะไม่ค่อยนิยมออกไปเล่นเท่าไร สาเหตุที่เป็นที่นิยมอาจเพราะสงกรานต์ที่พระประแดงนั้นจัด ขึ้นหลังจากวันสงกรานต์ของไทย ถ้าหากเป็นกิจกรรมที่เป็นของชาวมอญโดยแท้จริงที่นักท่องเที่ยว นิยม มาท่องเที่ยวก็จะหนีไม่พ้นกิจกรรมการละเล่นสะบ้า เป็นการละเล่นที่มีนักท่องเที่ยวนิยมเดินทางมา ท่องเที่ยวมาก อาจเพราะเป็นกิจกรรมที่ถูกจัดขึ้นในช่วงเวลาเย็น แดดไม่ร้อนและมีความน่าสนใจใน ตนเอง ซึ่งกิจกรรมการละเล่นสะบ้าของชาวมอญ เป็นการละเล่นที่นิยมเล่นกันในช่วงวันสำคัญ ใน เทศกาล เป็นการละเล่นพื้นบ้านของหนุ่มสาว ซึ่งบ้านนั้นสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท 1) สะบ้าบ่อน เป็นการละเล่นที่เป็นความภาคภูมิใจของชาวมอญ เป็นการละเล่นที่หนุ่มสาวมาพบเจอกัน เป็นเหมือน การให้ผู้ใหญ่มาดูตัวไปด้วย ซึ่งในอดีตนั้นชาวมอญจะไปทำนากันในพื้นที่แถว บางพลี จะไม่มีเวลาพบ เจอกัน จะอาศัยในช่วงวันหยุดพักคือช่วงหลังฤดูเก็บเกี่ยวก็คือช่วงสงกรานต์ เป็นช่วงที่นัดแนะกันให้ หนุ่ม สาว มาพบเจอกันโดย หญิงสาวจะนั่งใต้ถุนบ้านอยู่ประจำบ่อน และในแต่ละวันจะมีฝ่ายชายมา เล่นสะบ้าเพื่อพบปะดูตัว ส่วนผู้ใหญ่จะนั่งพูดคุยกันข้างบน และคอยมองผ่านลงมาจากช่องด้านบนเพื่อ ดูฝ่ายชาย รวมถึงความปลอดภัย ซึ่งในแต่ละบ่อนจะมีผู้ใหญ่ คอยสอดส่องดูความปลอดภัย 2) สะบ้า ทอย เป็นการละเล่นสะบ้าที่ต้องใช้ความชำนาญมากขึ้น ต่างกันที่มีรางวัลตอบแทน ซึ่งในแต่ละจังหวัด จะมีทีมแข่งขันเป็นของตนเอง ในการจัดแข่งขันจะมีขึ้นเรื่อย ๆ ขึ้นอยู่กับว่าจังหวัดไหนมีจัดแข่งก็จะ เชิญชวน ทีมของแต่ละจังหวัดเข้าร่วม โดยหน้าที่ในการเชิญชวนนั้นจะเป็นหน้าที่ของเจ้าอาวาสวัดแต่ละ จังหวัดนั่นเอง

1.2.3 ความคิดเห็นประชาชนในพื้นที่

ในส่วนของการท่องเที่ยวสงกรานต์บ้านมอญจะแบ่งออกเป็น 2 ช่วงหลักๆ โดย(อิสราพร อังกาบแก้ว)ได้พูดว่าช่วงแรกคือช่วงวันที่ 13-15 เมษายน จะมีการเดินขบวนแห่ของ ชุมชนชาวมอญต่าง ๆ ที่แสดงถึงวัฒนธรรมและการมีเอกลักษณ์ ของชาวรามัญ-มอญ การทำบุญด้วย ข้าวแช่ และกอละแม ซึ่งเป็นอาหารที่มีต้นกำเนิดมาจากชาวมอญ นอกจากนี้ยังมีการเล่นสะบ้า ซึ่ง เป็นการละเล่นที่มีความสนุกสนานมาก แบ่งการเล่นสะบ้าเป็น 2 ประเภทที่เราสามารถเข้าร่วมหรือเข้า

ชมได้ 1. คือสะพานทอด ที่เป็นการแข่งขัน เดิมพันต่าง และ อีก 1 ประเภทของสะพานที่ได้รับคามนิยม เนื่องจากมีความสนุกสนาน และเปิดโอกาสให้ทุกคนสามารถเข้าชมความหลากหลายของการเล่นได้อย่างใกล้ชิด คือ สะพานบ่อน ซึ่งมีมากมายหลายบ่อนให้เราเลือกเข้าไปรับชม ซึ่งในแต่ละบ่อนจะมีผู้ชายและผู้หญิงแต่งกายด้วยชุดพื้นเมือง และผู้คนในบ่อน จะช่วยกันร้องเพลง ประกอบท่วงทำนองในการเล่นของแต่ละฝั่ง ส่วนที่ 2 ของการจัดสงกรานต์บ้านมอญคือช่วงวันที่เป็นช่วงสุดท้ายของสงกรานต์ที่จะถูกจัดหลังวันสงกรานต์ประมาณ 1 อาทิตย์ จะมีการสาดน้ำกันในวันนี้ ซึ่งในช่วงนี้จะได้รับความนิยมมากกว่า เนื่องจากเป็นสงกรานต์ที่จัดเป็นวันสุดท้ายของสงกรานต์ที่จัดทั่วประเทศ ประชาชนจากที่ต่างจึงเดินทางเข้าร่วมเป็นจำนวนมาก

สรุป ด้านสิ่งดึงดูดใจ สิ่งดึงดูดใจของประเพณีสงกรานต์บ้านมอญคือ เส้นห์ของประเพณีสงกรานต์ที่มีวัฒนธรรมที่แตกต่างจากการจัดประเพณีสงกรานต์ของชาวไทย ซึ่งงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญนั้นเป็นประเพณีที่สำคัญกับชาวมอญ ในทุกปีชุมชนในพื้นที่อำเภอพระประแดงจะออกมาช่วยกันจัดประเพณีสงกรานต์ เช่น การร่วมกันจัดตกแต่งขบวนแห่รถบุพชาติ เข้าร่วมขบวนแห่หงส์ ธงตะขาบ รวมถึงการจัดตกแต่งสถานที่เพื่อเล่นกิจกรรมสละบ้า รวมถึงผู้ที่มาเข้าร่วมยังมีการแต่งกายชุดประจำชาติของชาวมอญที่เป็นชุดหนุ่มลอยชาย รวมไปถึงการแข่งขันสะพานทอดที่เป็นการเดิมพันด้วยรางวัล ซึ่งเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี และยังเป็นการสร้างความสามัคคีให้กับคนในชุมชน ซึ่งสามารถระบุได้ว่าสิ่งดึงดูดใจนั้นมีความพร้อมในมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ

2. ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว

2.1 การเข้าถึงงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ

2.1.1 ความคิดเห็นของผู้นำชุมชน

โดย(อาจารย์ โชติมา ยะภาศคะนอง)พูดว่าการเข้าถึงอำเภอเมืองพระประแดงสามารถเดินทางได้หลากหลายรูปแบบ เช่น รถเมล์สาย 20 82 6 มี 3 สาย ที่เข้ามาจอดถึงภายในตลาด แต่ในช่วงวันงานอาจเข้ามาได้ไม่หมด อาจต้องอาศัยการเดินเท้าเข้ามา และอีกด้านทางฝั่งปู่จ้าวสมิงพราย สามารถนั่งแพข้ามแม่น้ำมาขึ้นฝั่งตลาดได้ในแต่ละปีจะมีสำนักข่าวมาขอทำข่าว โดยการสัมภาษณ์เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาเกี่ยวกับสงกรานต์ของชาวมอญ เป็นการเผยแพร่ประวัติความรู้ และข้อมูลเกี่ยวกับการจัดประเพณีสงกรานต์บ้านมอญผ่านทางสื่อช่องทางรายการโทรทัศน์ รวมถึง YOUTUBE Chanel Facebook Live ก็จะมีการประชาสัมพันธ์การเดินทางมายังบริเวณพื้นที่จัดงานผ่านช่องทางต่าง ๆ ที่หลากหลาย เพื่อเข้าถึงกลุ่มนักท่องเที่ยวที่หลากหลายมากขึ้น เนื่องจากคนรุ่นหลัง

น้อยคนที่จะให้ความสนใจในวัฒนธรรมประเพณี การสื่อสารหรือประชาสัมพันธ์ผ่านโลกออนไลน์จะค่อนข้างเข้าถึงกลุ่มคนรุ่นหลังได้ดี

2.1.2 ความคิดเห็นผู้ประกอบการ

การเข้าถึงสถานที่จัดงานประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญนั้นมีเส้นทางที่หลากหลายมาก(สภาพ วชิระธาดา)ได้พูดว่าในช่วงที่มีการจัดงานนั้นจะมีการปิดถนนควรตรวจสอบเส้นทางรถให้ดีแนะนำให้นั่งรถที่ทางภาครัฐหรือเอกชนมีให้บริการ รถประจำทางที่สามารถเดินทางเข้ามาถึงในพื้นที่ เช่นรถไฟฟ้า BTS แล้วต่อรถสายต่าง ๆ ที่เดินทางเข้ามายังบริเวณที่จัดงาน รถปรับอากาศ สาย 20,Minibus20,138,720,142,710,82,35,6 ,195,รถสองแถว,สามล้อ,มอเตอร์ไซค์วิน,รถแท็กซี่ โดย (อรพรรณ ประทุมพล) บอกว่าในช่วงที่จัดงานขบวนแห่วันสงกรานต์จะมีการปิดถนนทางหน่วยงานราชการได้ให้การสนับสนุนเป็นผู้จัดประสานงาน รวมไปถึงการจัดเตรียมสถานที่ การประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักผ่านทางสื่อหลากหลายช่องทาง ผู้ที่สนใจสามารถตรวจเช็คเส้นทางรถเดินทางหรือช่วงวันและเวลาในการปิดถนนได้

2.1.3 ความคิดเห็นประชาชนในพื้นที่

โดย (รัชนี้ จันทรแก้ว) พูดว่า โลกในปัจจุบันเป็นโลกของเทคโนโลยีผู้ที่สนใจเดินทางมาท่องเที่ยวสามารถเช็คข้อมูลหรือเส้นทางรถเดินทางจากเว็บไซต์ของหน่วยงานภาครัฐได้ แต่จะมีรถเมล์สายหลักๆที่วิ่งเข้าตลาด รถเมล์สาย 20 82 6 ถ้าหากเดินทางมาถึงแล้วช่วงประเพณีมีการปิดถนนก็อาจต้องเดินเท้าเข้ามาในพื้นที่ และอีกทางเลือกคือ 3 ล้อ ก็เป็นอีกรูปแบบทางเลือกในช่วงที่มีการจัดงานประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญไม่แนะนำให้ขับรถยนต์ส่วนตัวมา เนื่องจากจราจรติดขัด และหาที่จอดได้ยากมาก ในช่วงวันที่13-15 ยังสามารถนำรถมาจอดในบริเวณวัดหรือสถานที่จัดเตรียมไว้ได้ แต่ช่วงที่เล่นน้ำการจราจรจะติดขัดมาก

สรุป ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวทางหน่วยงานภาครัฐและเอกชนได้จัดเตรียมการให้บริการผู้ที่สนใจเดินทางมายังพื้นที่จัดงาน ผู้ที่สนใจนั้นสามารถเข้าถึงได้หลากหลายเส้นทาง เช่นรถไฟฟ้า BTS มาลงในสถานีใกล้เคียง และต่อรถสาธารณะที่หน่วยงานรัฐและเอกชนจัดเตรียมไว้ให้เข้าถึงสถานที่จัดงาน มีแพข้ามฟากเปิดให้บริการนักท่องเที่ยวจากฝั่งปู่เจ้าสมิงพรายข้ามฟากมาลงฝั่งตลาดเป็นการเพิ่มทางเลือกในการเดินทางให้กับนักท่องเที่ยว ซึ่งสามารถระบุได้ว่าการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยววันนั้นมีความพร้อมในมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญ

3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

3.1 สิ่งอำนวยความสะดวกในงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ

3.1.1 ความคิดเห็นของผู้นำชุมชน

โดย (ประธานอ๊อด) พูดว่าทางผู้จัดได้มีการประสานงานกับทางหน่วยงานต่าง ๆ ด้านความปลอดภัย อำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางมาเข้าร่วมประเพณีสงกรานต์ สามารถยกตัวอย่างได้อย่างเช่น การรักษาความปลอดภัย ภายในงานที่ได้รับความช่วยเหลือจากทางเจ้าหน้าที่ตำรวจในการสอดส่องดูแลความปลอดภัย การให้ความช่วยเหลือสนับสนุนงบประมาณหรือสิ่งของ จากทางภาคเอกชน ที่ช่วยเหลือด้านน้ำดื่ม แรงงาน รถที่ใช้ในขบวน หรือเงินทุนในการจัดงาน

งานขบวนแห่วันสงกรานต์จะมีการปิดถนน ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจะมีรถเมล์เอกชนบางบริษัทหยุด เช่น สาย6 หรือรถเมล์บางสายที่มีการเปลี่ยนเส้นทางวิ่งหลักเลี่ยงเส้นที่จัดงานประเพณี โดยเฉพาะในช่วงที่มีการเล่นน้ำสงกรานต์ช่วงตั้งแต่บ่ายโมงเป็นต้นไป เป็นการปิดการจราจรไปเองโดยที่เจ้าหน้าที่ไม่ได้ปิด แต่เป็นเพราะผู้คนที่ออกมาเล่นน้ำกันเยอะมากโดยเฉพาะในช่วงที่มีการเล่นน้ำสงกรานต์ช่วงตั้งแต่บ่ายโมงเป็นต้นไป เป็นการปิดการจราจรไปเองโดยที่เจ้าหน้าที่ไม่ได้ปิด แต่เป็นเพราะผู้คนที่ออกมาเล่นน้ำกันอย่างคับคั่ง โดยก่อนวันจัดงานนั้นจะมีการประชาสัมพันธ์การปิดเส้นทางชั่วคราว คือในช่วงเวลาแห่งจะมีการปิดถนน นักท่องเที่ยวหรือชาวบ้านที่จะเดินทางเข้ามาในพื้นที่อาจต้องอาศัยการเดินเท้าเข้ามาในพื้นที่ และในอีกฟากฝั่งของจังหวัดสมุทรปราการ คือฝั่งปู่เจ้าสมิงพรายจะมีการเล่นน้ำสงกรานต์ควบคู่กันในวันเดียวกันกับงานแห่งสงกรานต์

3.1.2 ความคิดเห็นผู้ประกอบการ

โดย (สุนิสา แซ่ลิ่ม) พูดว่าในช่วงเทศกาลสงกรานต์นั้นทางภาครัฐได้จัดเตรียมรถวิ่งให้บริการตลอดทั้งคืน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเล่นน้ำสงกรานต์ หรือมาเข้าร่วมงานวันสงกรานต์ และจะมีเจ้าหน้าที่คอยให้บริการ อำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวตลอดเส้นทาง หรือตามจุดให้บริการต่าง ๆ มีการตั้งเต็นท์เป็นจุดกองอำนวยการ สำหรับการเดินทางนั้นสามารถเข้าถึงพื้นที่อำเภอเมืองพระประแดงสามารถเดินทางได้หลากหลายรูปแบบ เช่น เรือโดยสาร รถประจำทาง รถส่วนบุคคล รถไฟฟ้า ซึ่งในช่วงจัดงานเทศกาลจะไม่แนะนำให้ขับรถส่วนตัวมา เนื่องจากการจราจรค่อนข้างหนาแน่น

3.1.3 ความคิดเห็นประชาชนในพื้นที่

นอกจากมีรถประจำทางบริการแล้ว ก็มีป้ายบอกทางในจุดต่าง ๆ ให้สามารถเดินทางมาได้สะดวกมากขึ้น โดย(อานาจ ลากสร้อย)พูดว่า สิ่งอำนวยความสะดวกที่มีต่อนักเที่ยวยังคงค่อนข้างน้อย แต่พื้นที่ที่มีการจัดงานเป็นบริเวณที่อยู่ใกล้กับตลาด ซึ่งเป็นจุดที่มีการคมนาคมและ

อาหารการกินรวมตัวอยู่เป็นจำนวนมาก ในส่วนของการอำนวยความสะดวกด้านอื่นยังต้องได้รับการพัฒนาต่อไป เนื่องจากเป็นการท่องเที่ยวที่ใช้ระยะเวลาเพียงไม่นานในการจัดแต่ละครั้ง

สรุป ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สิ่งอำนวยความสะดวกที่จัดเตรียมให้ผู้เข้าชมร่วมงานนั้น ได้รับการสนับสนุนจากเอกชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพียงพอต่อจำนวนผู้เข้าร่วม รวมถึงด้านความปลอดภัย การสนับสนุนด้านการขนส่งคมนาคมที่หลากหลายพร้อมให้บริการ แต่ยังต้องการพัฒนาหรือรับการสนับสนุนในด้านอื่น เช่น ห้องน้ำสาธารณะ ซึ่งสามารถระบุได้ว่าสิ่งดังกล่าวนี้ยังไม่มีความพร้อมในมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ยังต้องได้รับการพัฒนาจากหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวที่สนใจเดินทางมาร่วมงาน

4. ด้านที่พัก

4.1 สถานที่พักค้างแรมในงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ

4.1.1 ความคิดเห็นของผู้นำชุมชน

โดย (อาจารย์ โชติมา ยะกาศคนอง) พูดว่าที่พักส่วนมากถ้าหากเป็นนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาร่วมงาน จะมีน้อยมาก เนื่องจากจังหวัดสมุทรปราการนั้นอยู่ไม่ไกลจากตัวเมืองกรุงเทพฯ นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ก็มักจะเป็นนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเข้าร่วมงานช่วงเช้าจนถึงมืดแล้วเดินทางกลับ จะมีส่วนน้อยมากที่หาที่พักในบริเวณใกล้เคียง ประกอบกับพื้นที่จัดงานจะเป็นพื้นที่ในเขตเทศบาล ก็จะไม่มีรีสอร์ทหรือโฮมสเตย์ให้บริการนักท่องเที่ยว

4.1.2 ความคิดเห็นผู้ประกอบการ

พูดว่าที่พักนั้นมีหลากหลายรูปแบบ และหลากหลายของราคาแตกต่างกันออกไป ขึ้นอยู่กับความต้องการเลือกใช้บริการของนักท่องเที่ยว โดย (เจ้าของร้านกาแฟกิ๊บกั๊ก) ได้พูดว่าส่วนมากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่อำเภอพระประแดงจะนิยมพักโฮมสเตย์เป็นส่วนใหญ่ มีน้อยคนที่จะเดินทางมาพักตามโรงแรมเพื่อเล่นน้ำวันสงกรานต์ อาจเป็นเพราะนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่เดินทางมาท่องเที่ยวนั้นนั่งรถกระบะมาเพื่อเล่นน้ำแล้วกลับ เนื่องจากจังหวัดสมุทรปราการอยู่ไม่ไกลจากกรุงเทพมหานคร นักท่องเที่ยวสามารถจองที่พักได้ไม่ไกลจากสถานที่จัดงาน หรือหาข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูลทาง Internet ที่เป็นโฮมสเตย์ของชาวบ้านในชุมชน โดยหน่วยงานภาครัฐได้อำนวยความสะดวกด้านความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวที่มาพัก ซึ่งหากเกิดเหตุหรือปัญหาใด ๆ สามารถติดต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือทหาร สห. ที่ดูแลในพื้นที่ได้ทันที

4.1.3 ความคิดเห็นประชาชนในพื้นที่

โดย (พชรพร จันทรไกรทอง) ได้พูดว่าไม่มีการอำนวยความสะดวกในด้านของที่พักในพื้นที่ละแวกที่จัดงาน เนื่องเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นว่า เป็นประเพณีที่ใช้ระยะเวลาการจัดเพียง

ไม่นาน ไม่จำเป็นต้องค้างคืนภายในสถานที่ละแวกที่จัดงาน แต่หากต้องการเข้าพัก สามารถเข้าพักได้ ในส่วนของตลาดน้ำบางน้ำผึ้ง จะมีที่พักและโฮมสเตย์ สถานที่ท่องเที่ยว และสิ่งอำนวยความสะดวก มากกว่า

สรุป ด้านที่พัก ด้านที่พักนั้นมีนักท่องเที่ยวที่ให้ความสนใจเข้าพักน้อยมาก อาจเนื่องจาก ตั้งอยู่ใกล้พื้นที่กรุงเทพมหานคร นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางมาถึงและกลับที่พักอาศัยของตนเองได้ ภายในวันเดียว แต่ถ้าหากมีนักท่องเที่ยวที่สนใจก็สามารถติดต่อเข้าพักได้ตามรีสอร์ท แต่ในตัวพื้นที่ อำเภอตลาดหรือพื้นที่จัดงานประเพณีนั้นไม่มีที่พักสำหรับให้บริการนักท่องเที่ยว ซึ่งสามารถระบุได้ว่า ที่พักนั้นไม่มีความพร้อมในมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ เนื่องจากการยังไม่มี การจัดเตรียมที่พักรองรับนักท่องเที่ยวที่สนใจเดินทางมาเข้าร่วมประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ

5. ด้านกิจกรรมต่าง ๆ

5.1 กิจกรรมที่จัดขึ้นในงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ

5.1.1 ความคิดเห็นของผู้นำชุมชน

กิจกรรมของประเพณีสงกรานต์บ้านมอญกิจกรรมใดได้รับความนิยมมากที่สุด กิจกรรมชบวนแห่สงกรานต์ ผู้ตอบได้ให้สัมภาษณ์ว่ากิจกรรมที่ได้รับความนิยมในประเพณีสงกรานต์ นั้นคือกิจกรรมเล่นน้ำสงกรานต์ของกลุ่มวัยรุ่นที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวภายนอก โดย (ธีระพันธ์ ภูเหล็ก) พูดว่าเมื่อพูดถึงสงกรานต์ที่พระประแดงนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่จะพูดถึงกิจกรรมการเล่นน้ำสงกรานต์ แต่ถ้าหากเป็นกิจกรรมที่ชาวบ้านในพื้นที่อำเภอพระประแดงนิยมมากที่สุดคงหนีไม่พ้น ชบวนแห่วันสงกรานต์ ซึ่งจัดขึ้น ช่วงวันที่ 13-15 เมษายน ของทุกปี ที่ได้รับความนิยม ซึ่งในชบวนแห่ในวันนั้น จะประกอบไปด้วย ชบวนแห่นางสงกรานต์ ชบวนรถบุปผชาติ ชบวนสาวงาม-หนุ่มลอยชาย

5.1.2 ความคิดเห็นผู้ประกอบการ

โดย(สมชาย ธนทวีสิน)พูดว่ากิจกรรมที่ถูกจัดขึ้นในช่วงสงกรานต์นั้นสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ช่วง คือช่วงต้นที่มีการ กวนกอละแมของกลุ่มชาวบ้านในชุมชนต่าง ๆ การจัด ประเพณีแห่หงส์ ธงตะขาบ ประเพณีแห่รถบุปผชาติ แห่กบ แห่ปลา การประกวดนางสงกรานต์และหนุ่มลอยชาย ในปัจจุบันก็ได้รับความนิยมไม่แพ้กันเนื่องจากการเปิดเสรีให้กับผู้ที่สนใจเข้าร่วมการประกวด และกิจกรรมในช่วงท้ายคือการเล่นน้ำสงกรานต์ของชาวพระประแดง ที่ได้รับความนิยมในหมู่ มากของกลุ่มวัยรุ่นหนุ่มสาว ที่เดินทางจากต่างถิ่นเข้ามาเล่นน้ำ

5.1.3 ความคิดเห็นประชาชนในพื้นที่

โดย (ณทิตา โชคศิริ)พูดว่าการเล่นน้ำสงกรานต์ในอาทิตย์หลังสงกรานต์ ซึ่งเป็นความนิยมของคนที่มาจากต่างพื้นที่ ที่ต้องการเพียงความสนุกสนาน แต่หากเป็นนักท่องเที่ยวที่มา

จากพื้นที่ใกล้เคียง จะสนใจการชมขบวนแห่หงส์-หงตะขาบ และต่อด้วยการชมการละเล่นสะบ้ามากกว่า เนื่องจากเป็นประเพณีที่ให้ความรู้สึกอบอุ่น และเป็นประเพณีที่มีความสวยงามและเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว

สรุป ด้านกิจกรรม กิจกรรมของประเพณีสงกรานต์บ้านมอญนั้นมีหลากหลาย เริ่มตั้งแต่การเข้าร่วมขบวนแห่หงส์ หงตะขาบ กิจกรรมการละเล่นสะบ้าบ่อนใน และสะบ้าบ่อน กิจกรรมเดินขบวนแห่นางสงกรานต์ แห่ขบวนรถบุพชาติ กิจกรรมประกวดนางสงกรานต์และหนุ่มลอยชาย ของชาวมอญ ซึ่งกิจกรรมที่ได้รับความนิยมกว้างขวางคือกิจกรรมประกวดนางสงกรานต์และหนุ่มลอยชาย ซึ่งเป็นที่รู้จักมากขึ้นเพราะในการเข้าร่วมสมัยนั้นได้เริ่มมีการเปิดเสรีให้กับผู้ที่สนใจเข้ามาประกวดที่ไม่ใช่ชาวมอญในชุมชน จึงทำให้มีผู้ที่สนใจเข้าร่วมมากขึ้นซึ่งสามารถระบุได้ว่ากิจกรรมต่าง ๆ นั้นมีความพร้อมในมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic)

วิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ 1 ซึ่งเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของคนในชุมชน

ตาราง 1 จำนวนความถี่และค่าร้อยละ ของข้อมูลส่วนบุคคลของคนในชุมชน

ข้อมูลส่วนบุคคลของคนในชุมชน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	146	38.5
หญิง	254	61.5
รวม	400	100.0
อายุ		
15 – 24 ปี	160	40.0
25 – 34 ปี	139	34.75
35 – 44 ปี	73	18.25
45 – 54 ปี	21	5.25
50 ปีขึ้นไป	7	1.75
รวม	400	100.0

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคลของคนในชุมชน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
รายได้		
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	123	30.75
10,001 – 20,000 บาท	135	33.75
20,001 – 30,000 บาท	91	22.75
30,001 – 40,000 บาท	31	7.75
ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป	20	5.0
รวม	400	100.0
อาชีพ		
นักเรียน / นักศึกษา	129	32.25
ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	59	14.75
พนักงานบริษัท	129	32.25
ประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	83	20.75
รวม	400	100.0
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาตอนต้น	62	15.50
มัธยมศึกษาตอนปลาย	53	13.25
ปริญญาตรี	234	58.50
สูงกว่าปริญญาตรี	51	12.75
รวม	400	100.0

จากตาราง 1 ผลการวิเคราะห์จากข้อมูลคนในชุมชนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 400 คน โดยจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคลของข้อมูลคนในชุมชนได้ดังนี้

เพศ พบว่า คนในชุมชนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 254 คน คิดเป็นร้อยละ 61.5 ส่วนเพศชาย จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5

อายุ พบว่า คนในชุมชนส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 15 – 24 ปี จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมาคือ 25 – 34 ปี จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 34.75 ช่วงอายุ 35 – 44 ปี จำนวน 73

คน คิดเป็นร้อยละ 18.25 ช่วงอายุ 45 – 54 ปี จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.25 และ ที่มีอายุ 55 ปี ขึ้นไปนั้นมีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.75

รายได้ พบว่า คนในชุมชนส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ระหว่าง 10,001 – 20,000 บาท จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 33.75 รองลงมาคือ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 30.75 รายได้ 20,001 – 30,000 บาท จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.75 รายได้ 30,001 – 40,000 บาท จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.75 และที่มีรายได้ตั้งแต่ 40,001 บาท จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0

อาชีพ พบว่า คนในชุมชนส่วนใหญ่คือ นักเรียน / นักศึกษา และพนักงานบริษัท ที่ตอบแบบสอบถามมีจำนวนเท่ากัน อยู่ที่ 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.25 รองลงมาคือ ผู้ที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.75 อาชีพ ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.75

การศึกษา พบว่า คนในชุมชนส่วนใหญ่คือ ระดับปริญญาตรี จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 58.5 รองลงมาคือ มัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.5 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.25 ระดับสูงกว่าปริญญาตรี 51 คน คิดเป็นร้อยละ 12.75

วิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ 2 ซึ่งเกี่ยวกับทัศนคติของชุมชนที่มีต่อการมีส่วนร่วม

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับทัศนคติ

ทัศนคติ	$\bar{X}$	SD	ระดับ ความคิดเห็น
การเรียนรู้			
1. ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญช่วยให้เกิดความสามัคคี	3.86	0.838	มากที่สุด
2. ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญมีบทบาทในการช่วยอนุรักษ์วัฒนธรรมชาวมอญ	4.27	0.819	มากที่สุด
3. ประเพณีสงกรานต์ช่วยให้ชาวบ้านในพื้นที่มีรายได้และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	3.99	0.683	มากที่สุด
4. การละเล่นพื้นบ้านชาวมอญควรยกเลิก	2.30	1.272	น้อย
รวมด้านการเรียนรู้	3.60	0.903	มาก

ตาราง 2 (ต่อ)

ทัศนคติ	$\bar{X}$	SD	ระดับ ความคิดเห็น
ประสบการณ์			
1. ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญควรเป็นการท่องเที่ยวที่ เพลิดเพลินเป็นหลักไม่ก่อให้เกิดอะไรมากกว่านี้	3.31	1.017	ปานกลาง
2. ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญมีความซับซ้อนเข้าใจถึง วัตถุประสงค์ของการจัดงานได้ยาก	3.21	0.937	ปานกลาง
3. ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญเป็นเพียงแค่วันหยุดหรือ เทศกาลที่มีวันหยุด หลีกเลียงไม่ได้แม้ต้องเผชิญกับความ แออัดของนักท่องเที่ยว	3.31	0.846	ปานกลาง
4. ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญช่วยปลูกฝังจิตสำนึกการ อนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมได้	3.89	0.808	มาก
รวมด้านประสบการณ์	3.43	0.902	มาก
ความรู้สึก			
1. ท่านรู้สึกว่าการประเพณีสงกรานต์บ้านมอญเป็นเพียงการเล่น น้ำทั่วไป	3.09	1.086	ปานกลาง
2. ท่านรู้สึกว่าการประเพณีสงกรานต์บ้านมอญเป็นประเพณีและ วัฒนธรรมที่มีคุณค่าและมีความละเอียดอ่อนในแต่ละ ขั้นตอน	3.85	0.826	มาก
3. ท่านรู้สึกภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของการเข้าร่วมงาน	3.45	1.008	มาก
4. ท่านรู้สึกว่าการประเพณีสงกรานต์บ้านมอญเป็นประเพณีที่ทำให้ เกิดความเหนื่อยยากให้กับพื้นที่ อำเภอพระประแดง	3.06	1.113	ปานกลาง
5. ท่านรู้สึกมีความสุขกับการเข้าร่วมประเพณีสงกรานต์บ้าน มอญ	3.69	0.912	มาก
6. การเข้าร่วมประเพณีสงกรานต์บ้านมอญทำให้ท่านได้รับ ความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของการอนุรักษ์วัฒนธรรม	3.84	0.982	มาก
รวมด้านความรู้สึก	3.49	0.3879	มาก

ตาราง 2 (ต่อ)

ทัศนคติ	$\bar{X}$	SD	ระดับ ความคิดเห็น
การยอมรับ			
1. ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญเป็นประเพณีที่มีชื่อเสียงมากที่สุดในอำเภอพระประแดง	4.23	0.726	มากที่สุด
2. การจัดประเพณีสงกรานต์บ้านมอญประจำปีเป็นการอนุรักษ์ประเพณีของชาวมอญ	4.23	0.717	มากที่สุด
รวมด้านการยอมรับ	4.23	0.7215	มากที่สุด

จากตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับทัศนคติคนในชุมชนสามารถจำแนกได้ดังนี้

การเรียนรู้ พบว่าคนในชุมชนมีระดับทัศนคติทัศนคติโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 เมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นทัศนคติรายข้อพบว่า ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรมชาวมอญอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญช่วยให้ชาวบ้านในพื้นที่มีรายได้ และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นอยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญช่วยให้เกิดความสามัคคีอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 และการละเล่นพื้นบ้านของชาวมอญควรถูกยกเลิกอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.30 ตามลำดับ

ประสบการณ์ พบว่าคนในชุมชนมีระดับทัศนคติทัศนคติโดยรวมในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43 เมื่อพิจารณาระดับทัศนคติรายข้อพบว่า ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญช่วยปลูกฝังจิตสำนึกการอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมได้อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญควรเป็นการท่องเที่ยวที่เพลิดเพลินเป็นหลักไม่ก่อให้เกิดอะไรมากกว่านี้ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญเป็นเพียงแค่วันหยุดหรือเทศกาลที่มีวันหยุด หลีกเลี้ยงไม่ได้แม้ต้องเผชิญกับความแออัดของนักท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.31 ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญมีความซับซ้อนเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการจัดงานได้ยาก อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 ตามลำดับ

ความรู้สึก พบว่าคนในชุมชนมีระดับทัศนคติทัศนคติโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 เมื่อพิจารณาระดับทัศนคติรายข้อพบว่า ท่านรู้สึกว่ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญเป็น

ประเพณีและวัฒนธรรมที่มีคุณค่าและมีความละเอียดอ่อนในแต่ละขั้นตอน อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 การเข้าร่วมประเพณีสงกรานต์บ้านมอญทำให้ท่านได้รับความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของการอนุรักษ์วัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 ท่านรู้สึกมีความสุขกับการเข้าร่วมประเพณีสงกรานต์บ้านมอญอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 ท่านรู้สึกภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของการเข้าร่วมงาน อยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 ท่านรู้สึกว่าประเพณีสงกรานต์บ้านมอญเป็นเพียงการเล่นน้ำทั่วไปอยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 ท่านรู้สึกว่าประเพณีสงกรานต์บ้านมอญเป็นประเพณีที่ทำให้เกิดความวุ่นวายให้กับพื้นที่ อำเภอพระประแดง อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06

การยอมรับ พบว่าคนในชุมชนมีระดับทัศนคติทัศนคติโดยรวมในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 เมื่อพิจารณาระดับทัศนคติรายข้อพบว่า ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญเป็นประเพณีที่มีชื่อเสียงมากที่สุดในอำเภอพระประแดง อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 การจัดประเพณีสงกรานต์บ้านมอญประจำปีเป็นการอนุรักษ์ประเพณีของชาวมอญ อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับทัศนคติโดยรวม

ทัศนคติโดยรวม	$\bar{X}$	SD	ระดับ ความคิดเห็น
ทัศนคติ			
1 การเรียนรู้	3.60	0.903	มาก
2 ประสบการณ์	3.43	0.902	มาก
3 ความรู้สึก	3.49	0.387	มาก
4 การยอมรับ	4.23	0.721	มากที่สุด
รวมทัศนคติ	3.68	0.266	มาก

จากตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับทัศนคติโดยรวมของคนในชุมชนส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68

วิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ 3 ซึ่งเกี่ยวกับแรงจูงใจที่มีต่อการมีส่วนร่วม

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับแรงจูงใจ

แรงจูงใจ	$\bar{X}$	SD	ระดับ แรงจูงใจ
แรงจูงใจภายใน			
1. ท่านมีความชื่นชอบในประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ	3.77	0.940	มาก
2. ท่านเห็นด้วยในการจัดกิจกรรมสงกรานต์บ้านมอญ	3.96	0.862	มาก
3. ท่านมีความต้องการที่จะอนุรักษ์ สืบสานประเพณี สงกรานต์บ้านมอญ	4.01	0.920	มาก
4. ท่านมีประสบการณ์ที่ดีกับประเพณีสงกรานต์บ้าน มอญ	3.57	1.122	มาก
5. ท่านมีความสุขทุกครั้งที่ได้เข้าร่วมประเพณีสงกรานต์บ้าน มอญ	2.86	1.237	ปานกลาง
รวมแรงจูงใจภายใน	3.63	1.016	มาก
แรงจูงใจภายนอก			
1. ช่วงระยะเวลาในการจัดงาน	3.35	1.116	ปานกลาง
2. ท่านเกิดความสนใจจากการพบเห็นสื่อโฆษณาของงาน ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ	3.02	1.171	ปานกลาง
3. ญาติ หรือคนรู้จักของท่านมีส่วนร่วมในประเพณี สงกรานต์บ้านมอญ และชักชวนท่านเข้าร่วม	3.49	1.026	มาก
4. ท่านได้รับความสะดวกสบายจากการท่องเที่ยวพระ เพณีสงกรานต์บ้านมอญ	3.17	1.100	ปานกลาง
รวมแรงจูงใจภายนอก	3.25	1.103	ปานกลาง

จากตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ สามารถจำแนกได้ดังนี้

แรงจูงใจภายใน พบว่าคนในชุมชนให้ระดับของแรงจูงใจโดยรวม ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 เมื่อพิจารณาระดับของแรงจูงใจรายข้อพบว่า ท่านมีความต้องการที่จะอนุรักษ์

สืบสานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 ท่านเห็นด้วยในการจัดกิจกรรมสงกรานต์บ้านมอญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 ท่านมีความชื่นชอบในประเพณีสงกรานต์บ้านมอญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 ท่านมีประสบการณ์ที่ดีกับประเพณีสงกรานต์บ้านมอญอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 ท่านท่านมีความสุขทุกครั้งที่เข้าร่วมประเพณีสงกรานต์บ้านมอญอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.86

แรงจูงใจภายนอก พบว่าคนในชุมชนให้ระดับของแรงจูงใจโดยรวมในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 เมื่อพิจารณาระดับของแรงจูงใจรายข้อพบว่า ญาติ หรือคนรู้จักของท่านมีส่วนร่วมในประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ และชักชวนท่านเข้าร่วมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 ช่วงระยะเวลาในการจัดงานอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.35 ท่านได้รับความสะดวกสบายจากการท่องเที่ยวประเพณีสงกรานต์บ้านมอญอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.17 ท่านเกิดความสนใจจากการพบเห็นสื่อโฆษณาของงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.02

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับของแรงจูงใจโดยรวม

แรงจูงใจโดยรวม	$\bar{X}$	SD	ระดับแรงจูงใจ
แรงจูงใจ			
1. แรงจูงใจภายใน	3.49	1.016	มาก
2. แรงจูงใจภายนอก	3.25	1.103	ปานกลาง
รวมแรงจูงใจ	3.37	0.583	ปานกลาง

จากตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจโดยรวมของคนในชุมชนส่วนใหญ่มีระดับของแรงจูงใจโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37

วิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ 4 ซึ่งเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงาน
ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความสำคัญ

การมีส่วนร่วม	$\bar{X}$	SD	ระดับ ความสำคัญ
การตัดสินใจ			
1. ท่านได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดงาน ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ	2.89	1.312	ปานกลาง
2. ท่านได้มีโอกาสเข้าร่วมการประชุมรับหมายงานภายในกับ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้าน มอญ	2.69	1.19	ปานกลาง
3. ท่านสนใจที่จะเข้าเป็นส่วนหนึ่งในการจัดงานประเพณี สงกรานต์บ้านมอญ	2.96	1.23	ปานกลาง
รวมการตัดสินใจ	2.84	1.244	ปานกลาง
การปฏิบัติการ			
1. ท่านช่วยเหลือหน่วยงานภาครัฐด้วยการอำนวยความสะดวกและ สวดและสวดส่งดูแลความปลอดภัยให้กับ นักท่องเที่ยว	2.74	1.130	ปานกลาง
2. ท่านได้มีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์หรือเผยแพร่ กำหนดการหรือ วัน เวลา ในการจัดประเพณีสงกรานต์ ให้แก่บุคคลภายนอก	2.67	1.109	ปานกลาง
3. ท่านได้มีส่วนร่วมในการจัดเตรียมสถานที่ในการจัด ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ	2.50	1.201	น้อย
รวมการปฏิบัติการ	2.63	1.146	ปานกลาง

ตาราง 6 (ต่อ)

การมีส่วนร่วม	$\bar{X}$	SD	ระดับ ความสำคัญ
การแบ่งผลประโยชน์			
1. การจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญทำให้มี นักท่องเที่ยวจากต่างพื้นที่เข้ามาท่องเที่ยวงานประเพณี สงกรานต์บ้านมอญมากขึ้นทำให้เกิดการใช้จ่ายมากขึ้น	3.59	0.932	มาก
2. การจัดประเพณีสงกรานต์บ้านมอญทำให้เกิดความ สามัคคีในชุมชนมากขึ้น	3.47	0.965	มาก
3. ท่านได้รับประสบการณ์ที่แปลกใหม่จากนักท่องเที่ยวที่ เดินทางมาในชุมชนจากการจัดงานประเพณีสงกรานต์ บ้านมอญ	3.43	1.036	มาก
รวมการแบ่งผลประโยชน์	3.49	0.977	มาก
การติดตามและประเมินผล			
1. ท่านให้ความสนใจผลกระทบที่เกิดขึ้นในการจัดงาน ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญตลอดทุกปี	3.44	1.067	มาก
2. ท่านได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการปรับปรุง การจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ	2.96	1.121	ปานกลาง
3. ท่านได้มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์และประเมินผลหลังการ จัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ	2.81	1.119	ปานกลาง
รวมการติดตามและประเมินผล	3.07	1.102	ปานกลาง

จากตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ สามารถจำแนกได้ดังนี้

การตัดสินใจ พบว่าคนในชุมชนให้ระดับของการมีส่วนร่วมโดยรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.84 เมื่อพิจารณาระดับของการมีส่วนร่วมพบว่า ท่านสนใจที่จะเข้าเป็นส่วนหนึ่งในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 ท่านได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ อยู่ในระดับปาน

กลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.89 ท่านได้มีโอกาสเข้าร่วมการประชุมรับหมายงานภายในกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.69

การปฏิบัติการ พบว่าคนในชุมชนให้ระดับของการมีส่วนร่วมโดยรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.63 เมื่อพิจารณาระดับของการมีส่วนร่วมพบว่า ท่านช่วยเหลือหน่วยงานภาครัฐด้วยการอำนวยความสะดวกและสวดส่งดูแลความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.74 ท่านได้มีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์หรือเผยแพร่ กำหนดการหรือ วัน เวลา ในการจัดประเพณีสงกรานต์ให้แก่บุคคลภายนอก อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.67 ท่านได้มีส่วนร่วมในการจัดเตรียมสถานที่ในการจัดประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ อยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50

การแบ่งผลประโยชน์ พบว่าคนในชุมชนให้ระดับของการมีส่วนร่วมโดยรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 เมื่อพิจารณาระดับความสำคัญของการมีส่วนร่วมพบว่า มีนักท่องเที่ยวจากต่างพื้นที่เข้ามาท่องเที่ยวงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญมากขึ้นอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 การจัดประเพณีสงกรานต์บ้านมอญทำให้เกิดความสามัคคีในชุมชนมากขึ้น อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 ท่านได้รับประสบการณ์ที่แปลกใหม่จากการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.43

การติดตามและประเมินผล พบว่าคนในชุมชนให้ระดับของการมีส่วนร่วมโดยรวมพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 เมื่อพิจารณาระดับของการมีส่วนร่วมพบว่า ท่านให้ความสนใจในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญตลอดทุกปีอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 ท่านได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการปรับปรุงการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.96 ท่านได้มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์และประเมินผลหลังการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความสำคัญของการมีส่วนร่วมโดยรวม

การมีส่วนร่วมโดยรวม	$\bar{x}$	SD	ระดับความสำคัญ
การมีส่วนร่วม			
1 ด้านการตัดสินใจ	2.84	1.244	ปานกลาง
2 ด้านการปฏิบัติการ	2.63	1.146	ปานกลาง
3 ด้านการแบ่งผลประโยชน์	3.49	0.977	มาก
4 ด้านการติดตามและประเมินผล	3.07	1.102	ปานกลาง
รวมการมีส่วนร่วม	3.01	0.556	ปานกลาง

จากตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความสำคัญของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ คนในชุมชนส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นทัศนคติโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00

วิเคราะห์ข้อมูลส่วนที่ 5 ซึ่งเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจในการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน

ตาราง 8 แสดงจำนวนของคนในชุมชนด้านความรู้ ความเข้าใจ

ความรู้ความเข้าใจ	จำนวนผู้ที่ ตอบถูก	ร้อยละ	จำนวนผู้ที่ ตอบผิด	ร้อยละ
1. ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญจัดขึ้น ช่วงเวลาใด	280	70.0	120	30.0
2. ซื่อใดเป็นกาลละเล่นที่เกี่ยวข้องกับ ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ	315	78.8	85	21.2
3. ขนมชนิดใดที่นิยมทำในประเพณี สงกรานต์บ้านมอญ	212	53.0	188	47.0
4. สัตว์ที่เป็นสัญลักษณ์ของประเพณี สงกรานต์บ้านมอญคือตัวอะไร	261	65.3	139	34.7
5. ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญจัดขึ้นที่ใด	366	91.5	34	8.5
6. อาหารชนิดใดที่ ชาวรามัญ – ไทย นิยม ทำในประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ	298	74.5	102	25.5
7. สงกรานต์บ้านมอญมีอีกชื่อหนึ่งว่าอะไร	319	79.8	81	20.0
8. “กวันสะกอ” คือขนมชนิดใด	221	55.3	179	44.7
9. ประเพณีแห่ธง - แห่ปลา มีขึ้นเพื่อ เหตุผลใด	212	53.0	188	47.0
10. การละเล่นสละบ้าในช่วงเวลากลางวัน นั้นมีชื่อเรียกว่าอะไร	258	64.5	142	35.5
11. นอกจากข้าวเหนียวแดงที่ชาวมอญ นำมาทำบุญแล้ว มีขนมชนิดใดที่ สามารถนำมาใช้แทนได้	242	60.5	158	39.5
12. ประเพณีใดที่ไม่ถูกจัดขึ้นในประเพณี สงกรานต์บ้านมอญ	295	73.8	105	26.2

จากตาราง 8 จำนวนผู้ที่ตอบถูกและตอบผิด จำแนกรายข้อได้ดังนี้ 1) ประเพณีสงกรานต์ บ้านมอญจัดขึ้นช่วงเวลาใด พบว่าคนในชุมชนตอบถูกจำนวน 280 คน ร้อยละ 70.0 ตอบผิดจำนวน 120 คน ร้อยละ 30 2) ข้อใดเป็นการเล่นที่เกี่ยวข้องกับประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ พบว่าคนในชุมชนตอบถูกจำนวน 315 คน ร้อยละ 78.8 ตอบผิดจำนวน 85 คน ร้อยละ 21.2 3) ขนมชนิดใดที่นิยมทำในประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ พบว่าคนในชุมชนตอบถูกจำนวน 212 คน ร้อยละ 53.0 ตอบผิดจำนวน 188 คน ร้อยละ 47 4) สัตว์ที่เป็นสัญลักษณ์ของประเพณีสงกรานต์บ้านมอญคือตัวอะไร พบว่าคนในชุมชนตอบถูกจำนวน 261 ร้อยละ 65.3 คน ตอบผิดจำนวน 139 คน ร้อยละ 34.7 5) ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญจัดขึ้นที่ใด พบว่าคนในชุมชนตอบถูกจำนวน 366 คน ร้อยละ 91.5 ตอบผิดจำนวน 34 คน ร้อยละ 8.5 6) อาหารชนิดใดที่ ชาวรามัญ – ไทย นิยมทำในประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ พบว่าคนในชุมชนตอบถูกจำนวน 298 คน ร้อยละ 74.5 ตอบผิดจำนวน 102 คน ร้อยละ 25.5 7) สงกรานต์บ้านมอญมีอีกชื่อหนึ่งว่าอะไร พบว่าคนในชุมชนตอบถูกจำนวน 319 คน ร้อยละ 79.8 ตอบผิดจำนวน 81 คน ร้อยละ 20.2 8) “ กวันสะกอ ” คือขนมชนิดใด พบว่าคนในชุมชนตอบถูกจำนวน 221 ร้อยละ 55.3 คน ตอบผิดจำนวน 179 คน ร้อยละ 44.7 9) ประเพณีแห่ธง - แห่ปลา มีขึ้นเพื่อเหตุผลใด พบว่าคนในชุมชนตอบถูกจำนวน 212 คน ร้อยละ 53.0 ตอบผิดจำนวน 188 คน ร้อยละ 47.0 10) การละเล่นส่ำในช่วงเวลากลางวันนั้นมีชื่อเรียกว่าอะไร พบว่าคนในชุมชนตอบถูกจำนวน 258 คน ร้อยละ 64.5 ตอบผิดจำนวน 142 คน ร้อยละ 35.5 11) นอกจากข้าวเหนียวแดงที่ชาวมอญนำมาทำบุญแล้ว มีขนมชนิดใดที่สามารถนำมาใช้แทนได้ พบว่าคนในชุมชนตอบถูกจำนวน 242 คน ร้อยละ 60.5 ตอบผิดจำนวน 158 คน ร้อยละ 39.5 12) ประเพณีใดที่ไม่ถูกจัดขึ้นในประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ พบว่าคนในชุมชนตอบถูกจำนวน 295 คน ร้อยละ 73.8 ตอบผิดจำนวน 105 คน ร้อยละ 26.6

ผู้วิจัยได้นำคะแนนในการตอบแบบสอบถามด้านความรู้ความเข้าใจของคนในชุมชน มาแปลค่าเป็น 3 ระดับ โดยใช้แบบได้ดังนี้ 0-4 มีความรู้ความเข้าใจในระดับต่ำ 5-8 มีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง 9-12 มีความรู้ความเข้าใจในระดับสูง

ตาราง 9 แสดงระดับความรู้ความเข้าใจของคนในชุมชน แบ่งเป็น 3 ระดับ

ระดับความรู้ความเข้าใจ	จำนวนคน	ร้อยละ
มีความรู้ความเข้าใจในระดับต่ำ	47	11.80
มีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง	136	34.00
มีความรู้ความเข้าใจในระดับสูง	217	54.30
รวม	400	100

จากตาราง 9 ระดับความรู้ความเข้าใจของคนในชุมชนพบว่า คนในชุมชนของอำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการส่วนมากมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเพณีสงกรานต์บ้านมอญอยู่ในระดับสูง จำนวน 217 คน ร้อยละ 54.3 รองลงมา คือ ระดับปานกลาง จำนวน 136 คน ร้อยละ 34.0 และมีความรู้ความเข้าใจในระดับต่ำ จำนวน 47 คน ร้อยละ 11.80

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน

ส่วนที่ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อทดสอบสมมติฐานสมมติฐานที่ 1 ลักษณะด้านปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ อาชีพ การศึกษา แตกต่างกันการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 เพศแตกต่างกันมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญแตกต่างกัน

H_0 : เพศ แตกต่างกันมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศที่ แตกต่างกันมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ผู้วิจัยใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างประชากรสองกลุ่ม โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นอิสระจากกัน (Independent t-test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยจะทำการตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน โดยใช้ Levene's Test ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงการทดสอบดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 10 แสดงการทดสอบค่าความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณี
สงกรานต์บ้านมอญโดยจำแนกตามเพศ

การมีส่วนร่วมของชุมชน	Levene's Statistic	Sig
1 ด้านการตัดสินใจ	0.843	0.359
2 ด้านการปฏิบัติการ	1.101	0.095
3 ด้านการแบ่งผลประโยชน์	1.859	0.174
4 ด้านการติดตามและประเมินผล	0.004	0.950
การมีส่วนร่วมของชุมชนโดยรวม	2.497	0.115

จากตาราง 10 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญโดยรวม พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.115 ด้าน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการตัดสินใจ ด้านการปฏิบัติการ ด้านการแบ่งผลประโยชน์ และด้านการติดตามประเมินผล โดยจำแนกตามเพศ พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.359 0.095 0.174 และ 0.950 ตามลำดับ ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าค่าความแปรปรวนของประชากรทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกันจึงใช้ค่าสถิติ Independent Sample t-test จาก Equal Variance Assumed ในการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 11 แสดงการทดสอบค่าความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณี
สงกรานต์บ้านมอญโดยจำแนกตามเพศ

การมีส่วนร่วมของชุมชน	t-test of Equality of Means					
	เพศ	$\bar{X}$	S.D	t	df	Sig.
1 ด้านการตัดสินใจ	ชาย	2.920	0.844	1.224	398	0.222
	หญิง	2.807	0.913			
2 ด้านการปฏิบัติการ	ชาย	2.703	0.744	1.345	398	0.179
	หญิง	2.591	0.825			
3 ด้านการแบ่งผลประโยชน์	ชาย	3.607	0.667	2.498*	398	0.013
	หญิง	3.431	0.681			
4 ด้านการติดตามและประเมินผล	ชาย	3.143	0.712	1.482	398	0.139
	หญิง	3.027	0.778			
การมีส่วนร่วมของชุมชนโดยรวม	ชาย	3.093	0.496	2.244*	398	0.025
	หญิง	2.964	0.581			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 11 แสดงการทดสอบค่าความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมในด้านการปฏิบัติการโดยจำแนกตามเพศ สามารถอธิบายได้ดังนี้

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง เพศกับการมีส่วนร่วมโดยรวม โดยใช้สถิติ Independent Sample t-test พบว่ามีค่า Sig. เท่ากับ 0.025 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั้น ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า เพศแตกต่างกันมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญโดยรวมแตกต่างกัน โดยเพศชายมีระดับการมีส่วนร่วมมากกว่าเพศหญิง มีค่าความแตกต่างเท่ากับ 2.244 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

ด้านการตัดสินใจ ด้านการปฏิบัติการ และการติดตามประเมินผล มีค่า Sig. เท่ากับ 0.222 0.179 และ 0.139 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า เพศที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการตัดสินใจ ด้านการปฏิบัติการ และด้านการติดตามและประเมินผลไม่แตกต่างกัน

ส่วนด้านการแบ่งผลประโยชน์ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.013 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า เพศแตกต่างกันมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการแบ่งผลประโยชน์แตกต่างกัน โดยเพศชายมีระดับการมีส่วนร่วมมากกว่าเพศหญิง มีค่าความแตกต่างเท่ากับ 2.498

สมมติฐานที่ 1.2 อายุแตกต่างกันมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ แตกต่างกัน

H_0 : อายุ แตกต่างกันมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุ แตกต่างกันมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้ใช้การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างประชากรศาสตร์มากกว่า 2 กลุ่ม จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยจะทำการตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มตัวอย่างก่อนโดยใช้ Levene's Test ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 12 แสดงการทดสอบค่าความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ โดยจำแนกตามอายุ

การมีส่วนร่วมของชุมชน	Levene Statistic	Sig.
1 ด้านการตัดสินใจ	0.955	0.432
2 ด้านการปฏิบัติการ	1.221	0.301
3 ด้านการแบ่งผลประโยชน์	0.208	0.934
4 ด้านการติดตามและประเมินผล	4.047*	0.003
การมีส่วนร่วมของชุมชนโดยรวม	2.447*	0.046

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 12 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงาน ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการตัดสินใจ ด้านการปฏิบัติการ ด้านการแบ่งผลประโยชน์ ด้านการติดตามและประเมินผล โดยจำแนกตาม อายุ สามารถอธิบายได้ดังนี้

การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการตัดสินใจ ด้านการปฏิบัติการ ด้านการแบ่งผลประโยชน์ โดยจำแนกตามอายุ พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.432 0.301 0.934 ซึ่งมีความมากกว่า 0.05 แสดงว่าค่าความแปรปรวนของประชากรมากกว่า 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน ดังนั้น เมื่อค่าความแปรปรวนไม่แตกต่างกัน จึงทดสอบความแตกต่างด้วยสถิติ F-test แสดงดังตาราง 13

การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการประเมินผล มีค่า Sig. เท่ากับ 0.003 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าค่าความแปรปรวนของประชากรมากกว่า 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน ดังนั้น เมื่อค่าความแปรปรวนไม่แตกต่างกัน จึงทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ Brown – Forsythe แสดงดังตาราง 15

ตาราง 13 แสดงการทดสอบค่าความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณี สงกรานต์บ้านมอญ ด้านการตัดสินใจ โดยจำแนกตาม อายุ

การมีส่วนร่วมของชุมชน	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1 ด้านการตัดสินใจ	Between Groups	1.384	4	0.346	0.434	0.784
	Within Groups	314.526	395	0.796		
	Total	315.910	399			
2 ด้านการปฏิบัติการ	Between Groups	6.325	4	1.581	2.521*	0.041
	Within Groups	247.763	395	0.627		
	Total	254.089	399			
3.ด้านการแบ่งผลประโยชน์	Between Groups	2.690	4	0.673	1.456	0.215
	Within Groups	182.414	395	0.462		
	Total	185.104	399			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 13 ผลการทดสอบความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการตัดสินใจ โดยจำแนกตาม อายุ โดยใช้สถิติ F-Test สามารถอธิบายได้ดังนี้

การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการตัดสินใจ ด้านการแบ่งประโยชน์ โดยจำแนกตามอายุ พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.784 และ 0.215 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 และ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า อายุ ที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการตัดสินใจไม่แตกต่างกัน

การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการปฏิบัติการ โดยจำแนกตามอายุ พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.041 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า อายุ ที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการปฏิบัติการแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Fisher's Least Significant Difference (LSD) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ ปรากฏผลดังตาราง 14

ตาราง 14 ทดสอบแบบ Fisher's Least Significant Difference (LSD) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของคนในชุมชน ที่มีอายุที่แตกต่างกันการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการปฏิบัติการปรากฏผลดังตาราง

อายุ	$\bar{X}$	15-24 ปี	25-34 ปี	35-44 ปี	45-54 ปี	55 ปีขึ้นไป
		3.120	2.988	3.054	3.444	3.070
15-24 ปี	3.120	-	0.132 (0.127)	0.660 (0.533)	0.323 (0.064)	0.549 (0.059)
25-34 ปี	2.988	-	-	0.066 (0.538)	0.456* (0.010)	0.416 (0.152)
35-44 ปี	3.054	-	-	-	0.389* (0.037)	0.483 (0.104)
45-54 ปี	3.444	-	-	-	-	0.873* (0.008)
55 ปีขึ้นไป	3.070	-	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 14 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ความแตกต่างระหว่างอายุกับการมีส่วนร่วมในด้านการปฏิบัติการ โดยใช้วิธี LSD พบว่า

คนในชุมชนที่มีอายุ 25 – 34 ปี กับคนในชุมชนที่มีอายุ 45 – 54 ปี มีค่า Sig. เท่ากับ 0.010 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า คนในชุมชนที่มีอายุ 25 - 34 ปี มีส่วนร่วมในด้านการปฏิบัติที่น้อยกว่า คนในชุมชนที่มีอายุ 45 – 54 ปี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.456

คนในชุมชนที่มีอายุ 35 - 44 ปี กับคนในชุมชนที่มีอายุ 45 – 54 ปี มีค่า Sig. เท่ากับ 0.037 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า คนในชุมชนที่มีอายุ 35 - 44 ปี มีส่วนร่วมในด้านการปฏิบัติที่น้อยกว่า คนในชุมชนที่มีอายุ 45 – 54 ปี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.389

คนในชุมชนที่มีอายุ 45 – 54 ปี กับคนในชุมชนที่มีอายุ 55 ปีขึ้นไป มีค่า Sig. เท่ากับ 0.008 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า คนในชุมชนที่มีอายุ 45 - 54 ปี มีส่วนร่วมในด้านการปฏิบัติที่มากกว่า คนในชุมชนที่มีอายุ 55 ปีขึ้นไป ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.873

ตาราง 15 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณี

สงกรานต์บ้านมอญ โดยจำแนกตามอายุ โดย Brown-Forsythe

การมีส่วนร่วมของชุมชน โดยจำแนกตามอายุ	Statistic	Sig.
4 ด้านการติดตามและประเมินผล	2.419	0.059

จากตาราง 15 ผลการทดสอบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณี สงกรานต์บ้านมอญด้านการติดตามและประเมินผล จำแนกตามอายุ โดย Brown-Forsythe พบว่า

การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการติดตามและประเมินผล มีค่า Sig. เท่ากับ 0.059 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า อายุ ที่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการติดตามและประเมินผล ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.3 รายได้ แตกต่างกันมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ แตกต่างกัน

H_0 : รายได้ แตกต่างกันมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้ แตกต่างกันมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้ใช้การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างประชากรศาสตร์มากกว่า 2 กลุ่ม จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยจะทำการตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มตัวอย่างก่อนโดยใช้ Levene's Test ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 16 แสดงการทดสอบค่าความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ โดยจำแนกตามรายได้

การมีส่วนร่วมของชุมชน โดยการจำแนกตามรายได้	Levene Statistic	Sig.
1 ด้านการตัดสินใจ	1.491	0.204
2 ด้านการปฏิบัติการ	2.624*	0.034
3 ด้านการแบ่งผลประโยชน์	0.318	0.866
4 ด้านการติดตามและประเมินผล	2.736*	0.029

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 16 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ในด้านการปฏิบัติการโดยจำแนกตาม รายได้ สามารถอธิบายได้ดังนี้

การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการตัดสินใจ ด้านการแบ่งผลประโยชน์พบว่า พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.204 0.866 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าค่าความแปรปรวนของประชากรมากกว่า 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน ดังนั้น เมื่อค่าความแปรปรวนไม่แตกต่างกัน จึงทดสอบความแตกต่างด้วยสถิติ F-test แสดงดังตาราง 17

การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการปฏิบัติการและด้านการติดตามและประเมินผล โดยจำแนกตามรายได้ พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.034 และ 0.029 ซึ่ง

มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าค่าความแปรปรวนของประชากรมากกว่า 2 กลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญตามสถานภาพ จึงทดสอบโดยใช้สถิติ Brown-Forsythe แสดงดังตาราง 18

ตาราง 17 แสดงการทดสอบค่าความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการตัดสินใจ และด้านการแบ่งผลประโยชน์ โดยจำแนกตามรายได้

การมีส่วนร่วมของชุมชน โดยจำแนกตามรายได้	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1 ด้านการตัดสินใจ	Between Groups	3.029	4	0.757	0.956	0.432
	Within Groups	312.881	395	0.792		
	Total	315.910	399			
3 ด้านการแบ่งผลประโยชน์	Between Groups	2.333	4	0.583	1.020	0.397
	Within Groups	225.929	395	0.572		
	Total	228.262	399			

จากตาราง 17 ผลการทดสอบความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการตัดสินใจ ด้านการแบ่งผลประโยชน์ โดยจำแนกตามรายได้ โดยใช้สถิติ F-Test สามารถอธิบายได้ดังนี้

การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการตัดสินใจ ด้านการแบ่งประโยชน์ โดยจำแนกตามรายได้ พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.423 และ 0.397 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า อายุ ที่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการตัดสินใจ ด้านการแบ่งผลประโยชน์ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 18 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณี
สงกรานต์บ้านมอญ โดยจำแนกตามรายได้ โดย Brown-Forsythe

การมีส่วนร่วมของชุมชน โดยจำแนกตามรายได้	Statistic	Sig.
2. ด้านการปฏิบัติการ	1.064	0.377
4. ด้านการติดตามและประเมินผล	0.916	0.456

จากตาราง 18 ผลการทดสอบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงาน
ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการปฏิบัติการ ด้านการติดตามและประเมินผล จำแนกตามรายได้
โดย Brown-Forsythe พบว่า

การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการปฏิบัติการ ด้าน
การติดตามและประเมินผล มีค่า Sig. เท่ากับ 0.377 และ 0.456 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับ
สมมติฐานหลัก H_0 และ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า รายได้ ที่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมของ
ชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการปฏิบัติการ ด้านการติดตามและประเมินผล
ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.4 อาชีพแตกต่างกันมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์
บ้านมอญ แตกต่างกัน

H_0 : อาชีพ แตกต่างกันมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ไม่
แตกต่างกัน

H_1 : อาชีพ แตกต่างกันมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ
แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้ใช้การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง
ประชากรศาสตร์มากกว่า 2 กลุ่ม จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว
(One – way ANOVA) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig.
มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยจะทำการตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มตัวอย่างก่อนโดยใช้
Levene's Test ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 19 แสดงการทดสอบค่าความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณี
สงกรานต์บ้านมอญ โดยจำแนกตามอาชีพ

การท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมของชุมชน	Levene Statistic	Sig.
1. ด้านการตัดสินใจ	0.175	0.913
2. ด้านการปฏิบัติการ	3.699*	0.012
3. ด้านการแบ่งผลประโยชน์	0.513	0.674
4. ด้านการติดตามและประเมินผล	3.003*	0.030

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 19 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการปฏิบัติการโดยจำแนกตาม อาชีพ สามารถอธิบายได้ดังนี้

การท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมของชุมชนด้านการตัดสินใจ ด้านการแบ่งผลประโยชน์พบว่า พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.919 และ 0.674 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าค่าความแปรปรวนของประชากรมากกว่า 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน ดังนั้น เมื่อค่าความแปรปรวนไม่แตกต่างกัน จึงทดสอบความแตกต่างด้วยสถิติ F-test แสดงดังตาราง 20

การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการปฏิบัติการ และด้านการติดตามและประเมินผล โดยจำแนกตามรายได้ พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.012 และ 0.030 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าค่าความแปรปรวนของประชากรมากกว่า 2 กลุ่มแตกต่างกัน จำแนกตามสถานภาพ จึงทดสอบโดยใช้สถิติ Brown-Forsythe แสดงดังตาราง 22

ตาราง 20 แสดงการทดสอบค่าความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณี
สงกรานต์บ้านมอญ ด้านการตัดสินใจ ด้านการแบ่งผลประโยชน์ โดยจำแนกตามอาชีพ

การมีส่วนร่วมของชุมชน โดยจำแนกตามอาชีพ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1 ด้านการตัดสินใจ	Between Groups	2.642	3	0.881	1.113	0.344
	Within Groups	313.268	396	0.791		
	Total	315.910	399			
3 ด้านการแบ่งผลประโยชน์	Between Groups	7.284	3	2.428	5.407*	.0001
	Within Groups	177.820	396	0.449		
	Total	185.104	399			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 20 ผลการทดสอบความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงาน
ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการตัดสินใจ ด้านการแบ่งผลประโยชน์ โดยจำแนกตามอาชีพโดยใช้
สถิติ F-Test สามารถอธิบายได้ดังนี้

การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการตัดสินใจ โดย
จำแนกตามอาชีพ พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.344 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก
 H_0 และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า อายุ ที่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงาน
ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการตัดสินใจ ไม่แตกต่างกัน

การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการแบ่งผลประโยชน์
โดยจำแนกตามอาชีพ พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ

ปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า อาชีพที่แตกต่างกันมี
ส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการแบ่งผลประโยชน์แตกต่างกัน
จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Fisher's Least Significant
Difference (LSD) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ปรากฏผลดังตาราง 21

ตาราง 21 ทดสอบแบบ Fisher's Least Significant Difference (LSD) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของคนในชุมชน ที่มีอาชีพที่แตกต่างกันกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการแบ่งผลประโยชน์ปรากฏผลดังตาราง

อาชีพ	$\bar{X}$	นักเรียน / นักศึกษา	ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	พนักงานบริษัท	ประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย
		3.439	3.271	3.516	3.710
นักเรียน / นักศึกษา	3.439	-	0.168 (0.111)	0.077 (0.353)	0.271* (0.004)
ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3.271	-	-	0.245* (0.020)	0.439* 0.000
พนักงานบริษัท	3.516	-	-	-	0.194* 0.040
ประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย	3.710	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 21 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ความแตกต่างระหว่างอายุกับการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกร โดยใช้วิธี LSD พบว่า

คนในชุมชนที่เป็นนักเรียน / นักศึกษากับคนในชุมชนที่มีประกอบธุรกิจ / ค้าขาย มีค่า Sig. เท่ากับ 0.004 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า คนในชุมชนที่เป็นนักเรียน / นักศึกษา มีส่วนร่วมในการแบ่งผลประโยชน์ที่น้อยกว่า คนในชุมชนที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ย 0.271

คนในชุมชนที่เป็นข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ กับคนในชุมชนที่เป็นพนักงานบริษัท มีค่า Sig. เท่ากับ 0.020 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า คนในชุมชนที่เป็นข้าราชการ / พนักงาน

รัฐวิสาหกิจ มีส่วนร่วมในด้านการแบ่งผลประโยชน์ที่น้อยกว่าคนในชุมชนที่เป็นพนักงานบริษัท ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.245

คนในชุมชนที่เป็นข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจกับคนในชุมชนที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขายมีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า คนในชุมชนที่เป็นข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีส่วนร่วมในด้านการแบ่งผลประโยชน์ที่น้อยกว่าคนในชุมชนที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.439

คนในชุมชนที่เป็นพนักงานบริษัท กับคนในชุมชนที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย มีค่า Sig. เท่ากับ 0.040 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า คนในชุมชนที่เป็นพนักงานบริษัท มีส่วนร่วมในด้านการแบ่งผลประโยชน์ที่มากกว่าคนในชุมชนที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.194

ตาราง 22 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ โดยจำแนกตามอาชีพ โดย Brown-Forsythe

การมีส่วนร่วมของชุมชน โดยจำแนกตามอาชีพ	Statistic	Sig.
2. ด้านการปฏิบัติการ	1.424	0.236
4. ด้านการติดตามและประเมินผล	0.468	0.716

จากตาราง 22 ผลการทดสอบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการปฏิบัติการ ด้านการติดตามและประเมินผล จำแนกตามรายได้ โดย Brown-Forsythe พบว่า

การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการปฏิบัติการ ด้านการติดตามและประเมินผล มีค่า Sig. เท่ากับ 0.236 และ 0.716 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า อาชีพที่แตกต่างกัน การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการปฏิบัติการ ด้านการติดตามและประเมินผล ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.5 การศึกษาแตกต่างกันมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ แตกต่างกัน

H_0 : การศึกษาที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : การศึกษาที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้ใช้การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างประชากรศาสตร์มากกว่า 2 กลุ่ม จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยจะทำการตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มตัวอย่างก่อนโดยใช้ Levene's Test ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 23 แสดงการทดสอบค่าความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญ ด้านการปฏิบัติการ โดยจำแนกตามการศึกษา

การมีส่วนร่วมของชุมชน โดยการจำแนกตามการศึกษา	Levene Statistic	Sig.
1. ด้านการตัดสินใจ	3.625*	0.013
2. ด้านการปฏิบัติการ	1.593	0.190
3. ด้านการแบ่งผลประโยชน์	4.144*	0.007
4. ด้านการติดตามและประเมินผล	0.091	0.965

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 23 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญ ด้านการปฏิบัติการโดยจำแนกตาม การศึกษา สามารถอธิบายได้ดังนี้

การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญ ด้านการปฏิบัติการ และด้านการติดตามและประเมินผล จำแนกตามการศึกษา พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.190 และ 0.965 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าค่าความแปรปรวนของประชากรมากกว่า 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน ดังนั้น เมื่อค่าความแปรปรวนไม่แตกต่างกัน จึงทดสอบความแตกต่างด้วยสถิติ F-test แสดงดังตาราง 24

การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญ ด้านการตัดสินใจ และด้านการแบ่งผลประโยชน์ จำแนกตามการศึกษา พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.013 และ 0.007 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าค่าความแปรปรวนของประชากรมากกว่า 2 กลุ่มแตกต่างจำแนกตามสถานภาพ จึงทดสอบโดยใช้สถิติ Brown-Forsythe แสดงดังตาราง 26

ตาราง 24 แสดงการทดสอบค่าความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณี
สงกรานต์บ้านมอญ ด้านการปฏิบัติการ และด้านการติดตามและประเมินผล โดยจำแนกตาม
การศึกษา

การมีส่วนร่วมของชุมชน โดยจำแนกตามการศึกษา	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
2. ด้านการปฏิบัติการ	Between Groups	2.253	3	0.751	1.181	0.317
	Within Groups	251.835	396	0.636		
	Total	254.089	399			
4. ด้านการติดตามและ ประเมินผล	Between Groups	5.078	3	1.693	3.003*	0.030
	Within Groups	223.184	396	0.564		
	Total	228.262	399			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 24 ผลการทดสอบความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงาน
ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการปฏิบัติการ และด้านการติดตามและประเมินผล โดยจำแนกตาม
การศึกษาโดยใช้สถิติ F-Test สามารถอธิบายได้ดังนี้

การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการปฏิบัติการ โดย
จำแนกตามการศึกษา พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.317 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐาน
หลัก H_0 และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า การศึกษา ที่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมของชุมชนในการ
จัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการปฏิบัติการไม่แตกต่างกัน

การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการติดตามและ
ประเมินผล โดยจำแนกตามรายได้ พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.030 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธ
สมมติฐานหลัก H_0 และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า การศึกษาที่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมของ
ชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการติดตามและประเมินผลแตกต่างกัน จึงทำ
การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Fisher's Least Significant Difference
(LSD) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ปรากฏผลดังตาราง 25

ตาราง 25 แสดงความแตกต่างระหว่างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการติดตามและประเมินผล โดยจำแนกตามการศึกษาเป็นรายคู่ด้วย Fisher's Least Significant Difference (LSD)

การศึกษา	$\bar{X}$	มัธยมศึกษาตอนต้น	มัธยมศึกษาตอนปลาย	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
		3.274	3.188	3.022	2.915
มัธยมศึกษาตอนต้น	3.274	-	0.085 (0.543)	0.251* (0.020)	0.359* (0.012)
มัธยมศึกษาตอนปลาย	3.188	-	-	0.165 (0.147)	0.273 (0.064)
ปริญญาตรี	3.022	-	-	-	0.107 (0.116)
สูงกว่าปริญญาตรี	2.915	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 25 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ความแตกต่างระหว่างอายุกับการมีส่วนร่วมในด้านการติดตามและประเมินผล โดยใช้วิธี LSD พบว่า

คนในชุมชนที่ศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกับคนในชุมชนที่ศึกษาระดับปริญญาตรี มีค่า Sig. เท่ากับ 0.020 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า คนในชุมชนที่ศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีส่วนร่วมในด้านการติดตามและประเมินผลมากกว่าคนในชุมชนที่ศึกษาระดับปริญญาตรี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.251

คนในชุมชนที่ศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นกับคนในชุมชนที่ศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีค่า Sig. เท่ากับ 0.012 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า คนในชุมชนที่ศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีส่วนร่วมในด้านการติดตามและประเมินผลมากกว่าคนในชุมชนที่ศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.359

ตาราง 26 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณี
สงกรานต์บ้านมอญ โดยจำแนกตามการศึกษา โดย Brown-Forsythe

การมีส่วนร่วมของชุมชน โดยจำแนกตามการศึกษา	Statistic	Sig.
1. ด้านการตัดสินใจ	1.021	0.384
3. ด้านการแบ่งผลประโยชน์	3.412*	0.019

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 26 ผลการทดสอบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการตัดสินใจ และด้านการแบ่งผลประโยชน์ จำแนกตามรายได้ โดย Brown-Forsythe พบว่าการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการตัดสินใจ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.384 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า การศึกษาที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการตัดสินใจไม่แตกต่างกัน

การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการแบ่งผลประโยชน์ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.019 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า การศึกษาที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการแบ่งผลประโยชน์แตกต่างกัน จึงนำผลไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างที่แตกต่างกัน ดังตาราง 27

ตาราง 27 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของคนในชุมชน ที่มีการศึกษาที่แตกต่างกันกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการแบ่งผลประโยชน์

การศึกษา	$\bar{x}$	มัธยมศึกษาตอนต้น	มัธยมศึกษาตอนปลาย	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
		3.661	3.622	3.464	3.307
มัธยมศึกษาตอนต้น	3.661	-	0.038 (0.760)	0.196* (0.042)	0.354* (0.006)
มัธยมศึกษาตอนปลาย	3.622	-	-	0.158 (0.124)	0.315* (0.018)
ปริญญาตรี	3.464	-	-	-	0.157 (0.133)
สูงกว่าปริญญาตรี	3.307	-	-	-	-

*มีระดับนัยทางสถิติที่สำคัญที่ 0.05

จากตาราง 27 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของผู้บริโภคที่มีการศึกษาที่แตกต่างกันกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการแบ่งผลประโยชน์ พบว่า

คนในชุมชนที่ศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กับคนในชุมชนที่ศึกษาระดับปริญญาตรี มีค่า Sig. เท่ากับ 0.042 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า คนในชุมชนที่ศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีส่วนร่วมในด้านการแบ่งผลประโยชน์มากกว่า คนในชุมชนที่ศึกษาระดับปริญญาตรี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.196

คนในชุมชนที่ศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น กับคนในชุมชนที่ศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีค่า Sig. เท่ากับ 0.006 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า คนในชุมชนที่ศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีส่วนร่วมในด้านการแบ่งผลประโยชน์มากกว่า คนในชุมชนที่ศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.354

คนในชุมชนที่ศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย กับคนในชุมชนที่ศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีค่า Sig. เท่ากับ 0.018 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า คนในชุมชนที่ศึกษาระดับชั้น

มัธยมศึกษาตอนปลาย มีส่วนร่วมในด้านการแบ่งผลประโยชน์มากกว่า คนในชุมชนที่ศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยมีผลต่างของค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.315

สมมติฐานที่ 2 ทศนคติของชุมชนมีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

สมมติฐานข้อที่ 2.1 ทศนคติของชุมชนมีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญโดยรวม

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ทศนคติของชุมชนไม่มีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญโดยรวม

H_1 : ทศนคติของชุมชนมีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญโดยรวม

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า 0.05

ตาราง 28 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทศนคติของชุมชนกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญโดยรวม

ทศนคติ	การจัดงานประเพณีโดยรวม			
	r	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
การเรียนรู้	0.086	0.086	ไม่สัมพันธ์กัน	-
ประสบการณ์	0.060	0.232	ไม่สัมพันธ์กัน	-
ความรู้สึกรัก	-0.005	0.924	ไม่สัมพันธ์กัน	-
การยอมรับ	0.067	0.183	ไม่สัมพันธ์กัน	-
ทศนคติโดยรวม	0.089	0.074	ไม่สัมพันธ์กัน	-

*มีระดับนัยทางสถิติที่สำคัญที่ 0.05

จากตาราง 28 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ทัศนคติของชุมชนกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ โดยรวม พบว่า การเรียนรู้ ประสบการณ์ ความรู้สึก การยอมรับ มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.086 0.232 0.924 และ 0.183 ซึ่งมากกว่า 0.05 และ การมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ โดยรวมพบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.074 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติของชุมชนไม่มีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.089 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

สมมติฐานข้อที่ 2.2 ทัศนคติของชุมชนมีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการตัดสินใจ

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ทัศนคติของชุมชนไม่มีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการตัดสินใจ

H_1 : ทัศนคติของชุมชนมีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการตัดสินใจ

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยสามารถจำแนกออกเป็นสมมติฐานย่อยได้ดังนี้คือ

ตาราง 29 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของชุมชนกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณี
สงกรานต์บ้านมอญด้านการตัดสินใจ

ทัศนคติ	การตัดสินใจ			
	r	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
การเรียนรู้	0.086	0.086	ไม่สัมพันธ์กัน	-
ประสบการณ์	0.060	0.232	ไม่สัมพันธ์กัน	-
ความรู้สึก	-0.005	0.924	ไม่สัมพันธ์กัน	-
การยอมรับ	0.067	0.183	ไม่สัมพันธ์กัน	-
ทัศนคติโดยรวม	0.089	0.074	ไม่สัมพันธ์กัน	

จากตาราง 29 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ทัศนคติของชุมชนกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการเรียนรู้กับการตัดสินใจ พบว่า การเรียนรู้ ประสบการณ์ ความรู้สึก การยอมรับ พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.086 0.232 0.924 และ 0.183 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.05 และ การมีส่วนร่วมด้านการตัดสินใจ โดยรวม พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.074 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการตัดสินใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.089 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

สมมติฐานข้อที่ 2.3 ทัศนคติของชุมชนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการปฏิบัติการ

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ทัศนคติของชุมชนไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการปฏิบัติการ

H_1 : ทัศนคติของชุมชนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการปฏิบัติการ

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า 0.05

ตาราง 30 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ทศนคติของชุมชนกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณี
สงกรานต์บ้านมอญ ด้านการปฏิบัติการ

ทัศนคติ	การปฏิบัติการ			
	r	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
การเรียนรู้	0.040	0.426	ไม่สัมพันธ์กัน	-
ประสบการณ์	0.038	0.443	ไม่สัมพันธ์กัน	-
ความรู้สึกลึก	0.023	0.640	ไม่สัมพันธ์กัน	-
การยอมรับ	-0.014	0.784	ไม่สัมพันธ์กัน	-
ทัศนคติโดยรวมรวม	0.050	0.321	ไม่สัมพันธ์กัน	-

จากตาราง 30 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ทัศนคติของชุมชนกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการปฏิบัติการ พบว่า การเรียนรู้ ประสบการณ์ ความรู้สึกลึก การยอมรับ การมีส่วนร่วมด้านการปฏิบัติการรวม มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.426 0.443 0.640 และ 0.784 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.05 และการมีส่วนร่วมด้านการปฏิบัติการ โดยรวม พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.321 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทศนคติของชุมชนไม่มีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการปฏิบัติการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.050 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

สมมติฐานข้อที่ 2.4 ทศนคติของชุมชนมีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการแบ่งผลประโยชน์

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ทศนคติของชุมชนไม่มีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการแบ่งผลประโยชน์

H_1 : ทศนคติของชุมชนมีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการแบ่งผลประโยชน์

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า 0.05

ตาราง 31 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ทศนคติของชุมชนกับด้านการการมีส่วนร่วมในการจัดงาน ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการแบ่งผลประโยชน์

ทัศนคติ	การแบ่งผลประโยชน์			
	r	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
การเรียนรู้	-0.040	0.424	ไม่สัมพันธ์กัน	-
ประสบการณ์	0.020	0.692	ไม่สัมพันธ์กัน	-
ความรู้สึก	0.082	0.103	ไม่สัมพันธ์กัน	-
การยอมรับ	0.032	0.517	ไม่สัมพันธ์กัน	-
ทัศนคติโดยรวม	0.044	0.382	ไม่สัมพันธ์กัน	-

*มีระดับนัยทางสถิติที่สำคัญที่ 0.05

จากตาราง 31 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ทัศนคติของชุมชนกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการแบ่งผลประโยชน์ พบว่า การเรียนรู้ ประสบการณ์ ความรู้สึก การยอมรับ มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.424 0.692 0.103 และ 0.517 ซึ่งมากกว่า 0.05 และการมีส่วนร่วมด้านการแบ่งผลประโยชน์ โดยรวม พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.382 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติของชุมชนไม่มีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการแบ่งผลประโยชน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.382 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

สมมติฐานข้อที่ 2.5 ทัศนคติของชุมชนมีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการติดตามประเมินผล

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ทัศนคติของชุมชนไม่มีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการติดตามประเมินผล

H_1 : ทัศนคติของชุมชนมีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการติดตามประเมินผล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า 0.05

ตาราง 32 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของชุมชนกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการติดตามประเมินผล

ทัศนคติ	ติดตามและประเมินผล			
	r	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
การเรียนรู้	-0.033	0.507	ไม่สัมพันธ์กัน	-
ประสบการณ์	0.112 [*]	0.025	สัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก	ทิศทางเดียวกัน
ความรู้สึก	0.002	0.961	ไม่สัมพันธ์กัน	-
การยอมรับ	0.084	0.094	ไม่สัมพันธ์กัน	-
ทัศนคติโดยรวม	0.062	0.218	ไม่สัมพันธ์กัน	-

*มีระดับนัยทางสถิติที่สำคัญที่ 0.05

จากตาราง 32 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ทัศนคติกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการติดตามและประเมินผล พบว่า การเรียนรู้ ความรู้สึก การยอมรับ มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.507 0.961 และ 0.094 ซึ่งมากกว่า 0.05 และการมีส่วนร่วมด้านการติดตามและประเมินผล โดยรวม พบว่า มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.2182 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติของชุมชนไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการติดตามและประเมินผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.062 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

ประสบการณ์ มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.025 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติด้านประสบการณ์มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.112 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

มากในทิศทางเดียวกัน ด้านการติดตามประเมินผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.112 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

สมมติฐานที่ 3 แรงจูงใจมีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

สมมติฐานข้อที่ 3.1 แรงจูงใจมีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญโดยรวม

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : แรงจูงใจไม่มีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญโดยรวม

H_1 : แรงจูงใจมีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญโดยรวม

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า 0.05

ตาราง 33 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง แรงจูงใจกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญโดยรวม

แรงจูงใจ	การจัดการท่องเที่ยวโดยรวม			
	r	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
แรงจูงใจภายใน	0.438*	0.000	สัมพันธ์กันระดับปานกลาง	ทิศทางเดียวกัน
แรงจูงใจภายนอก	0.383*	0.000	สัมพันธ์กันระดับค่อนข้างต่ำ	ทิศทางเดียวกัน
แรงจูงใจโดยรวม	0.465*	0.000	สัมพันธ์กันระดับปานกลาง	ทิศทางเดียวกัน

*มีระดับนัยทางสถิติที่สำคัญที่ 0.05

จากตาราง 33 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แรงจูงใจกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญโดยรวม พบว่า แรงจูงใจโดยรวมมีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า

แรงจูงใจโดยรวมมีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.465 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลางในทิศทางเดียวกันเมื่อนำมาวิเคราะห์รายด้านพบว่า

แรงจูงใจภายในมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า แรงจูงใจภายในมีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ เท่ากับ 0.483 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำในทิศทางเดียวกัน

แรงจูงใจภายนอกมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า แรงจูงใจภายนอกมีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ เท่ากับ 0.383 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำในทิศทางเดียวกัน

สมมติฐานข้อที่ 3.2 แรงจูงใจมีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญด้านการตัดสินใจ

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : แรงจูงใจไม่มีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญด้านการตัดสินใจ

H_1 : แรงจูงใจมีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญด้านการตัดสินใจ

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า 0.05

ตาราง 34 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง แรงจูงใจกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณี
สงกรานต์บ้านมอญด้านการตัดสินใจ

แรงจูงใจ	การตัดสินใจ			
	r	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
แรงจูงใจภายใน	0.268 [*]	0.000	สัมพันธ์ระดับค่อนข้างต่ำ	ทิศทางเดียวกัน
แรงจูงใจภายนอก	0.254 [*]	0.000	สัมพันธ์ระดับค่อนข้างต่ำ	ทิศทางเดียวกัน
แรงจูงใจโดยรวม	0.298 [*]	0.000	สัมพันธ์ระดับค่อนข้างต่ำ	ทิศทางเดียวกัน

*มีระดับนัยทางสถิติที่สำคัญที่ 0.05

จากตาราง 34 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แรงจูงใจกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการตัดสินใจโดยรวม พบว่า แรงจูงใจมีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า แรงจูงใจโดยรวมมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการตัดสินใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.298 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำในทิศทางเดียวกัน เมื่อนำมาวิเคราะห์รายด้านพบว่า

แรงจูงใจภายในมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า แรงจูงใจภายในนั้นมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ในด้านการตัดสินใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ เท่ากับ 0.268 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำในทิศทางเดียวกัน

แรงจูงใจภายนอกมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า แรงจูงใจภายนอกนั้นมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ในด้านการตัดสินใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ เท่ากับ 0.254 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำในทิศทางเดียวกัน

สมมติฐานข้อที่ 3.3 แรงจูงใจมีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการปฏิบัติการ

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : แรงจูงใจไม่มีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการปฏิบัติการ

H_1 : แรงจูงใจมีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการปฏิบัติการ

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า 0.05

ตาราง 35 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง แรงจูงใจกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการปฏิบัติการ

แรงจูงใจ	การปฏิบัติการ			
	r	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
แรงจูงใจภายใน	0.270 [*]	0.000	สัมพันธ์กันระดับค่อนข้างต่ำ	ทิศทางเดียวกัน
แรงจูงใจภายนอก	0.290 [*]	0.000	สัมพันธ์กันระดับค่อนข้างต่ำ	ทิศทางเดียวกัน
แรงจูงใจโดยรวม	0.320 [*]	0.000	สัมพันธ์กันระดับค่อนข้างต่ำ	ทิศทางเดียวกัน

*มีระดับนัยทางสถิติที่สำคัญที่ 0.05

จากตาราง 35 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แรงจูงใจโดยรวมกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการปฏิบัติการโดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า แรงจูงใจโดยรวมมีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการปฏิบัติการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.320 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำในทิศทางเดียวกัน เมื่อนำมาวิเคราะห์รายด้านพบว่า

แรงจูงใจภายในมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า แรงจูงใจภายในมีส่วนร่วมของชุมชนในการ

จัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการปฏิบัติกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ เท่ากับ 0.270 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำในทิศทางเดียวกัน

แรงจูงใจภายนอก มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า แรงจูงใจภายนอกมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการปฏิบัติกรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ เท่ากับ 0.290 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำในทิศทางเดียวกัน

สมมติฐานข้อที่ 3.4 แรงจูงใจมีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการแบ่งผลประโยชน์

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : แรงจูงใจไม่มีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการแบ่งผลประโยชน์

H_1 : แรงจูงใจมีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการแบ่งผลประโยชน์

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า 0.05

ตาราง 36 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง แรงจูงใจกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการแบ่งผลประโยชน์

แรงจูงใจ	การแบ่งผลประโยชน์			
	r	Sig.(2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
แรงจูงใจภายใน	0.368 [*]	0.000	สัมพันธ์กันระดับค่อนข้างต่ำ	ทิศทางเดียวกัน
แรงจูงใจภายนอก	0.238 [*]	0.000	สัมพันธ์กันระดับค่อนข้างต่ำ	ทิศทางเดียวกัน
แรงจูงใจโดยรวม	0.346 [*]	0.000	สัมพันธ์กันระดับค่อนข้างต่ำ	ทิศทางเดียวกัน

*มีระดับนัยทางสถิติที่สำคัญที่ 0.05

จากตาราง 36 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แรงจูงใจโดยรวมกับการมีส่วนร่วมด้านการแบ่งผลประโยชน์โดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า แรงจูงใจโดยรวมมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญด้านการแบ่งผลประโยชน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.346 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำในทิศทางเดียวกัน เมื่อนำมาวิเคราะห์รายด้านพบว่า

แรงจูงใจภายใน มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า แรงจูงใจภายในมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญ ด้านการแบ่งผลประโยชน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.368 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำในทิศทางเดียวกัน

แรงจูงใจภายนอก มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า แรงจูงใจภายนอกมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญ ด้านการแบ่งผลประโยชน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.238 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำในทิศทางเดียวกัน

สมมติฐานข้อที่ 3.5 แรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญด้านการติดตามและประเมินผล

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : แรงจูงใจไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญด้านการติดตามและประเมินผล

H_1 : แรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญด้านการติดตามและประเมินผล

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าทางสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองตัว ถ้ามีค่า Sig.(2-tailed) น้อยกว่า 0.05

ตาราง 37 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง แรงจูงใจกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณี
สงกรานต์บ้านมอญด้านการติดตามและประเมินผล

แรงจูงใจ	การติดตามและประเมินผล			
	r	Sig. (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์	ทิศทาง
แรงจูงใจภายใน	0.358 [*]	0.000	สัมพันธ์กันระดับค่อนข้างต่ำ	ทิศทางเดียวกัน
แรงจูงใจภายนอก	0.308 [*]	0.000	สัมพันธ์กันระดับค่อนข้างต่ำ	ทิศทางเดียวกัน
แรงจูงใจรวม	0.381 [*]	0.000	สัมพันธ์กันระดับค่อนข้างต่ำ	ทิศทางเดียวกัน

*มีระดับนัยทางสถิติที่สำคัญที่ 0.05

จากตาราง 37 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แรงจูงใจโดยรวมกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการติดตามและประเมินผลโดยรวมมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า แรงจูงใจรวมมีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการติดตามและประเมินผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.381 นั่นคือ ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในระดับค่อนข้างต่ำในทิศทางเดียวกันเมื่อนำมาวิเคราะห์รายด้านพบว่า

แรงจูงใจภายในมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า แรงจูงใจภายในมีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการติดตามและประเมินผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ เท่ากับ 0.358 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำในทิศทางเดียวกัน

แรงจูงใจภายนอกมีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า แรงจูงใจภายนอกมีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการติดตามและประเมินผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ เท่ากับ 0.358 แสดงว่า ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำในทิศทางเดียวกัน

สมมติฐานที่ 4 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเพณีสงกรานต์บ้านมอญที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 4. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเพณีสงกรานต์บ้านมอญที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ แตกต่างกัน

โดยสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเพณีสงกรานต์บ้านมอญที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเพณีสงกรานต์บ้านมอญที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้ใช้การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างประชากรศาสตร์มากกว่า 2 กลุ่ม จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 โดยจะทำการตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มตัวอย่างก่อนโดยใช้ Levene's Test ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 38 แสดงการทดสอบค่าความแปรปรวนของความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเพณีสงกรานต์บ้านมอญที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ

การมีส่วนร่วมของชุมชน	Levene Statistic	Sig.
ด้านการตัดสินใจ	3.504 [*]	0.031
ด้านการปฏิบัติการ	5.713 [*]	0.004
ด้านการแบ่งผลประโยชน์	2.577	0.077
ด้านการติดตามและประเมินผล	3.256 [*]	0.040

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 38 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ สามารถอธิบายได้ดังนี้

การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญ ด้านการแบ่งผลประโยชน์ โดยจำแนกตามความรู้ความเข้าใจ พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.077 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าค่าความแปรปรวนของประชากรมากกว่า 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน ดังนั้น เมื่อค่าความแปรปรวนไม่แตกต่างกัน จึงทดสอบความแตกต่างด้วยสถิติ F-test แสดงดังตาราง 40

การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญ ด้านการตัดสินใจ ด้านการปฏิบัติการ ด้านการประเมินผล มีค่า Sig. เท่ากับ 0.031 0.004 0.040 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าค่าความแปรปรวนของประชากรมากกว่า 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน ดังนั้น เมื่อค่าความแปรปรวนไม่แตกต่างกัน จึงทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ Brown – Forsythe แสดงดังตาราง 51

ตาราง 39 แสดงการทดสอบค่าความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญด้านความรู้ความเข้าใจ

การมีส่วนร่วมของชุมชน โดยจำแนกตามความรู้ ความเข้าใจ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ด้านการแบ่งผลประโยชน์	Between Groups	0.415	2	0.208	0.446	0.640
	Within Groups	184.689	397	0.465		
	Total	185.104	399			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 39 ผลการทดสอบความแปรปรวนของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญ ด้านการตัดสินใจ โดยจำแนกตาม อายุ โดยใช้สถิติ F-Test สามารถอธิบายได้ดังนี้

การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญด้านการแบ่งผลประโยชน์ พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.640 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า อายุ ที่แตกต่างกันมีการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญ ด้านการตัดสินใจไม่แตกต่างกัน

ตาราง 40 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณี
สงกรานต์บ้านมอญ โดยจำแนกตามความรู้ความเข้าใจ โดย Brown-Forsythe

การมีส่วนร่วมของชุมชน โดยจำแนกตามความรู้ความเข้าใจ	Statistic	Sig.
ด้านการตัดสินใจ	0.004	0.996
ด้านการปฏิบัติการ	0.945	0.390
ด้านการติดตามและประเมินผล	0.715	0.491

จากตาราง 40 ผลการทดสอบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการตัดสินใจ ด้านการปฏิบัติการด้านการติดตามและประเมินผล จำแนกตามความรู้ความเข้าใจ โดย Brown-Forsythe พบว่า

การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการตัดสินใจ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.996 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า ความรู้ความเข้าใจที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมด้านการปฏิบัติการ ไม่แตกต่างกัน

การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการปฏิบัติการ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.390 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า ความรู้ความเข้าใจที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมด้านการปฏิบัติการ ไม่แตกต่างกัน

การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการติดตามประเมินผล มีค่า Sig. เท่ากับ 0.491 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่า ความรู้ความเข้าใจที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมด้านการติดตามประเมินผล ไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตาราง 41 แสดงการสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ	สถิติที่ใช้
ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ อาชีพ การศึกษา ที่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการจัดการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ แตกต่างกัน		
เพศ ที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ แตกต่างกัน		
1. ด้านการตัดสินใจ	ไม่สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้	Independent Sample t-test
2. ด้านการปฏิบัติการ	ไม่สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้	Independent Sample t-test
3. ด้านการแบ่งผลประโยชน์	สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้	Independent Sample t-test
ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ อาชีพ การศึกษา ที่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมแบบมีส่วนร่วมแตกต่างกัน		
เพศ ที่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมแบบมีส่วนร่วมแตกต่างกัน		
4. ด้านการติดตามและประเมินผล	ไม่สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้	Independent Sample t-test
อายุ ที่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ แตกต่างกัน		
1. ด้านการตัดสินใจ	ไม่สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้	F-test
2. ด้านการปฏิบัติการ	สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้	F-test
3. ด้านการแบ่งผลประโยชน์	ไม่สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้	F-test
4. ด้านการติดตามและประเมินผล	ไม่สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้	F-test

ตาราง 41 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ	สถิติที่ใช้
รายได้ ที่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญ แตกต่างกัน		
1. ด้านการตัดสินใจ	ไม่สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้	F-test
2. ด้านการปฏิบัติการ	ไม่สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้	F-test
3. ด้านการแบ่งผลประโยชน์	ไม่สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้	F-test
4. ด้านการติดตามและประเมินผล	ไม่สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้	F-test
ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ อาชีพ การศึกษา ที่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญ แตกต่างกัน		
อาชีพ ที่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมแบบมีส่วนร่วมแตกต่างกัน		
1. ด้านการตัดสินใจ	ไม่สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้	F-test
2. ด้านการปฏิบัติการ	ไม่สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้	F-test
3. ด้านการแบ่งผลประโยชน์	สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้	F-test
4. ด้านการติดตามและประเมินผล	ไม่สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้	F-test

ตาราง 41 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ	สถิติที่ใช้
การศึกษา ที่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ แตกต่างกัน		
1. ด้านการตัดสินใจ	ไม่สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้	F-test
2. ด้านการปฏิบัติการ	ไม่สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้	F-test
3. ด้านการแบ่งผลประโยชน์	สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้	F-test
4. ด้านการติดตามและประเมินผล	สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้	F-test
ทัศนคติ ประกอบด้วย ด้านการเรียนรู้ ด้านประสบการณ์ ด้านความรู้สึก ด้านการยอมรับ มีความสัมพันธ์ กันกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ		
ทัศนคติ มีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการตัดสินใจ		
1. การเรียนรู้	ไม่สอดคล้องกับ สมมติฐาน	Pearson Correlation
2. ประสบการณ์	ไม่สอดคล้องกับ สมมติฐาน	Pearson Correlation
3. ความรู้สึก	ไม่สอดคล้องกับ สมมติฐาน	Pearson Correlation
4. การยอมรับ	ไม่สอดคล้องกับ สมมติฐาน	Pearson Correlation

ตาราง 41 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ	สถิติที่ใช้
ทัศนคติ มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการปฏิบัติกร		
1. การเรียนรู้	ไม่สอดคล้องกับ สมมติฐาน	Pearson Correlation
2. ประสบการณ์	ไม่สอดคล้องกับ สมมติฐาน	Pearson Correlation
3. ความรู้สึก	ไม่สอดคล้องกับ สมมติฐาน	Pearson Correlation
4. การยอมรับ	ไม่สอดคล้องกับ สมมติฐาน	Pearson Correlation
ทัศนคติ มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการแบ่งผลประโยชน์		
1. การเรียนรู้	ไม่สอดคล้องกับ สมมติฐาน	Pearson Correlation
2. ประสบการณ์	ไม่สอดคล้องกับ สมมติฐาน	Pearson Correlation
3. ความรู้สึก	ไม่สอดคล้องกับ สมมติฐาน	Pearson Correlation
4. การยอมรับ	ไม่สอดคล้องกับ สมมติฐาน	Pearson Correlation

ตาราง 41 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ	สถิติที่ใช้
ทัศนคติ มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการติดตามและประเมินผล		
1. การเรียนรู้	ไม่สอดคล้องกับ สมมติฐาน	Pearson Correlation
2. ประสบการณ์	สอดคล้องกับ สมมติฐาน	Pearson Correlation
3. ความรู้สึก	ไม่สอดคล้องกับ สมมติฐาน	Pearson Correlation
4. การยอมรับ	ไม่สอดคล้องกับ สมมติฐาน	Pearson Correlation
ทัศนคติมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญโดยรวม		
1. การเรียนรู้	ไม่สอดคล้องกับ สมมติฐาน	Pearson Correlation
2. ประสบการณ์	สอดคล้องกับ สมมติฐาน	Pearson Correlation
3. ความรู้สึก	ไม่สอดคล้องกับ สมมติฐาน	Pearson Correlation
4. การยอมรับ	ไม่สอดคล้องกับ สมมติฐาน	Pearson Correlation

ตาราง 41 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ	สถิติที่ใช้
แรงจูงใจ มีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญการตัดสินใจ		
1. แรงจูงใจภายใน	สอดคล้องกับ สมมติฐาน	Pearson Correlation
2. แรงจูงใจภายนอก	สอดคล้องกับ สมมติฐาน	Pearson Correlation
แรงจูงใจ มีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญด้านการปฏิบัติการ		
1. แรงจูงใจภายใน	สอดคล้องกับ สมมติฐาน	Pearson Correlation
2. แรงจูงใจภายนอก	สอดคล้องกับ สมมติฐาน	Pearson Correlation
แรงจูงใจ มีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญด้านการแบ่งผลประโยชน์		
1. แรงจูงใจภายใน	สอดคล้องกับ สมมติฐาน	Pearson Correlation
2. แรงจูงใจภายนอก	สอดคล้องกับ สมมติฐาน	Pearson Correlation
แรงจูงใจ มีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญด้านการติดตามและการประเมินผล		
1. แรงจูงใจภายใน	สอดคล้องกับ สมมติฐาน	Pearson Correlation
2. แรงจูงใจภายนอก	สอดคล้องกับ สมมติฐาน	Pearson Correlation

ตาราง 41 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ	สถิติที่ใช้
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเพณีสงกรานต์บ้านมอญที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ แตกต่างกัน		
1. ด้านการตัดสินใจ	ไม่สอดคล้องกับ สมมติฐาน	F-test
2. ด้านการปฏิบัติการ	สอดคล้องกับ สมมติฐาน	F-test
3. ด้านการแบ่งผลประโยชน์	ไม่สอดคล้องกับ สมมติฐาน	F-test
4. ด้านการติดตามและประเมินผล	ไม่สอดคล้องกับ สมมติฐาน	F-test

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขปการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ โดยมุ่งศึกษาการท่องเที่ยวประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญ เป็นประเพณี วัฒนธรรมของชาวมอญที่สืบทอดต่อกันมาตั้งแต่โบราณ เป็นการอนุรักษ์สืบสาน ประเพณี และศึกษาด้านการมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาทำให้ ประชาชนตระหนักถึงความสำคัญของประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญ โดยผู้นำชุมชนสามารถนำผล การศึกษาที่ได้ไปใช้พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยว รวมถึงกำหนดนโยบาย หรือทำแผนพัฒนารูปการ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญ

สังเขปการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปขององค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมประเพณีสงกรานต์ บ้านมอญ
2. เพื่อศึกษาระดับทัศนคติ แรงจูงใจ ความรู้ความเข้าใจ และการมีส่วนร่วมของประชาชน ในพื้นที่ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของทัศนคติ แรงจูงใจ ความรู้ความเข้าใจกับการมีส่วนร่วมของ ประชาชน ในพื้นที่ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

สมมติฐานในการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะด้านปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ อาชีพ การศึกษา ที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญ อำเภอพระประแดง จังหวัด สมุทรปราการแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ทัศนคติของชุมชนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณี สงกรานต์ที่บ้านมอญ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

สมมติฐานที่ 3 แรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณี สงกรานต์ที่บ้านมอญ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

สมมติฐานที่ 4 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเพณีสงกรานต์บ้านมอญที่ต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ โดยการเก็บข้อมูลเชิงสำรวจ (Survey Research) สัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi – Structured interview) ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) จากชุมชนในพื้นที่ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ผู้ศึกษาได้กำหนดระเบียบวิธีวิจัยดังต่อไปนี้

การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ประชาชน ภาครัฐ และเอกชน ที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ จำนวนทั้งหมด 204,143 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชาชนที่อาศัยในเขตพื้นที่ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 204,143 คน โดยใช้ตารางสำเร็จของ ทาโร่ ยามาเน่ Taro Yamane (เพ็ญแข แสงแก้ว. 2540) กำหนดค่าความเชื่อมั่น 95% ความคลาดเคลื่อนการประมาณไม่เกิน 5% ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน 400 คน

วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. วิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยทำการจับฉลากสถานที่เก็บข้อมูลในอำเภอ อำเภอละหนึ่งแห่งซึ่งแบ่งตามเขตการปกครองในเขตพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ อำเภอพระประแดง ทั้งหมด 14 ตำบล ซึ่งผู้วิจัยได้ผลการจับฉลากออกมาทั้งหมด 5 เขต
2. การสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) โดยกำหนดโควตา 80 คน จาก 5 ตำบล เก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ทฤษฎีความไม่น่าจะเป็น (Non Probability Sampling)
3. วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) โดยการเลือกสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากแต่ละพื้นที่เพื่อแจกแบบสอบถามตามจำนวนสัดส่วนที่กำหนดไว้ตามขั้นที่ 2 เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่าง 400 คน โดยผู้วิจัยเลือกเก็บข้อมูลตามสถานที่สาธารณะ หรือแหล่งรวมตัวของชาวบ้านในชุมชน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อศึกษาถึงลักษณะปัจจัยบุคคล การมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลด้านปัจจัยบุคคลกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ อาชีพ สถานภาพ ลักษณะคำถามเป็นปลายปิด (Close-ended questions) จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติ ได้แก่ ด้านการเรียนรู้ ด้านประสบการณ์ ด้านความรู้สึก ด้านการยอมรับ โดยใช้แบบสอบถามมาตราวัดประมาณค่า (Rating scale question) จำนวน 16 ข้อ โดยระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) มี 5 ระดับ ซึ่งเกณฑ์ในการให้คะแนนคือ การคำนวณหาอันตรภาคชั้น เพื่อแปลผลคะแนนในแต่ละช่วง

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจ ได้แก่ ด้านแรงจูงใจภายใน และด้านแรงจูงใจภายนอก โดยใช้แบบสอบถามมาตราวัดประมาณค่า (Rating scale question) จำนวน 9 ข้อ โดยระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) มี 5 ระดับ ซึ่งเกณฑ์ในการให้คะแนนคือ การคำนวณหาอันตรภาคชั้น เพื่อแปลผลคะแนนในแต่ละช่วง

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามความรู้ความเข้าใจ โดยใช้แบบสอบถามปลายปิด (Close Ended Question) มีจำนวน 12 ข้อ โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภท (Multiple Choice) ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกคำตอบเดียว โดยหนดเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนออกเป็น 3 ระดับ ระดับสูง ระดับปานกลาง ระดับต่ำ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบด้วยการใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้สถิติโดยพิจารณาถึงวัตถุประสงค์และความหมายของข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS โดยใช้ลักษณะพื้นฐานและข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของผู้บริโภค นำมาวิเคราะห์ด้วยค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบต่อความเชื่อได้ของเครื่องมือของเครื่องมือ (Reliability of the test) โดยใช้วิธีหาค่าครอนบาคแอลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient: α -Coefficient) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2560)

3. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Analysis) ประกอบด้วย สถิติ Independent t-test ทดสอบความแตกต่าง 2 กลุ่ม เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างเพศชายกับ

เพศหญิงที่มีต่อการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

3.1 ใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ในส่วนของปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ด้านเพศ โดยมีสูตรในการหาค่า t

3.2 การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (Oneway analysis of variance) (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2560) ใช้ทดสอบสมมติฐาน 1 ในส่วนของ อายุ รายได้ อาชีพ ระดับการศึกษา

3.2.1 ใช้ค่า F-test กรณีค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน

3.2.2 ใช้ค่า Brown-Forsythe () กรณีค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่ม (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2560)

3.2.3 สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2560)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ สามารถสรุปได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ความถี่ ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยแบ่งผลวิเคราะห์ออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ใช้บริการได้แก่ เพศ อายุ รายได้ อาชีพ ระดับการศึกษา

กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 254 คน คิดเป็นร้อยละ 61.5 มีอายุระหว่าง 15-24 ปี จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 มีรายได้อยู่ที่ 10,001-20,000 บาท จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 โดยมีอาชีพเป็น นักเรียน / นักศึกษาและ พนักงานบริษัท จำนวน 129 คน เท่าๆกัน คิดเป็นร้อยละ 32.3 เท่ากัน และมีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 58.5

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของชุมชนที่มีต่อการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ได้แก่ การเรียนรู้ ประสพการณ์ ความรู้สึก การยอมรับ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

การเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยที่ 3.60 ด้านที่มากที่สุดคือ ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญมีบทบาทในการช่วยอนุรักษ์วัฒนธรรมชาวมอญ มีค่าเฉลี่ยที่ 4.27 ประสพการณ์ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยที่ 3.43 ด้านที่มากที่สุดคือ ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญช่วยปลูกฝังจิตสำนึกการอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมได้ มีค่าเฉลี่ยที่ 3.89 ความรู้สึก อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยที่ 3.49 ด้านที่มากที่สุด

คือ ท่านรู้สึกว่าการประเมินสงกรานต์บ้านมอญเป็นประเพณีและวัฒนธรรมที่มีคุณค่าและมีความละเอียดอ่อนในแต่ละขั้นตอน มีค่าเฉลี่ยที่ 3.85 การยอมรับ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยที่ 4.23 โดยมีด้านการยอมรับมีผู้ผลที่เท่ากัน 2 ด้าน คือประเพณีสงกรานต์บ้านมอญเป็นประเพณีที่มีชื่อเสียงมากที่สุดในอำเภอพระประแดง และการจัดประเพณีสงกรานต์บ้านมอญประจำปีเป็นการอนุรักษ์ประเพณีของชาวมอญ มีค่าเฉลี่ยที่ 4.23

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจของชุมชนที่มีต่อการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ได้แก่ แรงจูงใจภายในและ แรงจูงใจภายนอก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า

ด้านแรงจูงใจภายในอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยที่ 3.49 ด้านที่มากที่สุดคือ ท่านมีความต้องการที่จะอนุรักษ์ สืบสานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ มีค่าเฉลี่ยที่ 4.01 ด้านแรงจูงใจภายนอก อยู่ในระดับ ปานกลาง มีค่าเฉลี่ยที่ 3.25 ด้านที่มากที่สุดคือ ท่านได้รับคำชักชวนจากบุคคลใกล้ชิดหรือญาติ พี่ น้อง หรือคนรู้จัก มีค่าเฉลี่ยที่ 3.49

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของชุมชนที่มีต่อการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า คนในชุมชนมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับสูง จำนวน 217 คน ร้อยละ 54.30 รองลงมาคือระดับปานกลาง จำนวน 136 คน ร้อยละ 34.00 และมีความรู้ความเข้าใจระดับต่ำ จำนวน 47 คน ร้อยละ 11.80

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ได้แก่ ด้านการตัดสินใจ ด้านการปฏิบัติการ ด้านการแบ่งผลประโยชน์ ด้านการติดตามและประเมินผล

ด้านการตัดสินใจ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยที่ 2.84 ด้านที่มากที่สุด คือท่านสนใจที่จะเข้าเป็นส่วนหนึ่งในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ มีค่าเฉลี่ยที่ 2.84 ด้านการปฏิบัติการ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยที่ 2.63 ด้านที่มากที่สุดคือ ท่านช่วยเหลือหน่วยงานภาครัฐด้วยการอำนวยความสะดวกและสอดส่องดูแลความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยที่ 2.74 ด้านการแบ่งผลประโยชน์ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยที่ 3.49 ด้านที่มากที่สุดคือ การจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญทำให้มีนักท่องเที่ยวจากต่างพื้นที่เข้ามาท่องเที่ยวชมประเพณีสงกรานต์บ้านมอญมากขึ้น ทำให้เกิดการใช้จ่ายมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยที่ 3.59 ด้านการติดตามและประเมินผล อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยที่ 3.07 ด้านที่มากที่สุดคือ ท่านให้ความสนใจผลกระทบที่เกิดขึ้นในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญตลอดทุกปี มีค่าเฉลี่ยที่ 3.44

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน
การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐานจำนวน 4 ข้อ ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะด้านปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ อาชีพ การศึกษา ที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการแตกต่างกัน

แยกออกเป็นสมมติฐานย่อยดังนี้

สมมติฐานที่ 1.1 เพศที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญแตกต่างกัน พบว่า

เพศที่แตกต่างกันที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการแบ่งผลประโยชน์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เพศที่แตกต่างกันที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการตัดสินใจด้านการปฏิบัติการ และด้านการติดตามผลไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.2 อายุที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญแตกต่างกัน พบว่า

อายุที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการตัดสินใจด้านการแบ่งผลประโยชน์ ด้านการติดตามและประเมินผล ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน

อายุที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการปฏิบัติการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยผู้ที่มีอายุ 24-34 ปี มีการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญน้อยกว่าผู้ที่มีอายุ 45-54 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.456

อายุที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการปฏิบัติการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยผู้ที่มีอายุ 35-44 ปี มีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ น้อยกว่าผู้ที่มีอายุ 45-54 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.389

อายุที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการปฏิบัติการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยผู้ที่มีอายุ 45-54 ปี มีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ มากกว่าผู้ที่มีอายุ 55 ปี ขึ้นไป โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.873

สมมติฐานที่ 1.3 รายได้ แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ แตกต่างกัน

รายได้ที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการเสนอความคิด วางแผน และการตัดสินใจ ด้านการปฏิบัติการ การแบ่งผลประโยชน์ ด้านการติดตามและประเมินผลที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกันกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.4 อาชีพแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ แตกต่างกัน

อาชีพที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการเสนอความคิด วางแผน และการตัดสินใจ ด้านการปฏิบัติการ ด้านการติดตามและประเมินผลที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกันกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อาชีพที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการแบ่งผลประโยชน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักเรียน/นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการแบ่งผลประโยชน์น้อยกว่าผู้ประกอบการ / ค้าขาย โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.271

อาชีพที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการแบ่งผลประโยชน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ น้อยกว่าพนักงานบริษัท โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.245

อาชีพที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการแบ่งผลประโยชน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ น้อยกว่าผู้ที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.439

อาชีพที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการแบ่งผลประโยชน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกันกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพนักงานบริษัทมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ น้อยกว่าผู้ที่ประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.194

สมมติฐานที่ 1.5 การศึกษา แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ แตกต่างกัน

การศึกษาที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการตัดสินใจ และด้านการปฏิบัติการ ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกันกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

การศึกษาที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการติดตามและประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกันกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมัธยมศึกษาตอนต้น มีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ มากกว่าปริญญาตรี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.251

การศึกษาที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการติดตามและประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมัธยมศึกษาตอนต้น มีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ มากกว่าสูงกว่าปริญญาตรี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.359

การศึกษาที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการแบ่งผลประโยชน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมัธยมศึกษาตอนต้นมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ มากกว่าปริญญาตรี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.196

การศึกษาที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการแบ่งผลประโยชน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมัธยมศึกษาตอนต้นมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ มากกว่า สูงกว่าปริญญาตรี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.354

การศึกษาที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการแบ่งผลประโยชน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมัธยมศึกษาตอนปลายมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ มากกว่า สูงกว่าปริญญาตรี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.315

สมมติฐานที่ 2 ทศนคติของชุมชนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญในพื้นที่ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ แยกออกเป็นสมมติฐานย่อยดังนี้

สมมติฐานที่ 2.1 ทศนคติของชุมชนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ พบว่า

ทศนคติ ไม่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2.2 ทศนคติมีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการตัดสินใจ พบว่า

ทศนคติด้านการตัดสินใจไม่มีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการเรียนรู้ ประสบการณ์ ความรู้สึก การยอมรับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2.3 ทศนคติ มีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการปฏิบัติการ พบว่า

ทศนคติด้านการปฏิบัติการ ไม่มีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการเรียนรู้ ประสบการณ์ ความรู้สึก การยอมรับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2.4 ทศนคติ มีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการแบ่งผลประโยชน์ พบว่า

ทศนคติด้านการแบ่งผลประโยชน์ ไม่มีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการเรียนรู้ ประสบการณ์ ความรู้สึก การยอมรับอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2.5 ทศนคติ มีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการติดตามและประเมินผล พบว่า

ทศนคติด้านการเรียนรู้ ด้านความรู้สึก ด้านการยอมรับ ไม่มีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการติดตามและประเมินผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ทศนคติด้านประสบการณ์มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมากในมิติศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 3 แรงจูงใจมีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

สมมติฐานข้อที่ 3.1 แรงจูงใจมีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญโดยรวม พบว่า

แรงจูงใจมีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญโดยรวมมีความสัมพันธ์ระดับค่อนข้างต่ำมาก และมีทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 3.2 แรงจูงใจมีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการตัดสินใจ พบว่า

แรงจูงใจมีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการตัดสินใจโดยมีความสัมพันธ์ระดับค่อนข้างต่ำมาก และมีทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 3.3 แรงจูงใจมีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการปฏิบัติการ พบว่า

แรงจูงใจมีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการปฏิบัติการ โดยมีความสัมพันธ์ระดับค่อนข้างต่ำมาก และมีทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 3.4 แรงจูงใจมีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการแบ่งผลประโยชน์ พบว่า

แรงจูงใจมีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการแบ่งผลประโยชน์ โดยมีความสัมพันธ์ระดับค่อนข้างต่ำมาก และมีทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 3.5 แรงจูงใจมีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการติดตามและประเมินผล พบว่า

แรงจูงใจมีความสัมพันธ์กันกับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการติดตาม และประเมินผลโดยมีความสัมพันธ์ระดับค่อนข้างต่ำมาก และมีทิศทางเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 4 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเพณีสงกรานต์บ้านมอญที่ต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเพณีสงกรานต์บ้านมอญที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการตัดสินใจแตกต่างกัน พบว่า

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเพณีสงกรานต์บ้านมอญที่ต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการตัดสินใจไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 4.2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเพณีสงกรานต์บ้านมอญที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการปฏิบัติการแตกต่างกัน พบว่า

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเพณีสงกรานต์บ้านมอญที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการปฏิบัติการไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 4.3 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเพณีสงกรานต์บ้านมอญที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการแบ่งผลประโยชน์ พบว่า

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเพณีสงกรานต์บ้านมอญที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการแบ่งผลประโยชน์ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 4.4 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเพณีสงกรานต์บ้านมอญที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการติดตามและประเมินผล พบว่า

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเพณีสงกรานต์บ้านมอญที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการติดตามและประเมินผลไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

เพศ คนในชุมชนที่มีเพศแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการแบ่งผลประโยชน์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่าสอดคล้องกันสมมติฐานที่ตั้งไว้เนื่องจากกิจกรรมที่จัดขึ้นส่วนใหญ่แล้วล้วนต้องอาศัยแรงงานของเพศชายเข้ามาช่วยเหลือเพื่อให้งานประเพณีสำเร็จลุล่วงไปได้โดยดี และสาเหตุที่เพศหญิงออกมามีส่วนร่วมน้อยกว่าเพศชายเพราะในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญมักจัดในช่วงเวลาประมาณบ่ายโมงเป็นช่วงเวลาที่สภาพอากาศร้อนทำให้ผู้หญิงส่วนใหญ่ตัดสินใจอยู่บ้าน พบว่า ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ กุลจิรา เสาวลักษณ์จินดา (2555) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยว กรณีศึกษา อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรีผลการศึกษาพบว่า ประชาชนในพื้นที่อำเภออินทร์บุรีมีเพศที่ต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อายุ คนในชุมชนมีอายุแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่าสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้เนื่องจากคนในชุมชนมีอายุ 25-34 ปี 35-44 ปี และ 55 ปี ขึ้นไป มีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ น้อยกว่าผู้ที่มีอายุ 45-54 ปี เนื่องจาก ช่วงวัย 45-54 ปี นั้นเป็นช่วงวัยที่มีวุฒิภาวะ มีประสบการณ์ และเริ่มรู้จักของคนในชุมชนกันมากขึ้น มีคุณสมบัติมากพอที่จะเป็นผู้นำในการดำเนิน

กิจกรรม และสามารถถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้ต่างๆให้กับคนรุ่นหลังได้ อีกทั้งยังมีผลกำลังเหลือมากกว่าผู้ที่มีอายุ 55 ปีขึ้นไป เนื่องจากผู้ที่มีอายุ 55 ปีขึ้นไปอาจไม่สะดวกในการเดินทางออกมาเข้าร่วมประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ กลุ่มคนวัย 45-54 ปีจึงเป็นกลุ่มที่มีส่วนร่วมมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กุลจิรา เสาวลักษณ์จินดา (2555) ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยว กรณีศึกษา อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ผลการศึกษาพบว่า อายุที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวที่แตกต่างกันเนื่องจากในวัยที่แตกต่างกันมีประสบการณ์การรับรู้ และแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวของชุมชนให้ดีกว่าเดิมมากกว่าช่วงอายุอื่น ๆ

รายได้ คนในชุมชนมีรายได้ที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ แตกต่างกันแบบมีส่วนร่วมมาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่าไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กุลจิรา เสาวลักษณ์จินดา (2555) ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยว กรณีศึกษา อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ผลการศึกษาพบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของประชาชนในพื้นที่อำเภออินทร์บุรีที่แตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน

อาชีพ คนในชุมชนที่มีอาชีพที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่าสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้อาชีพนักเรียน / นักศึกษา และ ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ และพนักงานบริษัทมีส่วนร่วมในด้านการแบ่งผลประโยชน์น้อยกว่าผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย เนื่องจาก ช่วงเทศกาลสงกรานต์จะมีนักท่องเที่ยวเดินทางมาเข้าร่วมจำนวนมากทำให้เกิดการใช้จ่ายมาก เป็นโอกาสของพ่อค้าแม่ค้า หรือผู้ที่ประกอบธุรกิจในพื้นที่ใกล้เคียงได้เข้ามาขายสินค้าของตน และข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ มีส่วนร่วมในด้านการแบ่งผลประโยชน์น้อยกว่าพนักงานบริษัท เนื่องจากในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญนั้นจะมีบริษัทเอกชนต่างๆให้การสนับสนุนการจัดงานรวมถึงการจัดพนักงานเพื่อเข้าร่วมในงานประเพณีสงกรานต์ด้วยทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์แปลกใหม่ที่เกิดขึ้นจากการเข้าร่วมงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ รวมถึงกลุ่มคนในชุมชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทมากกว่าพนักงานราชการ และพนักงานรัฐวิสาหกิจ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กุลจิรา เสาวลักษณ์จินดา (2555) ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยว กรณีศึกษา อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ผลการศึกษาพบว่า อาชีพที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมการจัดการแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน

การศึกษา คนในชุมชนมีการศึกษาแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่าสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

คนในชุมชนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีส่วนร่วมในการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการแบ่งผลประโยชน์ มากกว่าผู้ที่มีการศึกษาปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี รวมถึงคนในชุมชนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีส่วนร่วมในการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการแบ่งผลประโยชน์ มากกว่าผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี เนื่องจากการเข้าร่วมงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญในพื้นที่แต่ละตำบลนั้นจะมีโรงเรียนหรือวัดเป็นสถานที่หลักในการรวมตัวเพื่อเดินทางมาเข้าร่วมงาน โดยแต่ละโรงเรียนก็จะมีการจัดเตรียมเด็กนักเรียนในการเข้าร่วมงานประเพณีสงกรานต์เพื่อเป็นการปลูกฝังให้คนรุ่นหลังรู้จักสามัคคี ชิมช้บการอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมตั้งแต่ยังเด็ก และคนในชุมชนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีส่วนร่วมในการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการติดตามและประเมินผล มากกว่าผู้ที่มีการศึกษาปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี เนื่องจากนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นกลุ่มคนรุ่นหลังที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ใหญ่ให้เข้าร่วมงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญเพื่อปลูกฝังให้กลุ่มคนรุ่นหลังอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ และในทุกครั้งหลังจากงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญจบลง กลุ่มนักเรียนเหล่านี้จะได้มีส่วนร่วมในการประเมินผล และแสดงความคิดเห็นเพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุง ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมหมาย เรืองรัมย์ (2551) ศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสวายจิก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ผลการศึกษาพบว่า การศึกษาที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลสวายจิกไม่แตกต่างกัน เนื่องจากคนในชุมชนที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความเป็นอยู่ที่เป็นในลักษณะเดียวกันสามารถให้ความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมได้อย่างเท่าเทียมกัน

ทัศนคติด้านประสพการณ์มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการติดตามและประเมินผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่า สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้เนื่องจาก คนในชุมชนให้ความสำคัญกับผู้เข้าร่วมในงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญเพราะว่ากลุ่มคนเหล่านี้จะเป็นกลุ่มคนที่ได้รับประสบการณ์โดยตรงด้วยตนเอง เมื่อกลุ่มคนเหล่านี้ได้เข้าร่วมงานแล้วได้รับความรู้ ได้แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมแปลกใหม่ ทำให้เกิดความสนใจที่จะแสวงหาความรู้ใหม่ๆหรือประสบการณ์ใหม่ๆ ทำให้เขาอยากที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการออกความคิดเห็นเพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนา และยังสนใจที่จะติดตามผลตอบรับที่ได้จากการจัดงาน รวมไปถึงการประเมินผลที่เกิดขึ้นหลังการจัดงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุทุมพร เรืองฤทธิ์ (2560) ศึกษาเรื่อง ทัศนคติและการมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยว ตลาดน้ำคลองลัดมะยม เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ทัศนคติของคนในชุมชนที่มีต่อการจัดการท่องเที่ยวตลาดน้ำคลองลัดมะยม ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนที่มีต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยว

ตลาดน้ำคลองลัดมะยมนั้นพบว่า ด้านการการร่วมติดตามและประเมินผล มีความสำคัญอยู่ในระดับมาก เนื่องจากคนในชุมชนได้รับผลประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรร่วมกันในบริเวณนั้น ๆ จึงทำให้ชาวบ้านในพื้นที่ ตลาดน้ำคลองลัดมะยมให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วมของชุมชนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากคนในชุมชนมองว่า การจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญเป็นหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐและกลุ่มผู้จัดงาน เพราะในทุกปีจะมีตัวแทนของคนในชุมชนเข้าร่วมการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญเป็นประจำ ซึ่งชาวบ้านในชุมชนจะเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดงานหรือไม่เข้าร่วมก็ได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ คมลักษณ์ สงทิพย์ (2557) ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ กรณีศึกษาตลาดน้ำวัดตะเคียน อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี พบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ตลาดน้ำวัดตะเคียน ภาพรวมการมีส่วนร่วมของประชาชนอยู่ในระดับปานกลาง

แรงจูงใจมีความสัมพันธ์กับการท่องเที่ยวชุมชนแบบมีส่วนร่วมดังนี้ 1) ด้านการตัดสินใจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากคนในชุมชนมองว่าการตัดสินใจมีส่วนทำให้คนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมประเพณีสงกรานต์บ้านมอญมากขึ้น หากเปิดโอกาสให้คนในชุมชนได้มีส่วนร่วมในการออกความคิดเห็น ได้เป็นส่วนหนึ่งของการวางแผน และได้รับมอบหมายงานจะทำให้เขารู้สึกภาคภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ 2) ด้านการปฏิบัติการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากคนในชุมชนมีความรู้สึกรู้ว่าการมีส่วนร่วมหรือการที่จะเข้าร่วมงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญนั้นส่วนหนึ่งได้รับอิทธิพลมาจากบุคคลรอบข้าง ยกตัวอย่างเช่น ผู้นำชุมชน ครอบครัว หรือ บุคคลที่มีความใกล้ชิด เป็นการกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจจากภายในของบุคคลนั้นๆ ส่งผลให้บุคคลเกิดความสนใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม ความรู้สึกอยากที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานนั้นส่วนหนึ่งเกิดจากการที่คนในชุมชนเห็นถึงความสำคัญของประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ โดยคนในชุมชนมองว่าการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญนั้นเป็นการจัดเพื่ออนุรักษ์ และสืบสานประเพณีนี้จากคนรุ่นต่อไป 3) ด้านการแบ่งผลประโยชน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจาก คนในชุมชนมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยกับการที่จัดกิจกรรมประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ เนื่องด้วยเมื่อมีกิจกรรมเกิดขึ้นก็จะมีชาวบ้านในชุมชนหรือพื้นที่ใกล้เคียงรวมถึงนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเข้าร่วมประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ทำให้เกิดการใช้จ่ายภายในชุมชน ส่งผลให้คนในชุมชนมีรายได้และมีคุณภาพชีวิตที่ดี 4) ด้านการติดตามและประเมินผล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คนในชุมชนที่เคยมีส่วนร่วมกับการจัดประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ และได้รับประสบการณ์ที่ดี เช่น ได้รับความสะดวกสบาย ความปลอดภัย และทำให้เกิดความสามัคคี การร่วมมือร่วมใจ การช่วยเหลือซึ่งกัน

และกันของชาวมอญทำให้ได้รับประสบการณ์ที่แปลกใหม่เกิดความชื่นชมรวมถึงการจัดประเพณีสงกรานต์บ้านมอญมีรูปแบบที่แตกต่างจากพื้นที่อื่นๆ ด้วยเหตุผลดังกล่าวที่คนในชุมชนเห็นความสำคัญของการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ จึงทำให้คนในชุมชนให้ความสนใจในการแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการนำมาปรับปรุงพัฒนารูปแบบการจัดประเพณีสงกรานต์บ้านมอญให้มีความพร้อมและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ซึ่งไม่สอดคล้องกันกับงานวิจัยของ ธีระ เหลืองนทีเทพ และ สุทธินันท์ พรหมสุวรรณ (ม.ป.ป.) ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและแรงจูงใจภายในและภายนอกที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพการทำงานของบุคลากร: กรณีศึกษาโรงเรียนพาณิชยการ: เป็นการศึกษา ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน และศึกษาปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

ความรู้ความเข้าใจของคนในชุมชนอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 54.30 เนื่องจากประวัติความเป็นมา หรือรูปแบบการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญสามารถส่งต่อถึงคนรุ่นหลังได้ โดยผ่านการบอกเล่าจากผู้ใหญ่ เพื่อเป็นการปลูกฝังให้คนรุ่นหลังได้อนุรักษ์และสืบสานงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญต่อไป ซึ่งไม่สอดคล้องกันกับงานวิจัยของ ธนัช พิพัฒน์ปราการ (2552) ศึกษาเรื่อง ความรู้ ความเข้าใจ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของคณะกรรมการชุมชน ในเทศบาล ตำบล บางเสาธง อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาชุมชนของคณะกรรมการชุมชนโดยรวมมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งดึงดูดใจมีความพร้อมในการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ และด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว ก็มีความพร้อมในการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ เนื่องจากประเพณีสงกรานต์บ้านมอญเป็นประเพณีที่สำคัญประจำจังหวัด มีช่วงระยะเวลาในการจัดที่แตกต่างจากประเพณีสงกรานต์ของไทย ซึ่งจะเห็นได้ว่าประเพณีสงกรานต์บ้านมอญนั้นไม่ได้จัดเพียงการเล่นสาดน้ำที่จัดขึ้นช้ากว่าวันสงกรานต์ปกติ แต่จะเห็นได้ว่าจะมีกิจกรรมประเพณีอื่น ๆ ที่จัดขึ้นตั้งแต่วันที่ 13 เมษายนของทุกปี ยาวไปจนถึงวันที่ 22 เมษายน เป็นการสร้างความสามัคคีของคนในชุมชนในการมีส่วนร่วมกันจัดงานประเพณีต่าง ๆ รวมถึงยังได้ช่วยกันอนุรักษ์ประเพณีของชนชาติมอญด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวมีความพร้อมในการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมของชุมชนเนื่องจาก หน่วยงานภาครัฐและเอกชนมีการจัดเตรียมความพร้อมด้านการขนส่งคมนาคม ไว้รองรับนักท่องเที่ยว รวมถึงจัดเตรียมแผนการเดินทางในช่วงที่จัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ และนักท่องเที่ยวสามารถเดินทางมาท่องเที่ยวในงานได้หลากหลายช่องทาง เช่น รถไฟฟ้า รถยนต์ส่วนบุคคล รถบริการสาธารณะ แพข้ามฟาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มาศศุภา นิมนบุญจาช (2558) ศึกษาเรื่ององค์ประกอบทางการท่องเที่ยวและการมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีผลต่อความยั่งยืนทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเขาสันหนอกวัว (อุทยานแห่งชาติ) ที่ศึกษาระดับ

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ พบว่า ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบการท่องเที่ยวโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด หมายความว่า อุทยานแห่งชาติเขาสันหนอกว้า มีความพร้อมในด้านของสิ่งดึงดูดใจที่ทำให้นักท่องเที่ยวให้ความสนใจเดินทางมาท่องเที่ยว

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวด้านกิจกรรมต่าง ๆ มีความพร้อมในการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมของชุมชนเนื่องจาก งานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญนั้นมีกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมของประเพณีสงกรานต์บ้านมอญนั้นมีหลากหลาย เริ่มตั้งแต่การเข้าร่วมขบวนแห่ธง ธงตะขาบ กิจกรรมการละเล่นสะบ้าบ่อนใน และสะบ้าบ่อน กิจกรรมเดินขบวนแห่นางสงกรานต์ แห่ขบวนรถบุพชาติ กิจกรรมประกวดนางสงกรานต์และหนุ่มลอยชาย เป็นกิจกรรมที่ถูกจัดขึ้นในช่วงวันสงกรานต์ยาวไปจนถึงวันสุดท้ายของการจัดงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มาศศุภา นิมบุญจาช (2558) ศึกษาเรื่ององค์ประกอบทางการท่องเที่ยวและการมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีผลต่อความยั่งยืนทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเขาสันหนอกว้า (อุทยานแห่งชาติ) ที่ศึกษาระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ พบว่า ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบการท่องเที่ยวโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด หมายความว่า อุทยานแห่งชาติเขาสันหนอกว้า มีความพร้อมในด้านของกิจกรรมต่างๆ ซึ่งมีกิจกรรมเพียงพอ และสามารถรองรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวได้

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวด้านที่พักไม่มีความพร้อมในการท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมของชุมชนเนื่องจาก กิจกรรมประเพณีสงกรานต์บ้านมอญนั้นจัดขึ้นที่อำเภอพระประแดงจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งตั้งอยู่ใกล้กับกรุงเทพมหานคร และนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่มาท่องเที่ยวนั้นมาจากกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีระยะทางไม่ไกลใช้เวลาเดินทางกลับได้ไม่นานจึงทำให้นักท่องเที่ยวไม่นิยมและในบริเวณพื้นที่จัดงานนั้นเป็นเขตชุมชนมีเพียงที่อยู่อาศัยของชาวบ้านในพื้นที่ ถ้าหากนักท่องเที่ยวที่สนใจจะจองที่พักจะต้องไปจองที่พักที่อยู่นอกบริเวณพื้นที่จัดงาน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ มาศศุภา นิมบุญจาช (2558) ศึกษาเรื่ององค์ประกอบทางการท่องเที่ยวและการมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีผลต่อความยั่งยืนทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเขาสันหนอกว้า (อุทยานแห่งชาติ) ที่ศึกษาระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ พบว่า ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อองค์ประกอบการท่องเที่ยวด้านที่พักโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด หมายความว่า อุทยานแห่งชาติเขาสันหนอกว้า มีความพร้อมในด้านของที่พักที่มีจัดเตรียมไว้เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวสนใจเข้าพักในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ เขาสันหนอกว้า

องค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยวด้านสิ่งอำนวยความสะดวกยังต้องปรับเปลี่ยนสิ่งอำนวยความสะดวก ในบริเวณพื้นที่จัดงานประเพณีสงกรานต์พระประแดงในบางส่วน โดยมีสิ่งที่ยังให้บริการไม่เพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยวคือ ห้องน้ำ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวจะต้องหาใช้บริการห้องน้ำจาก วัด หรือปั๊มน้ำมันสาธารณะ ที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียง แต่ในส่วนของร้านอาหารมีให้บริการ

มากเพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยว รวมทั้งด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ซึ่งไม่สอดคล้องกันกับแนวคิดของ วิดิเนีย มายอร์ (2555) ศึกษาแรงจูงใจการท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบ่อน้ำร้อนรักษะวารินและบ่อน้ำร้อนพรรั้ง จังหวัดระนอง พบว่านักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมาก หมายความว่า บ่อน้ำร้อนรักษะวารินและบ่อน้ำร้อนพรรั้ง มีความพร้อมในด้านของสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆที่จัดเตรียมไว้ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยว จึงได้รับความพึงพอใจในระดับมาก

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง การท่องเที่ยวแบบมีส่วนร่วมในพื้นที่อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ปัจจัยบุคคลประกอบไปด้วย เพศ อายุ อาชีพ และการศึกษาที่แตกต่างกันมีส่วนร่วมในการมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 พบว่าสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ด้านเพศ เนื่องจากเพศชายมีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญมากกว่าผู้หญิง อันเนื่องมาจากการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญนั้นจะจัดงานในช่วงเวลาบ่ายโมง ซึ่งมีสภาพอากาศที่ร้อนมาก หรือในบางกิจกรรมต้องใช้แรงงานชายเป็นหลัก ทำให้เพศหญิงตัดสินใจไม่ออกมาเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ประธานผู้จัดงานควรที่จะส่งเสริม หรือจัดหาอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวก หรือจัดแบ่งงานที่ไม่ต้องใช้แรงงานหนักเพื่อให้เพศหญิงเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดงานเพิ่มมากขึ้น เช่น การจัดเตรียมเต็นท์กันแดด จัดหาสถานที่ที่มีหลังคาบังแดด หรือการแบ่งหน้าที่ให้เหมาะสมเป็นงานที่ไม่ต้องใช้แรงงานหนัก เช่นการจัดตกแต่งสถานที่ ประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ด้านอายุ ผู้ที่มีอายุ 24-34 ปี มีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญน้อยกว่า ผู้ที่มีอายุ 45-54 ปี แสดงว่ากลุ่มคนที่มีอายุ 24-34 ปี ที่เป็นกลุ่มคนรุ่นหลังนั้นยังไม่ให้ความสนใจเข้าร่วมงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ประธานผู้จัดงานควรที่จะจัดหากิจกรรมที่เหมาะสมกับกลุ่มคนรุ่นหลัง เช่นการจัดประกวดการออกแบบงานโฆษณา หรือการตั้งเวทีเปิดโอกาสให้คนรุ่นหลังเข้ามาแสดงความสามารถ ด้านอาชีพ นักเรียน / นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการแบ่งผลประโยชน์น้อยกว่า ผู้ที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวหรือค้าขาย ประธานผู้จัดงานควรที่จะให้ความสำคัญกับกลุ่มนักเรียน/นักศึกษา เนื่องจากกลุ่มคนเหล่านี้เป็นกลุ่มคนรุ่นหลังที่จะเป็นผู้สืบสานงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญสืบต่อไป โดยให้กลุ่มเหล่านี้ร่วมปฏิบัติงานจัดสรรคหน้าที่ที่เหมาะสม ทำให้กลุ่มคนเหล่านี้รู้สึกถึงประสบการณ์ที่แปลกใหม่จากการเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ด้านการศึกษานั้นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีส่วนร่วมในการ

จัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญด้านการติดตามประเมินผล และการแบ่งผลประโยชน์มากกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และผู้ที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ประธานผู้จัดงานควรที่จะวิธีการเชิญชวนกลุ่มผู้ที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรีเข้ามามีบทบาทในการประเมินผลการจัดงาน รวมถึงการเสนอแนะหรือออกความคิดเห็น ทำให้เขามองเห็นประโยชน์ที่เกิดขึ้นในชุมชนจากการที่มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวมากขึ้น อาจเป็นการเชิญเข้าร่วมจัดงานสัมมนาเกี่ยวกับการอนุรักษ์งานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ

2. คนในชุมชนให้ความสำคัญด้านทัศนคติกับการติดตามและประเมินผล ในส่วนของประสบการณ์ ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าข้อเสนอแนะจากผู้ที่เคยมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญนั้นมีความสำคัญ เนื่องจากบุคคลเหล่านี้ได้เข้าไปสัมผัสและเห็นถึงปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาด้วยตนเอง ในมุมที่กลุ่มประธานผู้จัดงานไม่ได้พบเจอ ซึ่งการรับข้อเสนอแนะของบุคคลเหล่านี้มาปรับปรุงแก้ไขย่อมเป็นผลดีในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญในครั้งต่อไป ซึ่งประธานผู้จัดงานควรให้ความสำคัญให้ผู้ที่มีประสบการณ์ได้มีส่วนร่วมในการติดตามผลที่ตนเองได้เสนอเพื่อให้คนในชุมชนเห็นถึงความตั้งใจที่จะพัฒนางานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ทำให้คนในชุมชนเกิดทัศนคติที่ดีกับประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ

3. ประธานผู้จัดงานควรให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ สืบสานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ โดยการเปิดโอกาสให้คนในชุมชนเข้ามาเสนอความคิดเห็นและวางแผนก่อนการจัดงาน เนื่องจากคนในชุมชนมีความต้องการที่จะอนุรักษ์ และสืบสานงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญอยู่แล้ว ซึ่งการเปิดรับฟังความคิดเห็นจะทำให้คนในชุมชนได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งประธานผู้จัดงานสามารถนำความคิดเห็นที่ได้มาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ และมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทำให้คนในชุมชนรู้สึกถึงความสำคัญในการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดงาน

4. ประธานผู้จัดงานควรให้ความสำคัญกับคนในชุมชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ และผู้ที่มีความสนใจที่จะอนุรักษ์วัฒนธรรม สืบสานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ โดยการจัดตั้งกลุ่มจิตอาสาจากคนในชุมชน และทำให้กลุ่มคนเหล่านี้เห็นถึงความสำคัญของการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญที่เป็นการจัดขึ้นเพื่ออนุรักษ์ และสืบสานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ เมื่อคนเหล่านี้เห็นถึงความสำคัญของการจัดงานทำให้เกิดการชักชวนญาติ หรือคนรู้จักเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญเพิ่มมากขึ้น

5. ประธานผู้จัดงานควรส่งเสริมสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆภายในงาน เช่น ห้องน้ำ สาธารณะเคลื่อนที่ สถานที่จอดรถ และอำนวยความสะดวกด้านการจราจร เพื่อให้เพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยว รวมถึงคนในชุมชนที่เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ เมื่อกลุ่ม

คนเหล่านั้นได้รับความสะดวกสบายในการเข้าร่วมงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ก็จะส่งผลให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น และเกิดการใช้จ่ายในชุมชนเพิ่มมากขึ้น ทำให้คนในชุมชนเห็นถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ และให้ความสนใจเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาครั้งต่อไปจะทำการศึกษาด้านการให้ความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐที่มีต่อการจัดกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวของแต่ละพื้นที่
2. ควบคู่ศึกษาความตระหนักถึงการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น ในพื้นที่อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ไกรฤกษ์ ปิ่นแก้ว. (2556). แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม. สืบค้นเมื่อ 30 มิถุนายน 2560, จาก <http://tourism-dan1.blogspot.com/>
- กรองกาญจน์ ทองสุข. (2554). แรงจูงใจในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อความจงรักภักดีของบุคลากรในวิทยาลัยการอาชีพร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (บริหารธุรกิจ). ปทุมธานี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. ถ่ายเอกสาร.
- กฤษณา ศักดิ์ศรี. (2530). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: นิยมวิทยา.
- กอบกาญจน์ เหวียนทอง. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวตลาดน้ำอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (บริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม. ถ่ายเอกสาร.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2560). สถิติสำหรับงานวิจัย. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬา.
- กุลจิรา เสาวลักษณ์จินดา. (2555). การมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการจัดการแหล่งท่องเที่ยวกรณีศึกษา อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (บริหารธุรกิจ). ปทุมธานี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. ถ่ายเอกสาร.
- แก้วตา ฮวดใหม่. (2553). ความคาดหวัง การรับรู้จริงและแนวโน้มการใช้บริการซ้ำของลูกค้าที่ใช้บริการเงินฝากกับธนาคารเกียรตินาคิน จำกัด(มหาชน) สาขาอโศก . สารนิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- คมลักษณ์ สงทิพย์. (2557). การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของประชาชนกรณีศึกษา ตลาดน้ำวัดตะเคียน อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ ศป.ม. (การจัดการการท่องเที่ยว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. ถ่ายเอกสาร.
- คุณภรณ์ ชื่นวิเศษ. (2557). การจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในอำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (บริหารธุรกิจ). สุราษฎร์ธานี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี. ถ่ายเอกสาร.
- จนพรรษา ช่วยแก้ว. (2553). ความรู้ความเข้าใจต่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ขององค์การบริหารส่วนตำบลตากตก อำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก. วิทยานิพนธ์ สส.ม. (สงเคราะห์ศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

- จุฑาธิปต์ จันทร์เอียด. (2552). การวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนแบบบูรณาการ ในจังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว). พิษณุโลก: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- จุฑารัตน์ ใจดี. (2558). ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ การรับรู้ความเสี่ยงและพฤติกรรมการซื้อผลิตภัณฑ์เพื่อผิวขาวประเภททาผิวของผู้บริโภคเพศหญิง. วิทยานิพนธ์ นศ.ม. (การสื่อสารการตลาด). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- จุลภพ ศรีวัลย์. (2556). แรงจูงใจของข้าราชการกรมฝ่ายเสนาธิการกองทัพบก ในการเข้าร่วมโครงการตามมาตรการปรับปรุงอัตราค่าจ้างของส่วนราชการ (โครงการเกษียณอายุราชการก่อนกำหนด) ประจำปีงบประมาณ 2555. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการทรัพยากรมนุษย์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม. ถ่ายเอกสาร.
- เจษฎารัตน์ กล่ำศรี; และวรินทรา ศิริสุทธิกุล. (2557). ความพึงพอใจและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศหาดดีที่หัวหิน. วารสารบริหารธุรกิจศรีนครินทรวิโรฒ. (5)2: 114-131.
- ฉัตรชัย ปันชาติ. (2545). เจตคติต่อการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การจัดการทั่วไป). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ชินรัตน์ สมสืบ. (2539). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชนบท. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชนัญ วงษ์วิภาค. (2545). วัฒนธรรมการท่องเที่ยวของคนไทย พ.ศ. 2394-2544. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ประวัติศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ชัชฎา แก้วเปีย. (2552). ทักษะของบุคลากรสำนักงานประกันสังคมที่ได้รับทุนศึกษาเพิ่มเติมต่อการนำความรู้มาปรับใช้ในการปฏิบัติงาน. วิทยานิพนธ์ สส.ม. (สังคมศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ชาญวิทย์ โพธิ์เจริญ. (2550). การมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลบ้านด่านนาขาม อำเภอเมืองจังหวัด อุตรดิตถ์. วิทยานิพนธ์ รศ.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์). อุตรดิตถ์: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์. ถ่ายเอกสาร.
- ชิตพร ประดิษฐ์รอด. (2557). ปัจจัยองค์ประกอบของแหล่งท่องเที่ยว และปัจจัยจูงใจในการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกท่องเที่ยวบริเวณทลของหน่วยงานในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (บริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. ถ่ายเอกสาร.

- ชิตหทัย ภัทรธยานนท์. (2542). *ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติของบุคลากรในมหาวิทยาลัยมหิดล ณ ศาลายา เกี่ยวกับการประหยัดพลังงานไฟฟ้า*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สิ่งแวดล้อมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- ชินรัตน์ สมสืบ. (2539). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชนบท*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชูเกียรติ ภัยลี. (2536). *การศึกษาเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมระหว่างเขตพื้นที่ที่มีการปฏิบัติงานกับเขตพื้นที่ที่ไม่มีการปฏิบัติงานของตำรวจชุมชนและมวลชนสัมพันธ์ในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (พัฒนาชุมชน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- ดารณี พานทอง. (2542). *ทฤษฎีจูงใจ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ดารา ทีปะปาล. (2542). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.
- ธีระ เหลืองนทีเทพ; และสุทธินันท์ พรหมสุวรรณ. (ม.ป.ป.) *การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลและแรงจูงใจภายในและภายนอกที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพการทำงานของบุคลากร กรณีศึกษาโรงเรียนพาณิชย์การ*. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (บริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. ถ่ายเอกสาร.
- ธณัช พิพัฒน์ปรากการ. (2552). *ความรู้ ความเข้าใจ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของคณะกรรมการชุมชน ในเทศบาล ตำบลบางเสาธง อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ*. วิทยานิพนธ์ ศป. ม. (สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี. ถ่ายเอกสาร.
- นฤทธิ วงษ์มณฑา. (2554). *ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีต่อความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสายการบินภายในประเทศของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิคม จารุมณี. (2535). *การท่องเที่ยวและการจัดอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว*. กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- นรากร งามขसार. (2556). *ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการทำงานกับความผูกพันในองค์กรของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาสายวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา*. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (บริหารธุรกิจ). นครราชสีมา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. ถ่ายเอกสาร.
- นรินทร์ สังข์รักษา. (2555). *แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในอุตรดิตถ์ จังหวัดราชบุรี*. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. 11: 25-31.

- นิวัฒน์ อมาตยกุล. (2549). *ปัจจัยทางสังคมผลกระทบและการมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ชุมชนเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา). ฉะเชิงเทรา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์. ถ่ายเอกสาร.
- นวลศิริ เปาโรหิตย์. (2545). *ก่อนจะถึงวันนั้น*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บวรวิษฎ์ คนงาม. (2557). *ปัจจัยทางการตลาดและการเปิดรับสื่อที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้อคอนโดมิเนียมของบริษัท แอล.พี.เอ็น. ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน)*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสื่อสารการตลาด). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. ถ่ายเอกสาร.
- เบญจวรรณ เหมือนสุวรรณ. (2547). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเล่นเปียโนให้ได้เกณฑ์มาตรฐานชั้นสูงของผู้เรียนเปียโนในสถาบันดนตรีเอกชน กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประพัทธ์ ไชยนอก. (2554). *แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กรณีศึกษาบ้านด่านซ้าย อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ยุทธศาสตร์การพัฒนา). เลย: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย. ถ่ายเอกสาร.
- ประเพณีไทยดอทคอม. (2551). *ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ สงกรานต์พระประแดง*. สืบค้นเมื่อ 17 มิถุนายน 2560, จาก <http://www.prapayneethai.com>
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520). *ทัศนคติ: การเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ; และสวีน สุวรรณ. (2536). *พฤติกรรมศาสตร์ พฤติกรรมสุขภาพและสุขศึกษา*. กรุงเทพฯ: คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ปวิตรา ลาภละมูล. (2557). *ความเครียดภายในองค์กรที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัท ไอ.เทค.คอมมูนิเคชั่น จำกัด*. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปิยพร ทาวีกุล. (2544). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน: กรณีศึกษา บ้านไหล่หิน ตำบลไหล่หิน อำเภอเกาะคา จังหวัดลำปาง*. วิทยานิพนธ์ รศ.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.

พงศ์ศานต์ พิทักษ์มหาเกตุ. (2538). *ชาวบ้านกับช่องทางประกอบธุรกิจท่องเที่ยว: แนวคิดในการจัดตั้ง สหกรณ์บริการนำเที่ยวชมธรรมชาติแนวอนุรักษ์กาญจนบุรี จำกัด*. กรุงเทพฯ: ปกเกล้า.

พงษ์พิพัฒน์ ปานงาม. (2552). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการมีส่วนร่วมจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลของประชาชน ในตำบลหนองละลอก อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง*. ภาคนิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาลังคม). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

พรทิพย์ กิจเจริญไพศาล. (2553). *การศึกษาทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชนชาวมอญ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดปทุมธานี*. ปริญญานิพนธ์ วท.ม. (การวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

พระมหาสุนทร ปุญญา. (2558). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลบางขุน อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี*. วิทยานิพนธ์ รศ.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม. ถ่ายเอกสาร.

พิเชษฐ ไพบูลย์ศิริ. (2544). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ: ศึกษาเฉพาะกรณี ชุมชนเกาะเกร็ด อำเภopakเกร็ด จังหวัดนนทบุรี*. ภาคนิพนธ์ ศป.ม. (พัฒนาลังคม). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

พิมพ์ใจ สายวิภู. (2541). *ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติต่อความปลอดภัยในการทำงานของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 4*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (จิตวิทยาอุตสาหกรรม). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

เพ็ญแข แสงแก้ว. (2540). *การวิจัยทางสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เพ็ญกานต์ นามวงศ์. (2552). *การศึกษาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมชุมชนไหลหิน อำเภอกะลา จังหวัดลำปาง*. วิทยานิพนธ์ ศป.ม. (การจัดการนันทนาการและการท่องเที่ยว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

มณฑกาญจน์ วิจิตรสกุล. (2552). *ทัศนคติด้านผลิตภัณฑ์ ความพึงพอใจ และแนวโน้ม พฤติกรรมการบริโภคนมเบรียของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- มาศศุภา นิมมัญญาช. (2558). *องค์ประกอบทางการท่องเที่ยวและการมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีผลต่อความยั่งยืนทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเขาสันหนอกว้าว (อุทยานแห่งชาติเขาแหลม).* วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการท่องเที่ยว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- ยงยุทธ เกษสาคร. (2544). *ภาวะผู้นำและการจูงใจ.* พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: เอสเค บุคเนส.
- รลิกา อังกูร. (2549). การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น. *วารสารสุโขทัยธรรมมาธิราช*, 19(1): 79-88.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542.* กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.
- วิดิเนีย มายอร์. (2554). *การศึกษาแรงจูงใจการท่องเที่ยวและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวบ่อน้ำร้อนรักษะวารินและบ่อน้ำร้อนพริก จังหวัดระนอง.* วิทยานิพนธ์ ศป.ม. (การจัดการท่องเที่ยว). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. ถ่ายเอกสาร.
- วงศ์กร ภูทอง; และอลงกต ศรีเสน. (ม.ป.ป.). *รายการสื่อสารสนเทศ.* กรุงเทพฯ: เดอะบุ๊กส์.
- วรชาติ แก้วก่า. (2552). การมีส่วนร่วมการพัฒนาชุมชนของคณะกรรมการชุมชน ในเขตเทศบาลตำบลพรณานิคม อำเภอพรณานิคม. *วารสารบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*. 25(6): 97-106.
- วรัญญา ภัทรสุข. (2554). *ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์.* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วันสาด ศรีสุวรรณ. (2553). *รูปแบบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนลุ่มน้ำตาปี.* วิทยานิพนธ์ วศ.ม. (วัฒนธรรมศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- วิจารณ์ พานิช. (2548). *การจัดการความรู้กับการบริหารราชการไทย.* กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อสังคม.
- ศมา ณ ระนอง. (2545). *การจัดการด้านการท่องเที่ยวโดยชุมชนท้องถิ่น ศึกษาเฉพาะกรณี: ชุมชน คีรีวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช.* วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การพัฒนา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ศักดิ์ สุนทรเสถียร. (2531). *เจตคติ.* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์รุ่งวัฒนา.

- ศักดิ์สกุล ศุภกฤตอนันต์. (2549). *ทัศนคติต่อการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยหลังเกิดสึนามิใน 6 จังหวัดชายทะเลอันดามัน*. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (บริหารธุรกิจ). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ศุภกนิษฐ์ พลไพรินทร์. (2540). *เทคนิคการประมวลผล*. กรุงเทพฯ: แพรวพิทยา.
- ศุภร เสรีรัตน์. (2545). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ: เอ.อาร์.บิซิเนส เพรส.
- ศุภราภรณ์ ธรรมชาติ. (2541). *การมีส่วนร่วมของประชาชนท้องถิ่นในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่ง: กรณีศึกษาอำเภอละงู จังหวัดสตูล*. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (บริหารทั่วไป). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สมชาติ ชูอัน. (2552). *การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการวางแผน*. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สมพงษ์ เกษมสิน. (2521). *การบริหาร*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สมพร สุทัศน์ย์. (2542). *จิตวิทยาการปกครอง*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมยศ นาวิการ. (2540). *การบริหารและพฤติกรรมองค์การ เรื่องการจูงใจ: จากแนวความคิดไปสู่การประยุกต์ใช้*. กรุงเทพฯ: บรรณกิจ.
- สมศักดิ์ ศรีสันติสุข. (2542). *ปัญหาการพัฒนาชนบทไทย*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ลักษณะ.
- สมหมาย กิตยากุล. (2542). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์พื้นที่ลุ่มน้ำแม่สรวย จังหวัดเชียงราย*. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (บริหารทรัพยากรป่าไม้). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สมหมาย เรืองรัมย์. (2553). *ความรู้ความเข้าใจ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสวายจิก อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์*. วิทยานิพนธ์ รศ.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์). บุรีรัมย์: บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติร่วมกับการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.). (2559). *การสำรวจพฤติกรรมการเดินทางท่องเที่ยวของชาวไทย*. สืบค้นเมื่อ 1 มกราคม 2561, จาก <http://service.nso.go.th/nso/web/statseries/statseries23.html>
- สุทธิ วรประดิษฐ์. (2555). *การมีส่วนร่วมของชุมชน*. สืบค้นเมื่อ 1 มกราคม 2561, จาก http://trat.nfe.go.th/trat/topic5_old.php?page=5.
- สุนันท์ อังเกิดโชค. (2530). *ความรู้ความเข้าใจและทัศนคติของประชาชน ที่มีต่อบทบาทและความรับผิดชอบ ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร*. *วารสารวิชาการบัณฑิตวิทยาลัยสวนดุสิต*. 5(3): 43-54.

- สุนันทา จันทวราร. (2545). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหาดคูเดื่อ อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ศิลปศาสตร์). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- สุพาตา สิริกุตตา. (2557). การศึกษาการเปิดเผยข้อมูลการบัญชีความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. *วารสารศรีนครินทร์วิโรฒวิจัยและพัฒนา*. 6(12): 138-148.
- สุภัทรา ปิณฑะแพทย์. (2542). *พฤติกรรมมนุษย์และการพัฒนาคน*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- สุรพงษ์ ไสธนะเสถียร. (2533). *การสื่อสารกับสังคม*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนุวัช ควรวิต. (2548). *ความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดโดยตรงตามพระราชบัญญัติเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2545: ศึกษากรณีอำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ*. วิทยานิพนธ์ รศ. ม. (บริหารทั่วไป). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- อัสมา บุญชัยยะ. (2551). *แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ*. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อารีย์ นัยพินิจ; และสิริชญา มณีเนตร. (2551). *การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวหมู่บ้านไพร่โฮมสเตย์ อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา*. วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการ). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- อินทรา มณีคุณ. (2540). *การพัฒนาแบบมีส่วนร่วมของประชาชนในหมู่บ้านจุฬารัตน์พัฒนาจังหวัดนราธิวาส*. วิทยานิพนธ์ รศ.ม. (รัฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- อุทุมพร ไพลิน. (2540). *ความรู้ เจตคติ และการปฏิบัติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของบึงบอระเพ็ด จังหวัดนครสวรรค์*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (สิ่งแวดล้อม). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- อุบลวรรณ สุวรรณภูสิทธิ์. (2553). *แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจังหวัดสุรินทร์*. ศศ.ม. (สิ่งแวดล้อม). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- เอกชัย กิสุขพันธ์. (2538). *การบริหาร: ทักษะและการปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: สุขภาพใจ.
- Daun, A. (2008). *A cultural tourist exchange: how cultural perceptions, attitudes and habits affect the choice of tourist destination*. US: Persson.

- Berelson, B., & Steiner, G.A. (1964). Factual Image of Man. *Journal of Marketing*. 23(3): 235-248.
- Bloom, B.S. (1956). *Methods in personality assessment*. US: Free Press.
- Choi; & Sirikaya. (2006). A srikaya-like light-harvesting antenna based on graphene quantum dots and porphyrin unimolecular micelles. *Chemical Communications*. 52(60), 9394-9397.
- K SME Analysis. (2559). *โรงแรมทัวริซึมรับกระแสท่องเที่ยวโต. สืบค้นเมื่อ 17 มิถุนายน 2560*, จาก <https://www.kasikornbank.com>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถาม

การท่องเที่ยวชุมชนแบบมีส่วนร่วมในพื้นที่อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ

ขอความร่วมมือท่านในการตอบคำถามให้ตรงกับความคิดเห็นหรือตรงกับความเป็นจริงของท่านตอบคำถามอย่างครบถ้วนทุกข้อ ทั้งนี้ไม่มีการระบุชื่อผู้ตอบแบบสอบถาม โดยคำตอบของท่านจะถือเป็นความลับและจะไม่มีผลกระทบใดๆต่อตัวท่าน ซึ่งผลสรุปที่ได้จะนำมาใช้เพื่อประกอบการอธิบายสรุปผลวิจัยในภาพรวมเท่านั้น

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณที่ท่านให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความรู้ความเข้าใจของผู้ตอบแบบสอบถามด้านประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ ที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว

ตอนที่ 1

แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด เพียงข้อเดียว

1. เพศ

☐ ชาย☐ หญิง

2. อายุ

☐ 15 – 24 ปี☐ 25 – 34 ปี☐ 35 – 44 ปี☐ 45 – 54 ปี☐ 55 ปีขึ้นไป

3. รายได้

☐ น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท☐ 10,001 – 20,000 บาท☐ 20,001 – 30,000 บาท☐ 30,001 – 40,000 บาท☐ ตั้งแต่ 40,001 บาทขึ้นไป

4. อาชีพ

☐ นักเรียน / นักศึกษา☐ ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ☐ พนักงานบริษัท☐ ประกอบธุรกิจส่วนตัว / ค้าขาย☐ อื่นๆ.....

5. การศึกษา

☐ มัธยมศึกษาตอนต้น☐ มัธยมศึกษาตอนปลาย☐ปริญญาตรี☐ สูงกว่าปริญญาตรี

ตอนที่ 2

แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องตัวเลขที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ทัศนคติ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
ด้านการเรียนรู้					
1. ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญช่วยให้สังคมมีความสามัคคี					
2. ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญมีบทบาทในการช่วยอนุรักษ์วัฒนธรรมชาวมอญ					
3. ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญช่วยให้ชาวบ้านในพื้นที่มีรายได้และคุณภาพชีวิตที่ดี					
4. การละเล่นพื้นบ้านชาวมอญควรยกเลิก					
ด้านประสบการณ์					
1. ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญควรเป็นการท่องเที่ยวที่เพลิดเพลินเป็นหลักไม่ก่อให้เกิดอะไรมากกว่านี้					
2. ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญมีความซับซ้อนเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ของการจัดงานได้ยาก					
3. ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญเป็นเพียงแคว้นหยุดหรือเทศกาลที่มีวันหยุด หลีกเลี้ยงไม่ได้แม้ต้องเผชิญกับความแออัดของนักท่องเที่ยว					
4. ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญช่วยปลูกฝังจิตสำนึกการอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมได้					

ทัศนคติ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
ด้านความรู้สึก					
1. ท่านรู้สึกว่ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญเป็นเพียงการเล่นน้ำทั่วไป					
2. ท่านรู้สึกว่ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญเป็นประเพณีและวัฒนธรรมที่มีคุณค่าและมีความละเอียดอ่อนในแต่ละขั้นตอน					
3. ท่านรู้สึกภูมิใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของการเข้าร่วมงาน					
4. ท่านรู้สึกว่ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญเป็นประเพณีที่ทำให้เกิดความวุ่นวายให้กับพื้นที่ อำเภอพระประแดง					
5. ท่านรู้สึกมีความสุขกับการเข้าร่วมประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ					
6. การเข้าร่วมประเพณีสงกรานต์บ้านมอญทำให้ท่านได้รับความรู้สึกว่เป็นส่วนหนึ่งของการอนุรักษ์วัฒนธรรม					
ด้านการยอมรับ					
1. ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญเป็นประเพณีที่มีชื่อเสียงมากที่สุดในพื้นที่อำเภอพระประแดง					
2. การจัดประเพณีสงกรานต์บ้านมอญประจำปีเป็นการอนุรักษ์ประเพณีของชาวมอญ					
3.					

แรงจูงใจ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
ภายใน					
1. ท่านมีความชื่นชอบในประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ					
2. ท่านเห็นด้วยในการจัดกิจกรรมสงกรานต์บ้านมอญ					
3. ท่านมีความต้องการที่จะอนุรักษ์ สืบสานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ					
4. ท่านมีประสบการณ์ที่ดีกับประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ					
5. ท่านมีความสุขทุกครั้งที่เข้าร่วมประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ					
ภายนอก					
1. ช่วงระยะเวลาในการจัดงาน					
2. ท่านเกิดความสนใจจากการพบเห็นสื่อโฆษณาของงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ					
3. ญาติ หรือคนรู้จักของท่านมีส่วนร่วมในประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ และชักชวนท่านเข้าร่วม					
4. ท่านได้รับความสะดวกสบายจากการท่องเที่ยวพระเพณีสงกรานต์บ้านมอญ					

การมีส่วนร่วม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
การเสนอความคิด การวางแผน และการตัดสินใจ					
1. ท่านได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ					
2. ท่านได้มีโอกาสเข้าร่วมการประชุมรับหมายงานภายในกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ					
3. ท่านสนใจที่จะเข้าเป็นส่วนหนึ่งในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ					
การปฏิบัติการ					
1. ท่านช่วยเหลือหน่วยงานภาครัฐด้วยการอำนวยความสะดวกและสอดส่องดูแลความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว					
2. ท่านได้มีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์หรือเผยแพร่กำหนดการหรือ วัน เวลา ในการจัดประเพณีสงกรานต์ให้แก่บุคคลภายนอก					
3. ท่านได้มีส่วนร่วมในการจัดเตรียมสถานที่ในการจัดประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ					
การแบ่งผลประโยชน์					
1. การจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญทำให้มีนักท่องเที่ยวจากต่างพื้นที่เข้ามาท่องเที่ยวงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญมากขึ้นทำให้เกิดการใช้จ่ายมากขึ้น					
2. การจัดประเพณีสงกรานต์บ้านมอญทำให้เกิดความสามัคคีในชุมชนมากขึ้น					

การมีส่วนร่วม	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
3. ท่านได้รับประสบการณ์ที่แปลกใหม่จากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาในชุมชนจากการจัดงานประเพณีสงกรานต์ที่บ้านมอญ					
การติดตามและประเมินผล					
1. ท่านให้ความสนใจผลกระทบที่เกิดขึ้นในการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญตลอดทุกปี					
2. ท่านได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการปรับปรุงการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ					
3. ท่านได้มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์และประเมินผลหลังการจัดงานประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ					

ตอนที่ 4

แบบสอบถามความรู้ความเข้าใจของผู้ตอบแบบสอบถามด้านประเพณีสงกรานต์ บ้านมอญ ที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการแหล่งท่องเที่ยว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด เพียงข้อเดียว

1. ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญจัดขึ้นช่วงเวลาใด
 - ☐ 1) ก่อนวันสงกรานต์
 - ☐ 2) ช่วงเวลาเดียวกับสงกรานต์ไทย
 - ☐ 3) หลังสงกรานต์ไทย
2. ข้อใดเป็นการเล่นที่เกี่ยวข้องกับประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ
 - ☐ 1) รำซุมซาย
 - ☐ 2) เล่นสละบ้า
 - ☐ 3) มอญซ่อนผ้า
3. ขนมชนิดใดที่นิยมทำในประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ
 - ☐ 1) กาละแม
 - ☐ 2) กระจ่างสารท
 - ☐ 3) ข้าวต้มมัด
4. สัตว์ที่เป็นสัญลักษณ์ของประเพณีสงกรานต์บ้านมอญคือตัวอะไร
 - ☐ 1) ช้าง – หงส์
 - ☐ 2) หงส์ – ตะขาบ
 - ☐ 3) ตะขาบ – ช้าง
5. ประเพณีสงกรานต์บ้านมอญจัดขึ้นที่ใด
 - ☐ 1) อำเภอพระประแดง
 - ☐ 2) อำเภอพระสมุทรเจดีย์
 - ☐ 3) อำเภอลำโพง
6. อาหารชนิดใดที่ ชาวรามัญ – ไทย นิยมทำในประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ
 - ☐ 1) ข้าวต้ม
 - ☐ 2) ข้าวแช่
 - ☐ 3) ข้าวผัด

7. สงกรานต์บ้านมอญมีอีกชื่อหนึ่งว่าอะไร

- ☐ 1) สงกรานต์พระประแดง
- ☐ 2) สงกรานต์รามัญ – ไทย
- ☐ 3) สงกรานต์สมุทรปราการ

8. “กวันสะกอ” คือขนมชนิดใด

- ☐ 1) กาละแม
- ☐ 2) ข้าวเหนียวแดง
- ☐ 3) ข้าวต้มลูกโยน

9. ประเพณีแห่นก - แห่ปลา มีขึ้นเพื่อเหตุผลใด

- ☐ 1) ความสวยงาม
- ☐ 2) สืบทอดวัฒนธรรม
- ☐ 3) การสะเดาะเคราะห์

10. การละเล่นสละบ้าในช่วงเวลากลางวันนั้นมีชื่อเรียกว่าอะไร

- ☐ 1) สละบ้าบ่อนใน
- ☐ 2) โยนสละบ้า
- ☐ 3) ทอยสละบ้าหัวช้าง

11. นอกจากข้าวเหนียวแดงที่ชาวมอญนำมาทำบุญแล้ว มีขนมชนิดใดที่สามารถนำมาใช้แทนได้

- ☐ 1) ข้าวเหนียวเปียก
- ☐ 2) ข้าวเหนียว
- ☐ 3) ข้าวเหนียวแก้ว

12. ประเพณีใดที่ไม่ถูกจัดขึ้นในประเพณีสงกรานต์บ้านมอญ

- ☐ 1) สละบ้าบ่อน
- ☐ 2) แห่หงส์ ึงตะขาบ
- ☐ 3) รำพาข้าวสาร

ภาคผนวก ข

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

รายชื่อ

ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน

1. อาจารย์ ดร. อินทกะ พิริยะกุล

อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. อาจารย์ ดร. วรินทร์ไพ รุ่งเรืองจิตต์

อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

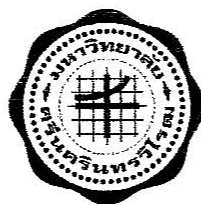

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ ศธ 6918/ 0770

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

14 มีนาคม 2561

เรื่อง ขออนุญาตขอพระราชทานเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน นายกเทศมนตรีเมืองพระประแดง

เนื่องด้วย นายธนบูรณ์ ตรีวารี นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การท่องเที่ยวชุมชนแบบมีส่วนร่วมในอำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ” โดยมี อาจารย์ ดร.เศรษฐวิทย์ พรหมสิทธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ นิสิตขออนุญาตขอพระราชทานเก็บข้อมูล โดยใช้แบบสอบถาม เรื่อง “การท่องเที่ยวชุมชนแบบมีส่วนร่วมในอำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ” และขอสัมภาษณ์ ในหัวข้อเรื่อง “องค์ประกอบ การท่องเที่ยว เพื่อสำรวจการเตรียมความพร้อมในการจัดงานประกอบด้วย 1. สิ่งดึงดูดใจ 2. การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว 3. สิ่งอำนวยความสะดวก 4. ที่พัก 5. กิจกรรมต่างๆ” กับผู้นำชุมชน ผู้ประกอบการ ชาวบ้าน ที่อาศัยในพื้นที่อำเภอพระประแดง และนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยว เพื่อเป็นข้อมูลในการวิจัย และขอใช้สถานที่ของท่าน ระหว่างเดือนมีนาคม 2561 ถึงเดือนพฤษภาคม 2561 ทั้งนี้ นิสิตจะเป็นผู้ประสานงานในรายละเอียดดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาขออนุญาตขอพระราชทานให้ นายธนบูรณ์ ตรีวารี เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบพระคุณ มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 087 588 1260

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายธนบูรณ์ ตรีวารี
วันเดือนปีเกิด	1 มีนาคม 2537
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	50/151 หมู่บ้านศศิธร แขวงหนองแขม เขตหนองแขม ถนนบางบอน 3 กรุงเทพมหานคร 10160

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2559

บริหารธุรกิจบัณฑิต
สาขาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว
จาก มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

พ.ศ. 2561

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

